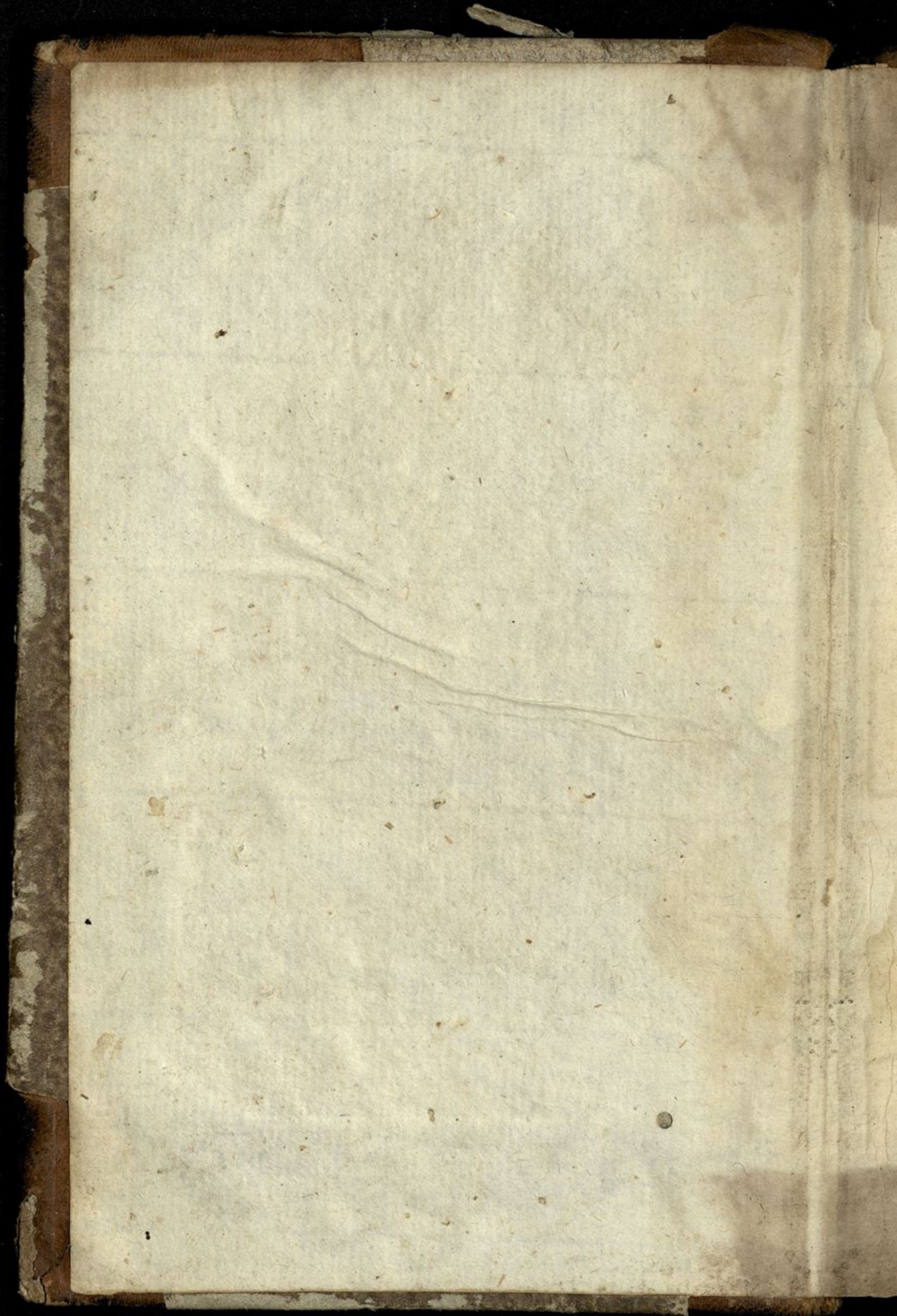

44961

MOLITUV

Gréfhnika

per ufákimu

sedmirih Pfalmov

od

POKORE

k' Bógu sdihujozhiga.

S' perpusbenjam višji Gosposke.

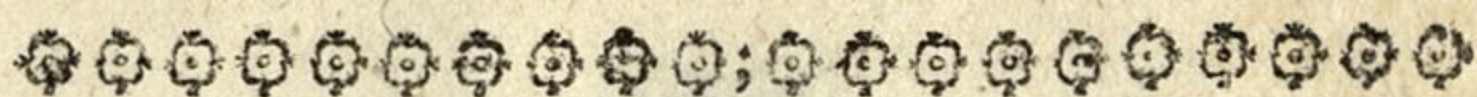
V' LUBLANI 1817.

Jma na prodaj Joshef Skarbina.

44961

IN=030005180

Predgovor.

Sveta katoliška Zerkuv, sa svoje otroke prav skerbna mati, tudi svojih budobnih otrok, to je, grešnikov ne posabi, ampak kolikar koli samore, vedno sa nje skerbi; inu ker ve, de je grešnikova nar veksbi srezba, aku on s' resnizbno pokoro is svojiga grešniga stanu ustane, je ona is Davidovih Psalmov jedem isbrala, inu jih grešnikom moliti perporozbila, de bi oni, kadar jih molio, zbes svoje grebe spodobnu sbalovali, svoje serze s' pravim savnanjam k' Bogu povsodignili, ter vsmilenje, inu odpustbanje grehov sadobil.

Ti Psalmi, kateri se Psalmi od Pokore imenujejo, imajo v' sebi nar lepsbi, inu imenitnisbi nauke sa gresbnika V' njih gresbnik raslozbuu vidi, kaku naj se prava, inu vesnizbna pokora dela; sakaj David je v' njih zel stan vesnizbniga spokornika tako sbivo popisal, ravno kakor bi bil Bog Davidov greb tudi sa to perпусти, de bi nam nad Davidam rasgled vesnizbniga spokornika pokasal, inu najs molituv ravuzbil, s' katero bi mi do sedesba milosti Boshje predreti samogli.

De bi pak mi Psalme od pokore nekoliko bol sastopili, inu s' vezhim pridam molili, sa to pridejo na svetlobo vsi sedmiri Psalmi od Pokore v' podobi molitve raslozbeni.

Per vsakimu is tib sedem Psalmov

je nar pervizb sapopadek, to je:
nar pervizb se pove, per kateri
perlosbnosti je David Psalm slosbil,
kaj on v' timistim govori, kaj od
Boga prosi. Potlej se sazbne Psalm,
inu sa sledno versto Psalma bogabo-
jezbe misli v' podobi molitve, de bi
gresbnik vedil, kaj naj misli, kadar
teiste besede is Davidovigo Psalma
moli. Ne rezbem, de bi vsaki ravno
use to, kar je sapisaniga, misliti
mogel: sakaj po besedab (S. Pavla:*)
Darov je vezh, duh pak je
samu eden — — vse pak dela
eden, inu ravnu tisti duh, ka-
teri flehernimu dejli kakor sam
hozhe. Vender pak samore to, kar
je sa usako versto sapisanga, serze
vsaj enukoliko uneti, inu s' pomozbjo
svetiga Duha dobre misli obuditi.

Sa volo tiga beri gresbnik te buk-

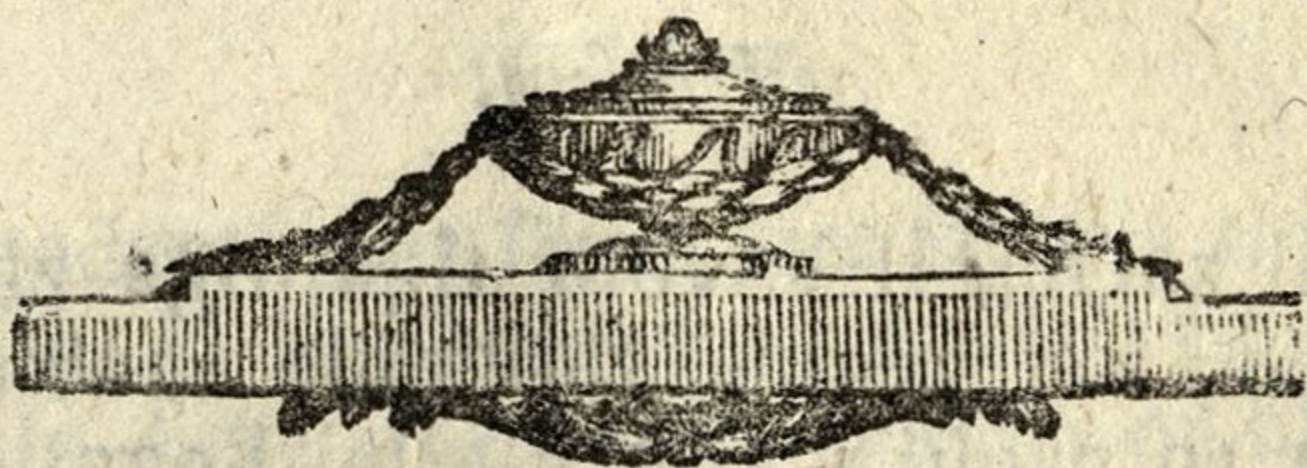
*) 1. Kor. 12. 4.

vize, inu misli, de David tebi govori; poslušaj njega sdihujozbiga, inu s' njim vred zbes svoje grebe sdibuj; glej njega jokajozbiga, inu s' njim vred jokaj, de se nad teboj izpolnio besede Davida: *) Kateri jokaje sejejo, bodo s' veseljam sheli. Hōdili so, inu jokali, kadar so svoje semena metali: s' veseljam pak bodo perfhli, kadar bodo svoje snope nesli.

*) Psal. 125. 5.

I. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

Ta Pfalm je David takrat slo-
shil, kadar je od Šaula preganjan,
inu v' nevarnosti bil od njega u-
morjen biti. Bres use pomozhi se
je po puhavi klátil, inu perkri-
val, zelu njegovi tovarshi, ker so
se tiga okoliklatenja vshe naveli-
zhali, so bili njemu nevarni.

Od vsih strani stiskan, inu bres
vupanja, zhloveshko pomozh do-
biti, je fklenil se k' Bogu obrniti.
Al on se je bal, de bi Bog savo-
lo kakiga skritiga greha ne bil na
njega saserden, inu de bi ki ne

bil saflushil savolo tigaiſtiga zhaſno, inu vezhno shivljenje sgubiti; sa to próſi v' tim Pfalmi Boga, de bi zhaſno, inu vezhno ſmert od njega odvernſil, inu njemu dodej-
lil, njega v' prizhejozhim, inu per-
hodnim shivljenji hvaliti.

David je miſlil, de bi ki nje-
gova preſgodna ſmert snaminje rás-
ferdenja Boſhjiga ne bila; ſakaj on
je vedil, de je Bog njega v' ime-
nitne opravila odlozhil, katere pak
do takrat ſhe niſo bile iſpelane.
On je vedil, de imá on vſe per-
praviti, kar je ſidati tempel Bo-
shji potreba; ſakaj Bog je bil
njemu uſo podobo templá pokasal,
inu David je imel vſe to ſvojimu
ſinu, kateri pak takrat ſhe ni bil
rojen, iſrozhiti, de bi ta po tej po-
dobi tempel ſidal. David je vedil,
de ima po njemu vunajna floſh-
ba Boſhja v' pravi red poſtavlena,
inu tejſti ſpodobna lepota perdana
biti. V' takih okoliſtavah je on
ſnal miſliti, de bi njegova pre-

sgodua smert shiba jese Boshje saref bila, ki bi njegova presgodna smert bila take imenitne opravila od nje. ga odvernila.

Sráven tiga je David tudi sa zhaft Boshjo prav vnet bil. Ufe druge ludstva, svunaj Judovskiga ali niso praviga Boga sposnale, ali pak niso njega spodobnu zhaftile. Davidu, inu njegovimu sarodu je Bog svoje reknize isrozhil, katere so imele perhodnim vernim v' svetim Pismi perhranjene biti. Is Davidoviga pisanja so imeli perhodni verni od mnogih skrivnost oblubljeniga Odrefhenika podvuzheni biti. Sa to je on Boga profil, de bi njemu telesno shivljenje she dalej pustil, de bi samogil Boshje skrivnosti osnanovati, inu Boshje ime nevernikam snanu sturti. David je Boga tudi vezhniga shivljenja profil; de bi njega samogel na vekoma hvaliti.

Kadar je pak David v' nar vek.

shi britkosti, Bog njemu razodene, de je njegova molitev uslišana. On vshe v' duhu vidi, kaku bodo njegovi sovrasniki rasklopleni, inu kaku bo njih hudobia saframovana. On svojim sovrasnikom vofhi, de bi ponishani sami v' se fhli, inu se resnizhno pobolshali.

Katolska Zerkev postavi ta Psalm med shtevilo sedem Psalmov od pokore, inu prosi, de bi Bog nje pregresne otroke v' prizhejozhim shivlenji pokoril, inu se nad njimi v' vezhnosti ne moshtuval: sej ona terdnu veruje, de po tim shivlenji ni vezh zhasa pokore, ampak de bo tam v' vezhnosti ali vezhno plazhilo pravizhnosti ali pak vezhno terplenje hudobnih.

V' skrivnim, inu vishim sastopki je ta Psalm molitu vsaziga v'svoji vesti nepokojniga gresnika, kateri se presgodne smerti, inu perhodne sodbe boji, inu se sa to v' pokori trudi; kateriga pak per sad-

nih verstah tiga Psalma to veseli, kar je v tim resnizhno shalujejozhim oblubeniga. Kar se tedaj v tim Psalmi od preganjanja, od britkost; od telefniga omaganja, inu od veselja po zherki, to je kakur besede leshe, bere, se more v vishim sastopki od preganjanja, britkosti, omaganja, inu veselja v dushi sastopit.

1. v. Gospod! nikar me ne svari v svojim serdi, inu ne tepi me v svoji jesi.

Gospod! glej, od vsih strani stiskan, od vsih sapushen, vus prestrashten kakor otrok od ptujih otepen k' svoji materi hiti, jest k' tebi svojimu lubesnivimu ozhetu pertezhem. V tej svoji molitvi sizer tebe ne imenujem ozheta ampak gospoda, ker si savolo svojih hudobij ne vupam tebe ozheta imenovati; vender s' savupanjem v tvoje vsmiljenje zhakam, ker si dobrotlivi

Gospod. Pusti se, o Gospod, pre-
 profiti od svojiga slushabuika, ka-
 teri svojo pregreho, svojo slabost
 inu nevrednost sposna, inu se savo-
 lo tiga prizho tebe ponisha, kateri
 se ne od pove sa naprej tvoj slushab-
 nik biti, ampak sheli tvojim povel-
 jam pokoren ostati, inu hozhe tvoj
 nar slajshi jarm nositi. Pravizhno
 mene tepesh, jest se zhes tvojo oj-
 strost zelu nizh ne pertoshim: veli-
 ko bol sposnam, de sim pokorjenja
 vreden, inu ker prerad sam sebi sa-
 nasham, radovolnu pervolim, de ti
 shibo primesh, inu mene tepesh.
 Tepi mene, jest se ne umikam tvo-
 jimu svarjenju, ker sposnam veliko
 zeno tigaisliga: sej, *) kateriga
 Gospod lubi, tiga on pod shibo dershi:
 repe pak usakiga sinu, kateriga sa lubo usa-
 me. Jest ne jishem sa pravizhniga
 veljati Gospod! **) ne pusti, de bi
 se moje serze k' budobnim besedam nagni-
 lo, inu pregrebe isgovarjalo, kakor hu-
 dodelniki delajo: pravizhen me bo s' usmi-

*) Hebr. 12. 6. **) Psal. 140. 4.

lenjam tepel, inu svaril; olje grešnika
 pak (kateru je nezhemerna hvala,
 inu perlisovanje) nima moje glave o-
 mastiti. Sakaj rajshi hozhem milost-
 livu svarjen; kakor sapelivu hvalen,
 ali v' svojo škodo glajen biti. Poko-
 ri svojiga sinu lubesnivu kakur usmi-
 len ozhe, inu ne pogubi kriviga
 kakur ojster, serdit sodnik.

2. v. Usmili se mene, Gospod; ker
 slab sim: osdravi me Gospod,
 lej moje kosti se trefejo od stra-
 hu.

Gospod! perdershi enukoliko svo-
 jo shibo, jest vshe pod toisto pe-
 sham: tvoje pokorjenje sazhenja
 vshe sa mojo mozh persilnu biti.
 Svojoglavni otrok se framuje, ke-
 dar od svojiga ozheta tepen s' bole-
 zhino persilen joka, inu veka, inu
 v' hudobiji prav oterpen otrok tepen-
 je bres sotsa terpi. Jest pak, ker
 usmilenje jishem, aku lih sim malo
 poprej tvojo roko k' svojimu pokor-
 jenju vabil, se ne framujem odkri-

to serzhno svojo slabost tebi pokazati. Vsmili se mene, inu persane-si moji slabosti: ne tepi me po tvoji mozhi; ampak perdershuj svojo roko po moji slabosti. Druge podpo-re nimam svunaj tebe: zhe mene s' svojo teshko roko po eni strani udarish, inu mene od druge strani ne podpresih, bom omagal, is ne-vole godernjal, inu se gotovu pogubil.

*Osdravi me, Gospod! Satisfni vkup moje she krivave rane, katere je meni tvoja teshka roka sturila. Poverni meni sdravje mojiga serza, kateru so meni moji grehi vseli. Uli v' moje serze poterpeshlivost, sladkost, inu veselje, kateru sim sgubil. Ne posnam drugiga taku dobriga osdravnika svunaj tebe, kateri vesh, de *) sdravi ne poterbujo osdravnika, temuzh bolni. Tebe samiga shelim, ker si rekal: Nisim pershal klisas pravizbnih, temuzh gresbnike. Ti sam imash she usmilenje s' kom hudo*

otepenim, inu na pol mertvim. Use kar je mene fizer podperalo, je mene sdaj sapustilo, inu vsa moja prejšhina mozh, vurnost, inu izerzhnost je preshla, inu se rasgubila. Nizh drusiga kakor slabost, slepota, strah inu omaganje je v' meni ostalo.

3. v. Inu moja dusha je silnu omamlena; al ti Gospod! kako dolgo?

Moja dusha je od strahu, inu shalosti taku oslabela, de tudi moje telo pesha. Meni je smankalu svitlobe, de bi smotam odjiti samogel. Nimam sadoosti izerzhnosti, de bi dobre sklene sturil, tudi ne premoshnosti, de bi jih v' djanji ispelal: nimam tiste zhiste pameti, inu terdne vole, de bi bil v' stani salasuvanju svojih sovrasnikov ubejshati. Posvejtni modriani svojo slabost perkrivajo; jestpak ne bom svoje slabosti perkrival, de usmilenje sadozim. Zhloveshka modrost namrezh nima sadoosti rasvitlenja, ne

tudi ponishnosti, sadoſti, ſa to nozhe verjeti de zhlovek k' dobrimu ſam is ſebe nobene mozhi nima. Jeſt pak ponishnu verujem, inu odkritaſerzhnu povem, de ſam is ſebe zelo nizh dobriga ne premorem, inu de ne ſaſluſhim drugiga kakur nepokoj, ſtrah, inu grisenje veſti, ſej mir, ſladkoſt, inu notrani pokoj je ſamu ſa nedolſhne.

Al ti Goſpod! kako dolgo? Ah kaku dolgo — prevezh ſtiſkan vshe ſkoraj ne morem dalej govoriti. Goſpod! pomagaj meni s' beſedo iſre- zhi, kar v' mojim ſerzi vidish. Ka- ku dolgo boſh odlafhal pridti, inu meni pomagati? Glej, pred oblizh- jam dobriga osdravnika ſtojim odkrivam ſvoje rane, proſim, inu ſolſe tozhim. Sakaj ſi, Goſpod, pruti meni kakor de bi moje nadlo- ge ne vidil, ali mene is tihiste re- ſhiti ne hotel? Vſaj nimash nizh majnſhi mozhi kakur volo. Ni mar vshe zhaſs tvojo ſerdito roko od- tegniti? ſhtejem ure, inu meni

se sdi, kakor bi bile vshe ze-
le. Kako Gospod! bosh ti moje ze-
lo shivljenje v' skušnjah, inu v'
folsah pretezhi pustil?

Vem, kaj s' svojim odlashtanjem
hozheh: ti hozheh namrezh mene
previshati, de bres tebe nizh ne
samorem: ti meni s' svojim odla-
shanjem hozheh taku rezhi: Aku
bi jest tebi hitru na pomozh per-
shal, bi ti vojskovanja ne zhutil;
zhe bi vojskovanja ne zhutil, bi se
savolo svoje mozhi prevsel, inu
savolo te prevsetnosti nikdar k'pre-
maganju ne pershal. Al ti Gospod,
dolgo odlashtash tudi sa to, de bi
jest sposnal, kako globoko sim se
pogresnil, de bi se is teshave, s'
katero se pravi pokoj dobi, vu-
zhil bol skerbnu varuvati, de bi
ga supet ne sgubil.

Gospod! ker si mene enokoliku
zhasa sapustil, de bi se savolo po-
greshika tvoje pomozhi moja fla-
boft pokasala, ne sapusti me vsaj

sa vselej, de ne bom vezhnu pogublen, ako v' sedajnim shivlenji, ob zhasi vsmilenja tolikaj nakladah, kaj bo tam v'vezhnosti ob zhasu moshtuvanja s' temi kateri bodo pogubleni inu *) zhe bo pravizhen komaj isvelizhan, kje se bo hudobnik, inu gresnik perkasal?

4. v. Gospod! oberni se (k' meni), inu reshi mojo dusho: pomagaj meni sa tvoje milosti volo.

Oberni se k' meni, ker sim se jest s' nadlogami perfilen k' tebi obernil. Oberni se k' meni. de tvojo lepoto vidim, inu v' njo salublen vso nezhemerno lepoto tiga svejta sanizhujem. V' svoji jesi si se po pravizi od mene obernil; po tvojimu smilenju se k' meni supet oberni. Pretergaj savese, s' katerimi so grebi mojo dusho svesali. Reshi me is fushnosti greha, inu hudizha, ter sturi prosto moje serze od vsih posvejtnih saderg, ne fizer savolo mene, ker nisim ure-
*) 1. Pet. 4. 18.

den, tudi ne savolo krivizhne file
mojih sovražnikov, ker to moja
hudobia saflushi; ampak stori to
savolo svoje milosti.

Blagor timu, v' kateriga se ti,
moj Bog! usmilenu osrešh, tvoj
pogled samore nar terjishi ferze
omezhati, inu kakor nekadaj Pe-
trovo ferze v' spokorne folse ras-
zediti. Osri se hitro na me, nikar
me predolgu ne sapusti; bojim
se, de bi me smert ne prehitela;
daj de bres odlashanja pokoro
storim, inu vse to dopolnim, kar
k' tvoji zhaſti ſturiti ſhelim.

5. v. Sej mertev zhlovek ne miſli
na tebe; v' grobi pak kdo bo
tebe hvalil?

Aku mene ne reſhiſh, morem
vmreti; kje bo pak moja poko-
ra, katere delati po ſmertí vezh
zhaſa ni, ker je vender pokora
nar vezhi hvala, katero greſhnik
tebi dati ſamore. Ne vsami meni

zhaſti, katero greſhnik ima, kadar je reſnizhen ſpokornik, inu tebi uſeto zhaſt s' pokoro po grehi omérjeno poverne. Ti ſi hotel nad menoj zelimu ſvejtu zhlo-veſhko ſlaboſt pokasati; ne brani ſe tudi nad menoj zelimu ſvejtu mozh ſvoje oſdravlive gnade ſna-ne ſturiti.

Zhe pomislim, kaj ſi ti, Goſpod proti meni, inu kaj ſim jeſt prot tebi, ſe nozhem s' teboj pravdati ali v' ſodbo jiti: kje je zhlovek na ſvejti, de bi ſe pred tvojimi ozhmi pravizhniga ſhteti ſamogel, ker boſh zelo pravize ſodil. S' Jobam bom rekal: *) :Sa-kaj ſkrivaſh ſvoje obližbje, inu mene ſa ſvojiga ſovraſhnika imaſh? ſuper liſt, kateriga veter odneſe, ſkaſujeſh ſvojo mo-gozhnoſt, inu ſuho bilko preganjaſh. Bi bilu pazh vredno ſe nad ſemel-ſkim praham ſnoſiti? iſvoli ſi rajſhi dar, kateri ſe tvoji viſo-koſti ſa greh ſpodobil, inu daj ſvojo

*) Job. 13. 24.

teshko roko temu zhutiti, kateri je vshe po tvoji pomozhi sadoſti terden nje tesho noſiti. Nad menoj pak ſi ſvojo znaſt s' persanaſhanjam perdobi. Šturi ſebi zhaſt s' tem, ker jeſt tvoji pravizi ſam is ſebe sadoſti plazhati niſim vreden, ne tudi premoſhen. Tebi ſamimu ſe ſpodobi ta zhaſt, de ſe ſamoreſh, kadar ho- zheſh, krivizhniga uſmiliti.

Ako je pak vender per tebi, Go- ſpod, ſklenjeno, de naj je ſdaj moji- ga ſhivlenja konez; vſaj ne pu- ſti me paſti v' tiſti ſtraſhni grob vezhne ſmerti, kjer je nar vekſhi poſablenje na tebe, kjer je vezhno molzhanje od tvoje mogozhnosti, dobrote, inu reſnize, kjer ni drugi- ga kakor jok, inu ſhkripanje s' sob- mi, kjer je doverſhena terdovrat- noſt hudobnih, de tebe ne hvalio, temuzh ſtraſhno kolnejo.

6. v. Truden sim od svojiga sdiho-
vanja, vse nozhi na svoji pošte-
li filnu jokam: inu svojo postelo
s' svojimi solkami mozhim.

Glej Gospod! is serza shelim tvojo
vsem pravim spokornikom perprav-
leno milost obuditi; savolo tiga
se s' vednim sdihovanjam trudim,
inu nozhem jenjati she dalej se
truditi. Kolikokrat so moje vu-
shefa poslushanja posvejtiga shu-
ma se trudile; kolikokrat so se
moje ozhi gledanja posvejtnih
nezhemernost vtrudile, kolikokrat
se je moj jesik savolo posvejtnih
kvant, inu pobujshanja polnih
pogovorov vpehal; kolikokrat je
moje telu savolo nespametniga pote-
panja omagalu: sdaj pa kadar imam
tolikaj grehov isbrisati, inu tebi
vseto zhaft poverniti, bi jest savolo
truda spokorne dela opustil? To se
ne spodobi, inu to naj ne bo. No-
zhem timistim hinavskim spokorni-
kam enak biti, kateri komaj po-
koro perzhnejo, inu se beršh nasaj

vmaknejo; kateri se s' eno roko malo udario, ino se beršh s' drugo gladio. Jest hozhem po velikosti svojih pregreh v' britkosti, v' shalosti, v' pokori biti, inu kakor sim do sdaj v' samopaslnosti shiveti jifkal, taku hozhem v' naprej svoje mešo vedno v' terdo fushnost filiti. Nozh, inu dan naj so solse moj kruh: vsaki dan hozhem svoji dušhi rezhi: Dušha! kje je tvoje bogastvo, kateru si sapravila? kje je tvoja pervá nedolshnost, katero si sgubila? kje je tvoj Bog, kateriga si sapuštila?

Al kako britko je spokorniku, kateri v' solсах svoje oveselenje jifhe, sraven pak komaj tolikaj zhaša inu perloshnosti najide, de bi solse tozhil. Zhes dan je moja shalost taku rezhi vjeta, inu saklenjena, jest je ne smem ozhitnu kasati: sej v' sredi posvejtnih ludi shivim, kateri vednu na-me gledajo, inu aku bi mojo shalost vidi-li, bi jo sa slabost shteli, inu is

tiga perloshnost useli mojo vero samehovati. Savolo svoje shlushbe morem mnoshato, inu modro oblizhje kasati, de svojo notrajno shalost, inu britkost perkrijem, inu ne rasodenem sdihovanja prizho teh, kateri ne vedo, od kod pride, inu koliku velja.

Nozhi so sa moje shalovanje perpravne. Prost od lushnosti, v' kateri sim savolo svoje flushbe po dnevi; odlozhen od gledavzov, reshien od opravikov, inu fkerbi se po nozhi britkosti svojiga shalostniga serza popolnim isdam v' sreditame, katera mojo shalost perkriva, inu redi, perdobim, kar meni dan vsame: v' svoji posteli sagernen pustim tezhi solse, in povodnja solsa se po moji posteli raslije: tam namrezh, kjer nimam drusiga gledavza, sam tebe vsmileniga Boga, kateri ne saverfhesht rastertiga inu ponishanga serza, inu imash dopadajenje nad solsami spokornikov. Srezhne nozhi! nozhi bol svitle kakor nar

svislejšhi dnevi, po katerih se sado-
bi luzh gnade Boshje, katero je ta-
ma pregreh otamnela. Sreznhe sol-
se resnizhne pokore! katere so stu-
denez tolikaj dobrot, sastava miru,
sveta sprava s' teboj, o Gospod!
shlahtne vode! katere samorejo
pogasiti ogin jese serditiga Boga.
Sladka fila! katera Boshimu serdu
oroshje is rok vsame.

7. Od filne notrajne shalosti so moje
ozhi otamnele, med vsimi svo-
jimi sovrashniki sim se postaral.

Tolikaj jokam, de meni ozhi
tamne perhajajo, inu skoraj ofle-
pim. Poln strahu savolo tvojiga
serda, Gospod, vshe omagujem.
Na mesti sladkiga, inu pokojniga
shivlenja, v' katerim sim nekadaj
shivel, namesti pozhitka, inu obil-
nosti, katero je meni svejt obetal,
pridejo moje lejta med skritim
salasuvanjem, inu ozhitnim pre-
ganjanjam use forte sovrashnikov,
kateri aku lih so krivizhni, vender

v' obilnosti, v' zlasti, inu veselji shive, taku, de skoraj v' veri na previdnost Boshjo omagujem, ker svoje sovrasnike per vli njih hudobii mirnu shiveti vidim.

Moji dnevi teko v' britkosti, inu v' salsah, savolo strahu, inu prevelike skerbi se meni lasje na glavi belio; moje britke solse so meni liza kakur nivo isorale. Taku teko moje lejta, inu mojih britkost je vednu vezh, bres tiga, de bi vedil, zhe bode tih mojih nadlog kadaj konez. Enu samu je, kar mene she opera, inu oveseli, namrezh to, ker si ti o Bog, ti vezhna rekniza! oblubil, de bodo vli, kateri tebe s' zelim serzam, inu v' zeli britkosti svoje dushe jifhejo, tebe gotovu nashli, inu to, ker vem, de ti zhloveku, kadar se njemu narhujshi godi, rad perstopish. Savolo tiga na tebe, Gospod, vse svoje savupanje postavim, inu ne bom osramoten. *) Rezi, Gospod, moji dushi: Jest sim tvoja pomozh.

*) Psal. 34. 2.

8. v. Bejshite od mene vsi, kateri hudobio delate; sakaj Gospod je glas mojiga jokanja vflishal.

9. v. Gospod je mojo prošnjo vflishal, Gospod je mojo molituv sprejel.

Glejte, po delu se prejime plazhilo, po bojuvanji pride mir, po sdihtovanji grede oveselenje, inu sa dashjam britkih solz sonze veselja poseje. Glejte, to je sad mojiga truda, in tistih solz, s' katerimi sim svojo postilo mozhil. Nozh britkosti je preshla, inu dan veselja se je perblishal. Gospod je moje sdihtovanje vflishal; on je mene is nadloge reshil. Res je tedaj, de je Gospod bliso tih, kateri v' njega klizhejo, in de ktiri v' solzah sejejo, v' veselji shanjejo. Sares: *) Blagor tim, kateri shalujejo, lej oni bodo oveseleni.

Bejshite tedaj od mene vsi, kateri hudobno shivite, Gospod se

se je na moje solse oserel. One so
fizer tiho kapale, vender so v' nar-
vishi nebesa prederle. Vam se je
sdelo, de sapstojn na semlo padajo;
al one so is mojih liz pred sedesh
Narvishiga tekle. Nikdar sadosti
zheshen ozhe! ne enkrat, temuzh
stokrat morem rezhi, de si ti vsmi-
leno glas mojiga jokanja vflishal,
de si mojo proshnjo vflishal, inu
mojo molituv sprejel.

10. v. Vsi moji sovrasniki naj se sra-
mujejo, inu silno prestrashio naj
se sdajzi vernejo, inu sramujejo.

Moja slabost, moje solse, moje
oframotenje, inu strah, use je
na enkrat od mene preshlo, inu
je na moje sovrasnike padlu. Sra-
mujte se vi moji sovrasniki; al
sramujte se taku, de od svojih hu-
dobnih misel odstopite. Podajte se
bres odlashanja h' pokori, lejte
*) dan Gospodovi bo pershal kakor tat. Od

*) 2. Pet. 3. 10.

vernite od sebe use kar vas napihuje; sprejmite radi vse, ponishuvanje, s' katerim vas Gospod ponishuje, inu vuzhite se is tiga, kar se je nad menoj sgodilo, kako vsmlilen je Bog proti vsmim, kateri v' njega klizhejo.

Ako se pak ne udaste, inu se sdaj pod vfigamogozhno roko Boshjo ne ponishate, bo vasha prevzetnost oframotena, kadar pred sodbo Boshjo pridemo: takrat bote perfileni rezhi, kar moder mosh od hudobnih govori: *) Ti so tisti, katerim smo se nekdej posmehovali, inu nje v' oframlivu pregovor imeli. Mi nevumni smo njih shivljenje sa nespamet shтели, inu njih konez sa nezbast: Glejte, kaku so sdaj pershteti med Boshje otroke, inu njih odlozhik je med svetniki. Tedaj smo pot resnize sgresbili, luzh pravize nam ni svetila, inu sonze vuma nam ni gori shblo Vtrudili smo se na poti krivize, inu pogublenja, inu smo po teskih potih hodili, sa Gospodovo pot pak

*) B. Moder 5.

nismo vedili. **Kaj** nam je preusetnost pomagala? inu bahanje s' blagam kaj nam je perneslo? Uje to je kakor senza presblo - - v' svoji hudobii smo konez useli. Tako bote upili, kadar se bote v' vezhni smerti snafhli. Mene pak je Gospod poterel, de bi me povishal; meni je na en zhas svojo pomozh odtegnil de bi se moja zhloveshka slabost pokasala, de bi se potreba Boshjiga vsmilenja rasodela, inu de bi taku mozh Boshja vselej hvalena bila.

II. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

David je ta Pfalm sloshil po tem, kadar je is bolesni, inu nadlog reshen bil, s' katerimi je Bog njegga tepel sa to, ker je s' Betsabeo gresnil, inu njega mosha Uria vmoril.

Kadar je David s' Betsabeo gresnil, je on kakor je gresnikam navadno, jiskal svojo pregreho perkriti. On je tudi do Joabo svojiga vojvada k' vojski pisal. Uria od vojske domu poslati. Uria pride, inu David njemu vkashe domu k' sheni jiti, inu per njej ostanti, dokler se od vojskniga truda

spozhije. Al Uria ostane toisto nozh pred durimi krajleve hishe inu rezhe: *) Skrinja Boshja, Israel, inu Juda v' shotorih prebivajo, inu moj Gospod Joab, inu shlushabniki mojiga gospoda na tlah lesbe, inu jest bi v' svojo bisbo shal, de bi jedel, pil, inu per svoji sheni spaï? kakor resnizhno ti shivish, inu tvoja dusha shivi, tega ne sturim.

To bogabojezhe govorjenje Uria naj bi bilu Davidovu serze omezhilo, inu njega na njegovo pregreho opomnilo. Al hudobia se je bila Davidoviga serza vshe mozhno polastila, inu sa to se ni ispametoval, temuzh je sbe hudobnisthi bil. Drugi dan si David novo svijazho ismislil: on vsame Uria k'svoji krajlevi mi-i, inu napaja njega s' vinam, de bi njega upijanil, inu loshej na njegov dom spravil. Al Uria supet tisto nozh pred krajlovo hisho spi. Krajl tedej supet ni svojga namejna dosegel: inu ako lih je vi-

*) 2. B. od Krajl 11. 11.

dil Boga svoji hudobij take mejnike
staviti, ni od nje jenjal, temuzh
od svojiga napuha gnan je v' svojim
ferzi sklenil, Uriu s' smertjo vusta
satisfniti, de bi namrezh Uria Davi-
dove pregrehe ludem povedati ne
mogel. Na ta sturjen sklep pishe
David list do Joaba, v' katerim v-
kashe Uria v' boju na prav nevarni
prostor postaviti, de bi bil od sov-
rashnikov vmorjen; s' tim listam
poshle Uria k' Joabu. Joab ispol-
ni povelje krajlovo inu Uria je
v' boju pobit.

Kako velika hudobia se tukaj is-
vliga tega kashe! David jiske Uria
vpijaniti, de bi ta od vina smam-
len svoje prejdni dan sturjene per-
sege posabil. Ta nekdej tako bo-
gabojezh krajl, rasgled lepih
zhednost, se sdaj ne framuje
svoj greh perkriti, inu to po pi-
janosti svojiga podloshna, od kate-
re bi on imel druge ludi odurazhu-
vati. On se ne boji eniga svojih
podloshnih napelati v' prelomljenje

persege, katera je nar mozhnejši
 savesa pred Bogam, inu posabi, de
 njegovi podloshni, aku Bogu svești
 niso, bodo še majn svojimu kralju
 svești. Inu ker njemu vse to ne
 tekne, on ne v' naglosti, temuzh
 s' dobrim premislikam fklene ne-
 dolshniga, inu nar sveštejšhiga svo-
 jih flushabnikov vmoriti, inu de bi
 mero svoje hudobie do verha na-
 polnil, da sturjen sklep samimu U-
 riu v' roko, de more nedolshen, ta-
 ko rezhi, svoje roke v' svoji lastni
 krivi mozhiti.

Komu je bil pazh ta kralj podo-
 ben po tim, kadar je bil od Boga
 sam sebi pushten? kakor kol visok,
 inu zhaſtitliv je prej tudi v' poni-
 shuvanji bil, tako nistik, inu sa-
 nizhliv je potle per nar vezhi svit-
 lobi svoje kraljeve mogozhnoſti bil.
 David je v' tim ſtani ſilno ne-
 frezhen bil, vender je bil še ve-
 liko nefrezhnishi sa to, ker je v'
 tim ſtani dolgo molzhez, inu po-
 kojn oſtal.

Kdo bi se nad to Davidovo hudobio ne savsel? kdo bi si vupal njemu vsmilenje od Boga oblubiti? kdo bi od njega ne sodil, de je vezhnu sapušhen, inu pogublen biti vreden? Al Bog, kateriga vsmilenje je neskonzhno, ni hotel nad Davidam same velikosti zhloveshke slabosti pokasati, temuzh tudi mozh svoje osdravlive gnade. David je bil med shtevilam isvolenih; sa to je bil na pot pravize, inu isvelizhanja nasaj pelan. De bi Bog svojo osdravljivo roko perkril, poshle Davidu bolesen, inu s' njo ga v' pokoro permora. Ker pak Bog vse ne samu s' mozhjo, temuzh tudi lepo, inu lubesnivo dela, je on k' bolnimu Davidu svojiga Preroka Natana poslal, de bi ta njega priasno njegove pregrehe opomnil, inu njegovo serze s' lepim svarjenjam h' pokori omezil; inu to se je tudi gotovo sgodilu. Kmalo po tem pak, kadar je David na svoje ponishovanje odpushtanje svojo pregrehe, inu telesnu sdravje sadobil,

je prizhejzhi Psalm sloshil, v' katerim is hvaleshnosti proti Bogu inu v' nashe podvuzhenje iskashe:

Pervizh kako frezben je zhlovek, katerimu Bog grehe odpusti, ker jih sapstojn, inu is svojiga famiga vsmilenja odpusti. David frezho opravizheniga gresnika v' tim postavi, de je gresnik bres saflushenja opravizhen. Ne postava, ne tudi naturfka luzh ne sturi gresnika pravizhniga; ampak shiva vera v' Jesusa Kristusa Odreshenika nje ga do opravizhenja, inu do odpushanja grehov perpele. Taka vera pak, katera zhloveku rasodene, kaj, se ima bati, kaj od Odreshenika vupati, inu kaj sturiti, de odpushanje dobi, je nesaflusheni dar Boshji, je dar, kateriga zhlovek saflushiti ne more; sakaj ravnu ta dar je po vuku Zerkve sazhetik vsiga saflushenja, inu predej pred vsm saflushenjam gre,

De je taka vera nesaflushen dar Boshji, se tudi is tiga vidi, ker zelo tisti gresniki, kateri od Odreshenika vedo, dostikrat nimajo take vere, katera bi nje opravizhila, dokler jim Bog take vere ne dodejli. To se nad Davidam ozhitnu iskaše. Nikdar ni on Odreshenika njemu, inu njegovim ozhetam oblu-bleniga posabil: vender zeli zhaš, dokler je v'svoji pregrehi molzhezhu inu potuhnen ostal, njemu to snanje ni nizh pomagalu; njegova vera v'Odreshenika je tako rezhi v'njemu spala. Kako bi si bil tedaj sam sebi pushten is svojih grehov vun pomagat, inu s'kakshino pomozho bi se bil on v' sgubleno sve-toft vernil, aku bi Bog ne bil njemu s'svojim vsmilenjam navpred pershat, inu njegov prasni mir poderel, ako bi ne bil njemu shivo pred ozhi postavil, kar je on sam pred seboj sakriti jiskal, ako bi ne bil ravnu takrat vupanja v'njegovo serze vlil, kadar je toistu s' straham napolnil, ako bi ne bil Bog lubesni

proti svoji sveti postavi, inu zher-
tenja vse krivize v' njegovim ferzi
obudil; s' besedo: Ako bi ne bil
vse do sadoblenja pravizhnosti po-
trebne pomozhi njemu dodejlil, inu
njega s' svojo vfigamogozhno gnado
do prave pravizhnosti perpelal.

Drugizh David v' tim Psalmi po-
ve de je od Boga savolo samolzhan-
ga greha s' bolesnio stiskan bil, inu
ni pokoja nashal, dokler se ni svoje
hudobije odkrito obtoshil. David je
hotel is hvalesnosti svojo pregreho
inu svoje nesrezhno molzhanje zeli-
mu svejtu snanu sturiti, de bi tako
sebi savolo svojiga molzhanja po-
koril inu nas podvuzhil v' milost Bo-
shio shivo vupati, Bogu hvalesh-
nost fkasati, inu ne odlashati svo-
jih padzov s' resnizhno pokoro po-
ravnati.

Tretjizh David fleherniga gresh-
nika posebej opominja, de naj ni
kakur nevumna shivina, koko kojn,
ali meseg, katere je treba s' ber-

sdami, inu tepenjam perganjati, de so ludem pokorni: on opominja grešnike, de se naj Bogu podveršhejo, de ne bo ki Bog perfilen, nje s' telefnim terplenjam krotiti.

Sadnizh pokashe raslozhik, kateri je med pravizhnim, inu hudobnim. On pove, de hudobni veliku terpe; pravizhni pak se vesele savolo njim perpravleniga vsmilenja Boshjiga.

Po prizhovanju Š. Paula Š. Duh v' tim Psalmi vse ludi vuzhi, de vfi potrebujejo osdralive gnade Isvelizharjove; inu de samorejo v' njegovim imeni vfi grehi, ako bi she tolki bili, odpushteni biti, zhe grešnik jih resnizhno zherti, inu obshaluje: sraven pak tudi pove, de v' pobolshanje zhloveku odmerjen zhas ima svoje mejnike, in de pride zhas ob katerim ni vezh vsmilenja; de je tedaj ta zhas prav prav drag. Š. Duh tudi vuzhi v' tim Psalm, de nespokorniki, kateri

v' svoje poboljšanje poslane nadloge sanizhujejo, sebi vezhno pogubljenje na glavo koplejo: isvoleni pa, ker take nadloge sa pokoro prejmejo, vezhno frezho, inu isvelizhanje najdejo. Sa to se ta Psalm fosebno tistim gresnikam spodobi, kateri so vezh zhasa kaki greh samolzhal, inu pokoro delati odlasjali, inu sa to je katolska Zerku ta Psalm med Psalme od pokore postavila.

1. v. Blagor tem, katerim so pregrehe odpushene; inu katerih grehi so pokriti.

Nikoli se popotnik per konzi svoje poti bol ne odahne, kakor se takrat, kadar je po svoji poti velike nevarnost skušil: nikoli zhlovek bol sdravja ne zhisla, kakor po tim, ker je teshko bolesen prestal: nikoli tudi Kristian bol ne sapopade, kako frezhna je s' Bogam spravlena

duſha, kakor po tim, kir je neſre-
zho imel v' ſuſhnoſti greha dolgo
jezhati. Perva ſrezha zhlovekova
je ta, de nikdar v' ſmertni greh ne
pade: ſakaj *) dobro je zhloveku, kadar
jarm od ſvoje mladosti noſi. Druga, inu
veliko vekſhi ſrezha pak je ta, de
ſe on, kadar v' grehe ſabrede, is
njih iskople. Ako pomislim, kar
ſ. Ambroſh od ſlatih zhaſov prvi-
ga kriſtianſtva govori, de je on lo-
ſhej take naſhal, kateri ſo karſtuo
nedolſhnoſt obvaruvali, kakor ta-
ke, kateri bi bili po ſturjenim gre-
hi vredno pokoro ſturili; aku po-
mislim, kako redki ſo v' ſedajnih
zhaſih nedolſhni, morem ſkleniti,
de je greſhniku v' reſnizi prav
velika ſrezha, kadar ſe s' pokoro
reſnizhno pobolſha.

Al Goſpod! daj meni tukaj pri-
zho tebe neſrezhen ſtan greſh-
nika malo bol na tanku premislic,
de v' ſvoje ſerze bol utiſnen veſel-
je nad toisto ſrezho, katero reſnizhen

*) Jer. ſhal. Pejſ. 3. 27.

spokornik ima. Kaj je pazh gresnik, preden se ti, o Bog, v' njega vsmilenu ne osrešh? Ofleplen shivi kakur bi ne bilo ne verstva, ne Boga, ne vezhnosti. Namest svoje postave ima svojo skasheno natvoro, svoje hudobno poshelenje: njegova luzh je berlavi vum; njegovi vodej je njegova spazhena vola. On ne posna dolshnosti ne do Boga, ne do sebe, ne tudi do svojiga blishna. Greh na greh naklada, od dne do dne se od tebe, vezhna dobrota, bol dalsna. V' grehih tizhi bres tiga, do bi svojo nasrezho sposnal: on, ker svojo pregreho lubi, sebe she frezhniga shiteje. Ako njega tudi v' zhasi kaka resniza v' ferze sbode, inu njegovo vest nepokoji, on beršh to sbadanje sadushiti jishe.

Is takiga nefrezhniga stanu kako bi se pazh gresnik vedigniti samogel, ako bi ti, o Bog, njemu vsmilenu navprot ne peršhal? Sa res je veliko vsmilenje, kadar ti njega s

vero sbudish, inu njemu njegov nefrezhen stan zhutiti dash. Al kaj pomaga grešniku spoznanje svojiga, greha? zhe greh spozna, inu od njega ne jenja, on she s' vezhim spoznanjam, inu bol radovolno, tedaj she bol hudobno greshi *) *Postava*, po besedah Š. Paula, je v' mejš pershla, in tako je greh se svobilshal. Is svojiga vsmilenja moresh, Gospod, njegovu serze s' tvojim straham prebošti, de se on tvojih sodba bati sazhne. Ostrashen bo on sizer svoji hudobii konez šturiti; gledal, vender pak ga ne bo storil; ker sam se je samogel raniti, inu pogubiti, al sam se ne maga sazeliti, inu isvelizhati. Štrah samore njega, ker na svojo mozh prevsetnu savupa po polnim podreti, inu njemu vse vupanje vseti: sakaj is ene strani njega velik strah natiska; is druge pak njega hudobia mozhnu veshe. De se od takih valov sem ter tje gnan ne pogubi, potrebuje on, de njemu tvoja milost, o Bog, na

*) Rim. 5. 20.

pomozh pride: potrebnost je namrežh,
 de ti milostliv Gospod, ker si greš-
 niku njegov nesrežhen stan, njego-
 vo bolezen pokasal, inu s' tem nje-
 mu strah sturil, tudi njemu sdravi-
 lo, inu osdravnika pokashešh; de
 njemu vse preušetno vupanje na svo-
 jo mozh odusamešh, inu terdno vu-
 panje v' Odrešhenika, inu v' nje-
 gove sdravila v' serze vliješh: s' be-
 sedo treba je, de ti, Gospod, vse
 pomozhi, inu perprave, katere so
 do sadoblenja pravize potrebne,
 grešniku vsmilenu dodejlišh, to je:
 treba je, de njemu dašh spoznanje
 pregrešhniga stanu: strah savolo pri-
 hodne sodbe Boshje, vupanje na sa-
 flushenje, inu mozh Odrešhenikovo,
 lubesen proti tvoji sveti postavi,
 inu zhertenje vse krivize. Tvoje
 vsmilenje je tedaj, o Gospod, kadar
 grešnika is njegoviga nesrežhniga
 spanja sbudišh; tvoje vsmilenje, ka-
 dar njega k'pokorj naklonešh: tvoje
 vsmilenje, kadar njegovo pre-
 obernenje doveršišh. Tako je
 zelo preobernenje grešnikovo od

perviga do sadniga delo vsmilen-
ja Boshjiga.

Blagor tedaj tim, katerim so
pregrehe odpustene. Srezhen ta
dan, ob katerim ti, Gospod, svojo
vsmileno roko Greshniku ponudish:
al she srezhnishi taisti, ob katerim
njega sa roko primeish, in is bla-
ta njegovih pregreh potegnesish. Sre-
zhna ura, ob kateri v' njega vsmi-
lenu pogledash: al she srezhnishi
taista, ob kateri njemu svoj vsmile-
ni glas slishati dash, inu rezhesish:
Savupaj sin! tvoji grehi so tebi od-
pushteni. Pojdi v' miri, tvoja vera
je tebi pomagala.

2. v. Blagor zhloveku, katerimu Go-
spod greha ni sarajtal, inu v'
kateriga serzi ni golufie.

Kako neperpravljen je greshnik,
de bi se savolo svojiga greha res-
nizhnu pokoril, inu si persadeval
svoj greh s' pravo pokoro ras-
djati? Rodovinski greh namrezh

je zhloveka tako skasil, inu spazhil, de je nagnen svoj greh sakrivati, ali isgovorjati, ne pak resnizhnu od sebe vrezhi. Blagor tedaj zhloveku, kateri-
ma Gospod grehov ni sarajtla, ker je njemu dar resnizhne pokore vsmile-
nu dodejlil.

Pokora ni resnizhna, zhe ni serze resnizhno, inu odkrito. Šo gresniki, kateri oslepleni svojih grehov ne sposuajo: so drugi, katerih grehov ludje ne vidio, inu katerih notrajna hudobia je s' blis ham vunajne poboshnosti perkrita: supet drugi svoj greh sizer rasodenejo, njega hudobio pak isgovorjati, ali vsaj pomajnshati jishejo: eni pak zelu s' lashmi svoj greh taje. Nikoli ni vezh nevarnosti golufie v' serzi, kakur kadar se pokora dela. Serze gresnika sosebnu takiga, kateri je dolgo v' grehih hinavshine, inu lashi tizhal, je silno perpravnu druge, nar bol pak sebe slepiti, inu golufati.

Kolikokrat se sгоди, de gresnik bogabojezhe ludi vidi nektere godove s' vezhi bogabojezhnostjo obhajati, inu takrat njegovo hudobno poshelenje ni tako možno do hudobie vneto, on nima tako možniga gnanja v' greh. V' zhasi on ne gresbi sa to ker nima perloshnosti k' navadnemu grehu: kaki dan se tudi njemu ne polubi po svoji navadi gresbiti. Tak gresnik vshe mejni, de je svoji hudobii sa ref slovo dal, kir vender on ni drugiga sturil, kakor de je od svoje hudobije eni zhas prejenal: on mejni, de sa svet ne mara. Tolikaj je smot, tolikaj sleplenja, tolikaj golufie per pokori, de je malo refnizhnih spokornikov.

Kar je odsvunaj viditi, namrezh besede, inu dela, so dostikrat take per golufnih, kakorshne per pravih spokornikih. Ena sama skrita korenina v' serzi, katera je per enih lubesen do Boga, inu njegove postave; per

drugih pak lubesen proti sebi, inu stvarnem; sturi ves raslozhik med pravimi, inu med hinavskimi spokorniki. Šaul, inu David, obadva sta rekla: Greshil sim: ispovedanje greha je bilo per obeh enako: al savolo preusethnosti, inu hinavshine je bilo v' Šaulu prasno, savolo ponishnosti, inu odkritiga ferza pak je bilo v' Davidu dobro, inu osdraulivo. V' ferzi ozhitniga greshnika, kadar je gori v' tempel molit fhal ni bilo golufie: ker je shelel vsevidiozhiga sodnika vtola-shiti, se ni framoval sebe greshnika bres ovinka toshiti. Al golufia je bila v' ferzi Fariseja. ker je rajshi hotel lep viden, kakur v' re-fnizi opravizhen biti: inu ker je samolzhal kar bi bil povedati imel. S' napuham je vse saslushenje poderel, inu ker se ni hotel ponisha-ti, je she vezhi greshnik bil. Blagor tedaj zhloveku, v' kateriga ferzi ni golufie.

3. v. Ker sim molzhal, so moje kosti po ufakidanimu vekanju oslabele.

Moje serze, moje notrajne ozhi, in moje vusta so bile v' hudizhovi sushnosti. Moje serze je bilo s' lubesujo na greh navesano, nisim jenjati mogel svojih grehov lubiti, inu ker vsaka lubesen, svunaj Boshje, zhloveka slepi, je moj duh oslepil inu oberlavlil, de nisim ne velikosti, ne nastopikov svojih pregreh sposnal, inu de se nisim nad svojo nesrezho nikoli pridno prestrašil: zhe sim v' zhasi v' svoji vesti sboden vsaj enkoliko svoje grehe ispovedati hotel, je moj jesik ali po sramoshlivosti, ali po strahu nad pokoro kakor svesan bil, de se nisim svoje hudobie nikdar spodobno kriviga dal.

Koliko vezh zhafa pak sim svojo pregreho samolzhal, toliku terjishi je moje serze bilo, pregresne navade so se bol vkorenile; greh

se je meni vedno najn hudoben,
 najn škodliv, inu moj stan najn
 nesrezen sdel, inu taku sim k' sdrav-
 ju vsak dan najn perpraven bil; ka-
 kor rana, dokler je še kervava,
 zhe se osdravniku beršh iskashe,
 bo lohko sazelena, zhe se pak dol-
 go sakriva, vedno bol gnije, inu
 bo teshko sazelena. Jest sim jiskal
 greh s' greham perkriti; al zhe sim
 si bol to persadeval, bol hudobno
 sim greh na greh nakladal: mozhi
 moje dushe so vedno bol flabele:
 greham se nisim samogel vezh bra-
 niti, inu pravizhnosti jiskati se mi
 ni polubilo. S' ponishnim obto-
 shenjam se nisim hotel v' noviga
 zhloveka preoberniti, sa to sim se
 v' slabostih pregreshniga zhloveka
 vedno staral.

Ti pak, Gospod, si is svojiga v-
 smilenja bolezhine kakor sharjavzo
 na me isfipal: tvoje pushize so bile
 tako bodezhe, in obzhutlive, de
 so moje kosti prebodle, inu do mus-
 ga prederle: kolikokrat koli sim se

ganil, sim bolezhino kakor bodezhe
ternje zhutil: kamor koli sim le-
gel, je mene bolelo; nozh, inu dan
nisim pokoja imel: od bolezhine sim
zelo riovel. Tako, Gospod, si moj
pozHITEK pokoril, kateriga sim v'
grehi jiskal, inu tako si osramotil
mojo famoshlivost, savolo katere
nisim svoje pregrehe odkrito serzhno
povedati hotel.

4. v. Ker je bila tvoja roka nozh
inu dan teshka nadmenoj, sim se
v' svoji teshavi sem tem tje obra-
zhal, ker je mene tern bodel.

Kaj je zhlovek, inu kam pride
s' svojim napuham, kadar ti, Gos-
pod, tesho svoje ojtrosti njemu
zhutiti dasi? Moj Bog! zel zhas
svojiga shivlenja hozhem stiskanje
pomniti, s' katerim si mene s' vsmi-
lenjam stiskal. Vezhno zhes'hena bo-
di tvoja lubesniva roka, katera tepe,
de serze osdravi, inu gres'hnika v'
nesrezhnim miri saspati ne pusti.

Dokler sim pod tvojo sedito roko bil, inu she nisim vedil, de sim pod njo, sim se svijal, sem ter tje obrazhal, in mislil, se tvoji pravi-zi odtegniti. Al vse je bilo sapstojn: zhe sim se vezh branil, vezhi bolezhine sim zhutil, tako, de sim vshe skoraj omagal. Na to se je moja vest sbudila, inu sim se bati sazhel, ne tolikaj telesnih, kakor drugih veliko hujshih bolezhin, katere sim si saflushil v' zelo vezhnost.

V' takim stani sim sam sebi teshal, inu nisim mogel sam sebe prenesiti: jiskal sim sebe pred seboj sakriti; al ni bilo mogozhe, de bi ne bil sam sebe vidil. Glas je is mojiga serza shal, kateriga sadushiti nisim bil v' stani, zhe sim ga bol tolashil, bol mozhen je bil. Tada j sim vidil, de ni drugiga storiti, kakor se svojih hudobij ponishno obrosht. Al skrito framuvanje, strah, de bi ki vshe samujeno ne bilo pokoro delati, inu vezh takih smotnjav je mene v'

molzhanju perdershovalo, inu ravno to je moje serze mozno teshalo. Tako strahen namrezh si ti, o Bog! kadar gresniku greh ozhitash! Al blagor gresniku kateriga ti nozh in dan stikash, inu s' tim persilish se obtoshiti greha, kateriga je dolgo terdo samolzhal: blagor nje-mu, kadar mu rezhes: *) Tebi je tesko proti ostem berzati.

5. v. (Tedaj) sim tebi svojo pregreho iskasal; inu svoje nepravize nifim sakrival.

Ta krat, kadar so se moje ozhi odperle, sim nar pervizh svojo neisrezhenost spoznal, inu zhutil: sdajzi sim shelil is nje reshen biti, inu sim s' Evangel-fkim slepam svojiga Odreshenika profil, rekozh: **) Sin Davidov! vsmili se me - - Gospod? daj, de vidim. Na enkrat se je vsa moja

*) Djan. Apost. 9. 5. **) Luk. 18. 39.

hudobia pred moje ožhi postavila. Jest sim vidil, kako so tebe moji grehi reshali, ker sim v' svoji hudobi perpravljen bil, ako bi mogozhe bilo, vse tvoje Boshje lastnosti ovrezhi, inu sim tako rezhi shelil, de bi ti, sama Vezhnost, jenjal vezhni Bog biti. Spomnil sim se, kolikokrat sim grisenje svoje vesti, kolikokrat svet strah odbijal, ker se nisim hotel prizho tebe ponishati. Jest sim sposnal, kako si ti lubesniv, ker si mene ne vredniga v' poterpeshlivoosti prenesil, me vednu k' pokori vabil, inu sa menoj kakor sa sgubleno ovzo hodil: sraven pak sim tudi sposnal svojo terdobo, inu nehvaleshnost, s' katero sim tebe sanizhoval.

Kadar je use to pred mojimi ozhmi bilu; sim bil v' fkušnjavi, de bi po polnim obnemagal; ker nisim serzhnosti imel verjeti, de bi gresnik, kateri je tolikokrat prevsetno na Boshja milost gresnil,

vupanje imeti samogel. Ti pa, Gospod, si se mene vsmilil, ti si branil, de po tim, ki sim vsim tvojim lastnostam nezlast sturil, nisim tudi zhes tvojo milost, katera je tebi zhes vse luba, nehvaleshno greshil. Ti si v' moje serze terdno savupanje v' mojiga Odrešenika vlil; ti si me podvuzhil, tebe lubiti, inu sebe sovrashiti: ti si meni pokasal, de tvoji ostri pravizi drugazbi odjiti ni mogozhe, svunaj zhe sam sebe pravizhno sodim, svoj greh obshalujem, inu sebe savolo njega bres sanashanja pokorim.

Potlej sim jest, kar sleherni ponishan gresnik sturi, tebi, o Bog, svojo zelo hudobio toshil, inu de lih je vse tebi odkrito, sim vendar ne samu greha, temuzh tudi vse njega okolistave tebi iskasal. Jest sim povedal ne samu perloshnost, inu perzhetik svojiga greha, temuzh tudi, kje, kadaj, sa kaj, inu kako sim ga sturil, inu

vse njega nastopike: inu zbe sim
 bol sebe prizho tebe toshil, bol
 se je moje serze hladilo. Zelo
 nizh nisim perkril, inu s' polnimi
 vustami sim povedal, de je vse,
 kar sam is sebe imam, krivizhno
 in hudobno; vse dobro pak samo
 is tebe isvera; de zhlovek sam is
 sebe nizh drugiga ne sna, kakor
 golufati, inu greshti; skosi tebe
 pak, zhe ga mozhniga sturish,
 nar bolshi sad pernesiti samore.

6. v. Rekal sim: Povedal bom zhes-
 se svojo krivizo prizho Gospo-
 da: inu ti si meni hudobio mo-
 jiga greha odpustil.

Po tim, ker sim se svoje hudobie
 prizho tebe odkritoserzhno obto-
 shil, sim sklenil pred eniga tvo-
 jih namestnikov jiti, tam se vse
 svoje hudobie obtoshiti, inu tvoji
 pravizi skosi pokoro zhast dati:
 inu tedaj si ti hudobio mojiga ser-

za odpustil, ker si vse mojo serze
prenaredil. V' serzi sim terdno
sklenil se obtoshiti, inu tvoji pra-
vizi sadoosti sturiti, inu vshe si ti
glas mojiga serza vflishal: moje
obtoshenje she ni bilo na jesiki,
inu vshe je tvoje vuho v' mojim
serzi flishalo, kar sim sturiti skle-
nil. Kako teshek kamen se je ta-
krat od mojiga serza odvalil, ka-
dar si moje serze prenaredil! Zhu-
til sim sam v' sebi, de sim ves dru-
gi zhlovek: novo nagnenje je v'
mojim serzi ustalo: meni je sveit,
inu jest sim sam sebi se perstudil. Ka-
kor sim prej svojo hudobio per-
kriti shelil, tako sim potle hitel
jo tvojimu namestniku rasodeti,
inu kakor sim se prej framoval
sebe hudobniga pokasati, tako me
je potle veselilo sebe saframuvati,
de bi tebi, o Bog, bila vsa zhasť,
ker tebi samimu vsa zhasť gre,
nam pak oframotenje, inu sanizh-
ovanje. Komaj sim dozhakal dan,
kateriga sim perloshnost imel pred
tvojiga namestnika pridti, ker sim

prej vesel bil, zhe sim hitro od njega bejshati samogel. Nar pervo, kadar sim pred njim govoriti sazhel, je bilo, de sim tako dolgo samolzhanje, inu sakrivanje svojiga greha ispovedal, inu tako svoje molzhanje pokoril.

Ako lih slushabnik Boshji ni kmalo te oveselozhe besede meni rekali: Pojdi, tebi so tvoji grehi odpushteni: vender sim s' lohkim inu savuplivim ferzam od njega shal, ker je meni lubesnivo povedal, kako se prava pokora dela, katera sama je osdravilo gresniga ferza. Tako je pravizhno s' menoj storil; sej tak hudobnik kakorshni sim jest bil, ni samogel kmalo v pravize otrok Boshjih stopiti. Namestnik Boshji je mogel snaminja mojiga spreobernenja imeti, je le resnizhno, ali ne: on je mogel skusiti, zhe je mene Duh Boshji, ali samo zhloveshki duh k' timu ispovedanju gnal. De je gresnik

resnizhno spreobernen, ni sadoſti, de ſvojo vunajno hudobio ſapuſti, ferze more prenarjeno biti, v' ferzi vkoreninena, inu ſaſtarana hudobia more raſdjana biti. To ſe pak navadno po zhaſi, ne pa hitro ſgodi. Zhaſ, inu poſkuſhnja ſo po vuku ſvetih ozhakov nar bol varne prizhe reſnizhniga preobernenja.

Kadar je pak flushabnik Boshji moje preobernenje ſkufil, je vidil, de je tvoje iſvelizhanſke gnade delo. Tvoja vſigamogozhna roka ſe je nad menoj ozhitno kaſala Du-hovni vódej ſe je ſavſel, inu ni vedil, zhe bi ſe vezh nad mojo ſlaboſtjo, ali pak nad mozhjo tvoje gnade, nad tvojim vſmilenjam zhudil. Veſelil ſe je s' teboj, ker ſi ti dobrotlivi paſtir mene ſvojo ſgubleuo ovzo naſhal. Poln hvaleſhnosti ſa ta zhudeſh, kateriga ſi nad menoj ſturil, ni vezh odlashaſ mene med tvoje otroke ſhteti: ni vezh hotel zhakati, de bi bil jeſt s' pokorni-

mi deli pravizi Boshji svoj dolg plazhal; sadofti je njemu bilo moje perpravlenu ferze, ki ga je on sposnal, ker je vidil, de sim se vshe en zhal v' spokornih delih trudil, inu sa to je mislil, de bosh ti to delu, kateru si vsmileno perzhel, tudi dobrotlivo do konza ispelal. On je tedaj svojo roko zhes mene istegnil, inu meni v' tvojim imeni, o lubesnivi ozhe! sasheleni mir dal, rekozh: Tebi so tvoj grehi odpushteni; pojdi v' miri, inu ne stori nizeh vezh tako, de se tebi kaj hujshiga ne sгоди.

To tako hitro osdravlenje pa ni mojih sols vstavilo, ampak she vezh jih obudilu. Nikdar nisim sadofti obshaluvati mogel, de sim tolikaj zhala tebi dobrotlivimu ozhetu supern bil. Mene ni vezh fushni strah trudil, ampak lubesen je meni moja nehvaleshnost veliko bol shivo pred ozhi stavila kakor vse poprejshinu bodenje moje

vesti. Sa to sim sam sebi toliko
majn peranesiti hotel, kolikor si
ti hitrejshi meni sanesel, inu ker
si malo od mene tirjal, sim tebi
veliko dati sklenil.

Jest sim vidil, kako je tebi v-
shézh bilo, kadar sim je svojih
pregreh prizho tebe odkritoserzhno
obtoshil: sa to sim sklenil, tebi
k' zhashti zelimu svejtu snaminja
svoje pokore sapustitj, inu svojo
hudobio s'zhednostami, zhe bi se
smelo rezhi, posvezhenno svejtu
pokasati; tako namrezh, de ka-
dar bo svejt vidil mene v' radovol-
nim ponishovanji, v' bejshanju
pred posvejno zhashtjo, bo sposnal,
de sim nekadaj prelakomen posvejt-
ne zhashti bil, inu sraven se bo
vuzhil, rajshi ponishen, pa ne vi-
fok biti: kadar bo vidil mene do
vbogih dobrotliviga, bo moje ne-
kadajne hrepenje po zhasnima bla-
gu vidil, inu se bo vuzhil lakom-
nost, inu vesanje na posemelsko
blago sovrashiti: kadar bo vidil

mene bol molzhezhiga, samotniga, krotkiga, poterpehhliviga, bo sposnal moje nekadanje nepotrebne pogovore, moj samopafhni smeh, mojo jeso, inu zhumernost, inu se bo s' tem vuzhil te grehe nad seboj bolshati: kadar bo mene v' postih, v' zhujenju, v' dolitrenju svojiga mesa, v' terdim deli vidil, bo sposnal moje poprejshino rasvudano shivljenje, inu savolo moje pokore se bo framoval tako hudobno shiveti. De samolzhanje svojiga greha plazhani, je pravizhno, de se k' nogam vsih kristianov vershem, inu s' vustmi vsih sa odpushtanje grehov profim.

Moj Bog! kakshin je zhlovek sam is tebe, inu sam sebi pushten! Kakoshin je pak skosi mozh tvoje gnade pobolshan! sa res: Blagor tem, katerim so pregrehe odpushtene: inu katerih grehi so pokriti. Blagor zhloveku, katerimu Gospod greha ni sarajtal, inu v' kateriga serzi ni golusie.

7. v. Sa to bo sleherni boga lubno
pravim zhasi k' tebi molil,

Pravizhni niso pravizhni rojeni,
ampak gresniki; samo skosi karst
bodejo pravizhni, inu lveti. Do-
stikrat pervo nedolshnost sgube,
inu preden na pot pravizhnosti
stopio, se po blatu velikih grehov
valajo. Bog namrezh jih v' lush-
nosti njih hudobniga naguenja,
inu v' slipoti pusti, de bi tako
njih napuh ponishal. Oni v' zha-
si savolo svoje nehvaleshnosti tudi
v' sredi svojiga teka padejo, i-
nu se ranio. Vsi tedaj naj se boje
tiga, kar se je meni sgodilo: vsi
naj se od mene vuzhe, kaj pokori
soper stoji, inu kaj jo dovershi.
Moje molzhanje, moje pokorjenje
savolo molzhanja, moja vuzhli-
vost, s' katero sim se svarjenju v-
dal, jim je podvuzhenje, se ne
framovati, ali bati, odkritofrezh-
no svoje hudobie se obtoshiti:
inu zhe so nesrezho imeli kaj
perkriti, naj bres odlashanja ras-

odejo, kar so po neumnosti sakrivali. Moje vupanje naj jim vupanje obudi: moje odpushtanje naj jim bo sastava, de tudi oni, zhe se prav perpravijo, ga sadočiti samorejo: moje ponishanje, inu molitev naj jih opomni, de se ponishajo, inu odpushtanja profio.

Zhe so pak srezho imeli, vselej karstno nedolžnost perhraniti, naj jih moj padez molitve opomni, de se ki tako ne vdarjo, kakor sim se jest vdaril. Naj si v' serze vsamejo besede Š. Paula: *) Kakor pomagovzi vas opomnimo, de Bosbje gnade sapstojn ne prejimate: on (Bog) rezhe: Ob perjetnim zhasi sim te vslisbal, inu v' dan isvelizhanja sim tebi pomagul. Glej, sdaj je perjetni zhas, glej, sdaj je dan isvelizhanja. Šo zhasi, kateri so zhasi vsmilenja, inu kadar ti preteko, ni vezh milosti. Vsaku odlashtanje je nevarno, inu dostikrat se

*) Kor. 6. 1.

se zgubljena perloshnost nikdar vezh ne dobi. Bog ima svoje zhase, ki so nam nesnani: on sam previdi perhodno, mi pak vidimo samo prizhejozhe, inu pretezhenu. Sa to nal opomina David, rekozh: *) Zhe danas njegov glas slishite, nikar ne odvernite svojih serz.

7. v. De tudi povodna veliko voda bliso njega ne pride.

Presavupliv na svojo mozh, inu frezho nisim ob pravim zhafi v'te, o Bog, klizal, sa to sim se od skushnjav premegan globoko pogresnil. **) Jest sim per svoji obilnosti rekal: Ne bom nikoli premaknen. De bi ti, Gospod, mene ponishal, si svoje oblizhje od mene obernil, inu meni je vse vpadlu. Slis hal sim vezhkrat, de zhlovek savolo svoje slabosti ne sme nizh v' sebe savupati, al ker she nisim svoje slabosti skusil, nisim veruval, de samorem pasti. Tako sim bil tistimu ne- *) Psal. 94 8. **) Psal. 29 7.

Spametnihu moſhu enak, od kate-
 riga je v' S. Evangelju piſano,
 *) de je ſidal ſvojo hiſbo na peſſek: inu
 ploha je padla, inu ſo perſhle derezbe
 vode, inu vetrovi ſo pibali, inu ſo ſe
 v' tiſto hiſbo uperli, ona je padla, inu
 nje podertia je bila velka. Perſhal je
 vihar ſkuſhnjave, inu je mene
 napuhnena poderele; inu ker po
 ſvojim padzi niſim poniſhnejſhi bil,
 ſi ti, o Bog, ploho, inu povodnjo
 derezhih voda, to je, veliko ſku-
 ſhnjav nad me perdret puſtil, inu
 one ſo me poderle, inu vtopile

Take neſrezhe ſe imajo bati vſi
 hūdobni, kateri na ſvoje pobolſha-
 nje ali zelu ne miſlio, ali pak to-
 iſtu odlafhajo: kadar bodo v' ſvo-
 jim praſnim miri ſpali, bo jeſa Bo-
 ſhja kakor hudu vreme na nje pla-
 nila, inu oni bodo v' povodnji
 vezhnih britkoſt vtopleni.

Bogabojezhj pak vedo, de je
 zhujenje; inu molitu tiſta od Boga

*) S. Matt. 7.

isvolena podpora, po kateri sami se mozh, inu terdnost soper vse skušnjave dobi, inu ohrani; sa to vedno zhujejo, inu molio; oni dokler je perjetni zhas, dokler je dan isvelizhanja, s' molitujo, inu pokoro hisho svojiga serza terdno delajo: sa volo tiga jih skušnjave samo od svunaj nadlegujejo, v' njih serze pak tako lohko predreti ne samorejo: sej vsmilenje Boshje je bliso tem, kateri vedno zhujejo; ono povsod spremla te, kateri v' toistu vupajo, inu ga prosio. Zhe se tudi kadaj sгоди, de Bog jih k' njih vezhimu ponishavanju v' kaki skušnjavi premagati pusti, jih vender kmalo supet vsdigne. Nobeden tih, kateri svoje grehe vedno v' spokornih selsah pero, ne bo v' povodnji hudobie vtoplen: nobeden tih, kateri, dokler je perjetni zhas, k' vsmilenju Boshjimu pertezhe, ne bo ojstri pravizi isdan: inu nobeden tih, kateri se s' renizhno pokoro od hudobnih lozhio

ne bo ob zhasi moshtuvanja s' nji-
mi osramoten.

9. v. Ti si moje perbeishalishe v'
britkosti, katera je mene obda-
la: ti moje veselje! refhi me od
tih, kateri so mene obsuli.

Ako ravno sim se v' serzi vfi hu-
dobii odpovedal, ako lih so vse
posvetne nezhimernosti meni soper-
ne, ako lih druge k' pokori, inu
k' savupanju na tvojo milost opo-
minjam, vender se na svoj prizh-
jozhi stan ne sanesem. Vem, de
tvoj duh diha, kjer, inu kadar ho-
zhe; vem de moji sovrasniki
mene is vsih strani salasujejo, inu
de je hudiza po tem, kadar je svoj
rop sgubil, s' tem rasdrashen,
she bol fkerbno jiske dobiti, kar je
sgubil. Jest posnam dobro svojo
slabost, inu nestanovitnost zhlove-
shkiga serza; vem kako nevaren
je svejt meni; sej moje hude nag-
nenja so fizer oslablene, vender
niso po polnim rasdjane. Zelo loh-

ko se tedaj samorem v' poprejšhno
nezrezho pogresniti, inu bom tudi
gotovo padel, ak me tvoja vfiga-
mogočna roka ne obvaruje: jest
se vezh svoje prevsetnosti, kakor
pa svoje slabosti bojim.

Sakri tedaj mene Gospod v' tvo-
jim narožji: odverni od mojih o-
zhi vse hudo, katero me smoti-
ti samore, inu odusami meni vse
perlošnosti hudo sturiti: ne pusti
me v' nobeno tako skušnjava
pridti, katera bi bila vezhi kakor
je pomožh, katero si meni dati na-
mejnil. Varuj me, de se nikdar ali
s' prasnim savupanjem na lastno
mozh, ali skusi kako greslino lube-
sen do sam sebe is tvojih rok ne
istergam: obvaruj meni praviznost,
v' katero si me postavil; inu de
jo obvarujesh, sturi milostlivo,
de bom sa res ponishen, inu hva-
leshen: ti sam svoje dari varuj,
inu ne savupaj jih mojim slabim
rokam. Poravnaj moje hudobno na-
gnenje, katero me shene, de bi se

savolo dobriga povishuval : sateri v' meni vse nagnenje proti zhloveshkimu obrajtaniu, vse dopadajenje, ki ga do sebe imam: lej ta strup se naglo zhlovekoviga serza polasti: ti sam bodi moja zhaft moje poveselenje. Isrui is mojiga serza vse korenine, katere so moji navadni grehi v' mojim serzi sapustili; ne sturi po mojih shelah, ampak go tvoji volji, inu ne glej na drugo kakor na svoje vsmilenje. Prosim te sa dar stanovitnosti, susebnu v' taisti zhaft, kadar bom nar bol mersel, nar bol nevkreten, nar manje k' dobrimu nagnen. Mene majn moj tek, kakur konez njegov fkerbi: sej zhimu je nedolshnost, v' kateri se samo nekaj lejt shivj, inu kaj pomaga pokora, ako ni stanovitna. Vfiga se is svoje strani bojim: od tebe pak, Gospod, vse kar je nar bolshiga, vupam.

10. v. Vum bom tebi dal, inu tebe podvuzhil po tej poti, po kateri bosh hodil; vedno bom v' tebe gledal.

Gospod! komaj sim tebi svoje shele rasodel, vshe flishim tebe meni rezhi: Vum, inu mozh bom tebi dal po poti isvelizhanja. Ti si svojo drago dusno savergel, inu si nevumni shivini enak, ker si se od napuha vnet zhes sapovedi svojiga stvarnika spuntal; pravizhno bi bilo, ako bi bil tebe v' tvoji nevumnosti, inu slepoti sapustil; al jest te nozhem tvojiga pregreshenja spomniti: ravno s' tako skerbjo bom zhes te zhul, s' kakurshno bi bil zhul, ako bi nikdar ne bil mene reshalil. Jest hozhem tebe modriga, inu rasvumniga v' vsih rezheb storiti, katere vezhno isvelizhanje sadenejo; pokasaci tebi hozhem, de vezhne dobrote veliko vezh veljajo kakor vse zhasne, kratke, inu prejidejozhe rezhi; jest te bom obvaruval pred spazhenjam tiga

svejta, kateru mnogiteriga sapele,
 ker njemu nesrezhni konez perkri-
 va. Ne bom pustil, de bi ti po kri-
 vih potih hodil, inu na njih stal,
 Pokasal bom tebi vse nevarnosti,
 de ki ne padesh; v' sadregi te bo
 moj svet spremlal: luzh moje be-
 sede bo tebi povsod svetila; tebi
 bom ozhi dal, de jo vidish, vu-
 fhesa, de njo sastopno poslushash,
 ferze, de jo sprejmesh, inu ispol-
 nish. Jest bom svoje ozhi kakor
 sveste varke vedno v' tebe ober-
 mene imel, inu moje ozhi bodo
 svojo hojo spremlale, dokler te
 perpelam do konza tvojiga popo-
 tvanja, v' srezhno vezhnost.

II. v. Nikdar ne bodite kakor kojn,
 in meseg, katera pameti nimata.

Neskonzhno je tvoje vsmilenje, o
 Bog! Ti si meni dar pokore do-
 dejlil, de sim se svojih grehov po-
 nishnu obtoshil, inu si meni mojo
 hudobio odpustil: ti si meni ne sa-
 mu nevarnost pokasal, v' kateri je

však preobernen gresnik, ker samore super v'poprejšhine grehe nasaj pasti, ampak si zelo moje serze nagnil, tebe sa pomozh profiti, de bi v'pravizi do konza ostal. Šhe vezh: ti si meni zelo snanje dal, de hozheš vselej moj varh biti, inu vse moje stopine vishati. V' sahvalo sa to tvoje vsmilenje si hozhem persadevati s' svojim opominjanjam druge nedolshne v' njih nedolshnosti stanovitne storiti.

Nespokornikam sim pokazal, kakushna nesrezha je h' grehu she nepokoro perdjati: ipreobernene sim podvuzhil, kako lohka se doblena praviza sgubi, kako potrebna je per spazhenju tiga svejta pomozh Boshja. Sdaj de vse podvuzhim, she val nedolshne ogovorim: Spomnite se svoje visokosti, v' kateri se snajdete; ne podversite nikdar svojih dušh mesu, inu telesnim shelam: ne bodite kakor kojni inu mesgi, kateri so bres vuma, inu po nagnenju svojiga mesa delajo: ampak

spomnite se veliku vezh svoje zha-
sti, v' kateri ste, ker ste po Bosh-
ji podobi stvarjeni; ne fremotite
sami sebe, ne sapustite svoje viso-
kosti, h' kateri vas je Bog pov-
sdignil, inu ne bodite nevumni
shivini enaki, Samu Bog je zhes
vas povishan; on vas je nar vi-
fokejschim duhovam enake storil,
vse druge stvari pak je vam pod-
vergel. Ohranite svoje gospostvu,
svojo visokost, savolo katere ste
blizo Boshjiga sedesha, inu ne la-
site s' polvejnimi shelami po sem-
li, kakor nevumna shivina per-
klonjena po semli hodi.

12. v. Vkroti (o Bog) s' torbami,
inu bersdami zhelusti tistih, kate-
ri se k' tebi ne perblishujejo.

Ne pusti, Gospod, teh, kateri
tvoj sladak jarm, inu tvojo loh-
ko butaro od sebe mezhejo, inu
shive kakor kojn, inu meseg po
svojim nagnenju, ne pusti jih pro-
sim, v' njih smotah ostati: sturi

s' njimi, kar mi s' nevarno shi-
vino storimo, de jo vkrotimo:
deni na njih zhelusti bersde, inu
vstavi njih svojeglavnost: nadlegu-
vaj njih preusethiga duha s' telef-
no slabostjo: pogasi s' britkostami
ogin njih preshivih pozhutikov:
vstavi njih lubesen do posvejtnih
sladnost s' bodezhimi bolezhinami:
odusami jim perloshnost k' hudimu,
inu odtergaj njim telesne dari,
katere tratjo, inu v' tvoje resha-
lenje obrazhajo.

Zhe so tvojiga glasa gluhi, inu
tvojimu svarjenju nepokorni, per-
losbi k' pervim vdarzam druge bol
zhutlive: sturi terdouratnim, kar
si meni nepokornimu sturil: ne
perpusti, de bi se v' takim kri-
vizhnim stani srezhne shteli: sa-
gradi jim njih hudobno pot s' tern-
jam britkost: vstavi njih pregresh-
ni tek s' zhasno supernostrjo, de
ker svojih hudobnih shela ne bodo
ispolniti samogli, se bodo naveli-
zhali hudobno shiveti: daj jim

grenkost grehov, inu sladkost
brumnosti zhititi: sturi njim sush-
nost pregrehe teshko, inu butaro
tvoje postave lohko, de bodo spo-
snali, kaku si sladek vsm tem,
kateri v' tebe klizhejo.

13. v. Sa gresnika je veliku shib:
tiga pak, kateri v' Gospoda vu-
pa, bo usmilenje obdal.

Ode bi vsi, kateri med nevarno-
stami tiga svejta bres fkerbi shive,
mene poslusnali, inu meni kateri
sim hudo, inu dobro skusil, ver-
jeli, kako resnizhno je, de gres-
nika veliko shib tepe, tiga pak
kateri v' Boga vupa, njegova
milost obda! Vshe v' prizhejozhim
shivlenji ni gresniku, naj se ve-
feli kolikor hozhe, prave frezhe:
Ti vezhna praviza, sturish, de on
fkoraj vselej v' svojim grehi sa-
flusheno terplenje najde, ali njega
vest grise, inu to je silno teshav-
no, ker zhlovek svojo vest ved-
no s' seboj nosi, ali, zhe tudi

njega vest ne bode, on vender v' svoji hudobii nikdar tolikaj veselja, inu pokoja, kolikur sheli, ne najde; njegovimu veselju je vselej dosti sopernost perdrushenih. Zhe pak v' prizhejozhim shivlenji tolikaj shib gresnika tepe, kaj more njega she le tam v' vezhnosti zhakati! ker tukaj je zhas persanashanja, tam pa zhas vezhniga moshtuvanja.

Vse drugazhi pak se s' tistimi godi, kateri v' Gospoda vupajo, ker njega milost jih objame. Res je, pravizhni so na tim svejti dostokrat v' sfiskah, inu gresniki v' obilnosti shive; vezhkrat je kak nedolshni Jakob v' terdih skushnjah, inu hudobni Esau velike sladkosti vshiva: vender je sgol samo vsmilenje, de je pravizhen sfiskan, gresnika pak, sku lih je v' kaki zhasni frezhi, tvoja ojstra praviza, Gospod, na unim svejti zhaka.

Dostikrat eden, ali drugi tvojih
 isvolenih sajide, inu se ne ispame-
 tuje drugazhi svunaj s' nadlogami
 stiskan: tvoje usmilenje je tedaj,
 kadar njega s' shibami pershenesh,
 de se is svoje hudobne poti verne;
 tvoje vsmilenje je kadar njega
 permorash, de se soper tebe ne
 punta, de se tvoji sveti voli pod-
 vershe, tvoje vsmilenje je, kadar
 njemu zhalne nadloge nakladash,
 de bi ga vezhaim britkostam od-
 tegnili; tvoje vsmilenje je, kadar
 njemu sapelive, inu nevarne zha-
 sne dobrote vsamesh, de bi nje-
 mu vezhne dobrote dodejlil.

Gospod! jest spoznam, inu zhu-
 tim, de zhe bol terdno v' tebe vu-
 pam, zhe se bol tvoji voli podver-
 shem, bol sim frezhen, bol miren,
 bol vesel v' serzi tudi med vsimi
 smeshnjavami tiga svejta. Ako bi
 ljudje okusli, kako sladak je Go-
 spod, inu kako frezhen je ta, ka-
 teri v' njega savupa, kako berish
 bi se njim polvejtno veselje gnu-

filo, inu kako hitro bi oni svejt sapustili: s' veseljam bi se sladkostam tiga svejta odpovedali; inu vse krishe bi voln na-se vseli, ako bi pomislili besede S Paula: *) Nasba sedajna zelo kratka, inu lobka nadloga nam pernese vezbno, inu visoko zbast, katera vse odtehta. **) Sej Nobenu oko ni vidilo, nobenu vuho slišbalo, tudi v' serze zblouekovo ni persblo, kar je Bog perpravil tim, kateri njega lubio.

14. v. Veselite se v' Gospodu, vi pravizhni, inu bodite prav veseli, rašglalujte svoje veselje vfi, kateri ste dobriga serza.

Veselite se v' Gospodu je deljesh nedolshnih; ali pak skusi pokoro opravizhenih. Greshnikov, inu v' svejt salublenih dejt pak so solse, inu terplenje; ker oni so sakol serdite pravize Boshje, inu zhe majn svojo nesrezhni stan obshalujejo, vezh so objokanja vredni. Ser-

*) 2. Kor. 4. 17. **) 1. Kor. 2. 9.

ze, kateriga se posvejtna lubesen polastj, se zelo ne more v' Gospodu veseliti, inu kolikor bol se serze proti posemelskim rezhem vne-
ma, toliko bol proti vezhnim do-
brotam omrasuje: sej nobeden ne-
samore dvema sebi na proti postav-
lenima gospodoma flushiti, inu
obeh lubiti ni mogozhe, ker *) perja-
telstvo tiga svejta je Bogu Jovrashno :
kdor koli bo tedaj hotel perjatel tiga
svejta biti, bo Bogu neperjatel, inu kdor
se hozhe tukaj s' svejtam veseliti,
ne bo samogel s' Kristusam kraj-
lovati.

Vi tedaj pravizhni veselite se
v' Gospodu, vi, kateri ste dobriga
serza, rasglasujte svoje veselje.
Vi ste fizer she na tim svejti v'
ptuji desheli: vi sedite she kakor
nekdej Israelzi, per Babilon'kih
vodah, inu jokate, ker se spomni-
te, de ste med tolikaj smotami,
med hudobnim svejtam, inu she od
nebeshkiga Šiona odlozhoni: vashe

*) Jak. 4. 4.

zitre vise na verbah, na nesadnih drevesih, kar po islaganju S. Augustina pomejni, de vi pravizhni na tim svejti posvejtnim ludem grešno veselje pustite inu sa se samo veselje v' Gospodu, perhranite; to je: vi pravizhni se tukaj samo v' tim veselite, de ste s' Bogam sklenjeni, inu de s' Kristusam vred od svejta sanizhovani terpite. Al vsdignite svoje glave, sej vashe reshenje se perblisuje: spomnite se, de Kristus vam govori kadar rezhe: *) Resnizhno, resnizhno vam povem: Vi bote shalovali, inu jokali, svejt pak se bo veselil, al vasba shalost bo v' veselje prevernjena. Skena, kadar rodi, ima shalost, ker je nje ura peršla: kadar je pak otroka rodila, ne smisli vezb britkosti savolo veselja, de zblovek je na svejt rojen: inu ravnu tako vi imate res shalost sdaj, jest vas bom pak supet vidil, inu vasbe jerze se bo veselilo: inu vasbiga veselja vam ne bo nobeden usel. Spomnite se, de, kadar zhas pride v' nebeski Jerusa.

*) Joan. 16. 20.

lem jiti, bo vsa shalost jenjala. Bog
 bo vse solse od njih ozhi obrisal: inu
 smerti ne bo vezh, ne shalovanja, ne
 upitja, ne bolezhine ne bo vezh, ker
 pervo je minilo. Dokler pak ta zhas
 pride, povefelite se sdaj s' Davi-
 dam, rekozh: **) Jest hom v' pravizh-
 nosti pred tvoje oblizhje (Gospod) per-
 shal: inu bom nasiten, kadar se bo tvoja
 zhast perkasala.

*) Skriv. rasod. 21. 4. **) Psal. 16. 15.

III. Psalm od Pokore.

Sapopadek.

David je ta Psalm sloshil takrat, kadar je savolo svoje dvojne pregrehe, namrezh savolo prešestva, inu vmorjenja Uriaviga v' veliki bolesni, ali kakor nekte-ri islagavzi mislio, kadar je v' terdih stiskah, inu nadlogah bil. On sposna svojo hudobio, inu preveliko pregreho, sa to prav da Bogu, de njega tepe: samo toliko Boga prosi, de bi s' njim kakor vsmileni ozhe, ne pak kakor ojster sodnik ravnal: de bi njegove bolezhine pomajnsihal, ker je njemu savolo sil-

nih, inu predolgih bolezhin poter-
peshlivoſt vshe pohajati sazhela.

On ne toshi ſvoje bolezhine lu-
dem, ampak ſamimu Bogu: ker
ludje mu je ne majſhajo, temuzh
ſhe nove britkoſti perkladajo:
njegovi perjati ga ſapušhajo: inu
njegovi ſovraſhniki ga pogubiti
jiſhejo: njih budobno volo on s'
molzhanjam, inu krotkoſtio pre-
neſe, inu Bogu, kateri ſam vse
ſhele njegoviga ſerza poſna, ſe-
be zeliga iſrozhi: ker dobro ve,
de Bog njemu ſavolo njegove
pregrehe vse te britkoſti nakla-
da, inu ſa to ſe on vſim ſtiſkam ra-
dovolno podverſhe, de bi po takim
pokorjenju njegovi grehi iſbrifa-
ni bili.

De bi Boga k' vſmilenju obudil,
pokashe, kako velik raſlozhik je
med njegovim ſtanam, inu med ſta-
nam njegovih ſovraſhnikov; kako
on, inu kako njegovi ſovraſhniki
miſlio. Njegovi ſovraſhniki ſo pol-

ni sdravja , inu shivljenja: oni bogatio , lo vednu mozhnejshi , inu njih je vsaki dan vezh : sa njegove dobrote njemu nehvaleshnost vrazhajo: oni njega savrasbio , inu pogubiti jischejo samo sa to , ker je njim njegovo dopadajenje nad brumnostjo superno , inu ker jim njih hudobio vedno ozhita.

Na konzu svojiga Psalma on Boga prosi , de bi njega hitru osdravil , inu taku njegovim sovrasnikam sastopiti dal , de njega ni po polnim sapustil , kakor si oni domishlujejo ; temuzh , de , ako ravnu njega , ker je greshnik , po saslushenji tepe , on vender vselej njegovi Bog , inu Isvelizhar ostane.

Ta Psalm , kateri je od Zerkve med shtevilu sedem Psalmov od pokore pastavlen je moliti susebnu takiga greshnika , kateri je savolo svojih grehov silno shalosten , inu skoraj ves smamlen , kateri savolo svojih pogostnih padezov ve-

lik nepokoju v' svojim meš zbuti, inu se boji, de bi ga Bog, ker njega taku stiska, ne bil vshe po polnim sapustil, inu de bi ki ne bil njega k' vezhnimu terplenju obsodil. Ta Psalm je tudi molituv takiga gresnika, kateri veliko terpi od tihistih, kateri so njegovi perjati bili, dokler je v' grehih njih tovarsh bil: ker oni se njemu, kadar njegove shele se pobolshati vidio, mozhnu superstavio. Al on jim svoje vufhesa satisne, de njih sapelivih besedne flishi, inu v' njih sapeluvanje pervoliti nozhe; temuzh k' svojimu Bogu kakor svojimu samimu pomozhniku pertezhe, inu njega odpushtanja svojih grehov prosi.

I. v. Gospod! ne svarĩ me v' svojim serdi; inu ne tepi me v' svoji jesi.

Vim pravim spokornikam je lastno, de zhloveshku svarjenje po-

terpeshlivu preneso, ker svarjenje grešnika ponishuje, inu sdravi: koliko majn se smem jest tvojiga svarjenja, o Bog, braniti, ker ti nar skrivnihi grehe sposnash, inu tvoja praviza nar majnshi prestopke bres pokorjenja ne pusti. Sa volo tuga, ker tvojo pravizo lubim, inu svojo krivizo sovrashim, se rado-volnu tvoji shibi podvershem.

Samu to tebe ponishno profim, ne svari me v' svojim serdi, inu ne tepi me v' svoji jesi. Ne svari me po saflushenju mojih prevelikih grehov, ampak po velikosti svojiga vsmilenja. Ne tepi me s' tem, de bi me mojim hudobnim shelam pustil, ali de bi meni perpustil vso hudobio ispelati, b' kateri svoje serze nagnenu zhutim. Ne tepi me tako, de bi po tvojim svarjenju she hudobnihi, inu terdovratnihi bil, inu de bi to, s' zhimer mene bolshati hozhesh, savolo mojiga spa-zhenja mene pogublalo. Ne tepi me tudi po sovrashno, de bi me

neusmileno tepel, inu rastarel
ampak tepi me kakor tepe dobrot-
liv ozhe, kateri svojiga fina s'
tepenjam pobolshati hozhe.

9. v. Ker tvoje pushize v' meni ti-
zhe: inu tvoja roka je teshka
nad menoj.

Sposnam, de, ako bi ti, Gospod,
mene tudi s' vsimi svojimi shibami
tepel, bi to ne bilu sa moje gre-
he prevezh. Al ne gledaj, Gospod,
v' to, kar sim saslushil, ali kaj
sim tvoji pravizi dolshan: ampak
glej v' moje slabost, inu v' tvoje
vsmilenje. Ti si meni tako vsmilen
de mene v' prizhejozhim shivlenji,
kjer je zhas odpushanja, sa moje
grehe pokorish: jest tebe sahvalim
sa to vsmilenje. Al profim, na-
kladaj meni samu toliku, kolikor
ti meni mozhi dati hozhes, de
svoje terplenje volnu nosim: daj
se s' tim potolashiti, ker mene
moja vest silno grise, inu meni po-
koja ne da; sej sposnam, inu

ponishno ispovem, de sim nar vek-
shiga pokorjenja vreden.

Moje zelu ferze kakor je s' tern-
jam razbodeno, ker moja s' tvojim
svarjenjam isbudena vest meni uo
mojo hudobio pred ozhi stavi: gro-
sno bodezh mi je strah tvojih ojsrih
sodba, sa to moja dusha skoraj
omaguje: inu ker tvoja tesh-
ka roka vedno na meni lesi, me
strah obhaja, de bi ne bil od tebe
sa vselei sapushen. O kako velike
bolezhine morejo tam v' vezhnosti
biti, ker so one vshe tukej tako bo-
dezhe: o kako nesrezhen bi jest bil,
ako bi ti, kakor sim saflushil, zelo
tesho svoje ojsre pravize, na mene
vergel.

3. v . Ni sdravja v' mojim mesi sa-
volo tvoje jese: moje kosti ni-
majo pokoja savolo mojih grehav,

Glej Gospod! moje meso je spa-
zhenno, vli moji vudi so ras-

vusdani. Moje v' grehih rasvajeno meso ni vezh duhu podversheno, ampak ga vleskosi premaguje. Dokler sim svoje vude moril, je bilo Boshje sdravje v' mojim mesu: takrat se meso ni tako mozhno duhu superstavilo; inu zhe je tudi kaki boj med duham, inu mesam vstal, je duh meso berfh vstavil. Al to sdravje se je rasgubilo, ker sim mesu, inu njegovim shelam strezhi, inu slosbnosti jiskati sazhel: vse je is svojiga reda stopilo; jest velik nepokoj v' svojim telesi zhutim.

Verh tiga si she tudi ti, Gospod, moje meso terdo natiskati sazhel. Od velikih bolezhin moje telo medli, inu savolo telesnih slabost moja dusha pesha, tako, de, ker kosti pokoja nimajo, je tudi dusha nepojna, inu smamlena; meni se skoraj shiveti vezh ne lubi. Gorje taki slepi dushi, katera je, kir se je od tebe, vezhna dobrota, odvernila, vupala svunaj tebe kaj bolshiga do-

biti! sa res po lastni skusnji
ispametvan sposnam, de ni sdrav-
ja svunaj v' tebi, ti samo shivljenje;
ni praviga veselja, svunaj v' tebi,
ti neskonzhana lepota; inu nobe-
no serze ne samore pokojno biti,
dokler v' tebi, o krajl vfiga miru
ne pozhiva.

4. v. Ker moje hudobie so zhes mo-
jo glavo srasle, inu me tlazhio
kakur teshka butara.

Ni zhuda, de pokoja nimam, ker
je tolíkaj hudobie v' meni. Ka-
dar sim svoje grehe storil, so se me-
ni zelo majhini sdeli, jest jih
nisim zhutil; sdaj pak pod njih te-
sho jezhim, inu stokam. S' pogost-
nim padzam sim v' nesrezhno na-
vado peršhal; s' grehami sim se sna-
nil, inu pobratil, inu sim pregreho
kakor vodo pil. Gorje moji nesre-
zhni duši, katera je v' tako stra-
šnim stani pokojna bila, katera s'
shelesjam pregresnih navad vklen-
jena ni njih teshe zhutila, katera je

v' flushnosti grehov sladko spala,
hudizbovi jarm s' veseljam nosila,
inu de lih je vsa ognusena bi-
la, so ji vender nje gnusobe vshezh
bile.

Al kako bi bil ta nesrezhen stan
zhutil, ker sim se od vrozhine svo-
jiga hudiga poshelenja vnet sam se-
bi mozhaa sdel. Shele takrat, ka-
dar si se ti, vezhna dobrota, s' svo-
jo osdravilo roko mene dotaknil,
sim svoje slabost zhutil; takrat so
se moje saperte ozhi odperle, inu
sim sposnal, de so moje hubobie,
katere so se meni prej kaj prav ma-
liga sdele se kakor morje nad mojo
glavo snashle, me topile, inu na
meni kakor prav teshka butara le-
shale. Gospod, zhe meni na pomozh
ne pridesh, inu me s' svojo vsmile-
no roko ne podpresih, morem pod to
teshko butaro poginit. Jest sim ka-
kor tista nesrezhna shena, katero
je po prizhovanju Š. Lukesha *) Ša-
tan s' bolesnio tako svesal. de je

*) Luk.

osemnajst lejt skluzhena bila, inu se zelo ni skloniti mogla. Ti, dobrotliv isvelizhar, si jo vidil, k' sebi poklizal, inu njej rekal: *Shena! reshena si od svoje bolesni:* Ti si roke na njo polozhil, inu sdaizi se je sklonila. Rezi tudi meni le besedo, inu tvoj hlapez bo osdravlen: poloshi na njega roko svoje vfigamogozhne milosti, bersh bo od mene teshka butara pregreh odpadla, ter se bom pravizhen sklonil,

5. v. Moje rane so gniti, inu smerdeti sazhele; savolo moje nevumnosti.

Moji grehi so pershli is spazhenja mojiga serza, inu so moje serze she bol spazhili. Jest sim se grehov navadil, inu sim se v' tih navadah vterdil, tako, de so moje greshne navade zelo drugim nadleshne jele biti, inu de se je vsm nad mojim sadershanam gnusiti sazhelu: inu to se je savolo moje ne-

frezhne nevumnosti sgodilo, ker nisim zhes svoje grehe pokore delal: ker pravo sdravilo za grehe je pokora: modrost tedaj gresnikova je ta, de kmalo svoj greh s' pokoro pokonzha; nar vezhi nevumnost gresnika pak je ta, de zhes grehe pokore ne dela.

Jest sim pred teboj, Gospod, svoje rane sakrival, ker jih nisim sovrashil: inu ker sim se framoval jih prizho tebe odkritoserzhno ispovedati, sim se tudi framoval jih komu tvojih nemeštnikov rasodeti, inu kar je hujshi, sim she s' vunajnim lepim obnašhanjam, s' vunajno brumnostjo svoje rane perkrihati gledal: tako strup hudobie v meni ni bil sadushen, temuzh moje rane so vednu naprej gnile, inu sa to veliko hujshi perhaja-le: sej pregrehe s' hlenenjam sakrite se teshejsi sposnajo, sposnane se teshejsi odkrijejo, inu odkrite se teshejsi zelio. Moja nevumnost se meni s' tem bol vtepa,

ker semrad svojih gnilih ran vshe
 sam prenefiti ne morem: inu niko-
 gar nimam, kateri bi meni pomagal,
 in h' katerimu duhovskimu osdrav-
 niku se satezhem, on savolo sem-
 radu mojih saftaranih ran, inu
 savolo njih gnilobe ostermi, inu
 vsaki, kakor nekadaj Marta od svo-
 jiga brata Lazarusa rezhe: *) Go-
 spod! on vshe smerdi, sej je vsbe shtiri
 dni mertev. Ti tedaj, Gospod, vsmi-
 li se zhes me, iskashi nad menoj
 svojo Boshjo mozh, kakor si jo
 nakadaj nad Lazarusam iskasal:
 saupi s' velikim glasam svoje
 gnade, inu rezi: Lazarus pridi is
 groba. Obudi mene v' shivljenje pra-
 vize, sazeli moje rane, inu vkashi
 duhovskim osdravnikam, svojim
 namestnikam, rekozh: Odveshite ga
 inn pustite ga jiti.

*) 11. 39.

6. v. Oflabel sim, inu vef vkup
lesem : zel dan shalosten
hodim.

Kaj sim slepez jiskal v' svojim
grehi drusiga kakor svojo fre-
zho, svoje povishanje. svojo to-
lashbo : inu kdo gresli sa volo
kaj drusiga kakor sa volo tega, ker
si greh v' svojo frezho shiteje. Al jest
sim jiskal v' grehi, kar se v' njemu
ne najde, inu se tudi nikdar najdi-
ti ne samore. Veliko vezh sim na-
shal v' svojim grehi revshino, po-
nishanje, belezhino, inu shalost.
Oflabel sim na telefi, inu na du-
shi: moje telo nadloge tarejo,
inu moja dusha, katere naj bi
proti nebeskim dobrotam hrepe-
nela, je is svoje visokosti padla,
inu se je nesramnim shelam tiga
svejta podvergla; vsa je skashena,
vsa posemelska, vsa melena.

Tako is vsih strani stiskan, v'
veliki shalosti vtoplen zel dan ta-
vam, in hodim: kamur se obernem:

nikjer oveselenja ne najdem, inu kako bo hudobnik oveselenje našal, ker nobeniga ne sasluhi: nar vezhi oveselenje grešnika je to, de on svoj nesrezhen stan sposna, inu nad njim serzhno shaluje. Dodejli Gospod, de ne bom v' prasni shalosti hodil, temuzh, de bo moja shalost v' trudenju spokornih del, inu de ne bom tolikaj shaloval nad tem, kar terpim, temuzh veliko vezh nad tem, ker sim tvojo pravizo reshalil.

7. v. Lej moje ledje je polno smotnjav: inu na mojim mehi ni sdravja.

Kar mene she bol v' serzi boli je to, ker zhutim v' svojim telef neisrezheni spazhenje: ker spazhenje perviga greha so moji lastni grehi grosno obudili, in mu bres mere veliko perloshili. V' svojim telef zhutim nespodobno gnanje; hudo poshelenje je skosi vse vude kashe; v' glavi se vsakorshne pregresne podobe sberajo: ozhi

v' nevarne rezhi vhajajo: vufhesa se na hudobne pogovore radi nastavljajo: jesik je hiter v' pohiislihlih besedah: vsi vudi, katere sim k' perhranjenju dushniga, inu telef-niga shivlenja sadobil, flushjo in so orodje hudobii. In tako ni sdrav-ja na telef, ker ni vuda po kate-rimu bi se poshelenje ne vnemalo.

Al kako po pravizi je v' meni ta nadloga sej moj duh se je od te-be, o Bog, lozhil, inu sa to je ves red prevernien, inu ves mir rasdert; vse je nepokojno, vse se je v' dushi, inu v' telef prekuzuvati sazhele, tako, de se meni sa res spodobi rezhi, kar je nekadaj S. Paul re-kal: *) Vem, de v' meni, to je v' mojim mesi dobriga ne prebiva; Ah! de bi tudi s' S. Paulam smel rezhi: Ne delam dobriga, ki ga bozhem: ampak sturim (to je: meni vjide zhes volo) budo, ki ga sovrasnim. Zhe pak to stu-rim kar nozhem, ne delam vezh jest tega, ampak greh, (to je, poshelenje,

*) Rim. 7. 18.

ali nagnenje v' greh) katero v' meni prebiva. Vidim pak drugo postavo v' svojih vudih, (to je, zhutim gnajenje, katero mene kakor neka postava fili, ne k' dobrimu, ampak k' hudim) katera je postavi moje misli (to je postavi Boshji, katera se mojimu duhu prav sdi) super inu mene v' postavi greha, kateri je v' mojib vudih (inu ni drugiga, kakor hudu poshelenje) po jelnishko dershi. Jest nesrezben zblovek, kdo bo mene resbil od telefa te smerti?

8. v. Silno sim slab, inu ponishan; riovem od shalosti svojiga serza.

Silno si persadevam rasbersdane vude svojiga spazheniga telefa vkrotiti, inu meso duhu podurezhi: al moj duh je oflablen, inu ne samore vezh mesa premagati: sa to je ranjeno moje serze, inu to mene veliko ponishuje, ker vidim, de moj duh od mesa premagan nebeskih rezhi ne sheli, temuzh je zelo

v' mešene, inu posemelske stvari
s' lubesnio, inu rasveselenjam sa-
mišhlen.

Kar mene še bol boli, je to,
ker se spomnim, de kolikor sim do-
brot od tebe prejel, toliko sim jih
s' grehimi povernil, inu tvojo do-
brotlivoſt reſhalil. Kadar te ſvoje
neſveſtobe ſmiſlim, ni meni ſado-
ſti pred teboj milo jokati, temuzh
jeſt od velike ſhaloſti v' ſerzi rio-
vem, s' greham ſim ſe ſniſhal, ſa-
vergel, in nevuſni ſhivini poena-
zhil, prav mi je tedaj, de ſe poni-
ſham, in de po ſhivinfko riovem.

Al ravno ſa to, ker ſvoj neſre-
zhen ſtan ſpoſnam, nad njim ſha-
lujem, inu na te, vezhna dobrota,
mozhno upijem, inu pomozh od
tebe vupam. Sej ti ſi ſ. Paulu, ka-
dar je tebi ſvoje ſlaboſti toſhil, re-
kel: *) Tebi je moja gnada ſadoſti: ker
mozh ſe v' ſlaboſti bol iſkaſhe. Jeſt te-

*) 2. Kor. 12. 9.

daj ne bom svoje slabosti sakrival,
de bo mozh Kristusova v' meni pre-
bivala: tudi bom tebi svoje ponishu-
vanje glasno osnanuval, de se nad
menoj dopolnjo besede vezhne re-
snize: *Kdor sam sebe ponishuje, bo po-
visban.*

9. v. Pred teboj, Gospod, so vse
moje shele: inu moje jezhanje
pred teboj ni sakrito.

Dokler sim posvejtne rezbi lubil,
kadar sim savolo sgube ene, ali
druge stvari shaloval, so bile moje
shele svejtu snane; svejt je sastopil,
sakaj shalujem, on je sposnal, kako
velika je moja shalost, inu britkost
mojiga serza: sej svejt posna, kar
je njegoviga; on zhuti, inu raslozhi
svojiga duha, kjer koli je on. Sdaj
pak, ker shalujem zhes svoje grehe,
inu zhes svojo nehvaleshnost proti
tebi vezhna dobrota! sdaj, ker she-
lim tvoji reshaleni pravizi sadoosti
sturiti, inu tebi samimu vshezh biti

*) Luk. 14. 11.

svejt ne posna mojih shela, ki sdi-
hovanje, kateru tvoji Boshji duh
obudi, je svejtu nesastopno, inu se
s' zhloveshkim jesikam dopovedati
ne samore: sa to je shaloft, katera
je is Boga, svejtu zelo ptuja, inu
nesnana.

Al tebi, Gospod, kateri dno zhlo-
veshkiga serza vidish, so vse moje
shele popoluim snane; ker ti sam
si jih v' mojim serzi obudil: ti sam
vidish, koliko je meni superno mo-
je prejschno shivljenje, ti sam vesh,
kako je meni britko, de sim tebe,
studenez vsih dobrot sapustil, inu
se vsih nezhimernost tiga svejta
veselil: ti sam sposnash, kako mo-
zhno shelim s' teboj v' lubesni fkle-
njen biti.

Vender, ker samore bres mojiga
vedesa v' mojih shelah kaj tebi
superniga tizhati, profim tebe s'
Davidam, rekozh: *) Preglej me, o
Bog, inu sposnaj moje serze: skusi, inu

*) Psalm. 138. 23.

spoznaj moje srese: inu poglej, ako krivizhno delam: inu vodi me po vezhni poti. Daj meni zhiste shele, shele, kattere se tebe spodobio: sej shele s' posvejtno lubesnio ognusene tebi dopasti ne samorejo. Inu ravno to je zhigar se bojim, de bi namrezh kaka stvar mojih shela ne kasila, ker jih tako dolgu ne uflishish. Sa to veliko jezhim v' svojim serzi, inu to moje jezhanje ni pred teboj skrito. Vsake shele, ako ne bodo hitro ispolnjene, so zhloveku terplenje: ker shelam je zelu hitrost kasna, inu shelnimu serzu se nikdar sadoosti hitro postrezhi ne samore. Ne odlashaj tedaj ozhistiti vse moje shele, de bodo kmalo pred teboj, inu de moje sdihtovanje ne bode prasno.

10. v. Moje serze je shalostno, moja mozh je mene sapustila: zelu moje ozhi so otamnele.

Komaj sim se malo obveselil, ker sim zhutil, de si ti dobre shele v' mojim serzi obudil, vshe zhutim

supet veliko shaloſt, inu omamlen-
 je v'ſvojim ſerzi, enukoliko ſavo-
 lo moje teſhke veſti, katera me pe-
 zhe, enukoliko ſavolo ſtrahu pred
 tvojim ſtraſhnimi ſodbami, enuko-
 liko pak tudi ſa to, ker je mene vſa
 mozh ſapnſtila, ter ſi nizeh ne vem,
 inu ne ſamoreem pomagati: ker o-
 zhi mojiga ſerza ſo otamnele, inu
 najdem veliko tamoto v'ſebi. Go-
 ſpod, ti ſi meni ozhi odperel, de
 ſim ſvoji neſrezen ſtan ſpoſnal: al
 ſdaj mene v'tamoti puſtiſh, de ne
 ſnam hudiga od dobriga prav raslo-
 zhit: ti ſi meni mozh dal, nad ſvo-
 jim ſtanam ſhalovati, inu k'tebi ſdi-
 hovati; inu ſdaj puſtiſh mene ſvojo
 ſlaboſt, inu pomankanje prave ſer-
 zhnoſti zhutiti: ti namrezh delash
 tako s'menoj ſa to, de bi mene
 previſhal, kako potrebno je meni
 vſelej tvoje raſſvitlenje; ti ravnaſh
 tako s'menoj, de bi mene poniſhal,
 inu s'tem poniſhuvanjam me v'
 ſvetim ſtrahi obderſhal; ſakaj *)
 kdor mejni, de ſtoji, naj gleda, de ne
 pade.

*) 1. Kor. 10. 12.

Šhalost, inu nepokojnost mojiga serza me vuzbi, kako teshko je, inu kako malokadaj se sgodi, de bi spokornik, kateri je v' grehih shivel, v' svoji molitvi tak mir, inu pokoj nashal, kakorshniga nedolshni imajo: sej serze, kadar je bilo smertno ranjeno, nima take stanovitosti, inu terdnosti, kakorshno ima nedolshno serze; inu kadar je serze savol greha v' velikim prekuzvanji bilu, pokoj v' njemu ne more tako terden biti. Po grehu, ako lih je vshe odpushten, pride suhota, mraslot, inu bojezhnost; to so nastopki prejšnjih grehov: tudi po grehu pride zhes serze taka megla, de resnize v' njeni zhistosti ne vidi, inu de Boshje lepote s' takim vshezhjam ne gleda, kakor je nedolshno serze gleda. Sa to rezhe nash Isvelizhar: *) Blagor tem, kateri so zhistiga serza, lej oni bodo Boga gledali.

Rasvetli tedaj, Gospod, mojo tamno, de tvojo lepoto vidim, inu se

*) Matt. 5. 8.

v' njo salubim. Odusami suhoto mo-
jiga serza, inu pomozhi ga s' tvo-
jo nebesko roso, de se bo od lu-
besni vnelu: zhe si pak mene s' tem
ponishuvati sklenil, de meni to su-
hoto pustiti hozhesi, daj, de je bom
poterpeshlivo nosil, inu de meni
v' pokoro flushi. Ne pusti mojiga
serza v' smotnjavi; sej smamleno
serze omaguje: dodejli meni vo-
liko vezh tak mir, kateri samore
moje serze v' dobrim poterditi, inu
kakorshniga svejt dati ne samore.
Vsmili se mene, inu daj, de bom
previshan, *) de ni mozh per temu,
kateri tezhe, ampak per Bogu, kateri se
vsmili.

11. v. Moji perjatli, inu moji blish-
ni se meni na sproti perblishuje-
jo, inu stoje.

12. v. Inu kateri so sizer okoli mene
bili, od delezh stoje: inu kate-
ri me vmoriti jishejo, silo de-
lajo.

13. v. Inu kateri meni hudo sturiti
hozhejo, nezhimerno govore:
inu golufie zel dan ismishlujejo.

*) Rim. 9. 16.

V erh tiga, de me snotrajne
britkosti možno grisejo, me
tudi vunažne nadloge silno cla-
zhio. Eni mojih perjatlov, kateri
so v' hudobii moji tovarshi bili, so
sdaj moji soperniki, ker vidio,
de sim njih hudobne poti zapustil.
Oni se mojemu naprejetju silno
vstavljajo, inu jisejo meni s'
svojim posmehovanjam serze po-
dreti. Drugi, kateri so sizer mo-
ji perjati, pak ne tovarshi moje
hudobie bili, se sizer meni blisna-
jo; al, ker me hudobniga, inu
v' take nadloge sakopaniga vidio,
meni s' nobenim dobrim svetam
na pomozh ne pridejo, moje
nadloge zelo nizh ne polahkajo
temuzh me she bol shalio, ker mi
mojo hudobio ozhitajo.

Moji sovrasniki, kadar me
tako zapushteniga [vidio, serzhno
na-me hite: vse lasi zhes me
spletajo, mene povsod zhernio,
inu tako le serza drugih od me-
ne odurazhajo. Oni vedno fkle-

pajo, kako bi meni saderge stavi-
li, inu mene vanje vjeli; de bi
pa svoje hudobne namejne bol per-
krili; mene prestopikov dolshe,
katerih se zelo nizh kriviga ne
najdem.

Gospod, kadar tebi ta svoji ne-
frezhen stan toshim, ne sturim te-
ga is shela milovan biti: sej spokor-
niki morejo po vsakorshnih potih
skufheni biti, de se njih pokora v-
terdi. Jest sposnam, de je pravizhuo,
ako mene zel svejt sapusti, sa to,
ker sim se jest od tebe lozhil: jest
saflushim, de bi nobeniga perjatla ne
imel, ker te nisim hotel jmeti perjat-
la. Jest osnanujem svojo nadlogo, sa
to de bi zel svejt strashne nastopke
mojiga puntanja zhes tebe, o Gos-
pod, vidil, inu de bi vli po moji
nesrezhi izvuzheni tebi bol svesti
bili, kakor ne sim jest bil.

Kar moji sovrasniki po hudobii
s' menoj ravnajo, je krivizhuo; al

de ti mene tudi s' tem pokorish, je nar bol pravizhno; sa to jest v' obnašhanju svojih sovrasbnikov tvojo ojstro pravizo sposnam, inu molim; tvoji sveti voli se rad podveršem, inu rezhem: *) Pravizben si Gospod! inu pravizhno je tvoje sodbe. Hudodelnik sebi ne sme sam terpenja isberati, temuzh se more obsojenju svojiga sodnika podurezhi. Greshil sim, sa to, kar terpim, po pravizi terpim.

14. v. Jest pa kakor glushez ne slishim: inu sim kakor mutez, kateri svojih vust ne odpre.

15. v. Inu sim sdaj kakor zhlovek, kateri ne slishi: inu kateri od govora v' svojih vustih nima.

Kako lohko bi bil svojim sopernikam odgovoril, inu jih preprizhal, de nisim vsih tih grehov kriv, katerih so mene dolshili: al jest sim molzhal, inu sim se delal kakor bi gluh bil; ker sposnam, de
*) Psal. 118. 137.

sim vsiga tiga vreden. Koliko gre-
 hov sim na skrivnim storil, katerih
 mene nikdar nobeden ni svaril; sa
 to sim sa pokoro fkritih grehov
 rad krivizo terpel, kadar so me-
 ne moji soperniki grehov, ki
 jih nisim kriv bil, obdoshili. Zhe
 sim kadaj svoje vuſta odperel,
 sim to perſilen ſturil: namrezh
 eni so mene podpihuvali, de bi ſe
 zhes hudobne jesike vsdignil: inu
 te ſim mogel tolashiti, inu prepri-
 zhati, de je to ravnanje mojih su-
 pernikov s'menoj pravizhno poko-
 jenje sa moje grehe: jeſt ſim mo-
 gel njih podvuzhiti, de ſmo vſi
 greſhniki, inu de moremo vſi re-
 zhi: *) Tvoja, Gospod, je praviza:
 naſha pa je oſramotenje oblizbja.

Sa ref, teſhko je tako premagu-
 vanje ſvoje vole, inu molzhanje:
 Moje zhloveſhko nagnenje, moja
 ſamſvojna lubesen me ſhene, de bi
 ſe zhes to obnaſhanje ſvojih ſoper-
 nikov per ſvojih perjatlih perto-

*) Dan 9. 7.

shil, de bi jih per drugih zhernil, inu jim tako le svoje saframotenje povernil: al lubesen proti tebi, Gospod, inu proti mojimu blishnimu mene nasaj derski; ker dobro vem, de bi moji superniki s' tem she bol rasdrasheni bili, lubesen bi med nami bila she bol razderta, inu pot k'resnizi bi njim she bol sadelana bila: sa to hozhem jest per-jenjati, inu ker si, o Bog, mene v' veri mozhniga sturil, bom opominjanje S. Paula ispolnil, kater tako govori: *) Mi pak, ker smo mozbnej-sbi, morem slabosti slabih prenesiti, inu ne sami sebi vshezh biti. Vsakiteri is vas svojimu blishnimu dopadi k' dohrimu, inu k' pobolsbanju: sakaj Kristus ni sam sebi dopadel: ampak kakor je pisano: Ozhi-tanje teh, kateri so tebi ozhitali, je na mene padlo. Vsami tedaj dobrotlivo ta dar mojiga lastniga satajenja, inu daj se s' tem v' svoji pravizhni jeri potolashiti. Sprejmi filo, katero meni drugi delajo, inu katero tudi jest sam sebi delam, de

*) Rim. 15. 1.

tako tudi tvoji pravizi filo sturim,
inu jo v' smilenje preobernem.

16. v. Al v' tebe, Gospod, sim savu-
pal: ti, Gospod moj Bog, bosh
mene uslišhal.

V tebe samiga, o moj Bog, vse
svoje vupanje postavim, inu ne
bom osramoten: na zhloveka pak
se ne sanesem, ker od njega ni is-
velizhanja; sej *) preklet zhlovek,
kateri v' zhloveka savupa, inu ima me-
so sa svojo mozh. Ti slednimu po-
magash, kateri s' krotkostjo, inu
poterplenjam tvoje pomozhi zha-
ka, to mene poterpeshliv Prerok
Jeremia vuzhi, rekozh: *) Do-
ber je Gospod tem, kateri v' njega vu-
pajo, dusbi, katera njega jisbe. Dobro
je na tibim zhakati reshenja Boshjiga.

Spomnim se perglike, katero
je moj Isvelizhar povedal, inu
sim vesel, kadar berem, de je bil

*) Jer. 17. 5. **) Shal. Pejsl. 3. 25.

nek zhlovek, je veliko vezherjo napravil, h' kateri povablenzi s' zhasnim rezhmi smoteni niso hotli priditi; inu sa to je ta zhlovek svoje hlapze poslal na terge, inu zeste, inu je njim vkasal vboze, hrome, flepe, gluhe, mutaste, inu krulove pojiskati, ter nje per-morati k' vezherji. Jest sim oglu-shil, in omutil h' krivizam meni sturjenim; od svojih sovrashnikov potert sim ves hrom, inu kru-lov; tedaj se smem med persilene k' vezherji shteti. Ti, Gospod, me silish k' nebeshki vezherji, kadar mene po mojih sovrashnikih stiskah; jest sim v' stani velike file, s' katero se nebeshko krajlestvo sgrabi. Ah Gospod, daj meni sva-tovsko oblazhilo, to je lubesen; katero more fleherni imeti, de ne bo is vezherjalisha v' vunajno tamo vershen.

Al jest vupam, de nekaj tiga ob-lazhila, to je lubesni vshe imam, ker svoje sovrashnike v' poterpleji

H

prenešem, to sim od tebe vshe vsmileno sadobil, inu sa to ne bom v' svojem vupanju golufan: ker *) nadloga poterplenje pernese: poterplenje pak iskušbenje, iskušbenje pak vupanje, vupanje pak ne osramoti: sej lubesen Boshja je ulita v' nashe serza po svetimu Duhu, kateri je nam dan. Gospod! sturi, de bo meni dodejlana lubesen do tebe vedno rastla, inu daj; de v' nji ostanem do vezhera, kadar bo zhal pershal v' nebesa vezherjo jest iti, de, ker sim sdaj isvershik med posledne postavlen, bom takrat veselje, inu zhast imel med perve shtet biti, inu de bodo nad menoj dopolnjene besede S. Evangelia: **) Mnogi, kateri so prvi, bodo posledni, inu posledni bodo prvi.

17. v. Lej rekal sim: Ne perpušti, de bi se kadaj moji sovrasniki nad menoj veselili, ker so se moje noge spodtikuvale, so zhes mene mogozhno govorili.

*) Rim, 5. 3. **) Matt. 19. 30.

Gospod! moje vupanje v' tebe je moja mozh; moje slabenje v' vupanju pak, inu v' poterpeshlivosti bi bila mozh mojih sovrasnikov. Hudizh, kateriga hudobia je grosno velika, nikdar ne pozhi-va, temuzh jiske fkerbno po svojih flushabnikih spokornikam fhkoduvati: on gleda vero, inu vupanje spokorniku podreti, kolikor bol spokornik v' veri, inu v' vupanji slabi, toliko vezh mozhi hudizh do njega dobiva. Ako bi v' veri, inu vupanji oslabil, ako bi moji sovrasniki vidili, de sim savolo njih meni sturjenih kriviz nepoterpeshliv, ako bi slisali mene nad tvojo previdnostjo o Bog, goder-njati, bi se tiga mojiga padza veselili, ker vshe sdaj, kadar se kolizikaj spodtaknem, sdajzi velik smeh pozhenajo, inu med ludmi rasnasajo: tako bi bile meni prave dobre odusete, savolo katerih so meni nevoshlivi; oni bi se ve-

selili, vidshi, de sim plazhilo svoje poterpeshlivosti sgubil.

Prosim tedaj tebe, moj Bog, ne perпусти, de bi se meni taka nesrezha sgodila: podperaj mene s' svojo pomozhjo, de se ne spodtaknem: sturi v' nizh vse namejne mojih supernikov, inu oversi vse njih persadevanja: daj, de premagam njih hudobio, inu v' poterplenji nepremaknen ostanem. Ti si meni veliko mozh dal, de mene tvoje stiskanje ni poderlo, inu tako sim, zhe imem tako rezhi, zhes-te premogel: daj tudi sdaj, de bom zhes ludi mozhan: inu ker si svoje delo per meni sazhel ga tudi po polnim ispeli, de bosh mojo stanovitnost kronal.

18. v. Lej sej sim k' tepenju ves perpravljen: inu moja bolezhina je vedno pred mojimi ozhmi.

Nar bolsi pokora spokornikova je ta, de je perpravljen vse brjtkosti volno nositi, katere ti,

Gospod, njemu naloshish: ker tebi je perjetnishi pokora, katero si ti sama modrost, sama praviza isvolish, kakor tista, katero si gresnik sam ismishi, ker nashe dela so tolikaj bolshi, kolikur vezh Bog, inu kolikur maju zhlovekova terma v' njih dela. Savolo tega, ker se gresnika sposnam, inu ker si ti mene k' terplenju odlozhil, sim perpravlen tako od tebe svarjen inu pokorjen biti, kakor tvoji pravizi je vshezh V'nebo, inu prizho tebe sim gresnil, nisim tedaj vreden se s' teboj po sinovlje veseliti, ampak saflushim kakor hudoben hlapez tepen biti.

Jest hozhem pokojno tvojga tepenja zhakati: zhe meni moje blagu vsamesh, bom s' Jobam rekal: *) Nag sim is telefa svoje matere pershel, inu nag pojdem tje (v' semlo) nasaj: Gospod je dal, Gospod je vzel: kakur je Gospodu vshezh, taku se je sgodilo: naj bo hvaleno ime Gospoda.

Ako meni poshteno ime vseti pu-
*) Job. 1. 21.

stih bom s' Davidam, katirinu je hudobni Šemej ozhital, rekel: *) Pustite ga, de kolne: Sej Gospod je njemu sapovedal, de ima Davida kleti: inu kdo se bo vupal rezhi: Sa kaj je tako sturil? Ako meni kake druge nadluge poshlesh, bom s' Heljam rekal: **) On je Gospod, naj sturi, kar njemu je prav. Zhe meni moje shivljenje vsoti hozhesh, bom s' Davidam, po kateriga shivljenju je Saul salasuval, rekal: ***) Ako tebe Gospod zhes me nadrashuje, naj njemu dar (mojiga shivljenja) dopade. Jest hozhem vselaj dar tvoje pravize biti, inu moja bolezhina naj vedno pred mojima ozhima oftane, vedno bom shaluval, ne sa to, kar terpim, ampak sa to, ker po hudodelsko terpim. Blaga lakomen vedno svojih bogatih salog gleda, ker se boji, de bi njemu vkra-deve ne bile; jest pak bom vedno svojo spokorno shalost gledal, de meni hudizh te drage saloge ne vsame.

*) Buk. od krajl. 16. 10. **) 1. B. od krajl. 3. 18. ***) 1. B. od krajl. 26. 91.

19. 7. Sej svojo hudobio ozhitno povem, inu sim savolo svojiga greha v' fkerbi.

Snaminja resnizhniga kafanja zhes greh so, de si gresnik persadeva svojo hudobio prav spoznati, spoznano ispovedati, ispovedano s' dobrimi deli poplazhati: snaminja pa hudobniga serza so, greh prav radovolno sturiti, sturjeniga perkrivati, ispovedaniga isgovarjati, inu tako s' isgovarjanjam povekfuvati. Škufil sim sam nad seboj to spazhenje zhloveshkiga serza, al sdaj je moja bolezhina vedno pred mojimi ozhmi; sa to odkrivam svojo hudobio tebi, o Bog, inu se hozhem nje pred tvojim namestnikom obtoshiti. Al jest hozhem tako svoj greh ispovedati, de bom savolo njega v' fkerbi: ker pisanu je: *) Savolo opusbeniga greha ne bodi bres strahu, tudi ne nakladaj greha na greh. Nozhem tistim gresnikam enak biti, kateri se vezh

*) Sirah, 5. 5.

krat svojih grehov obtoshjo, vender
pak od tihistih ne janjajo : sakaj re-
inizhna pokora, po besedah Š. Gre-
gorja, je šturjene grehe obshalu-
vati, inu nizh kar bi bilo obshalu-
vati ne šturiti. "Jest bom savolo
svojiga greha v' fkerbi, de vse svo-
je grehe prav obshalujem, inu zher-
tim, de jih satarem; jest bom sa-
volo svojiga greha v' fkerbi, de svoje
je hudobnu nagnenje, katero me je
v' grehe pelalo, v' sebi morim : jest
bom savolo greha v' fkerbi de ra-
no, katero so meni grehi storili, ve-
dno zelim, inu korenine, katere so
grehi v' mojim ferzi sapustili,
rujem: jest bom savolo greha v' fker-
bi, de strah, bojezhnost, mrasloto,
lenobo, nevkretnost k' dobrimu de
nagnenje k' hudimu, inu vse druge
nastopike grehov vednu is ferza
trebim, de me ne bo nizh supet v'
greh sapelalo, de ne bode moje
posledno hujshi, kakor je bilo pervo:
jest bom savolo svojiga greha v' fker-
bi de tvoji reshaleni pravizi svojdolg
kolikur je v' moji mozhi, plazham,

Daj, Gospod, de na vse shele svoji-
ga serza, na vse perloshnosti, na
vse svoje djanje vselej zhujem.

20. v. Moji sovrashniki pak (dobro)
shive, inu so mozhnejshi od
mene: inu tih, kateri me po
krivim sovrashjo, je vezh, inu
vezh.

21. v. Kateri dodro s' hudim vrazhu-
jejo, mene opravljajo; ker se do-
briga dershim.

Med tim, kir jest svoje bole-
zhine gledam, kir se v' shalosti,
inu pokori trudim, moji sovrash-
niki dobro shive, inu so v' svoji
hudobni voli vedno hujishi proti
meni. Glej Gospod, moji sovrash-
niki s' vinam svoje posvejtne srezhe
opijanjeni nespametno sodio: jest pa
s' vodo britkosti napojen modrejshi
sodim: oni so per svojim srezhnim
shivlenji v' svojih ozheh prav shivi,
inu mozhni: jest od britkosti ves
potert sam sebi, inu svejtu odmiram
de bi tebi samimu shivel: oni se v'

hudobii vedno bol koreninjo; jest
pak se s' nadlogami iskusen v' po-
terplenji, inu vupanji terdim; njih
je po shtevili vsaki dan vezh, mene
pak od dne do dne perjati sapusha-
jo, inu sa to sim bol terdno s' teboj,
o Bog, sklenjen.

Moj Bog! kaj je zhlovek po
tebi, inu kaj bres tebe! kaj je on
po tvojim vsmilenju, kadar ga tu-
di tepesh, inu kaj pod tvojo pra-
vizo, kadar tudi nar vekshi dobrote
na svejti vshiva! kako veliki slepo-
ti si moje sovrasnike isdal! ako
bi oni hudo is hudim vrazhovali, bi
ne bili dobri: ako bi dobriga sa do-
bro ne dali, bi bili nehvaleshni;
al sa to, ker dobro s' hudim povra-
zhujejo, so krivizhni, inu prav hu-
dobni. Njih hudobia se s' tem bol
rasodeva, ker mene ne sovrasnio
savola greha, kateriga sim sturil,
ampak sa to, ker sim greh sapustil,
inu se dobriga perjel: tiga prenesiti
ne morejo, ker nozhejo dobri biti;
inu resniza njim ni vshezh, ker ona
njih hudobio svari. Sdaj svumim

besede S. Paula: *) Vsi, kateri hočejo v' Kristusu Jezusu bogabojzhe shiveti, bodo preganjanje terpeli.

Aku lih moji sovrasniki meni shkodovati shele, vender po tvojim usmilenju meni bres svojiga vedesa k' dobrimu veliku perpomorejo, namrezh sposnam, de njih hudobno ravnanje s' menoj je pravizhno pokorjenje mojih nesvestob proti tebi: kadar dobro s' hudim vrazhujejo, mene sa moja nehvaleshnost proti tebi svare: kadar meni krivizo delajo, me opomnio kriviz, katere sim tebi, inu svojimu blisnimu storil. **) O visokost bogastva modrosti, inu snanja v' Bogu! morem s' S Pavlam rezhi, kako nesapopadlive so njegove sodbe, inu neisvedlive njegove poti? jest jih s' nar vezhim zhashtenjam molim, inu s' ponishnim trepetam zhashtim.

Al Gospod kolikor vezh meni pokore darujesh, toliko bol sposnam nevarnost, v' kateri na svejti shivim, ker pokora rasvetla ozhi nashiga

*) 2. Tim. 3. 12. **) Rim. 11. 33.

serza, kakor jih greh pa slepi. Jest
 fizer pred teboj sdihujem, terdnu
 vupam v' tebe, jest se globoku pred
 teboj ponishujem, poterpeshlivu
 terpim, inu sim perpravlen terpeti,
 dokler bo tebi prav, jest sim sa
 volo svojiga greha v'skerbi, inu ved-
 no zkujem: vender sim per v'fim tim
 v' strahi, de bi ne bil sapelan, inu
 pogublen: ker moji dushni sovrash-
 niki, to je: hudizh, svejt, moje meso
 so mozni, inu silno nevarni: jest
 sim malo zhasa preobernen, tedaj
 sim she slab, inu v' dobrim malo
 vterjen, inu tako sim lohko od
 poti resnize odpelan: sama tvoja
 Boshja mozh samore mene terdni-
 ga storiti: savolo tiga sim sklenil
 bres nehanja tebe profiti.

22. v. Ne sapusti me, Gospod moj
 Bog! ne odstopi od mene.

Ne maram, ako mene svejt sapu-
 sti, inu savershe, veliko vezh
 bi rad, inu serzhno shelim, de
 bi zel svejt mene v' nemar pustil:

fej kolikor bol mene svejt same-
ta, toliko bol gotovo bom vedil,
de sim tvoj, o Gospod, inu ne
tiga svejta: svejt namrezh svojze
lubi, sanizhuje pak, inu sovrashi
vse, kar ni njegoviga. S' Davi-
dam bom savuplivo rekal: *) Po-
tem bom sposnal, de nad menoj dopada-
jenje imash: ker se moj sovrashnik ne bo
nad menoj veselil. Ne bo se sovrash-
nik, kateri je svejt, ali hudizh nad
menoj veselil, zhe ne bo nizh
takiga nad menoj nashal, kar je
njemu vshezh, inu njega veseli.

Ti pak, Gospod, mene nikdar ne
sapusti; inu ker nobeniga ne sapu-
stish, zhe nisi poprej od njega sa-
pushten, ne perпусти, de bi se jest
kadaj od tebe lozhil; ne pusti, de
bi bil tebi nesvest: ne perпусти, de
bi moje hudobno poshelenje oshi-
velo, de bi greh v' meni stanovati
sazhel, de bi hudobia mene go-
spodatila: ne perпусти, de bi ka-
daj kaj taziga sturil, kar bi tebe
perfililo, mene tudi v' kratik zhas

*) Psalm. 40. 12.

sapustiti ne perпусти, de bi tistim
 spokornikam enak bil, kateri se
 boje samo v' smertne grehe pasti, s'
 majhnimi grehi pa se ne boje tebe
 shaliti: ker oni kashejo, de niso
 pravi spokorniki, ker se ne boje
 tolikaj tebe resheliti, ampak se
 vezh boje pogubleni, inu v' vezh-
 nim terplenji biti, inu ravno sa
 to so v' nevarnosti od tebe sapu-
 sheni biti, zhe ne vselej, v'iaj v' ne-
 kaj zhasa. Mene pak, ker si me v'
 kratik zhas sapustil, de sim svojo
 slabost skusil, de sim bol ponishan,
 inu majo v' se savupliv, v' naprej
 nikdar ne sapusti: sej sim previ-
 shan, kako grenko je od tebe moj
 Bog lozhen biti.

23. v. Hiti meni pomagati, Gospod
 Bog, moj Isvelizhar!

Gospod! ne odlashaj meni po-
 magati; inu samu to, zhe meni
 hitish pomagati, bo meni terdno
 vupanje dalo, de me ne bo sh sapustil,
 inu de se ne bo sh od mene odtegnil,

ti, s' katerim sklenjen biti, je moja edina sreznost. Ako bi se sama se sanasbal, inu v' svojo lastno mozh savupal, bi se na suh terst, kateriga veter sem ter tje maje, na meleno roko, katera je bres vse mozhi, katera ni drusiga kakor sama slabost, naslajnal. Na tebe samiga tedaj, ti vezhna mozh, vse svoje savupanje postavim, k' tebi saminu ti sama milost, perbejsim, per tebi samimu, ti vligamogozhni Bog, pomozhi ji'hem. Spoznam, inu ne samorem drusiga kakor sebe supet pogubiti, ino v' stare grehe nazaj pasti, kakor sim prej sam sebi pusken v' nje padel, inu se v' njih dolgo valal: nisim sam sebe is njih reshil, temuzh tvoja vsmilena inu osdravliva roka me je islekla. Pertezi tedaj Gospod, meni na pomozh, inu hiti meni pomagati: vstavi sovrasnike mojiga isvelizhanja, podperaj mojo slabost, poterduj mojo majhno serzhnost, daj meni mozh, de bom samogel po poti tvojih zapoved

prav hoditi, inu se nikdar vezh
od nje lozhiti. Od tebe poter-
jen bom vse svoje sovrasnike po-
derel, inu v' mozhi tvojiga sveti-
ga imena bom s' nogami potaptal
vse, kateri se bodo zhes me usdig-
nili: sej *) zhe je Bog sa nas, kdo
more seper nas biti Gospod! tvojimu
vsmilenju se spodobi, de ti to,
kar si nad menoj po sami milosti
storil, tudi v' meni s' svojo gnado
ohranish. To je moje samo ovele-
lenje, de moje isvelizhanje ni moji
flabi mozhi, moji tamni pameti
savupano, ampak tvojimu neskon-
znimu vsmilenju; de nisim sam
svoj gospod, ampak de si ti, kir
si vsigamogozhen, bres konza do-
ber, inu v' tvojih oblubah svest,
moj Bog, moj Gospod, moj Isve-
lizhar inu moje vse.

*) Rim. 831.

IV. Pfalm od Pokore.

Sa popadek.

Po tem, ki je David dve pregrehe storil, ker je namrežh s' Batasabeo sheno Uriavo gresnil, inu Uria njeniga mosha vmoril, je v' shalovanju svojiga serza prizhejozhi Pfalm, kateri je petdeseti v' Psalterju v' vezhni spomin svoje pokore sloshil. Ta Pfalm iskashe, de tudi nar bol vkoreninena svetost zhloveka v' prizhejozhim shivlenji nikdar popolnim verniga sturiti ne samore: de je v' zhasi tudi vrashtena

bogabojezhnost kakor visoka, inu
sterma gora, po kateri, ako kdo
sdarkne, tolikaj globokejši pade,
kolikor je ona višji. Mnogiterikrat
so nar vekšji svetniki zhloveshko
flabost nad seboj nar vezh pokazali,
inu nar vezhkrat so stebri katolshe
Zerkve nar strahnejši padli. De je
timu tako, nad Davidam vidimo.

David ta prav poboshni Gospod,
in mosh po voli Boshji, savelo
svojih zhednost vsiga zhišlanja vre-
den je grosno globoko padel, ka-
dar je s' Betsabeo greshil, inu de
bi to pregreho perkril, Uria njeniga
mosha vmoril. Varuj se, kateri ko-
li od Davidoviga dvojniga padza
slislish, de tudi ti ne padesh: inu
zhe si nesrezho imel s' Davidam pa-
sti, škerbi, de tudi s' njim vstanesh.
Ne isgovarjaj svojiga padza s' Davi-
dovim padzam, inu ne rezi presa-
vuplivo v' milost Boshjo sam per
sebi: Je David, tako svet mosh gre-
shil, ni zhudo, ako jest greshim,
in ker je on odpushanje sadobil,

ga tudi jest sadobiti samorem. Pomisli, de David ni imel nikogar pred seboj v' rasgled, is kateriga bi se bil vuzhil zhloveshko slabost sposnati, inu za volo nje v' sferbi biti; tebi pa je Bog ravno Davida rasgled dal, de bi po njemu isvuzhen greha se bal, inu de bi se od njega, zhe si padel, vuzhil, supet vstati. David je padel, ker se je prevsel, kadar se je pak ponishal, je supet vstal. Varuj se vsaki prevsetnik de ki ne pade, inu nikdar vezh ne vstane, sej lohko je pasti, resnizhno vstati pa teshko.

Al kaj je Davida v' tak padez spodneslo? Š Augushtin nam pove, de je Davidu *pervizh* v' padez *perpormogel* njegovi na svejti frezhen stan. Dokler je on pred Šaulam bejshati mogel, ni mislil se shene svojiga blishna lotiti: kadar je pa na svojim krajlevim sedeshi v' miru, inu bres strahu bil, je posabil, de je slab zhlovek, inu ta-

ko se je sgodilu, de je po tem velik grešnik bil. Nevarna je zhlovekū polvejtna frezha, ker je njegova natora spazhena, inu sa to je ona nje-mu dostikrat vezh v' shkodo, kakor pa v' prido. Blagor pak poterpeshlivim v' zhasnim pomankanji: ker oni bodo povefeleni.

Drugizh je bilu Davidu perloshnost pasti premalo velikih opravikov, inu lenovanje. Ravno tistiga lejta, kadar je grešil, je per pozhitku v' Jerusalemi, ostal inu ni shal na vojlko: inu tako je sdajzi skusil, kar je S Duh po vustah Siraha rekal: *) Postopanje je veliko hudiga navuzhilo. Zhlovek s' delam obloshen ima eniga samiga shkushnjavza; v' lenovanji pak ima shkushnjavzou bres shtevila veliko. Ezechiel nam pove, de sazhetik grehov. Sodomemesta, inu njenih podrushniz je bilo lenovanje: **) Glej, ta je bilo

*) Sir. 33. 29. **) Ezech. 16. 49.

budobio svoje sestre Sodome, napuh, kruba fitost, inu obilnost, inu nje inu njenib bzher shivljenje bres dela. Kako grosno slepi so tedaj ljudje, kateri se delovnega shivljenje ogiblejo inu postopanje tolikaj lubio!

Tretjizh je Davidu perloshnost padeza bil nespametni pogled. Betfabea po besedah Š. Avgustina je bila dalezh prozh; al hudo poshelenje je bilo bliso. Kdo bi bil mislil, de bo en sam pogled tako svetiga mosha v' tako grosne grehe savodil? Kdo bi se ne trefil, kadar nad Davidam tako zhloveshko slabost vidi? Bogabojezhi Job, ker je previdil shalostne nastopike, kateri pridejo is nespametnih pogledov, je svoje ozhi varuvati sklenil, rekozh: *) S' svojimi ozhmi sim savezo storil, de bi zelo ne smislil deklize. Kdo je tiga svetiga mosha vuzhil, de vshe sama misel samore kaj hudiga sturiti? Kdo je njega ta-

*) Job. 31. 1.

ku varniga sturil eb tistim zhasi,
 kadar so tudi nar vekshi rasvus-
 danja med ludmi komaj bile greh?
 Kako možno je on lepoto zhistosti
 zhislal, ker je sklenil, zelo ne po-
 gledati, kar pogledati je samu na
 sebi nedolashno, kar je pak savolo
 zhloveshke slabosti dostikrat ne-
 varno. On je bil previshan, de zhi-
 stost je dar Boshji, kateriga je
 Bog ponishnosti, inu zhujenju kakor
 svestim varham isrozhil: on je mi-
 filil, de nar manjsi nesvestoba v'tej
 rezhi saflushi perpushenje padza
 v' kako vekshi nesvestobo: on je
 mislil, de je bol varno ne pogle-
 dati rezhi, od katere nar majn-
 shi v' serze vtisnena podoba samore
 hudobno poshelenje vneti, inu de
 je pametnejshi ne pogledati tega,
 kar se hitro posabit more, de zhlo-
 vek smoten ne bo. Ako tedaj varnost
 bogabojezhiga Joba, inu nesrezho
 neskerbniga Davida prav shivo po-
 mislimo, kdo bi med nami sa-se
 v' skerbi ne bil? Kdo je bil mož-
 nejshi od Samsona, kdo modrej-

shi od Salomona, kdo svetejšhi od Davida inu vfi ti terje so po shenskimu spolu smoteni svoje dushe mozno ranili.

Zbetertizh je Davida v' padez perpelalo skrito oflabljenje v' bogabojezhnosti, inu ponishnosti. Padezi pravizhnih vezhi dejl niso nagli, ampak se gode po zhasi, ker se s' majnschanjam bogabojezhnosti, s' pomankanjam zhujenja zhes. se s' mrasloto v' molitvi, inu skusi skritu napihuvanje v' serzi k' padzam bliskajo. Kateri samo po vunajnim sodio ne vidio Davida prej pasti, ki she le takrat, kadar vshe njegovo vunajno pregreho vidio. Al David je v' Boshjih ozheh vshe sdavnej prej padel, kadar je namrezh she mejnil, de prav terdno stoji. Ta krajl je svoje prejsbine vojske s' veliko zhastjo konzhal: on je vidil svoje sovrasnike premagane: on ni vezh v' tistim svetim strahi shivel, kateri je njega pod mogozhno roko Boshjo ponishuval: ni vezh

tako po gostim Boga na pomožh klizal: preusetano je mislil, de je vse sturjeno. Al ravno tukaj je bil nar blishej svojiga padza: jama je bila vshe pred njigovimi nogami iskopana: sam majn varen pogled ga je per njegovi sapelivi savuplivoſti na laſtno mozh v' jamo pahnil.

Al sa kaj je Bog perpuſtil, de je David, kateri je moſh po voli Boſhiji bil, tako globoku padel? S Auguſtin nam pove, de *pervizb* je Bog niega paſti puſtil njemu k' pri-
du. Ta padez je Davidu v' to flu-
ſhil, de bi njegove od napuha bol-
no ſerze osdravleno bilo. On ſam
pove od ſebe, rekozh: *) *Predeſ*
ſim bil ponishan, ſim greſhil: sdaj pak
obranim tvoje beſede. Bog ſe je od Davida
po ſvoji nam neſapopadni previdbi
v' nekaj zhaſa odtegnil, de bi Da-
vida po ſvoji ſhkodlivi prevſetnoſti
odtegnil, de bi David ne bil Boga
sa vſelaj ſapuſtil. David, ka-

dar je pervizh na svoj krajlevi sedeš peršhal, ni vedil, de njegov napuh njemu takušhen padez perpravla. Ako bi bil on kaj vezh ponishnosti imel, bi on ali v' to fkušhjnjava ne bil peršhal, ali pak bil v' tejisti nepremaknen stal: ker se je pak v' ferzi povishuval, inu ni vedil, de se povishuje, je Bog njega v' greh pasti pustil, inu tako njemu njegovo skrito povishuvanje pred ozhi postavil. Ker nevarnost je vezhi, kadar se sa njo ne ve, inu skrita bolesen, dokler se ne posna, ne samore osdravlena biti. Štrahno je po lastnih padezih svojo slabost fkušiti: ki gresnik ne more bres neskonzhniga vsmilenja Boshjiga is svojiga padza vštati, inu tako vsmilenje samo tisti sadobe, katerih se Bog tudi po njih padzo vsmiliti hozhe. Nebeden pak ne ve, zhe je med tistih shtevilam; tedaj naj nobeden na tako vsmilenje preusetho ne greshi: ampak sledni naj v' ponishnosti, inu molitvi svojo terdnost sebi jishe.

Drugizb je Bog Davida paſti puſtil nam v'podvuzhenje. Skusi Davidovi padez je hotel Bog prevſetne ſerza ponishati, inu ſkusi njegovo pokoro od ſtrahu poderte ſerza povſeliti. Po beſedah S. Auguſhtina je prizhejozhi Psalm ſato ſapisan, de bi pravizhni s' ſvetim ſtraham pridno oſtraſheni, greſhniki pak, kateri pobolſhanja ſhele, poveſeleni bili. Pervim ſe more rezhi: Varujte ſe, de ne padete, ker ſo tako veliki, inu terdni ſtebri padli. Drugim pak: Smiſlite; kaj hudiga ſte ſtorili; al vupajte v' miloſtivo pomozh vaſhiga Odreſhenika.

Sa reſ vezhkrat ſe ſgodi, de pravizhni po Davidovo bres ſkerbi ſhive: pred ſvojim padzam menjo, de ſo dalezh od greha: oni ſe ſhtejejo ſdrave, inu terdne na duſhi, kadar ſo vshe prav bliſo padza, inu ſavolo napihuvanja ſvojiga ſerza ſaſluſhio neſreznihni ſkufiti, kako ſo neſtanovitni. Nikdar ſe ni pravizh-nimu bol bati, inu bol v' ſkerbi

biti, kakor ravno takrat, kadar se sam sebi prav mozhen, inu terden sdi. Svet strah pred svojo slabostjo njega nar bol varniga dela, inu vse, kar njemu strah majnfha, je njemu nevarno.

Bog je pustil eniga svojih nar ljubishih perjatlov tako globoko pasti, ker je namejnil po tem rasgled prihodnim zhasam pokasati, kako pravizhnu v' padez pridejo, inu kako se pred padzam obvarovati samorejo. Bogabojezh zhlovek, kadar v' greh pade, vanj tako le pade: po tem namrezh, ker je vunajne skushnjave, inu nevarnosti velikih pregreh premagal, jenja zhes se tako skerbnu zhuti kakor prej: ne moli vezh tako gorrezhe, inu ne vpije is zeliga svojiga serza do Odreshenika; je bol neskerben, inu bres strahu, ker mejni, de je bres nevarnosti: ima nekako dopadajenje nad seboj: inu nad svojimi dobrimi delmi: se proti drugim permerja, sebe gorshiga

fhiteje, inu druge sam per sebi sanizhuje, se v' svojih ozheh pravizhi, inu to je dopolnjene inu, tako rezhi, pezhat prevsetnosti. Tedej ni vezh nad njim viditi tistiga vbo-giga, kateri je prej ponishno zhes svoj revni stan sdihoval, inu polohkanja profil; nad njim ni viditi tiste zapuslene firote, katera se je prej vedno k' Bogu kakor svojimu samimu pomozhniku satekala: ampak se na skrivnim od Boga odmi-kuje; bres de bi kdo drugi, ali on sam to odmikovanje sposnal. Bog, de bi takiga prevsetnika ponishal, de bi njemu njegove notran-je grehe skusi vunanje, inu obzhat-live snaminja pokazal, njega pusti na enkrat globoko, inu v' sramo-vanja vredne grehe pasti, de njemu sagrinalo, s' katerim je svoje spa-zhenje sam sebi sakrival, is obli-zhja poregne, inu njega perli v' sebi vse stopne viditi, po katerih je tako glóboko v' greh sabredil.

Ako tedaj zhlovek ni nizh vezh zavolo svojih dushnih sovrasnikov v' skerbi; ako v' ponishnosti, inu hvaleshnosti ne raste, ako svoje slabosti, inu nepremoshnosti k' vsimu dobriinu nizh vezh tako shivo ne zhuti, zhes svoje spazhenje ne sdihuje, inu ga ne zherti; ako per njemu vupanje v' vsmileniga Odrešhenika vpada, sannašhanje pak na lastno mozh se veksha, je nevarnost njegoviga padza vekshi, kakor je kadaj bila. On se ima veliku bati, de bi v' ferzi vshe ne bil greshnik, ako lih on sam, inu drugi od njega mislio, de she terden stoji. Blagor pravizhnim! kateri vezhkrat te mislio.

Sgodi se pak tudi vezhkrat, de greshniki, kateri so nesrezho imeli s' Davidam globoko pasti, vupanje do vsmilenja Boshiga sgube. Oni s' Kajnam reko: Moja kriviza je vekshi, kakor de bi odpusbanja vreden bil. Sguba

*) B. Moj. 4. 12.

vupanja je pregreha, katera vse druge prešeshe, inu je pezhat drugih grehov. Ta greh se hitro zhloveka polasti, inu bode neodpuštliv greh, ker je vsmilenju Boshjimu super.

Duh lashe zelo lohku sapele te, kateri njega poslušajo. To ni nizh, rezhe on, kadar v'greh napeluje, kmalo pa po tem, kadar je greh storjen, rezhe on: To je tako velik greh de ne more ne osdravlen, ne odpushten biti. Pred greham govori sapeliva kazha tako; Ne boj se, Bogu ni mar tvoj greh, Bog ne gleda v'take majhine rezhi, on posna zhlovekavo slabost, ti bosh s'pokoro svoj greh lohko sbrisal. Al kmalo, kadar je greh dopolnjen, ker se ta rivezh lev boji, de bi njemu rop ne odshal, preverne svoje besede, inu rezhe: Menish, morde de bo Bog tako pregreho odpustiti samogel? menish, de se Boshje sodbe po nash volji premenujejo? samore mar Bog

tako oštudno pregrehó, kakor je tvoja, posabiti?

Grešnik! ne verjemi timu lašnivzu, kateri drugiga ne jiše kakor tvoje pogubljenje. Kamo tedaj ako je reš, kar ta smotnjavez govori, kamo so peršle oblube našiga Odrešhenika? so mar s' tvojimi grehi overshene? je Bog savolo tvojih grehov majn rešnizhen, majn všmilen, kakor je pred tvojim greham bil? ne samore mar njegova kri vsih grehov isprati? Ne misli teko, sej to bi bilo zlo šamiga Odrešhenika šasramovati; to bi kasalo, de je on nepremoshen osdravnik, kateri ne samore vsih grehov osdraviti; tako misliti bi bila neodpuštliva pregreha. Odvupanje šturi, de tudi nar majnšhi grehi ne bodo odpušheni, našproti pa šturi vupauje, de bodo tudi nar vekšhi hudobie išbrifane.

Po tem tedaj, ker smo šlišhali kaj je Davida v' greh perpelalo,

inu sakaj je Bog njegovi padez
 perpuštil, lohko vemo, kako je
 to, de je tak svet mosh tako glo-
 boko padel. Vender, kar je per tej
 rezhi zhudniga je to, de je David
 v' tim svojim gresnim stani tako
 dolgo namrezh enu lejtú, inu more
 biti she kaj dalej s' pokojnim ser-
 zam, inu bres škerbj tizhal. To
 nam izkashe resnizhnost besedi Š.
 Paula, kateri nam pove, *) de si
 per temu, kateri hozhe, kakor Isak,
 je hotel Esavu svojimu pervoro-
 jenimu blagre dati, tudi ne per temu
 kateri tezhe, kakor Esav na lov, de
 bi ozhetovi blagor dosegel, ampak
 per Bogu, kateri se vsmili, inu ta je
 Jakob, kateriga se je Bog vsmiliti
 hotel, ker je njega vshe lubil,
 preden je bil rojen. Bog je vidil
 Davida med shtevilam svojih isvo-
 lenih, tedaj je njega hotel k' po-
 kori perpelati, inu to ob tem zhasi,
 kateriga je njegova milost odlo-

*) Rim. 8. 16.

zhila v'to, de bi se mozh, inu bogatstvo osdravjozhe milosti Boshje iskafalo, inu *) de je usim vusta samashe, inu Bogu ves svejt podvershe. Kadar je ta odlozheni zhas pershal, je Bog, kateriga modrost **) s' mozhjo seshe od kraja, do kraja, inu vse volno poravna, svojiga Preroka Natana do Davida poslal, de bi tiga napuhnenu serze ponishal, inu k' pokori naklonil. David na lubesnivu svarjenje Prerokovo je sposnal svojo hudobio, inu se je prizho Preroka nje ponishnu obtoshil.

De bi David vsmileniga Boga za svoje preobernenje sahvalil, inu perhodnim zhasam spomin svoje pokore sapustil, je prizhejozh Psalm slosil, v' katerim on s' gorezho, inu ponishno molitvo prav savupljivo profi, de bi Bog ne samo njegovo pregreho vsmilenu odpustil, de bi she tudi njegovo serze vedno bol od ostankov vse pregrehe zhi-

*) Rim. 3. 19. **) Modr. 8. 1.

stil, de bi njemu majn nevarnosti bilo, se supet v' tako hudobio poverniti. On profi Boga, de bi njemu S. Duha, kateriga je savolo greha sgubil, inu gnado stanovitnosti v' dobrim dodejlil. Klizhe na vsmilenje Boshje tudi sa to, de bi v' stani bil druge gresnike, s' besedo, inu s' djanjam podvuzhiti, de naj v' besedo Boshjo savupajo, s' katero Bog vsakimu resnizhnimu spokorniku grehe odpustiti obeta.

On Prerok, inu napoveduvavez perhodniga Odreshenika pove, de darovi stare postave sami na sebi Bogu ne dopadejo, ampak de bodo ob sazhetku nove postave kakor nepremoshne darila oversheni. Savolotiga je sklenil dat Bogu bol perjetni dar, namrezh dar ponishaniga, inu rastertiga serza vedno darvati in svojim Isvelizharju sahvalno pejsen pejti. Sadnizh on poglavar isvoleniga lustva profi, de bi Bog Jerusalemu, to je katolski Zerkvi vse dobro storil, kar je njej storiti

namejnil: de bi njegova pregreha
 izpolnenje tih obljub po zeli sširja-
 vi, inu obilnosti zelo nizh ne mu-
 dila: s' besedo David vuzhi v'tim
 Psalmi vse grešnike pravo poni-
 šuvauje, resnizhno obshaluvanje
 grehov inu shivo savupanje v'
 Boga.

Ta Psalm je tedaj podoba molitve
 spokornikove, inu kakor govori
 S. Ambrosi, ta Psalm je velki
 Psalm, iz kateriga se vuzhimo po-
 koro delati. Sa volo tiga je tudi
 katoliška Zerku ga med Psalme
 od pokore postavila, de bi spokor-
 niki v' njemu molitev sa odpu-
 šhanje svojih grehov, sa odver-
 nenje saflushenih sšib, sa ozhiste-
 nje, inu ponovljenje svojiga serza,
 sa stanovitnost v' dobriu nastbli.

1. Vsmili se mene, Bog, po tvoji
 veliki milosti.

Ni treba vbogiga opominjati, de
 K 2

bi profil; ga vboshtvo samo vshe opominja profiti: ni treba s' bolezhinami obdaniga filiti, de bi jezhal; od bolezhin silen milo jezhi: tako tudi ni treba spokornika vuzhiti, kako de naj zhes svoj nesrezhen stan sdihuje; on ga zhuti, inu nad svojo nesrezho sdihuje. Jest vbogi gresnik sposnam, jest zhutim, mene grosno teshi moj gresni stan, v' kateriga sim se pogresnil po tem, ker sim per svetim karsti is njega reshen bil

Shivo svojo podobo najdam nad tistim zhlovekam, kateri po besedah S. Lukesha *) je is Jerusalema v' Jeriho gredozh rasbojnikam v' roke pershal. Tudi jest na svejt pridejozh sim s' rodovinskim gresam rasbojnikam v' pest pershal: ti so ne samo mene islekli, ker so meni nedolshnost vseli, temuzh so me tudi hudo ranili, ker so moj vum,

*) Luk. 10. 30.

inu mojo volo oslabili, inu spazhili,
inu jest sim po tem ves v' hudobio
nagnen.

V' tim nesrezhnim stani si nisim
zelo nizh pomagati samogel, inu ni
bilo zhloveka, kateri bi bil meni
na pomozh pershal. Tvoj lubi Sin,
ta vsmileni Samarizhan se je meni
vsmilenu perblishal, inu je per sve-
tim karsti v' moje rane olja gnade,
inu vina resnize vlil: on je mene
na svojo shivino sadel, kadar je
mene sadu svojiga vzhlovezhenjá de-
leshniga storil; on me je v' prebi-
valishe katolishke Zerkve pelal,
inu tam svojim nemeštnikam isrozhil:
tim je svete sakramente meni v'
osdravila, inu vuk Evangelskih res-
niz, de je moj kruh isrozhil. Tako sim
v' tvoji Zerkvi bil tvoj sin, inu
ti, o Bog, si bil moj ozhe. Kako
srezhen sim bil v' tej hishi pod
tvojo oblastjo, inu pod tvojim
vodilam.

Al jest nesrezhen zhlovek! svoje

frezhe nisim sposnal, inu tako se je
sgodilo, de je nisim dolgo vshival.
Veliko dobrih, inu lepih, natvor-
nih, inu zhesnatornih, telesnih, inu
duhovnih darov sim nad seboj vi-
dil: koliko frezhnejshi bi bil, ako
bi bol zhutil, koliko nimam kakor
pak, kir sim vedil, kaj imam!
moje spazhenje je mene smotilo, de
nisim tebe, vezhna dobrota, neskon-
zhana modrost, sa prejete dari
sahvalil, temozh de sim v' njih sam
sebi dopadil. Navelizhal sim se pod-
vershen biti tvojimu gospostvu, she-
lil sam svoj gospod biti, le samo-
pashno shiveti, inu sim tebe kakor
je nekdej sgublen sin svojiga ozheta
naganjal, rekozh: *) *Ozbe! dajte meni
dejil blaga, kateri je moj. Jes nevumen
sim mislil, de sam sebi pushen
snam s' svojim dejlesham bol ka-
kor ti, vezhna modrost, gospodariti.*

Sam sebi pushen, s' lepimi dar-

*) Luk. 15. 12.

mi obdarovan sim v' dalno deshelo
 shal, ker sim se v' sebe, inu v' svejt
 salubil, inu se dalezh od tebe, o
 Bog, odtegnil. Jest sim sazhel v'
 nesrezhni posablilvoſti tvoji shive-
 ti. Moje ozhi so se v' posvejtnih
 nezhimernostih pasile, stvari so me-
 ni velike smote bile, is njih se ni-
 sim vezh vuzhil tvoje lepe lastnosti
 gledati: resniza je mojim vufhe-
 sam preterda, inu mojimu serzu
 superna jela biti, moj jesik je sazhel
 govoriti rezhi, katerih prej samo
 smisliti je she mene grosa bila: me-
 je meso je sazhelo sloshnost, inu
 posebno streshbo jiskati, inu se bun-
 tati, kadar je zhutilo, de naj bi
 v' lushnost djano bilo s' besedo, tako
 dalezh sim od tebe sašhal, de je v'
 meni vse ptuje bilo, in bil sam se-
 bi nesnan. Per vſim tim pak sim ta
 svoj nesrezhen stan lubil, inu se
 vedno bol od tebe dalshal.

Tako se je sgodilo, de sim svoje
 zelo duhovno premoshenje sapravit.

ker sim rasvusdano shivel. Vse mo-
zhi moje dushe so oflabale: v' pa-
meti je meni rasvurnost odshla do-
bro od hudiga raslozhiti: koliko-
krat so mene zhes dan fkušnjave
obshle, sa katere nisim prej zelo
nizh vedil: v' voli je meni serzhnost
preshla, dobro dopolniti in mozh
hudobii soperstati je mene sapusti-
la. Ni bila vezh per meni viditi
ne ponishnost, ne krotkost, ne
poterpeshlivoft, ne tresnost ne us-
milenje, ne bogabojezhnost: vera
je jenala meni kakor svitla luzh
svetiti, vupanje je mene sapustilo,
lubesen je omresnila. To je bila ti-
sta dalna deshela, v' katero sim
bil sahal.

V' tej dalni desheli sim sazhel
grosno veliko strohino terpeti.
Al to mene she ni rasvumilo, v'
zhasi sim se eno malo vsdignil;
tesha moje hudobie pak je mene sdaj-
zi supet poderla: bil sim kakor tru-
den, inu saSPAN zhlovek, kateri se
fizer is spanja sbudi; ga pa sdajzi

spanje supet posili. V' tim stani
sim enokoliko zhutil svojo nad-
logo, inu sa to sim per ludeh po-
mozhi jiskal. Ti pa so mene she
bol nesrezhniga storili, ker so mene
she v' vekshi smote, inu grehe sa-
pelali. Moje serze je sazhelo po
mnogih stvarih filno hrepeneti; al
men ni bilo mogozhe vsiga sashe-
leniga dosezhi; zhe sim pa tudi sa-
shelenje dosegil, sim se ga sdajzi na-
velizhal. Namrezh jest sgubleni sin
siur shelil s' nezhimernimi rezhmi
kakor s' otrobmi se nasititi;

V' tim stani sim se prav nesrezhni-
ga zhutil. Al ravno ta je bila moja
nar vekshi frezha: ker ti, Gospod,
si se vsmileno v' mene oserel: rav-
no tukaj, ker sim nar dalej od tebe
odvernjen bil, si ti sazhel meni se
perblishuvati, inu kadar sim tebe
po polnim posabil, si ti sa mene
nar bol skerbil. Po tvojim nesa-
flushenim vsmilenju v' ferzi sbuden
sim sazhel v' se jiti, inu sam per
sebi misliti: koliko najemnikov, to

je takih kristianov, kateri so samu
 savol strahu vezhiga pogubljenja, ali
 pa vupanje zhasnih dobizhkov kri-
 stiani, imajo v' hishi mojiga ozheta,
 to je, v' katolski Zerkvi obilno
 kruha, ker oni nar lepshi resnize
 flishio, k' svetimu darilu perstopajo,
 svete sakramente vshivajo, inu
 pokojno vest imajo, jest pa v' duhov-
 nim stradanji konez jemlem, nisim
 nikdar v' nezhimernih shelah poto-
 lashen, v' vednim nepokoji svoje
 vesti shivim. Jest sim tedaj v' serzi
 sklenil, de se bom vsdignil, pojdem
 k' svojimu ozhetu, inu njemu po-
 rezhem: *) Ozbe! gresbil sim super
 nebesa, inu super vas: nisim vezb vre-
 den vash sin imenuvan biti: sturite me
 narmajnsbiga svojih najemnikov. Ne sto-
 ri mene svojiga najemnika, kateri
 bi samu nekaj zhasa v' tvoji hishi bil,
 temuzh stori me sa vselej tako,
 kakor si najemnikam do nekaj zhasa
 storiti namejnil: stori mene hlap-
 za, kateri bi vselej bil tvoj hlapec,

*) Luk. 15. 18.

ki ga sizer tepesh, ker ni pokorn
fin, ampak nesvest hlapez, kateri-
mu truda, inu ponishovanja polno
delo nakladash, ki more vedno
vpreshen, inu tebi podvershen
biti, ki more zelo shivljenje, vse
svoje misli, shele, besede,
inu djanja v' zhast, inu flushbo
svojiga gospoda dati: s' besedo:
Štori mene ne kako kóga tvojih
nedolshnih, ampak kakor nevtru-
deniga spokorniga.

Gospod! tukaj sim; per tvojih
nogah na obrasu leshim prestra-
shen savolo svoje budobije, poln
savupanja pak savolo tvoje neisre-
zhene milosti vpijem k' tebi: *Vsmi-
li se mene*, Bog, po tvoji veliki
milost. Usmili se mene nar vezhi-
ga vboshiza ti sama milost! mene
nar bol spazheniga ti sama sve-
toft! Slab sim bil, de sim padel,
inu sebe ranil, sgol sam ti samoresh
mene vsdigniti, inu sazeliti. Al vs-
mili se me po tvoji veliki milo-
sti. Ni sadofti majhine milosti, am-

pak velike potrebujem: veliko inu grosovito fim gresil, sa to velikiga, inu mozniga osdravila potrebujem, inu ker sam svoje potrebe dobro ne spoznam, prosim tebe, vsmili se me tolikaj, kolikor vidish, de vsmilenja potrebujem.

2. Inu po obilnosti svojiga vsmilenja isbrishi mojo hudobijo.

Po tim, kir fim grehov bres shtevila veliku storil, samore sama obilnost tvojiga vsmilenja meni vupanje delati. Kadar fim greh storil, se je meni taisti kakor prazna senza sdel, kmalo pak, kadar je tvoj duh mene resvetlil, je meni moj greh silno ostuden, inu strasnen jel biti: kolikokrat kol se ga spomnim, sam tebe prenesti ne morem. Sbrishi tedaj mojo hudobio, de ne bom pekla v' sebi nosil.

Dobro vem, o Gospod, de so vsi moji grehi od moje perve mladosti

v' tvojih bukvah sapisani: te bukve
bošh na sodni dan odperel, inu
po nih mene sodil. Ti ne bošh
mane prashal, zhe sim po navadah
svejta, shivel, zhe sim s'voje shiv-
lenje po shivlenja drusih ludi ravnal,
ampak ti me bošh sodil po bukvah
shivlenja, kateri so S. Evangeli,
Kristusovi navaki, inu shivlenje. Ti
ne bošh gledal mojih slabih shela,
ne moje nerodovitne volje, ne v'
moje prasno obetanje, ampak v'
moje dela, kaj, kako; inu sa kaj
sim to, ali uno sturil. To vse mene
silno strashi. Isbrishi moj Bog!
sdaj, dokler je zhas vsmilenja, vse
moje pregrehe: odpusti meni moje
grehe, inu vse, kar sim si hudiga
s' njimi saflushil.

S' rodovinskim greham sim se ha-
dizhu prodal, inu ti Gospod! si
pravizo imel mene sa vselej v' nje-
govi cerdi sushnost pustiti. Al per
svetim karsti si ti meni zel dolg
vsmilenu odpustil. Jest pak, nespa-
meten zhlovek, komaj sim malo

odrasil, inu sposnanje resnize sado-
 bil, sim supet radovolno gresnil,
 inu tebi s' svojo nesvestobo grosno
 nehvaleshen bil. Ah koliko bolshi
 bi meni bilo, pot pravize ne spos-
 nati, pa ne po njenim sposnan-
 ju odstopiti od tiga, kar je meni
 po svetim povelju Evangelske po-
 stave isrozhneniga bilo: ker sim
 sdaj gresnil, se je meni sgodilo to,
 kar po besedah Š. Petra *) resnizhin
 pregovar pove: Pes se je povernil b'
 temu, kar je iskoslal, tedaj je bol,
 nagnusen, inu skopana prasiza se
 spet v' mlaki vala, tedaj bol, ka-
 kor je bila, nelnashna, inu gerda.
 Kako strashno mene besede Š.
 Paula, kateri tako govori: **) Ako
 kdo Mojsejovo pastavo prelomi,
 na dve, ali tri prizbe bres usmilenja
 vmerje. Koliko hujshi terplenje, mejni-
 te vi, saflusbi ta kateri sinu Boshji-
 ga potaptá, inu kri testamenta kakor
 ognuseno ima, po kateri je bil po-
 svezhen, inu duba gnade sajramuje. Go-

*) 2. Petr. 2. 22. **) Hebr. 10. 28.

spod! jest sposnam, ker sim tebe, neskonzhno dobroto tako dersno reshail, tudi neskonzhno terplenje saflushim. Vender tebe, ker si sama milost, ponishno profim, de, kakor je v' Evangeljski perlihi *) hishnik dolzhnikam svojiga gospoda storil, tudi ti meni storish, inu vkashefh svoje dolshno pismo vseti, inu hitro na mesti sto, petdeset sapisati, to je: na mesti vezhniga terplenja se zhasni po moji mozhi, inu premoshnosti permerjeni pokori podurezhi. Omezhi tedaj, Gospod, moje ferze, inu nakloni ga k' pravi pokori, de bo s' njo vse, kar je v' meni svarjenja uredniga, zhisto isbrisano.

3. Operi me zhe dalej bol od moje krivize; inu ozhilti me od moje pregrehe.

Ti, Gospod, si fizer nam greshnikam po Isaiu sapovedal, rekozh: **) Vmite se, ozbistite se, spravite is-

*) Luk. 16. 6. **) Isa. 1, 16.

pred mojib ozhi svoje hudobne ismislu-
vanja: jenjujte hudobno delati: Vender
zhe mislimo, de samoremo to is
svoje lastne mozhi storiti, se no-
vizh omadeshujemo, inu ogerdimo.
savolo tiga tebe, Gospod, profim,
operi mene od vse moje krivize.
Meni sizer eden tvojih namestnikov
rezhe; Tebi so tvoji grehi odpu-
sheni, kadar meni odveso da: al
jest savolo tiga she nisim po pol-
nim bres skerbi: sej tvoj namest-
nik je zhlovek, inu ne more zeliga
mojiga serza sposnati; sa to meni
samo tako odveso da, kakor
sodi, de sim jo dobiti vreden,
inu prav perpravlen. Ti pak Gos-
pod, si, *) kateri serza, inu obisti
pregledujesh: ti tedaj mene, profim
te, do zhistiga operi.

Jest tudi vem, zhe so moji prej-
shini grehi po polnim isbrisani
bili, inu zhe so tudi isbrisani,
koliko njih nastopkov je she v'

(* Psalm. 7. 19.)

meni ostalo! Posebna slabost, neko sizer natorno s' pregresno navado pa bol vterjeno nagnenje v' greh, mrasloto k' dobri mu, sanikernost v' premagovanju, strah pred zhloveshkimi sodbami, bojezhnost, inu nagnenje k' odvupanju inu hrepenenje proti stvarem, so- pernost do retnize, inu vpiranje proti njej: to so tisti shalofni ostan- ki prejšnjih grehov, od katerih ti, o Bog mene zhes dalej bol operi. Daj, de spokorne solse tako dolgo tozh- im, dokler nevarnost grešiti ne jen- ja, tedaj dokler na svejti shivim. Štori, de bo moj padez meni k' pridu, inu de, ker sim padel, she s' tem bol svét bodem.

Operi me tudi od mojih malih grehov. Vsih grehov se spokornik vstrašhi, ker dobro ve, de *) Kdor maliga ne zbifla bo po zbafi padel. Kdor male grehe obshaluvati

*) Sir. 19. 1.

opušha, per temu se stan pravize ne
 sizer koj, ampak po zhaſi rasgubi.
 Mali padzi so v' zhaſi pravprav
 nevarni: kolikorkrat je majhina
 rana ludi pod semlo spravila, ki
 jih velike rane niso osmertile. Zhe
 je vekſhi greh, dokler ni v' nava-
 di, prej se, de je greh, sposna,
 hitrejšhi se sdravilo njemu pejšhe:
 mali pak, ker se ſkoraj ne zhu-
 tio, so toliko radi nevarniſhi,
 koliko se bol bres strahu v' ſerzi
 hranjo. Jeſt ſim ſi iskusi inu sa
 to rezhem, de vekſhi dejl ſerze
 v' malih grehah rasvajeno se tudi
 velikih grehov veliko ne ustraſhi:
 inu zhlovek toliko vezh strahu nad
 ſmertnim grehi sgubi, kolikor se
 je v' malih grehah bres strahu shi-
 veti navadil.

Ozhisti mene ſamo od uſih mojih
 grehov, ne ſamo od vſiga, kar je
 greh v' meni ſkaſil ampak zelo od
 tiga, kar bi mene ſupet v' greh per-
 pelati ſamoglo: ker v' meni tiſhi
 hudobno ſeme; inu koliko gre-

hov si ti per meni vshe vbratil,
 katerih kal je v' mojim serzi sizhal,
 inu katere bi jest bil gotovo storil,
 ako bi ti ne bil mene njih obvaru-
 val. Postergaj tedaj is mojiga serza
 stari kvas hudobie, inu maloprid-
 nosti, de bodem novo testo, opres-
 ni kruh zhistosti, inu resnize. O-
 zhisti moje berlave ozhi, de se
 bom bol zhujezh vliga ogibati ve-
 dil, kar bi mene smociti samoglo,
 inu bo meni moje spazhenje tolikaj
 majn shkodvalo, kolikor bol zhu-
 jezh si bom persadeval kal svoje
 hudobie is svojiga serza puliti.
 Gospod! poln savupanja v' tebe kli-
 zhem s' gobovim mosham, rekozh:
 *) Gospod! ako hozhesb, samovesb mene
 ozhistiti: Rezi tedaj: Hozhem, bodi
 ozhisten, inu bersh bom prav zhist.

4. Sej sposnam svoje pregrehe: inu
 moj greh je vedno pred mojimi
 ozhmi.

Pervi sad grehov je, de greshni-

*) Matt. 8. 3.

ka oflepi. Jest sim gresnil; al tvoje visokosti, o Bog se nisim bal, tudi nisim gnusobe svojiga greha zhertil, ker nisim ne tebe, ne hudobie svojiga greha sposnal. Ah kolikokrat sim strahne Jerusalemskimu mestu rezene besede flishal: *) De bi tudi ti inu slasti ta svoj dan sposnala bilo, kar je k' tvojimu miru, sdaj pak je skrito pred tvojimi ozhmi. Koga so te besede bol kakor mene sadele: al jest se nisim spomnil; de so meni rezhne. Savolo tiga je moj pregresni stan toliko strahnistki sako- liker majn sim njegovo nevarnost vidil.

Meni je fizer teshko bilo s' gresnimi oblosheno vest imeti: al jest namesti de bi bil s' odkritim obto-shenjam to teshko butaro odloshil, sim s' sakrivanjam jo tako rezhi sa svoj harbet stavil, kamor sim shal, sim vedno greh s' seboj nosil, inu vender nisim ga

*) Luk. 19. 42.

nikoli viditi hotel. Per vſim tim, kir ſim ſi persadeval, ſam ſebe pred ſeboj ſakriti, ſi ti mene vezhkrat ſilil ſebe viditi, kako ſim ſpazhen, nagnuſen, inu od greha ranjen. Kaj bi bilo s' menoj, ako bi ti bil mene v' moji ſlepoti ſapuſtil: v' ſhivlenji bi ne bil ſvojga greha ſpoſnal, inu ſa to bi bil perſilen ga zelo vezhnoſt bres vſiga prida s' terplenjam, inu ſramoto gledati.

Al glej hudobo greſhnika, kateri ſam ſebe viditi nozhe. Kolikor bol ſim ſam ſebe pred ſeboj ſakrival, tolikaj bol ſim jaſne ozhi imel, preſtopike ſvojiga bliſhna viditi. Bruna niſim v' ſvojim ozheſi zhutil, peſdir pak ſim v' ozheſi ſvojiga brata vidil: ſakaj grehi mojiga bliſhna ſo bili pred mojimi ozhmi; moja hudobija pak je med mojimi plezhmi tizhala: druge ſim oſtro ſodil, ſam ſebe pak niſim ſnal obſoditi: druge ſim zeliti hotel, ſa ſvoje laſtne rane pa niſim ſdravila poſnal: druge ſim toſhil, inu pokorjenja vredne ſodil,

sebe pa sim nedolshenga shtel: jest sim bil timistim prevzetnim Farisejam enak, kateri so v' preshestvu najdeno sheno pred Kristusa pelali, inu toshili, de bi bila s' kamni pobita. Jesus se je doli per-pognil, inu je s' perstam na semlo pisal. Gospod! tudi si ti na semlo pisal, kadar si meni dal na snanje de nisim drusiga, kakor prah, inu zheruv semle. Al moj napuh, ni per-pustil, de bi se bil v' svoj prah ver-nil, inu sebe bol kriviga kakor dru-ge sodil. Tukaj si se, Gospod, fklonil, inu svojo mozhno desnizo zhes mene istegnul: ti si besede, katere je nekda Kristus Farisejam, toshnikam greshnize rekal, meni govoril: *) Kateri je med vami bres greha, naj prvi v' njo kamen vershe. Te besede so bile strela, katera je moje serze sadela, inu moj na-puh pobila. Takrat sim rekal **) Sdaj sim sazbel: to je premenjenje desni-ze Narvishniga.

*) Joan. 8. 7. **) Psalm 76. 11.

Ta zhaš se je per meni vse premenilo. Moja pregreha, katere nisim prej viditi hotel, je bila na enkrat vša pred mojimi ožmi. Vse me je mojih grehov opomnilo, jest sim jih tako zhisto videl, ravno kakor bi jih bil danas storil. Moje zelo shivljenje, od takrat, kadar sim se vumeti sazhel, do sdaj ni bilo drugiga kakor hodobia. Ni bilo ure, ob kateri bi ti, Gospod, ne bil meni dobrote sturil; al tudi ni bilo ure, ob kateri bi ne bil jest proti tebi nahvaleshen. Šhe nisim tebe, Bog, prav sposnal, sim vshe snel tebe shaliti: svoje serze sim vedil na stvarih vesati; al ga s' vero, vupanjam, inu lubesnio k' tebi vfdigniti ni meni mar bilo. Zhe lih sim bil mlad v'lejtih, vender sim v'hudobii vshe star bil. Moje ozhi vufhesa, jésik, vufsta, roke, inu noge sim dal hudobii s' flushbo. Koliko ludi sim s' svojim rasvusdanim sadershnjam pohujshal; koliko nedolshnih serz sapelal. Ah Go-

spod! drugiga ne rezhem kakor:
 **) Ne spomini se pregreh moje mladosti,
 inu moje nevednosti.

Al ena je, ki me pred vsem
 nar bol pezhe, namrezh, de sim
 tvojo sveto besedo sanizhoval, inu
 ravno s'tem sebe nar bol v' sle-
 poti perdershal. Jo poslušat ho-
 diti sim bil prelen, inu kadar sim
 jo slishal, pomisliti, ali v' nji se
 rasgledovati je bilo meni presu-
 perno. Nar strahnihi retnize so
 bile meni sapstojn osnanuvane;
 jest sim jih poslušal kakor de bi
 le druge, inu ne mene sadele. Ko-
 likokrat sim svoje dušne vodeje
 shalil, ker sim njih opominuvanjem
 gluh bil, zhes nje goderajal njim
 se posmehoval: oni so na tihim
 sdihovali, ker se nisim svoje
 neumnosti, inu slepote preprizhati
 dal. Kakuršni strah me objide,
 kadar se spomnim, kolikokrat si ti
 solse mojih dušnih vodejov shtel,

*) Psalm. 14. 7.

inu zhes mene na skrivnim sodbo delal. Ti si une tolashil s' besedami, katere je tvoj labi sin svojim vuzhenzam nekadaj rekal: *) Kdor vas posluska, mene posluska; inu kdor vas sanizbuje, mene sanizbuje. Kdor pak mene sanizbuje, sanizbuje tega, kateri je mene poslal. Meni si pak na tihim kakor nekadaj Judam protil: **) Jerusalem, Jerusalem, kir morish Preroke, inu s' kamnjam pobijash te, kateri so k' tebi poslani, kolikokrat sim hotel ukup spraviti tvoje otroke, kakur kokla ukup spravla svoje pisbeta pod perute, inu ti nisi hotel, lejte vasba bisba vam bo pusta pusbena.

Sa res nesmerjeno je bogatstvo tvojiga vsmljenja, katero je mene she perhranilo, katero je meni ozhi odperlo, katero je moje serze k' pokori omezhilo. Ni stvar, s' katero bi ne bil tebe vezhno dobrotu reshil; sa to tudi naj sa naprej stvari ne bode, katera bi meni k' pokori ne

*) Luk. 10. 16. **) Matt. 23. 37.

flushila. Dofihmal nisim hotel svoje pregrehe tudi perfilen viditi; sa naprej pa jo bom radovolno gledal, de bom pokoro delal; moja pregreha naj vedno pred mojimi ozhmi bode, de se bom vedno v' pokori trudil, de bom vedno sa tvoje usmiljenje hvaleshen. Vsaki dan bom svojo dusbo k' hvaleshnosti opominjal, rekozh: *) Hvali Gospoda moja dusba! nu nikar ne posabi vsih njegovih dobrot on vse tvoje pregrehe odpushta: inu vse tvoje slabosti osdravla. On tvoje shivljenje od smerti reshi: on tebi obilno milost, inu usmiljenje dela.

5. Tebi samimu sim gresnil, inu pri-
zho tebe sim hudo sturil: de bosh
v' svojih besedah resnizhn sposnan,
inu premagash, kadar bosh sojen.

S svojimi vunajnimi grehi sim druge reshalil, drugim shkoduval, druge pohujshal; al prav rezhi sim tebi samimu gresnil: sej ti si sama

*) Psalm. 102. 2.

svetost, sama praviza, sama rešniza :
savolo tiga . kolikokrat sim soper
te zhednosti gresnil , sim naravnoft
soper tebe gresnil. Po besedah Š.
Gregorja : „ Zhlovek ne gresni zhlo-
„veku , ker v' zhloveku ali enak ,
„ali fhe vekshi madesh tizhi. Sam
„Bog se pravizhno nad grehi mosh-
„tuje, ker on sam je, v' katerim se
„nizh svarjenja vredniga najdi ne
„more. Ker tedaj agol sam Bog sa-
„nese , sam pravizhno sodi ; njega
„samiga reshali , kateri gresni. Sej
„kolikur se kdo skosi greh Bo-
„gu nepodobniga sturi , toliko stra-
„šno svetlost nar višhiga sodnika
„reshali.“

*Prizho tebe sim budo sturil. Drugim
ludem je bila moja hudobia dofti-
krat nesnana, inu zhe so tudi moj
vunajni greh vidili, vender dofti-
krat niso vedili , sa kaj, inu s' ka-
kim nagnenjam sim gresnil, oni niso
zele hudobe mojiga terza sposnali.
Ti pak , Gospod , *) si sposnavez mi-
) Heb. 4. 12.

sel, inu naprejusetja v' serzi. Inu pred
 tvojim obližjam ni nobena stvar nevi-
 dena: ampak use je tvojim ozbem go-
 lo, inu odpertu. Kako nevumen sim
 tedaj bil, ker sim tebi ravno tako
 kakor ludem svojo pregreho per-
 kriti hotel: kir vender ravno tvoja
 vsevednost bi imela mene perder-
 shati, de bi ne bil prizho tebe
 hudiga storil, kar sim se prizho ludi
 storiti framoval. Savolo sam svoje
 lubesni sim sam sebi prevezh prizhe-
 jozh bil, su to sim tvoje prizhe-
 jozhnosti, o Bog, posabil. Al Go-
 spod! vsmili se me, sacefi meni,
 inu daj, de se s' resnizhno poko-
 ro pobolsham, de tosh v' svojih bese-
 dah resnizhen sposnan, inu premagash, ka-
 dar bosh sojen.

S' karstno vodo od grehov opran
 sim bil med tvoje otroke pershtet,
 inu nebesko krajlestvo je bilo me-
 ni v' dejlesh odlozheno. Al korenina
 spazhenja je v' meni obtizbala, inu
 ker sim opustil jo is serza vedno
 trebiti, si je mozh povsela, in me

mene v' hudoble gnala. Sam sebi pu-
shen sim v' nar hudobnihi grehe
dovolil, inu tako sim ne samo tvojo
svetost oframotil; ampak sim zelo
kriv bil, de so hudobni tvoje svetu
ime kleli: ki oni so tako sami
per sebi mislili: Ta zhlovek je bo-
gabojezhe shivel, on je v' Boshjo
hiho rad hodil, on se je sa nebesa
trudil: inu adaj je od Boga, v' ka-
teriga je tolikaj vupal, sapushen v'
tako velike grehe padel: sakaj bi
tedaj v' Boga vupali? Sa kaj bi se
tolikaj v' njegovi postavi trudili?
Tako sodio, inu tako govore vsi
hudobni, kateri hote hudobno shi-
veti. Jest pak posnam, de si ti me-
ne pasti pustil, savolo moje prev-
setnosti, inu sa to, de bi svejt
previshan bil, de si ti sam svet,
pravizhen, svest, inu reknizhen:
zhlovek pak je hudoben, krivizhen,
nesvest, inu vsih Boshjih dobrot
nevreden.

Kdo bi vedil, de so tvoje oblube,
o Gospod! tako terdne, de jih no-

bena zhloveshka nesvestoba, nobena
 hudobia podreti ne more, ako bi si
 ti ne bil isvolil kakiga gresnika,
 nad katerim bi resnizhnost svojih
 besedi iskazal. Jest sim hudo gre-
 shil, inu ti si moje serze k' poko-
 ri omezhil. Kako brezhen sim jest,
 ker tolikaj gresnikov, kateri v'
 grehe padejo, nikdar vezh ne vsta-
 ne; mene pak, ako ravno je moj
 napuh saslushil, de bi na vselej sa-
 pushen bil, si spet po svojim ne-
 skozhnim vsmilenji is greha vadig-
 nil, inu verh tiga she moj padez
 k' mojimu pridi, inu k' tvoji zha-
 sti obernil Gospod! sanesi meni mo-
 jo pregreho, inu iskashi se proti
 meni dobrotliviga ozheta, kateri
 je vse reshajenje posabil. Tada
 bodo vsi spoznali, de so resnizhne
 tvoje besede skoxi vusta Ezehiela
 povedane: *) Nezhem smerti hudobni-
 ga, temuzh, de se hudoben od svojiga
 dianja preoberne, inu shivi. Premagaj vie
 svoje sovrasnike, inu sturi, de

*) Ezech 33. 11.

kakor sim druge s' svojimi grehi
pohujshal, inu kriv bil, de se je
tvoje svetu ime klelo, tako jih s'
svojo pokoro pobolham inu k' po-
svezhuvanju tvojiga imena perpe-
lam.

6. Le glej, v' hudobii sim spozhet:
inu v' grehi so mene moja mati
spozheli.

Vshe v' marternim telefi sim bil
hudoben, inu ves spazhen: is ma-
terniga telefa sim na svet s' ber-
lavim vumam, s' hudobnim, inu k'
stvarem naklonjenim serzam, in te-
lesam k' v'limu rasvusdanju nagnenim
pershal. V' meni je bila nepremosh-
nost do v'figa dobriga, al k' v'limu hu-
dimu je bilo neisrezhenost nagnenje
v' meni. Ni zhuda tedaj, de se,
kadar mene kolzikaj sapustish,
sdajzi v' grehih snajdem: inu de,
kadar sam sebe ranim, ne morem
sam sebe sazeliti.

V' maternim telesi sim bil v' grehi
 spozhet, inu od takrat s' teboj v'
 sovrashtvi inu vezhniga pogubljenja
 vreden; ker po besedah S. Pau-
 la *) Po rodu smo bili otrozi jese.
 Ako bi mene ti takrat bil vmreti
 pustil, bi jest bil vezhno pogubljen.
 Tvoje vsmilenje, o Gospod! je bilo
 de sim bil na svejt rojen. Al po tem
 kadar sim bil rojen, kdo svunaj tebe
 je samogel moj prvi madesh isbri-
 sati? **) Kdo samore ozbistiti spozbetiga
 is nezbistiga rodu? kaj ne, ti sam?
 Tvoje vsmilenje je tedaj bilo,
 de sim do osdraviozhe vode svetiga
 kersta peršhal. Sa res dela tvojiga
 vsmilenja proti meni so tako stare,
 kakor staro je moje shivljenje. Od
 telesa moje matere sem si pokasal,
 de si ti moj Bog, inu de je moja
 fama srezha v' tvojih rokah biti. ***)
 Od svojiga rejstva sim se v' tvoje roke
 vergel: ti si moj Bog od telesa moje
 matere sem, ne odstopi od mene. Gospod!

*) Efes. 2. 3. **) Job. 14. 4. ***) Ps.
 21. 11.

bodi zheſhen ſa to tvoje neisrezhe-
nu vſmilenje proti meni nevred-
nimu !

Gospod ! boſh mar ſdaj mene ſa-
puſtil, po tim, ker ſi s' menoj tako
dolgo uſmileno delal ? zhimu bi ti
tolikaj dobrot ſavergel, katere ſi
meni od perviga dne mojiga ſhiv-
lenja ſtoril ? Reſ je, de ſim tebi
groſno nehvaleſhen bil, ker ſim
tebe ſa take velike dobrote, ſa pre-
jeto karſtno gnado ſahvaliti poſabil.
Al ravno moj prvi greh je ſtoril,
de vſega dobriga poſabim; od ma-
terniga teleſa ſim hudobno drevo,
katero ne daja dobriga ſadu. Sa volo-
tiga pa vſmili ſe me, de dober
ſad ſdam : vſmili ſe, de todo nad
menoj iſpolnjene beſede ſ. Paula *)
Ker je greh obilni bil, je gnada ſhe o-
bilniſ bi bila.

7. Glej! ti resnizo lubish: nesnane skriv.
nosti svoje modrosti si meni rasodel.

Gospod! kadar svoje spazhenje od
materniga telesa sam sebi pred ozhi
stavim, ne mislim s' tem svojih gre-
hov isgovarjati, tudi ne jishem se
sasluskenimu pokorjenju odtegniti:
sej mi je znano, de ti ne samo
vsake lshè, inu hlenenja sovrashish;
temuzh tudi resnizo, inu odkrita-
serzhnost veliko lubish: jest vem,
de sta moja perva starisha v' raju
tebe možno reshalila, ker se po
tem, kadar sta greshila, nista hotla
svojiga greha obtoshiti, temozh sta
se isgovarjala, inu eden drugiga kri-
viga delala. Tudi ne moresh ti vezhna
praviza greha bres pokorjenja pusti-
ti: ali ga more greshnik sam na
sebi pokoriti, ali pak ga bosh ti
nad nim pokoril: greh bi greh ne
bil, ako bi ne mogel pokorjen bi-
ti. Sa to se odkritaserzhnu obto-
shim, de sim greshil, inu de sim
tolkaj majn sanashanja vreden,
kolikor vezh si meni skrivnost svoje

modroft rasodel, inu kolikor vezh dobrot si meni sturil.

Ti si meni starishe dal, kateri so mene v' strahi Boshjim podvuzhili: ti si meni take duhovske pastirje, in vodeje poslal, kateri so meni resnize svetiga Evangelja osnancovali, inu si vse persadeli meni jih prav sastopne storiti. Ti si meni prezej rasvumnosti dodejlil; sraven pa si mene tudi s' zhasnimi dobrodami obilno obdaroval, de ni bilo meni treba toliko sa shivesh, inu druge potrebe skerbeti, ampak sim vezh perloshnosti imel memo drusih na tebe misliti, te bol sposnati, te lubiti, sa tebe shiveti: sa to sim bil bol dolshan tebi svest biti; kdor vezh prejime, ima tudi vekshi dolshnost tebi svest ostati. Per vsm tim pa sim greshil, inu tako tebe veliko hujshi reshalil, inu sa to sim majn sanashanja, vezh pa pokorjenja vreden: Ker *) blapez, kateri volo svojiga gospoda ve, inu

*) Luk. 12. 47.

se ni popravil, tudi po njegovi volji
ni storil, to veliko tepen.

8. Odgrefhi me s' Isopam, inu bom
ozhiften: operi me, inu belejifhi
bom kakor sneg.

Sposnam, de sim pokorjenja vre-
den, inu potreben: al tudi sposnam,
de vse kar, samorem sa svoje ozhi-
shovanje storiti, tebi bres tvoje gua-
de dopasti ne more. Vse moje vu-
najne spokorne dela ne samorejo
mojih grehov isbrifati, so nepremo-
shne mene ozhifhavati, veliko vezb,
ako sim sam sebi pufhen, samorejo
mene spazheniga she bol omadesho-
vati, ker samorejo mene preusetni-
ga storiti. De se to ne sgodi, morefh
mene s' duham notrajne ponishnosti
oshiveti: Sa to tebe profim: Od-
grefhi me s' Isopam. Isop po besedah
S. Augustina, inu S. Gregorja na-
sidu raste, pomejni nekaj sanizhli-
viga, inu flushi k'osdravlenu pluh
katerih napenjanje zhloveshki napuh

pomejni. Taki Isop je ponishanje polnu zhlovestvo Kristusa na krishi. Stori mene deleshniga Kristusoviga ponishanja na krishi, kjer je on svoje telo kakor kropilo is Isopa v svoji lastni kervi pomozhil, de bi nas pokropil, inu od grehov ozhistil.

Pokropi me s'takim Isopam, inu bom ozhisten: lej *) ako kri kaslov, inu junzov, inu potreseni pepel telizbin ognusene b' telesni zhistosti posveti, kako veliko vezb bo kristusova kri, kateri je skosi svetiga Duba sam sebe bres vsiga madesha Bogu daril, nas bo vest od mertvih del ozhistila, de bomo shivimu Bogu flushili. Katera telesna lepota samore duslni lepoti enaka shteta biti, inu kaj je bol beliga kakor je sneg? kako bel bom tedaj na dushi, ako ti jo v' krivi svojiga lubiga Sina operesh! Operi me zhe dalej bol od moje krivize, inu ozhisti me od moje pregrehe, de bom enkrat med

tiste pershtet, od katirih S. Joanes govori, rekozh: *) Vidil sim veliko trumo stati prizbo Jagneta, kateri so bili v' belim oblezheni, inu so palmove veje v' svojih rokah imeli. Tistikrat ne bo vezh viditi Isopa, to je seljska ponishuvanja, s' katerim bi mogli isvoleni kropleni biti: ampak v' kristusovi kervi oprani bodo palmove veje, snaminja premaganja, inu veselja v' rokah derskali,

9. Daj me veselo, inu perjetno besedo slishati: inu poterte kosti bodo od veselja poskakuvale.

Jest sim svoji pregrehi vojsko napovedal, vedno jo bom preganjal: nikdar ne bom jenjal svojiga mesa treti, inu v' slushnost spravlati: sa to vupam pravi mir v' svoji vesti sadobiti. Kadar sim s' grehimi tebe reshalil, sim nesrezhen zhutil **) de moje kosti nimajo pokoja savola mojih grehov. Sdaj, ker si ti moje

*) Skriv. rasod. 7. 9. **) Psal. 37. 3.

ferze k' pokori naklonil, preoberni
ga inu poravnaj, de resnizhni mir
sadbim, de pride v' moje ferze
tvoj sveti Duh stanovati, kateri
notrajno veselje pernese duhi v'
snaminje, de je s' teboj, o Bog,
spravljena. Gospod! polasti se popol-
nim mojiga ferza, napravi v' njemu
svoje kralestvo, inu govori moji du-
hi, kakor si nekdej vuzhenzam re-
kal, kadar si per sapertih derih k'
njim pershal: *) Mir vam bodi, Go-
vori meni, tvoj hlapez je perpravljen
tebe poslushati. **) Poslushal bom,
kaj bo Gospod meni govoril: sej on bo svo-
jimu ludstvu, svojim svetim inu tem, kateri
se is ferza preobernejo, mir osnauoval.

Al daj veselja poln glas tako
flishti, de v' mojim ferzi svoj
sad pernese. Rezi meni, kakor si
nekdej v' preshestvu najdeni sheni
rekal: ***) Tudi jest te ne bom obsodil:

*) Joan. 20. 21. **) Psal, 84. 9. ***) Joan.

Pojdi, inu naprej nizh vezh ne gresbi.
 Rezi kakor si vudalomnimu rekal:
 *) Savupaj sin; tvoji grehi so tebi odpu-
 sbeni. Rezi, kakor si gobovimu, ka-
 dar je ozhistenja profil, rekal: **)
 Hozhem, bodi ozhisten: inu sdajzi je bil
 ozhisten svojih gob. Rezi, kakor si
 flepimu per poti sedezhimu na
 njegovo proshinjo odgovoril: ***)
 Poglej gori, tvoja vera je tebi pomagala.
 Inu sdajzi je pregledal. Rezi moji duhi:
 ****) Jest sim tvoja pomozh.

Dokler sim svoje grehe lubil, sim
 bil od tebe vezhno shivljenje, inu
 veselje dalezh prozh, sim bil ka-
 kor mertviz v' grobi, bres vsiga
 notrajniga shivljenja, bres vsih do-
 brih nagibkov, bres dušniga vesel-
 ja: lepih zhednost, katere duho ka-
 kor kosti telo podperajo, inu mozh-
 niga store, ni bilo nizh v' meni, inu
 sa to sim bil kakor kosti, katere na

*) Matt. 9. 2. **) Matt. 3. 3. ***) Psal. 118. 42. ****) Psal. 34. 3.

sonzi, inu dashju trohne. Al Gospod!
na tvojo besedo, katera je *) Shiva
inu možna, inu ojštrejšbi kakor vsaki
na obe strani resajozbi mezh, katera je
ob Ezehielovim zhafi po zelim pol-
ji silno veliko suhih kosti oshive-
la, bo shivljenje inu veselje moji
dushi došlo, moje poterte kosti bodo,
oshivele inu od veselja poskakovale. Sa
to ne bo moja dusha nikdar jenjala
tebe hvaliti, inu **) vse moje kosti
poreko: Gospod! kdo je tebi enak?

10. Ouberni svoj obras od mojih gre-
hov: inu isbrishi vse moje krivize:

Jest fim ushe s' Isopam pokroplen,
to je, ponishan: moje poterte kosti
so sazhele od veselja poskakovati,
inu ti si vshere rekel meni veselja
polne besede oznaniti: Tebi so tvoji
grehi odpusbeni: Al vender Sirah me-
ne opominja, rekozh: ***) Savola
odpusbeniga greha ne bodi bres strahu.

*) Hebr. 4. 12. **) Psal. 34. 10.

***) Sir. 5. 5.

Sa to tebe, Gospod, prošim, obrni svoj obraz od mojih grehov, in de ga od mojih grehov obrneš, obrni ga na svojiga ljubiga sinu, inu na njegovo saflusjenja polno kri, po kateri smo od grehov oprani, inu s' katero je tvoja ojstra praviza potolashena bila.

Dokler sim v' grehih bil, si ti, Gospod, svoj všmileni obraz od mene obrnen imel, inu ferdito mene gledal: ti si meni na skrivnim protil, rekozh: *) Ti si po krivim mislil, de bom jest tak kakur si ti: svaril te bodem inu s' tvojo vestjo preprizhal. Sa ref ti, Gospod, bi tak bil, kakorhni sim jest, ako bi mene sa volo mojih grehov ne svaril; ti si fizer en zhas molzhal, ker si moje pokore zhakal: al ker nisim molzhati jenjal, ker sim svoje hudobie posabil, si ti mene svariti, inu s' mojo vestjo preprizhuvati sazhel. Sa to so sdaj moji grehi vedno

*) Psal. 49. 21.

pred mojimi ozhmi, inu jest sim sa-
volo njih v' fkerbi. Vselej jih bom
gledal sa to, de ti od mojih gre-
hov svoj obras oberneš; nikdar
ne bom jih posabil, sa to, de ti
mi jih vselaj posabiš. De pak
tudi vedno s' svojimi vsmilnimi
ozhmi na mene gledaš, isbristi vse
moje krivice: konzaj jih v' meni:
vsuši v' meni bol, inu bol studenez
moje hudobije, de ne bo nizh tvojih
ozhi shalilo, inu sa to od mene
odvernilo. Sa volo tiga daj meni
vselaj duha pokore, to je, daj meni,
de bom vselaj svoje grehe, inu
njih hudobo dobro sposnal, de bom
terdno previshan, kakushno pokoro
sa-nje saflushim, inu de ne bom
opustil savolo njih se vedno v'
pokori triditi.

II. Stvari v' meni, o Bog, zhisto
ferze; inu ponovi v' mojim oser-
zhji praviga duha.

Greh je vse per meni spazhil: vse
mere pokora poravnati. Poravnane

morejo biti moje ozhi v' pogledih, vufhesa v' poslušhanju, jesik v' govorjenju, vsi vudje v' svojih delih. Al zhe je tudi vse to popravleno, she ni gotovo suaminje resnizhniga spreobernenja. Serze more prenarajeno biti, inu tedaj bo vse drugo popravleno. Novo serze, v' katerim so nove misli, nove shele, novo shivljenje; to prizhuje resnizhno spreobernenje. Zhlovek ima svojo zeno od svojiga serza; sa to opominja S. Duh, rekozh: *) S' vso varnostjo varuj svoje serze, lej is njega isvera shivljenje. Kristus nas vuzhi, de **) is serza pridejo hude misli, ubijanja, preshestva, kurbanja, tatvine, krive prizbovanja, preklinovanje. Kakor tedaj is serza pridejo vsi grehi, more tudi serze pred vsm poravnano biti, inu njegovo ponovljenje prizhuje od resnizhnosti spreobernenja gresnikovga. Sa to je tudi Prerok Joel Jude opominjal, rekozh: ***) Ter-

*) Prip. 4. 23. **) Matt. 15. 19.

***) Joel. 2. 13.

gajte svoje serze, inu ne (kakur v' shalovanju navade imate) svojih obla-
zhit.

Ozhisti tedaj, Gospod, moje serze, inu dodejli mu dar zhistosti, de se vsm nesramnim mislim, vsm mesnim shelam odpove, de bo moje telo, inu dusha tebe vredno prebivalsthe: ker ta zhednost, kadar v' serzi krajluje, vsiga zhloveka posvezhuje: ona ne perpušti ozhesu kaj nespodobniga gledati; stoji na vratih vushes, inu ne pušti nizh nesramniga govorjenja noter; ona zhuje zhes vse besede, de niso pohujshlive, zelo ne takih shela, kate se neprevideno vnamejo: tudi per vsmu zhujenju, inu varuvanju ni bres skerbi, inu ne najde drugej varnosti svunaj v' stanovitni ponishnosti.

Ne same nesramne rezhi pa serze ognusio, temuzh tudi vse, kar serze lubi zhes tvojo voljo, o Bog! vlaka lubesen do stvarí savolo sebe

fame ognusi serze; ker se takrat serze od tebe, kateri si sama zhistost, lozhi. Versi, Gospod, is mojiga serza vso gnusobo polvejtne lubesni, refhi moje serze od vsiga prasniga strahu, inu od vsih nezhi-mernih shela. Daj meni tako serze, de bom med tiste pershtet, od katerih je pisano: *) Blagor tem, kateri so zhistiga serza; - oni bodo Boga gledali. O neskonzhna zhistost! nobeno serze ni vredno tebe gledati, ne tvoje prebivalsthe biti, ako ga ti sam ne ozhistish, inu ga na-se ne naveselish.

Al Gospod! meje serze je tako bolno, inu spazbeno, de ni sadostiga ozhistiti, temuzh more, tako rezhi, prestvarjeno biti: Stvari v' meni, o Bog, zhisto serze. Pred stvarjenjam sim bil prazno nizh; inu po grehu sim v' duhovskim bitji she najn vreden, kakor je nizh: stori me pravizhniga, de bom vsaj kaj,

*) Matt. 5. 8.

de kako zeno, kako vrednost dobim: tej opravizhenje je po besedah S. Paula novu stvarjenje: **) Ako je kdo v' Kristusu nova stvar je staro presklo: glejte, vse je ponovleno. Sam ti, o Bog, samorešh to po tvoji vsigamogozhni milosti storiti: Ti imašh po besedah S. Avgustina **) „nar vsigamogozhnishi „oblast zhloveshke serza, kamor „hozhes, nakloniti — — inu ker „si ti, o Bog! kadar si hotel „krajle na semli postaviti, zhloveshke vole bol v' svoji oblasti „imel, kakor jih zhloveki sami imajo, „kdo drugi sturi, kakor ti, de „je svarjenje osdravlivu. inu de v' „serzi posvarjeniga pobolschanje vstane.“ Kakor malo je zhlovek sam sebi bitje dati samogel, tako malo samore sebi novo serze napraviti. Ti sam, o Bog, morešh v' mojim serzi vse staro podreti, in vnovizh si dati.

**) S. Aug. v' B. od svar. inu gnad. na 14. n. 45.

Ref je, de per opravizhenju je
is moje strani moje dovolenje,
moja pokorshina, moja prosta vola.
Al de jest s' prosto volo hozhem,
de rad dovolim, de sim pokorn, inu
podvershen, ti, o Bog milostivo
storish. Ti mojo nevkretno, inu
buntarsko volo k' dobrimu naklo-
nesh: tvoja vsigamozhna gna-
da stori, de kar dobriga prej ni-
sim hotel, to potle rad, inu s' pro-
sto volo hozhem. Nad mojo skashe-
no, inu nevkretno volo se vidi,
kako resnizhno je, kar S. Kriso-
stom skkof govori, de preobernen-
je gresnika je vekshi zhudesh Bosh-
je vsigamogozhnosti kakor stvarjenje
vsiga svejta, inu de je loshej po te-
lesi mertviga v' shivlenju obuditi,
kakor pak hudobniga preoberniti:
namrezh per stvarjenje svejta, inu
per oshivljenje mertviga ni nizh, kar
bi se Bogu v' bran stavilo. Ti si
rekal, o Gospod, inu vse je bilo
stvarjeno. Ti si mertvimu mladenzhu

rekal: *) Mladenczh! tebi razbem: V-
 stani, inu mladenczh je uſtal, Ti ſi
 mertvemu Lazarusu kateri je vshe bil
 ſhtiri dni v' grobu, rekal: **) La-
 zarus pridi vnu, inu mertvi je sdajzi vnu
 ſbal. Vola pak greſhnika, kakorſhni
 ſim jeſt, je nepodvuzhliva, nev-
 kretna, buntarſka: ſa to ſe je
 ſtvarjenje vſiga ſvejta s' eno beſedo
 ſgodilu; ſa odreſhenje pak, inu
 opravizhenje greſhnika ſe je Jeſus
 Kriſtus trudil, inu vſo ſvojo kri
 do ſadne kaple prelil. Al tebi, o
 Goſpod, je mogozhe mojo neukre-
 tno, inu butarſko volo prenarediti:
 ſa to te s' katolſhko Zerkujo pro-
 ſim, rekozh: „Bodi.„ proſimo
 Goſpod, po ſprejetju naſhjih darov
 potolaſhen: inu permoraj k' ſe-
 bi s' ſvojo miloſtjo naſhe, tudi bun-
 tarſke volje.

Ponovi pak tudi, v' mojih oſerzhji
 praviga duha. Kaj bi pomagalo ſerze

ozhistiti, inu hudobie sprasnuti, ako bi se s' pravim duham ne napolnilo. Nezhist duh, kakor prizhuje sveti Evangeli, kadar je is zhloveka shal, se rad verne, inu rezhe:

*) V' svojo bisbo se bom vernil, od koder sim shel. Inu kadar pride, jo najde s' metlami pomedeno, inu osnasheno. Tedaj gre, inu vsame seboj sedem drugim duhov, kateri so bujsbi kakor je on, inu gredo vanjo, inu tam prebivajo: inu posledno tistiga zhloveka je bujsbi kakor prvo. Daj meni svojiga S. Duha, tistiga duha, kateri mozhniga oroohnika, to je, duha tame premaga; daj duha refnize, inu svetosti; duha, kateri ne vuzhi drusiga, svunaj kar je prav, kar je dobriga, kar je svetiga, inu resnizhniga, de bo mojiga duha ponovil inu sveto lubesen v' moje serze islil, lubesen rezhem, kacira ni v' lepik besedah, v' prasnih shelah, v' nezhi-marni sladkosti; ampak katera sarze prenardi, ponovi, posvezhuje, ka-

*) Luk. 11. 24

tera zhloveku perjetno, inu lubes-
nivo sturi vse, kar ti, o Bog, ho-
zhesh, soperno pa vse, kar ti sov-
rashish; katera serze vterdi, inu
mozhno sturi zhes vse skushnjave,
in mu notrejnju veselje, inu pokoj
dodejli; tisto lubesen, katera je
bila oblublana v' tistih sloveznih
besedah, katere si ti, o Bog, po
Ezehielu Preroku govoril, rekozh:
*) Novo serze vam bom dal, inu noviga
duba bom med vas poslal, vsel bom od
vas biga mesa kamnato serze, inu meseno
serze vam bom dal. Svojiga duba bom med
vas poslal, inu storil, de bote po mojih
sapovedih shiveli, inu moje povelja ohrani-
li, inu storili: lubesen katera zhlo-
veku, v katerim prebiva, prizhuje,
de je on shivi vna, inu sin nove
postave: ker s' lubesenjo se spishe,
kakor govori S. Paul **) List kristu-
sov kateri je pisan, ne s' zberniam,
ampak s' duham shiviga Boga: ne na kam-
nate table, ampak na mesene table serza.

*) Ezech. 36. 36. **) 2. Kpr. 3. 3.

Ta list ni drugiga, kakor zhloveshku serze; kar je v' njemu pisaniga, je lubesen; ti sam, o Bog, ga s' svojim perstam, to je s' tvojim duham pisesh, ne s' videjozhnim zhernilam, ampak s' svojo nevidejozho gnado: v' kateriga ti pisesh tako, de se to, kar vuzhish, ne samo vumi, ampak tudi lubi. Per drugih vukih se same besede slishio, v' timu pa zhlovek sebe tudi prizhaniga zhuti: v' drugih vukih se resniza pokashe, v' timu se zelo okusi, inu lubi: druge vuke terdo serze savershe, al tvoj vuk, o Bog, serze omezhi, inu njemu terdobo vsame: Ker Jesus Kristus vezhna resniza nam prizhuje, rekoh: *) Vsi bodo Bosbi podvuzheni. Sledni, kateri je od Ozbeta slisbal, inu se savuzbil, pride k' meni.

12. Ne saversi me spred svojiga obelzhja: in svojiga svetiga duha mi nikar ne odvsemi.

Teshka je tvoja roka, o Bog, inu

*) Joan, 6. 45.

strahno je v' roke tvoje serdite jesa
 pasti. Al nesrezha zhes vse nesre-
 zhe je ta, od tebe sa vselaj savor-
 shen biti. Kteri gresnik bi se tiga
 ne bal, ker sledni po tem, kadar
 se je od tebe lozhil, ne saflushi
 drusiga kakor sa vselaj sapushen
 biti. Ako ravno si meni moj greh
 odpustil, vender nifi meni ob-
 lubil, de bom vselaj terden, inu
 bres greha ostal: sej po besedah
 S. Paula *) Kdor mejni, de stoji, naj
 gleda, de ne pade. Savolo tiga more-
 mo po opominjanju ravno tiga Apo-
 stelná s'voje isvelizhanje s' straham,
 inu trepetam jiskati. Sa res kdo bi
 ne trepetal, kadar vidi, de si ti
 Saula, od tebe samiga isvoleniga
 krajla, na vselaj savorgel? koga
 bi grosa ne obfhla, kadar med maj-
 hinim shtevilam tvojih isvolenih
 Apostelnov enige isdajavza vidi?
 Greh, zhe je tudi isbrisan, vender
 hude ostanke sa seboj pusti, kateri
 samorejo gresnika s' zhasam v'
 pogublenje perpelati.

Al tudi ne vsami meni svojiga svetiga Duha. Vsami meni, zhe hozešh, moje premoshenje, moje zhašt moje sdravje, moje shivljenje: samiga svojiga svetiga Duha ne vsami meni: sej on sam je shivljenje dushe: *) Dub je, kateri oshivla; meso nixh ne pomaga. Tvoj duh nam per naši slabosti perpomore, inu naš moliti vuzhi, zelo on sam norri v' naš sdihuje **) Dub perpomore naše slabosti ker ne vemo, kaj bi profili, kakor se spodobi: ampak sam Dub prosi sa naš s' neisvezhenim sdihovanjam. Tvoj duh naš vuzhi vlo resnizo: sej ti si rekal: ***) Kadar pride Dub resnize, naš bo on vuzbil vso resnizo. Kadar tvoj Duh jenja naš oshivlati jenjamo tvoji otrozi biti. ****) Kateri keli Duh Boshji vodi, ti so otrozi Boshji — — Zhe pa kdo Kristusoviga Duha nima, ta ni njegov. On odganja ves flushni strah, inu da lube-sen otrók. *****) Niste prejeli, go-

*) Joan. 6. 64. **) Rim. 8. 26. ***) Joan. 16. 13. ****) Rim. 8. 14. *****) Rim. 8. 15.

vori naprej S. Paul, duha susbnosti,
 de bi se supet bali, ampak ste prejeli
 duha posinovljenih otrok po katerimu
 klizhemo: Abba (ozhe.) Samo po tvo-
 jimu duhu tebe prav molimo; inu
 kdo samore Kristusa drugazhi
 svunaj po S. Duhu zhasiti? *)
 Nobeden Jesusa ne kolne, kateri skosi
 Boshjiga Duba govori. Inu nobeden ne
 more rezbi: Gospod Jesus; le samo skosi
 svetiga Duba.

Kako nevarno je pa meni med
 skushnjavami tiga svejta! kako leh-
 ko agubim per svoji slabosti tiga
 duha, zhe se ti, o Bog, mene
 ne vsmilish, inu meni ne pomagash.
 Tvoj Duh ne more sraven posvejtni-
 ga Duha ostati, ker eden drugiga
 sovrashta: **) Mesu sheli soper duha:
 duh pa soper mesu: sej ta dva sta eden
 drugimu soper. V' zhafi je ena sa-
 ma rezh sadoosti, de tvoj duh
 is ferza sbejshi: ena sama huda
 misel, ena sama pregreskna be-

*) 1. Kor. 12. 3. **) Gal. 5. 17.

seda, eno samo opravljanje, ene sa-
 me prevzetne shele samorejo njega
 veliko zhasa od nas odverniti:
 on ne terpi, de bi se njemu per-
 drushilo kaj taziga, kar ni sa-
 vol njega storjeniga: on sheli sam
 lublen biti, inu sam zelo zhlo-
 velhko serze posesti. *) Ne veste,
 govori S. Jakob, de perjateljstvo s'
 svejtam je Bogu souvasbno? Kdor koli
 bude tedaj hotel tiga svejta perjatelj biti,
 Boshji souvasbnik on bo. Mejnite, de
 Pisno sapstojn rezhe: Dub, kateri v' va-
 prebiva lubosumno posbela? za to nas S.
 Paul opominja, rekozh: **) Nika-
 ne shalite svetiga Duha. Kar je na-
 strasnhishi, je to, de se dostkrat
 ne ve, kadaj se ta Duh odmakne
 njegovo gnanje je vsm tim nesnano,
 kateri nimajo tauke, inu rasvitlene
 vesti. Kolikokrat pak on is serze
 sbejshi, pride adajzi vanj dul-
 tame, inu ga v' posef vsame. Si-
 volo tiga profim, o Gospod, re-
 vrami meni svojiga svetiga Duha.

*) Jak. 4. 5: **) Efes. 4. 30.

13. Daj se mi spet veseliti tvojiga
odreščenja: in podpiraj me s' vo-
ljinim duham.

Kaku frezhen sim bil Gospod!
dokler sim tebi svest bil, kako pol-
no veselja je bilo moje serze, ka-
ko veliko sladkost sim zhutil, kadar
je tvoj duh, inu tvoja isvelizhanska
milost v' meni prebivala! moja vest
je bila pokojna, inu mirna. Al v'
kako globozhino britkosti sim se
pogresnil, kadar sim tebe sapustil.
*) „Gorje dersni dusi, katera je
„vupala, de bo, ako se od tebe lozhi,
„kaj bolshega dobila“ Namrezh:
**) „Ti, o Bog, si nas sa-se sto-
„ril, sa to je nashe serze nepokojno,
„dokler v' tebi ne pozhiva.“ Ah!
adihovati morem s' Jobam, inu
rezhi: ***) Kdo bo meni dal takimn biti,
kakor sim bil v' prejšnih meszih, inu
v' dnevih, v' katerih je Bog mene varu-

*) S. Aug. v' 6. B. od ispov. na 16.
P. 3. n. **) S. Aug. v' 1. B. od is-
pov. na 1. P. ***) Job. 29. 2.

val? kadar je njegova luzh nad menoj
svetila, inu sim per njegovi svetlobi po
tami hodil? Kako hitro so dnevi
pretekli, inu kratki so bili mes-
zi, v' katerih si ti, Gospod, meni
bil terden sid soper vso hudobio,
ki v' nji svejt plava: ti si bil sve-
tilo mojiga vuma, moj svetovavez,
moj vodnik.

S' greham se je vse to rasgubi-
lo; nizeh drugiga kakor tamota,
grosno nagnenje k' hudimu, strah,
mraslota, inu odvupanje je meni
moj greh zapustil. Dodejli Gospod,
meni spet veselje svojiga isvelizhanja.
Poravnaj moje zelo lerze, de bom
spet veselje pokojne vesti dobil;
inu to ne savolo tiga, de bi slad-
kost taziga veselja obzhutil: ampak
sa to, de bi snaminje tvoje s' ma-
noj storjene sprave imel. Ni dru-
siga veselja meni, kakor de ti si
meni isvelizhar. Naj se vesele
posvejtni svojiga obilniga pre-
moshenja, naj se vesele svo-
je velike zlasti, naj se vesele

svojiga sloshniga shivlenja. Jest
pak s' S. Paulam mejnim *) de je
vse sguba proti visokimu snanju Jesusa
Kristusa Gospoda mojiga: sa kateriga
volo sim vse sgubil, inu sbtejem de je
blato, de le Kristusa perdobim.

Ti si fizer moj Iavelizhar bil
ker si meni mojo pregreho odpustil;
vender sim enak tistim bolnikam,
katerim oedravila fizer k' zdravju,
pomagajo, pa vunder popolnima,
mozhi she nimajo. S' lastnim pad-
zam svoje slabosti preptizhan se
po pravizi bojim spet v' tako ne-
srezho pridti; posebno ker sim po
padzu she bol oslablen, kakor sim
prej bil: tudi sim v' nevarnosti po
skritim napuhvanju, po prevzet-
nim savupanju spet pasti. De se
tedaj meni kaj taziga ne pergodi,
prosim, poterdi me s' imenitnim duham.
Poterdi me s' tistim duham, kateri
sebi zhloveshko serze, podvershe
po tim, kir je sapelivimu duhu oresh.

*) Filip. 3. 8.

je usel, inu njega isignal: poterdi me s' tistim duham, kateri je gospod, inu kralj serzov, ki serze naklone, de sazhne dobro lubiti, inu delati: s' tistim imenitnim duham, kateri sturi zhloveka k' vsi mu dobrimu perpravuiga, vurniga, inu premagavza vfiga hudobuiga poshelenja. Kaj so bili Vuzhenzi Kristufovi, dokler niso Š. Duha prejeli? flabi, nestanovitni, polni vfiga nesadostja. Al Vinkushcin dan s' imenitnim Duhám poterjeni so Kristusa krishaniga ozhitno osnanovali. Peter, kateri je prej is strahu smerti prizho flabe dekle Kristusa satajil, s' Boshjim Duham pokrepzhan se ni bal s' smertno nevarnostjo prizho Pisarjov Kristusa, samo shivljenje, ozhitno osnanovati. Dodejli meni, o Gospod taziga imenitniga duha, de svet premagam, kadar me bo ta od poti refnize odurazhuval, inu de s' Petram porozhem: *) Bogu se more pokorſbina iskasati ne pa ludem.

*) Djon. Apost. 5. 29.

Vuzhil bom prestopavze tvojo poti:
in gresnike, da se prebernejo
k' tebi.

Petru je bilo nekadaj rezhenu: *)
Ti kadar se bosh kdaj spreobernil, po-
terdi svoje brate. Poterdi me, o Go-
spod, s' svojim imenitnim duham,
poterjen v' pravizi bom hudobnike
tvojih pot vuzhil, inu jih s' tvojo
besedo v' dobrim poterdil. Pervi sad
refnizhniga preobernenja je hvalesh-
nost; inu kako samorem tebi bol
hvaleshen biti, kakor zhe druge tvo-
jih poti vuzhim, inu si persadevam
gresnike k' tebi perpelati, ker sin
jih prej s' svojim pregresnim, inu
pohujshanja polnim shivlenjam od
tebe odurezhuval. Iskasal bom gres-
nikom, da jim ni druge poti do
tebe, o Bog, nasaj pridti, le sama
prava, refnizhoa, inu po grehih
omerjena pokora.

Ker pak lepi rasgledi vezh sture-

*) Luk. 22. 29.

per zhloveku, kakor same besede, inu ker se spokorniku bol spodobi spokorno shivljenje nad seboj, kasati, kakor s' besedo vuzhiti, hozhem v' pokori shiveti, inu s' svojimi spokornimi deli greslhne ser- za k' pokori nepelusti, de bodo vsi, kateri so greslili po moje, tudi take sapopadike od pokore dobili, kakorshne sim jest dobil: namrezh shelim, de, ker so se od mene hudobie navuzhili de bi se tudi od me- ne pokore vuzhili. Moje trudenje v' pokori more nje preprizhati, kako hudo, in grenko je zhloveku zapustiti Gospoda svojiga Boga. Moje pobolshanje pak, inu odpushtenje mojih grehov, katero sim v' tvojim vsmilenju sadobil, naj vsm greslh- nikam vupnuje dela v' Isvelizhar- ja, kateri hudobnika opravizhi. Oni naj se vuzhio, de tvoje poti, o Gospod, so vsmilenje, inu resniza. Svejt je bil po moji hudobii po- hujshan, daj Gospod! de bo tudi po moji pokori pobolshan: inu ker je svejt nad menoj vidil pre-

grehuiga Davida, stori; de tudi nad menoj vidi spokorjeniga Davida.

15. Reshi me od sadolshene krivi, o Bog, Bog moj Odreshenik prepeval bo tvojo dobroto moj: jesik.

Vsmili se zhez mene vbogiga grehnik, inu reshi me od vliga dolga krivi, to je, od vliga, v' komar sim se s' svojim mesam, inu s' svojo krivjo sadolshil, ker meso, inu kri sta mene v' grehe perpela. la. Jest sim tisti Evangelski hla- pez, kateri je svojimu gospodarju de- set tavshent talentov denarjov dol- shan bil. Koliko lejt vshe shivim na svejti, inu kje je ura, v' kateri bi se ne bil kaj sadolshil! koliko tav- shent misel zhez dan, koliko shela! Skoraj vse je bilo per meni do sdaj hudobno, ker je moje zelo serze spazhenno.

Susebno, prosim, reshi me, o Bog, od grehov, od katerih S. Paul go-

vori, rekozh: *) Dela mesa so ozhit-
ne, karere so: Kurbanje, nagnusnost,
nesramnost, nezbičnost, molikovanje, san-
danje, souvasbtva, prepiri nevoshlivosti,
jese, boji, vaspertja, vesdvojenja v'
veri; nevidlivosti, vbijanja, pijanosti,
posresbnosti, inu kar je vezh taziga.
Odusami meni dolg vŕih tih grehov,
kolikor sim jih storil, inu varuj
me, de jih nikdar vezh ne storim,
odusami meni kal vŕih drugih
grehov, katerih she nisim storil,
al katerih savolo svojiga spazhenja
storiti samorem, in kateri vshe
morebiti v' mojim serzi bres mojiga
vedesa skriti tizhe. Odusami meni
dolg pohujšnanja, kateriga sim dru-
gim dal, ker sim s' svojim shivlen-
jam drugim spodtiklej bil, inu sim
jih hudobie vuzhil. Kolikaj ludi sim
v' dušno smert perpelal, is ka-
tere morebiti ne bodo nikdar v-
stali.

Reŕhi mene, o Bog, Bog mojiga

*) Gal. 5. 19.

isvelizhanja, od vsiga tiga dolga krivi skosi smert, inu kri svojiga sinu, katero je on sa odresenje zeligave svesta prelil. Ozhisti mojo kri, inu meso, de tukaj, dokler sim v' mesu, duhovni zhlovek bodem. Do sdaj sim podobo perviga zhloveka Adama, kateri je is parsti parsten, inu gresnik bil, na sebi nosil; daj de tudi podoba drugiga Adama, namrezh Jesusa Kristusa, kateri je is nebes nebeski bil, na sebi nosim: stori, de stariga pregresnika zhloveka s' njegovimi deli islezhem inu noviga oblezhem, kateri ne shivi po shelah mesa, temuzh meso v' lushnost spravla, inu dela mesa s' duham mori, kateri se ponovi v' sposnanje po podobi tiga, kateri je njega stvaril: de tako plazham dolg, kateriga ima sledni kristian po besedah S Paula *) Bratje, dolshniki smo, ne mesu de bi po mesu shivel, inu sa tiga volo na vezhno vmerli, ampak, de bi dela mesa s'

*) Rim. 8. 12.

oblubam morili, inu sa tiga volo vezhno shiveli.

Gospod! stori to, kar te prosim ti si Bog, Bog mojiga isvelizhanja, sazhetnik vsiga reshenje, ti sam samoresh mojo nepokojno vest vtolashiti; inu zhe to storish, bo moj jesik tvojo pravizo s' veseljam bvalil, tvojo pravizo, rezhem, katera nozhe smerti gresnikove, temuzh, de bi se on spreobernal, inu shivel. Per zhloveku je praviza, zhe se nad krivizo, katero je storil, sam moshtuje: tvoja praviza pa je, de vsmileno persanesesh timu, kateri svojo hudobijo sposna, jo v' serzi resnizhno obshaluje, je perpravlen se je odkrito serzhno obtoshiti, ter tebi, o Bog, svoj dolg poplazhati. Vedno bom gresnikam perpovedoval, de si ti v' svojih oblubah resnizhen, de se dasi najiti slehernimu, kateri tebe s' zelim serzam, inu s' vso britkostjo svoje dushe jische. Takim pa, kateri so savolo svojih grehov vupanje sgubili, bom osnauval,

de je tvoje vsmilenje od rodu do rodu vsm, kateri te tebe boje. *) Kadar bo pak, kakor govori S. Paul. vmerjzbe neumerjzbnost obleklo, inu bom v' drushbi tvojih isvole- nih, bom tvojo pravizo s' neis- rezhenim veseljam osnanuval in rekal: **) Sediozhimu na sedeshi, inu žagnetu bodi sabvalenje, inu zbast, inu hvala, inu oblast od vekoma do vekoma.

16. Gospod! odpri meni shnable, inu osnanovale bodo moje vusta tvo- jo hvalo.

Gospod! jest ne bom mogel tvoje pravize prav, inu spodobno osna- nuvati, ako ti mojih shnablov ne od- presh: ***) Ker modrost po besedah Modriga, je vusta mutastih odperla, inu jesike negovorezbih sgovorne storila. Dok- ler sim majhen, to je, ponizen bil, sim vedno tvojo hvalo pejl: po napuhu v' greh zapelan sim ob-

*) 1. Kor. 15. 54. **) Skriv. rasod: 5. 13. ***) Modr. 10. 21.

molknil: greh je moj jesik savezal,
 inu moje shnable saperel. Gospod!
 jest sim tebe profil, de bi moje
 vushesa odmahil, inu jim dal
 skosi tvojo besedo veselje slishati:
 ti si meni ozhi odperel, de sim
 svojo hudobio pregledal, inu jest
 sim tebe profil, de bi mene s' spo-
 kornimi solсами bol, inu bol opral:
 jest sim tebe profil, de bi v' meni
 zhisto serze stvaril, inu praviga du-
 ha v' mojim oserzhi ponovil: tudi
 sim k' tebi sdihoval, de bi moje po-
 terte kosti rasveselil. Sdaj tebe pro-
 sim, de moje shnable odprešh, inu
 vesi mojiga jesika rasvesesh. Vse
 je bilo v' meni skosi greh spazheni,
 vse more s' tvojo osdravijozho mi-
 lostjo popravljeni biti, de bom samo-
 gel tvojo pravizo hvaliti.

Kako bi nek moji nezhisti shnab-
 li tvojo zhistost, inu svetost spo-
 dobnu osnanuvali? kako shnabli
 nehvaleshniga tvoji dobroti prizhu-
 vanje dajali? kako shnabli posvejtni-
 ga, v' sebi salubleniga, prevsetni-

ga zhloveka od tvoje mogozhnosti, od tvoje visokosti, od tvoje resnize govorili? Moje serze je bilo tebi, o Bog! saperto, inu posemelskim dobizhkam odperto; moje serze je veljanje per ludeh grosno shelelo, inu se je posvejtniga sanizhuvanja prevezh balo; sa to so bile moje vusta saperte, de nisim tvoje hva- le pejl, de nisim molil, de sim se framoval svojih grehov obtoshiti, inu resnizi prizhovanje dajati. Na- sproti pa je bil moj jesik v' nezhi- mernih rezheh filno sgovoren, inu s' tem so bili moji shnabli ognu- sen, tako, de morem s' Isaiam rezhi: *) Gorje meni, de sim molzhal, ker sim tak zhlovek kateri ognusene shnable ima,

Verh tiga je mene tudi velika shalost savolo mojih grehov obshla, tako, de se meni od shalosti ne lu- bi shnablov odperati. Vezhkrai si persadevam to shalost odgnati; ker

*) Isa. 6. 5.

s' Davidam svoji dušhi rezhem : *)
 Sa kaj si shaloſtna moja duſha? inu sa
 kaj mene motiſh? savupaj v' Boga,
 ſej ſhe ga bom hvalil : on je pomozh
 mojiga oblizhja, inu moj Bog. Al zhe
 tudi kaj maliga ſvojo ſhaloſt potola-
 shim, meni kmalo ſerze ſpet vpade,
 ker ſe ſpómnim beſed Davida:
 **) Vi pravizhni hvalite Goſpoda vo-
 ſeli: dobrim ſe ſpodobi (njega) hvaliti.
 Na ſproti pak je: ***) Greſhniku Bog
 rekal: Sa kaj oſnanujeſh moje ſapovedi,
 inu jemleſh mojo ſaveso v' ſvoje vuſta?
 Odusami meni, Goſpod, vſe moje
 grehe, inu vſo ſhaloſt: odpri mo-
 je ſhuable, de bom tvojo pravizo
 oſnanoval.

Goſpod! tvoja ſveta Zerkov duhov-
 nim paſtirjam vſaki dan per njih ju-
 trajnih molitvah tako proſiti ſapo-
 ve: „Goſpod! odpri moje ſhuable,
 „inu moje vuſta bodo tvojo hvalo
 „oſnanovale.“ Ta ſveta mati proſi
 ſa mene ſkosi vuſta ſvojih ſhlushabni-

*) Pſal. 42. 5. **) Pſal. 31. 1

kov, kakor je nekadaj ozhe sa
svojiga fina profil, kateriga je hu-
dizh mutastiga storil, inu kateriga je
Kristus savolo ozhetove vere od
mutastiga hudizha reshil. Bosh mar-
ti, Gospod, vero svoje Zerkve v'
nemar pustil? Sashugaj prosim nezhi-
stimu, inu mutastimu duhu, kateri
je moje serze posedel, ter rezi nje-
mu: *) Ti glob, inu mutast dub, jest
tebi sapovem, pojdi is njega: inu ne
boai vezh v' njega. Tako odvesane
moje vusta bodo tvojo pravizo os-
nanovale, inu prizhovale, de ti, o
Bog, si vse, mi pak smo prasen
nizh, de se tebi spodobi praviza,
nam pak osramotenje nashiga
oblizija.

17. Bi ti bil klavshino hotel, sej jes
dal bi jo bil: ni ti vshezh shgav-
china.

Gospod! tebe vsmileniga, inu pra-
vizhniga lubim. Ti lubish pravizo,

*) Mark. 9- 24.

inu sovrashih hudobio. Jest sim hudobio lubil, inu pravizo sovrashil; sdaj pa sovrashim hudobio, inu lubim pravizo, sa to sim perpravlen sa svojo hudobio tvoji pravizi sadošti storiti. Jest si nozhem pokore po svoji volji isberati; sej hudodelniku se ne spodobi, de bi si pokoro isberal, se mora ponishno sodbi svojiga sodnika podvrezhi. Kar koli soperniga bo tvoja previdnost zhes me poslala, to vse bom sa svoje pokorjenje rad vsel: ker vem, de pokora, katero zhlovek ne po svoji, ampak po tvoji volji dela, je tebi nar bol vshezh.

Niso vselaj tudi nar terjishi pokore tebi nar bol dopadlive; anpak tiste, katere gresnika nar bol ponishajo, inu per katerih se gresnik sam sebi nar bol odpove, tebi pred vsimi dopadajo. Judje so se terdo postili, inu vender njih post ni bil tebi perjeten: *) Glejte, govorish

*) Isai. 58. 3.

Gospod! njim po Isaiu, v' dan svojiga posta delate po svoji glavi. — Sim si mar tak post isvolil, de zblo-vek zbes dan svoj shivot tare? de svojo glavo obesha, na ojsirim, inu pepeli lesbi? bosh mar to post, inu Gospoda perjetni dan imenoval? Post, kateriga sim si isvolil, ni bol v' tem: Stori proste krivizhno svesane, rasveshi butare, kattere teshe; — — Lomi lazbnimu svoj kruh, peli vboge inu te, katiri kota nimajo, v' svojo bisbo: kadar nasigu vidish pokri ga, inu ne sanizhuj svojiga mesa. Ti si njim po Preroku sastopiti dal, de vse to trenje njih mesa tebi ne dopade, ker so vse to po svoji voli, inu svojoglavno delali, sraven pa niso svoje krivizhne shele popravili, ampak gnanju svojiga spazheniga serza stregli, so bili vselej lakomni, inu do svojih dolshaikov terdi.

Jest pak, Gospod, sim perpravlen tebi sa greh dati, inu storiti, kar koli hozhesh, de bo moj greh isbrisan, inu de bosh ti, Gospod, po-

tolashen. Zhe s' Miheam Prerokam
 prasham: *) Kaj bom Gospodu daroval
 kar bi njega vredno bilo? bom mar pred
 visokim Bogam poklekuval? bom li mar
 njemu daroval shgavshine al pa junzbike
 lestnike? — — — bom mar li svojiga per-
 vorojeniga sa svojo pregreho, kakor
 nekadaj Abraham, dal? Meni ravno
 tukaj Prerok odgovori: Tebi, zblo-
 vek, bom povedal, kaj je dobra inu
 kaj bozhe Gospod od tebe imeti: Nam-
 rezh, de storish, kar je pravizhnu, inu
 ljubish vsmilenje, inu skerbnu bodish pred
 svojim Bogam, Spreobernjeno serze,
 katero sebe pravizhno sodi, katero
 lubi vsmilenje, je svesto per vseh
 svojih dolshnostih; tako serze je te-
 bi, o Bog perjetno, tako serze te-
 bi dati shelim.

18. Start duh je dar klaven Bogu:
 starto in pobito serze ne bosh,
 o Bog, sanizhoval.

Shalosten duh, rasterto, inu po-
 nizhano serze je dar, kateri tebi,

*) Mih. 6. 6.

o Bog, tako dopade, de tebe h' gresniku blisha; ki po besedah Davida: *) Gospod je bliso teh, kateri so shalostniga serza: iuu bo pomagal poni-shnim v' dubu. To je dar, ki tvoje ozhi na-se vlezhe: **) Na koga se bom oserel, svunaj na vboshiza, na potertiga v' dubu, inu na tega, kateri se mo-jib besedi boji. To je dar kateri tebe resnizhno zhahti: Zhlovek, kateri je savolo velike hudobie shalosten, perklonjen bodi, je potertiga serza, ima medle ozhi, inu je lazhen; ta tebe, inu tvojo pravizo zhahti Zhlovek v' serzi od shalosti zhes svoje grehe, katerih shcevilo, inu tesha njega tlazhi, sboden, kateri se savolo nevarnosti svoje dushe, inu savolo svoje slabosti trese: kateri vedno, inu prav skerbno profi sa pomozh, katere bres nehanja potrebuje, inu katere ni vreden: kateri sheje sahne, inu je lazhen pravize; tak zhlovek, rezhem, tebe o Bog, prav zhahti, tak tebe spodobno hvali na svejti,

*) Psal. 33. 19. **) Isa. 67. 2. ***) Ba. ruli. 2. 18.

v' dusheli, v' kateri morejo tudi pravizhni spokorno shiveti.

Tak le dar shalosti polniga duha, rastertiga, inu ponishaniga serza shelim tebi, o Bog, dati. Nezhimerno veselje, inu hudobna lubesen dostvari je moj greh bila: v' svetim shaluvanju tedaj more moja pokora biti. Postavi, o Bog, pred moje ozhi vso hudobo mojih grehov, inu meni se ne bo smejati lubilo. Skosi tisto shalost tvojiga sina, katero je on imel nad slepoto Jerusalema, inu nad smertjo Lazarusa, skosi tisto njegovo shalost, katero je on v' vertu Getsemani gredozi svojim vuzhenzam rasodel, daj moji duhi shalost zhes moje grehe. Greh je moje serze kakor skalo vterdil: terdo je, mraslo, nezhytlivo, inu nevkretno k' usimu dobrimu, k' hudimu pa silnu perpravno, inu gibezhno. Pokora ga more omezhit, inu tako rezhi v' prah rastreti. Blagor gresniku, katerimu ti, o Bog, tako

serze dafh, de je usih nagibkov svetiga Duha obzhutlivo, de se tvoji milosti rado vda: blagor gresniku per katerimu lepi rasgledi, svetobranje, inu bogabojezhi pogovori veliko premorejo. Greh je tudi moje prevsetno serze v' prevsetnosti she bol vterdil: Kako dobro bo meni ako ti moje serze ponishash, de bom s' Davidam samogel reahi: *) Dobro je meni, ker si me ponishal: de se tvojih postav vuzhim.

Koliko je tebi, o Bog, ponishano serze vshezh, is tega sklenem, ker tvoj lubi Sin, dokler je bil na svejti, ni drusiga s' besedo, inu s' djannjam vuzhil kakor ponishnost. **) Vuzbite se od mene, je rekal, ker sin krotak, inu is serza ponishem. To je nas on vuzhil, kadar je v' jaslih leshal, kadar je v' Nazareti per svojih starishih shivel, kadar je tri lejta pridgoval; nar vezh pak je to vuzhil, kadar je na krishi raspet,

*) Psal. 118. 71. **) Matt. 11. 29.

sanizhuvan, inu poln bolezhin vi-
fel. Ponishuvanje je tisto sdravilo,
katiru je vezhna modrost isvolila
v' osdravljenje nashiga napuha, ka-
tero je tvoj Boshji Sin sam nar prvi
nad seboj skufil, de bi nam ras-
gled sapustil, inu kateriga ponishu-
vanje Sinu Boshiga ne osdravi, od
tega se je bati, de njegovimu na-
puhu ni nobeniga sdravja: ker Je-
sus Kriftus se je tako globoko po-
nishal, de ni same podobe blap-
zhove na-se vzel, temuzh je tudi
hotel kakor zherv semle biti, inu
kako eden, kateriga v' obraz biti,
saplupati, inu sasramuvati je vsm
hudobnikam dopusheno bilo; zhe
tako ponishuvanje Jesusa Kriftusa
prevsetniga serza ne podere, kaj ga
bo samoglo ponishati? Skosi po-
nishuvanje tvojiga Sinu ponishano,
inu rasteryto serze pa je tebi, o
Bog, prav vshezh dar, kateri sa-
more popraviti vso neporedno lu-
besen do nekdaniga rasveselenja,
do posvejtniga blaga, do vse ne-
zhimerne zhafti.

19. Stori dobro, Gospod po svoji milosti Sionu: de bodo sidovi Jerusalema sidani.

Gospod! ti si meni grešniku obilno dobroto sturil: ker po tvojimu smilenju sim sdaj jes spokornik. De she sadnizh, kar je pravim spokornikom lastniga dopolnim, tebe, ako ravno neureden, ponizno prosim, de se tudi drugih grešnikov po svoji dobrotlivi volji vsmilish, inu jim po svojim vsmilenju sanesesh. Prosim, de svojo Zerkov, katere vud sim tudi jest, med nami ohranish, inu njej pomagash. Mene grozno strahio besede, s' katerimi je nekadaj Kristus Judam protil, rekozh: *) Boshje kraljestvu bo od vas vsetu, inu dano ludstvu, katero bo njegov sad obrodilo. Bojim se, de bi se tudi nam kaj taziga ne zgodilo, ker vidim de so grozne pohujshanja, h' katerim sim tudi jest s' svojim pregrešnim shivlenjam veliko permogel, med

nami, tako, de se samore s' Davi-
dam rezhi: *) Gospod je is nebes na
zblouesbke otroke pogledal, de bi vi-
dil, ako je kdo vumen inu Boga jisbe.
Vsi so sasbli, inu vkupej nepridni nobeniga
(skoraj) ni kateri bi dobro delal, nikar
eniga ni.

Kako milo ta sveta mati sdihuje,
kadar vidi, de je taka podertin v'
njej! kakor relnizhno se od nje ana
rezhi kar je Jeremia od Jerusalema
rekal: **) Kako prasno stoji mestu lu-
di polno! gospa narodov je kakor vdova:
krajliža med deshelami je dazji pod-
versbena. Joka, joka po nozbi, inu
njegove solse po njegovih lizib teko:
med vsimi njegovimi lubimi nikogar ni,
de bi tolasbil: vsi njegovi perjatli so
od njega odstopili, inu so mu sdaj sevrash-
niki. Kako po pravizi sdihuje Zer-
ku, rekozh: O vi vsi, kateri po
poti memo greste, Pomislite, inu glej-
te, zbe je kaka bolezhina takisbna, ka-

*) Psal. 13. 2. **) Shal. peis. 1.

koršbna je moja bolezhina. Sa res: *)
 Komu te bom permerjal, ali komu tebe
 podobno shtel, bzbi Jerusalem? komu
 bom tebe enako delal, kako povešlil di-
 viza bzbi Sion? lej rastrenje tvoje
 je kakor morje velike: kdo te bo os-
 dravil?

Gospod isidaj supet sidove Jeru-
 salema, hozhem rezhi, preoberni
 gresnike, de bodo vredni, inu shivi
 kamni tvojiga duhovskega sidanja,
 katolske Zerkve. Stori, de kar je
 nad njimi ostriga, inu garzhastiga,
 bode gladko; kar je kriviga, ravno;
 kar je visokiga, inu napubneniga nis-
 ko, inu ponishno; kar je prasniga, inu
 pomankliviga, popolnjeno. Ti, Go-
 spod! samorefis nar vekshih hu-
 dobij nar vezhi pride narediti. Ti
 si nekadaj is rasbonika eniga svo-
 jih perjatlov, is rasglasene gresnize
 sveto spokornizo, is preganjavza
 Zerkve Apostelna storil. Stori

*) Sh. pejs. 2. 13.

tedaj tudi sdaj, de nje nadloge bodo njeni nar vezhi dobizhik. Med ludmi je nedolshnost filno redka, stori, de bo pokora obilnihi: nedolshnih shtevilo je prav. prav majhino, sturi, de bode spokornikov bres shtevila. Daj de bomo v' britkostah, inu v' stiskah poterpeshlivi, v' nadlogah nepremakneni, v' sanizhuvanju ponishni, inu krotki, de ne bomo zhloveshke hvale jiskali, de ne bomo po nezhimernostah tiga svejta hrepene-li, ampak de bomo zhes nashe grehe, inu prestopke resnizhao shalivali, de bomo tako shivi kamni Boshjiga sidanja, in de se bo samoglo od nas rezhi: *) Kateri ste sidani na podstalo Apostelno, inu Prerokov, kateri je sam Kristus Jesus nar vishi vogelni kamen; na katerim vse sidanje sklenjeno raste, de je sveti tempel v' Gospodu: na kateriga ste tudi vi persidani v' Boshjimu prebivalishu v' duhu.

*) Efes. 2. 10.

20. Takrat ti bodo dopadle klavšhine, darovi in shgavshine: takrat ti bodo junze devali na altar.

Gospod! terdno vupam, de me bosh v' tim, kar te prosim, po svoji dobrotlivi voli vflit hal. Vupam, de bodo gresniki kakor terdni kamni s' kladvam pokore obdelani, inu s' tvojim duham oshivleni shivi kamni v' tvojim duhovskim sidanji, v' katolski Zerkvi, inu de bosh ti v' nashih s' lepimi zhednostami osnashenih serzih sebi prebivalshe napravil.

Kadar se bo to sgodilo, se bo tebi v' nashih serzih dar notrajne pravize, inu svetosti dajal, in daroval: nashie serza bodo s' ognam tvoje lubezni gorele; svete sdiho-
vanja, inu ponishue molitve se bodo kakor dobro dishezhe kadilo pred tvoje oblizhje vsdigvale. Ta-

krat se bodo naše serza kakor
mladi junzi ki še niso podjarmā-
ni bili, ampak prosti skazhejo,
na tvoj altar pokladali, inu na
njemu shgali, namrezh s' isveli-
zhanfko gnado prerokeni, inu s'
kruham tvoje resnize napitani ne
bomo tebi vezh kakor nekadaj Judji
pod terdim jarmam stare postave s'
straham flushili; mi ne bomo tvojeh
zapovedi iz strahu kakur blapez,
kateri se tepenja boji, ispolnili;
temuzh bomo kakor prosti sinovi
s' lubesnjo, inu s' veselim serzam
po tvoji volji delali: inu tako bo-
mo s' svojimi mislami, shelami inu
delami kakor pervine nar bolshih
stvari tebi tvoj perjetni dar.

S' lubesenjo oshivleni ne bomo
samo duha, ampak zelo svoje me-
so s' lepimi zhednostami obdali,
inu tebi tudi na svojimu mesu do-
pasti jiskal. Tako nam bodo kakor
S. Gregor te besede islaga, kakor
junzam rogoi israfili: ker nog is

mesa pride, inu se, kadar israse, vterdi: tudi mi bomo, tako rezhi, rogove is mesa pognali, ker nam od lubesni vahganim bo zelo nashe meso flushilu visoke zhednosti delati: inu bomo ispolnili opominja-je Š. Paula, kateri nam rezhe: *) Kakor ste vude k' slusbbi nezhistosti, in krivize dajali, de bi krivizhno delali, tako tudi sdaj svoje vude dajte v' shlusshbo pravize k' posvezhenju. Tedaj bomo smeli s' Š. Paulam rezhi: **) S' Kristusam sim na krish nabit. Jest pa shivim, vender ne vezh jest, ampak Kristus sbivi v' meni. — Po katerim je meni svejt, inu jest svejtu krishan. Kakor shivi vudi Kristusovi pa, ***) ker vselaj vmorjenje Jesusovu v' svojim telefih okoli nosimo, de tudi sbivljenje Jesusovu v' nashih telefih se isozhita; vupamo s' Kristusam vred enkrat kakor zhastitlivi darovi v' vezhno shivljenje vkrati: Ker vemo, de tisti, kateri je Jesusa obudil, bo tudi nas s' Jesusam obudil.

*) Rim. 6. 19. **) Gal. 1. 19. inu 6. 14.

***) 2. Kor. 4. 10, 14.

Takushno je moje vupanje, inu kako dolg zhal je meni takiga vupanja polnima na tim svejti prebivati! Jest morem s' Davidam sdihovati, rekozh: *) Gorje meni, ker je moje popotvanje tako dolgo. Ah Gospod! de bi pazh skoraj taki shlahten kamen tvoje Zerkve bil, de bi ti mene sebi v' vezhno prebivalishe vsidal! Al to moje sdihovanje ne bo sa sdaj per tebi vslishano, ker hozhesh, de se na svejti she bojovam, dokler bom bol ozhisten: ki dokler je zhal bojovanja zhes grehe, mi tvoja vezhna nisha biti ne moremo. Ti hozhesh, de naj sa sdaj she s' Davidam rezhemo; **) Kakor hrepeni jelen po mraslih vodah: tako hrepeni moja dusha po tebi, o Bog! Mojo dus bo sheja po mozhnim shivim Bogu: kadaj bom tje pershal, inu se pred Boshjim oblizhjam perkasal? Kadaj hrepeni jelen nar bol po mraslih vodah? §. Augushtin po-

*) Psalm 119. **) Psalm 41. 1.

ve de takrat, kadar kazhe pomor-
ri: takrat se njegova sheja nar
bol vname.

Kazhe so grehi, kadar tedaj te
pomorim, tedaj moje serze nar
bol sheja, inu nar bol po tebi
o Bog, hrepeni. In ravno to ho-
zhesh od mene imeti, de bi se moje
serze vedno bol v'shelah proti te-
bi vnemalo, inu s'tem tebi bol
vredno prebivalishe bilo; ti ho-
zhesh, de bi moje vupanje skosi
trudenje v' solzah; inu v' shelah
vedno mozhnejshi, inu bol shivo
bilo, inu ravno sa to bol gotovo
izpolnjeno, bilo, kar S. Paul govo-
ri: *) Nadloga poterplenje s' seboj per-
nese: poterplenje pa skusbnjo: skusbnju pa
vupanje, vupanje pa nikogar ne osramoti:
ki Boshja lubesen je islita v' nasbib serzib
skosi svetiga duha, kateri je nam dan.
Ti hozhesh, de naj se sdaj moje
serze v'sheji, inu lakoti po ne-

*) Rim. 5. 3. **) Matt. 5. 6.

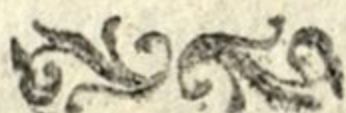
beshki pravizi trudi, ker hozhesh mene eukrat s' to pravizo nasititi.

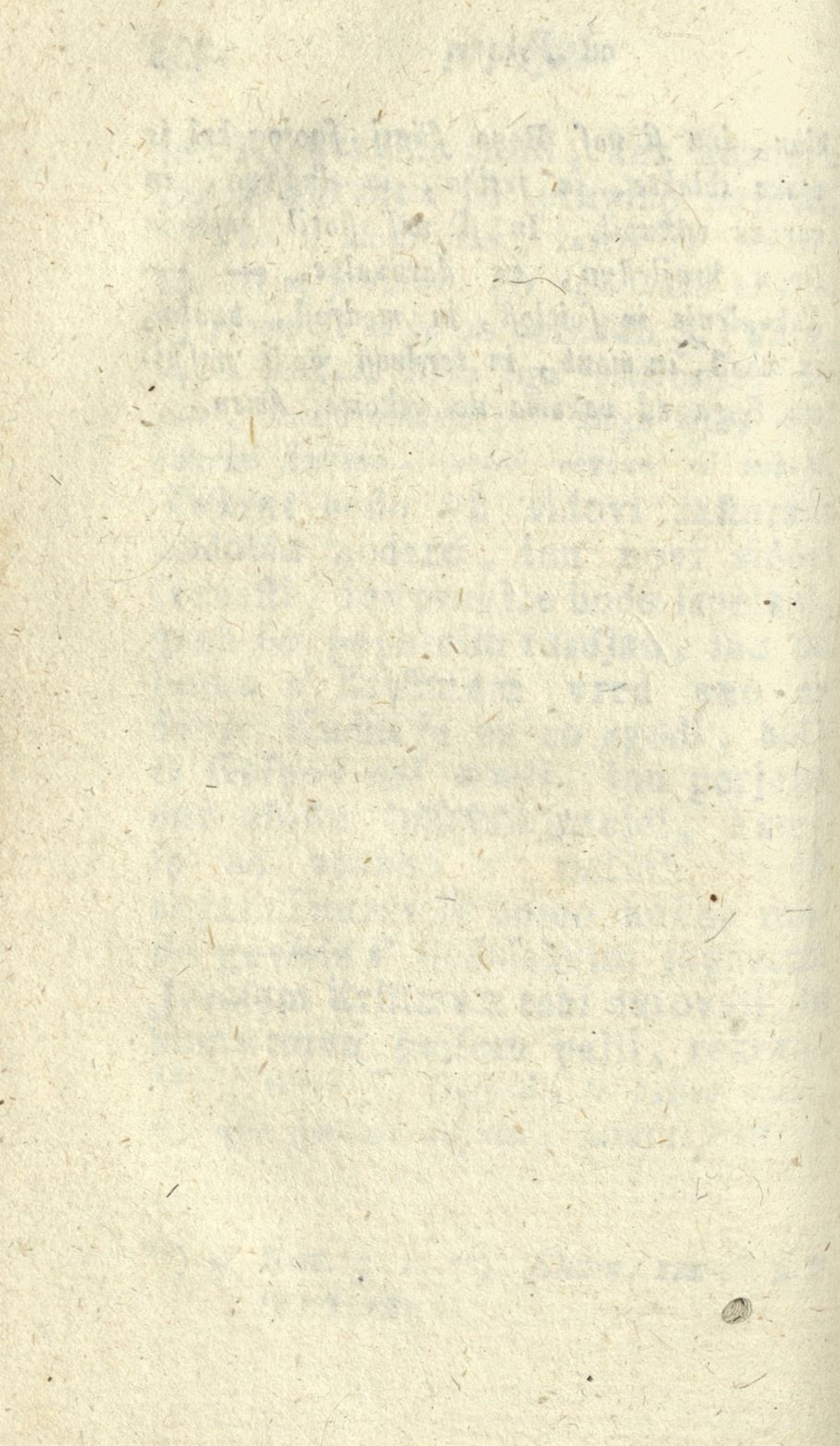
**) Sakaj blagor tim, kateri sa lazbní, inu shejni pravize: ker oni bodo nasiteni.

*) Kadar se bo pa po besedah S. Paula. nasba parstena hisba tiga prebivalsbá ras-sula, imamo sidanje per Bogu hisbo ne s' rokami storjeno, ampak vezhno v' nebesih. Takrat bodo vfi sidovi saftarane hudobie poderti, inu novi sidovi svetosti, inu pravize bodo ispelani, greh bo popolnim rasdjan, inu mi bomo s' Kristusam vred eno si-danje. Kadar se pa to sgodi, bosi ti Gospod nas pravi, inu perjetni dar zhiste lubesni prejel, kateri se bo vezhno v' nashih ferzih shgal. Takrat se bomo kakor mlade goveda s' nedolshnim jagnetam Jesusam Kristusam tebi darovali, in bomo novo pejssem pejli, rekozh: **) Vreden si, Gospod, te bukve nseti, inu njih pezhate odpreti, sakaj ti si bil sa-

**) 2. Kor. 5. 1. **) Shriv. rasod. 5. 9 inu 7. 12.

klan, inu si nas Boga skosi svojo kri is
vsake slabote, in jesika, in ludstva, in
naroda odkupil. In si nas storil nasbimu
Bogu krajlestvo, in darovalse. — —
Sahvalenje in svetlost, in modrost, hvala,
in zhas, in mozh, in terdnost bodi nasbi-
mu Boga od vekoma do vekoma. Amen.

V. Psalm od Pokore.

Sapopadek.

David sizer perzhne ta Psalm kakor gresnik, kateri na svoje grehe misli, njih velikost, in tesho sposna, zhes nje shaluje, inu odpustanja prosi. Vender kadar tako govori, gleda na hudobo, inu slepoto vsih Judov, se pred Bogam v' imeni vsih Judov ponishuje, inu njih nestrezhen stan vshe naprej obshaluje, ker v' duhu previdi. de bo to slepo ludstvo svoiga Odreshenika, inu Isvelizharja Je-

susa Kristusa saverglo. Ako lih je vselaj v' perhodniga Odreshenika veruval, inu njegov perhod gorazhe shelel, se v' tim Psalmi s' drugimi Judmi vred, kateri bodo perhodniga Odreshenika vmorili, gresnika, inu njih nesvestobe dejleshniga shiteje, de bi tako hudo-bo nehvaleshnih Judov obshaluval, in' jeso Boshjo tolashil, katera bo Jude v' terdobi pustila.

David je naprej vidil, de se bo praviza Boshja nad Judmi grozno moshtuvala, inu se ne bo dolgo dala potolashiti, tako, de se bo kasalo, kakor bi moshtuvauje Boshje na vselaj biti imelo. Vender vupa, de bo serd Boshji zhes to ludstvo enkrat jenjal, in de se bo Bog na proshnje, inu solse svojih flushabnikov vtolashiti dal: de bo Judovski rod med tolikaj stiskami, inu preganjanjam do tistiga zhasa perhranil, v' katerim je po svojih skrivnih sodbah narod nevernih, is kateriga smo Kristiani, spet sapu-

stati, inu ostanke Judovskega rodu preobrniti sklenil.

David popishe, kako velika, in možna bo shaloft Judov, kadar bo njim Bog ozhi odperel, inu njih terdo volo omezhil: vsi se bodo preobrnil, inu h' Kristusu podali, ter bodo tolikaj gorezhe lubesni do Kristusa, inu njegoviga vuka iskazali, de bodo she druge ludstva podbodene v' kristiansko drushbo stopiti. Tak zhuda polni szodek je David terdno vupal savolo nekonzhne svestobe svojiga Boga, kateri je to ispolniti v' svetim Pismi oblubil, inu s' persego poterdil, de bodo Judam sturjene oblube bol terdno, inu nepremaklive, kakor so vse naredbe, po katerih imajo do konzhanja svejta vse stvari vojene, inu ohranjene biti. Kar Bog s' ozhitnimi besedami skosi vusta Jeremia Preroka pove: *) Zhe nisim svoje savelse s' dnevan

*) Jer. 33. 25.

in nozbo, in postave nebo, inu semli
stiril, bom tudi svergel rod Jakoba,
in Davida blapza svojiga, de ne bom is
njegoviga roda vsel poglavarjev zhes sarod
Abrahama, Isaka, in Jakoba: lejte per-
pelal bom nasaj njih vjete, inu se jih bom
vsmilil.

Ta Psalm je sveta katolshka Zer-
ku med Psalme od pokore postavila;
in je vsm resnizhno spokornim mo-
lituv per njih dušnih, inu telesnih
potrebah. Šusebno samore ta Psalm
obuditi ponishne sdihovanja svolo
nadlog, katere katolshko Zerku
stiskajo. Ker pravizhnimu kristianu,
in pravimu spokorniku je prido
Zerkveno ravno tako per serzi, ka-
kor njegovo lastno: ker tedaj on
vidi, de so kristiani vezbi dejl nes-
vesti sinovi Zerkve, on zhes svoje,
in drugih grehe shalosten profi Bo-
ga sa preobernenje budobnih kristi-
anov, de bi s' tem Zerkuv obvese-
lena bila, kader bi vezu shivih,
inu svetih vudov imela. Al zhe Bog
to sturiti nozhe, profi, de bi Maj

namenjen zhaš skoraj peršhal, v' katerim se je Judovskim rodu h' Kristusu preoberniti, v' katolsko Zerku stopiti, inu jo vnovizh oshiveti.

1. Gospod! vslisli mojo molituv:
dojde naj do tebe moje upitje.

Vezhni Bog! kateri si nekadaj vpitje Israelzov, kadar so v' Egip-tovski sušnosti stiskani sdihovali, vsmileno vslisbal, in si jim Moj-sesa frednika dal' de bi jih is nadloge rešil: vslisli mene, ka-dar sa sebe, inu sa kristiansko lud-stvo k' tebi klizhem. Kristiani so veliko nesrezhnishi kakor nekadajni Israelzi. Kristiani svojiga nesrezh-niga stanu ne sposnajo, inu tedaj tudi is njega rešeni biti ne shele, kakor so Israelzi svojo sušnost zhutili, in is nje rešeni biti profi-li. Nekadajni Israelzi so se zhes Mojsefa, kateri je bil famo zhlo-vek, puntali, inu kristiani se zhes Odrešenika zeliga svejta toliko-krat puntajo: oni ne sanizhujejo

pod vunajnimi slabostmi perkritiga
 Odrešhenika, kakor Judji delali,
 ampak sanizhujejo vshe zhaštitiga
 in po zelim svejti osnanovaniga
 Odrešhenika. Kristiani ne molikuje-
 jo tako ozhitno, kakor nekadaj
 Israelzi; ampak bol perkrito sraven
 pak veliko hudobnišhi. Ker Israel-
 zi v' telesne, rezhi salubleni, s'
 tamnoto obdani, kadar niso mogli
 perzhakati, de bi Mojses postavo
 Boshjo is gore pernefil, so se k'
 molikovanju nagnili, inu Aarona
 napelali, de je njim is slata mo-
 lika vlil. Kristiani pa, kateri vshe
 v' svitlobi svetiga Evangelija shive,
 s' tem, ker se v' stvaru trapasto
 salubio, sebi molike napravjo, tem
 svoje serze dada, katero je per
 svetimu karsto samimu Bogu pos-
 vezheno: inu de bi per timu bol
 mirno vest imeli, jishajo, po be-
 sedah S. Zipriana Shkofa, take vo-
 divze, kateri bi njim mehke blasine
 pod glavo, in komolze podkladali,
 to je, kateri bi se njih hudobnim
 shelam proti nevstavili; temuzh

jih gladili, in jim mir osnanovali,
kjer miru ni.

Gospod! vsliši mojo molituv: katero
prizho tebe sa to nesrežno ljudstvo
islivam, in katera je savolo veli-
kosti nadloge sdaj zelo vpitje:
Naj to moje vpitje do tebe pride. Inu
de to moje vpitje tebi perjetno bo-
de, ga sklenem s' upitjam, s' ka-
terim je tvoj prelubi Sin na krishu
sa zelo Zerkuv upil, inu profil.

2. Nikar ne skrivaj svojiga obližja
pred menoj: nagni mi vuho ob
zhasu moje stiske.

Tvaj serd do nas, o Gospod, je
pravizhen; jest se ne morem njemu
soper staviti; kar premorem, je,
de tebe opomnim tvojiga usmilen-
ja, is kateriga si nas pred drugimi
neverniki isvolil, inu v' kristiansko
drushbo postavil. Še bosh mar ka-
fal sa volo vsmilenja, katero si nam
vshe storil? Nas bosh mar savolo
nasih grehov na vselej sapustil, po
tem, ker si svojiga edinorojeniga

Šina na svejt poslal, kateri je
naše grehe v' svoji krivi opral?

Al jest vem, Gospod, de svoje
oblizhje od nas sa to odurazhujesh,
de bi nas k' bol gorezhim proshn-
jam napelal. Ti ne savershesht
proshuje ponishniga, in rastertiga
ferza. Kolikor bol bosh meni pre-
poveduval sa kristjane profiti, ka-
kor si nekadaj Jeremiu prepovedu-
val sa Jude profiti, tolikaj bol
bom mislil, de hozhesht she sili-
shi proshen biti. Nagni tedaj svoje
vuho k' meni, in ne odlashaj me
vslishati; lej nadloge nas možno
stiskajo. Daj, Gospod, de nas na-
še nadloge ponishne store; daj de
jih po kristiansko, to je, poter-
peshlivo, in v' duhu pokore nosi-
mo: in zhe se to sgodi, ne bosh
odlaskhal svojga vushesa k' mojim
proshujam nagniti, ker ti se od
visožiga prozh obrazhasht, in se
niskimu s' svojim vsmilenjam per-
blishujesh.

3. Hiti me vflifhati, ob zhasu ki te klizhem.

Kdor ne jenja zhloveka sa dobroto vshe vezhkrat odrezheno profiti bode njemu nadleshen, inu je sa sitniga shtet: kdor pa tebi, Gospod s' proshnjami filo dela, ta tvojo volo dopolni, ta je tebi vshézh, ta je per tebi vflifhan. Tvoj lubi Sin nam je v' perglini od neke vidove, katera je s' svojimi stanovitnimi proshnjami sodnika profila njej pravizo sturiti, iskassal, *) de naj se vselaj moli, inu nikoli ne jenja. In sa to je nam Jesus Kristus sapovedal s' proshnjami filo delati, kir je rekal: **) Profite, in se vam bo dalo: jishite, in bote nashli, terkajte, in se vam bo odperlo.

Gospod! ti ne sapustish teh, kateri tebe v' resnizi jishajo, in shelno v' tebe klizhejo. Vflifhi tedaj me-

*) Luk. 18. 1. **) Luk. 11. 9.

ne, ker ne prosim bogastva, ne posvejtne zhaſti, ne teleſne sloſhnoſti, ne zhaſnih dobizhkov, ampak te prosim tvojiga, inu drugih kristianov isvelizhanja; tvoje perjasnoſti proti nam, ſa pridu ka- toliſke Zerkve, ſa povizhanje; tvoje zhaſti. Al uſliſhi me hitro: ſej, zhe boſh tako dolgo odlafhal nam pomagat, kakor dolgo ſmo mi odla- fhali tvojo volo iſpolnili, ſmo gotovo pogubleni.

3. Kakor dim ſo ſginili moji dnevi: kakor ogorek ſo ſe mi koſti v- ſuſhile.

Glej, Goſpod, nadloga, in britkoſt je tako velika, de ſe je vshe ſkoraj vſa mozh mojiga ſhivlenja raſgubila, in meni je ſazhelo ſhiv- lenje maléti. Ako ſam ſebe po- miſlim, kje ſo tiſti ſlati dnevi moje perve mladosti, katere ſim od tebe, vezhna dobrota ſa to ſadobil, de bi tebi ſamimu ſloſhil, katere ſim pa v'tim potratil, ker ſim broji-

mu mesu, in svojemu nagnenju
stregel: kir vse je sguba, kar koli
se savolo tebe ne sгоди. Tako sim
dni svojiga perviga shivljenja sgu-
bil; in sdaj, kir se vezher moje
starosti perblishuje, nimam drugiga
kakor nepokoj v' ferzi.

Verh tiga moje ferze od shaloſti
medli, ker vidim tolikaj Kristianov
v' svoje pogublenje hiteti, in ka-
tolishko Zerkuv kakor vidovo milo
sdihovati. Kolikor bol samopash-
nost svojih mladih lejt sposnam;
toliko bol se meni ferze terga, ka-
dar tolikaj Kristianov v' njih fle-
poti sladko spati vidim. Kakishni
spokornik bi jest bil, ako bi lubesni
do svojiga blishniga ne imel? in
kakishna lubesen bi bila, ako bi
mene ne peklo, kdar vidim, de
se tolikaj mojih bratov pohujsha,
in pogubla. Ako bi s' Zerkujo zhes
njene mertve otroke ne shaluval,
bi med shtevilam tistih bil, katere
ona kakor mertve objokuje.

Gospod! vsmili se skoraj svoje Zerkve, in kakor si nekadaj vido-vo v' mesti Naim s' tim obveselil, ker si njeniga merviga fina oshivel; obudi tudi skoraj pregresne Kristiane k' shivlenju prave bogabojezhnosti. Ti si nekadaj Ezehielu Preroku polje polno mervasthkih kosti pokasal, inu kadar si svojiga duha va-nje poslal, so se na enkrat vkup sklenile, in oshivele, tako, de je prav silno velika mno-shiza ludi bila: obudi tudi po duhu mervve Kristiane, kateri vsi mrasli, s' ognam hudobniga poshelenja sesh-gani kakor od sonza preshgane kosti leshe. Oshivi jih s' svojim duham, de ne bo nobeden med njimi slab, nobeden bojezh, ne sanikern, temuzh, de vsi od lubesni do tebe Gospod vshgani bodo sheleli, in si persadevali tebi zel svejt podvrezhi.

Blagor zhloveku, katerimu bo dano Zerkuv s' duham perviga Kristianstva ponovleno viditi. Meni pak

drusiga ne ostane svunaj samo vupanje taziga ponovljenja, in kolikur jest k' timu pomagati samorem, je to, de sebe kaker vud katolishke Zerkve s' pokoro ponavljam, in s' svojo pokoro prihodno ponovljenje enokoliko perhitim: ker sama molitu sa preobernenje drugih Kristianov bi malo sadu imela, ako bi je s' ponishuванjam svojiga duha, in s' trenjam svojiga mesa ne podperal: in jest bi bil nevreden pobolshanja drugim gresnikam profiti, ako bi svoje grehe nad seboj pokoriti opustil. Kako možno bi se mogel framovati, ako bi shaluvanja v' svojim vunajnim sadershanji ne kasal, kadar vidim, de je Zerkuv savolo pregresniga shivljenja tolikaj Kristianov v' shaluvanji, in v' britkosti, po temker sim tudi jest s' svojim prejšnim hudobnim shivljenjam tolikaj k' njenimu shaluvanju perpomogel.

5. Kakor trava pokleščeno mi sahne serze: zlo jesti svojiga kruha sim posabil.

V svojih mladih letih od sapelive sladkosti posvejtih stvari smoten sim posabil kruh resnize, kruh Bosh-je resnize, in vole jesti: ja zelo sim nad tim kruham vuf dober pokus sgubil. Moja nar vekshi nesrezha per timu je bila, da stradanja svoje dushe nisim zhutil. Tvoje vsmilenje, Gospod, je bilo, da sim se is svojiga nesrezhniga spanja isbudil, in zhutil, koliko je meni shkodovalo, kadar se nisim s' kruham resnize pasil. Moje serze je suho, in k' vsimu dobrimu neukretno prihajalo, in ker je resniza is njega sginila, sim veliko prasnost v' sebi zhutil, tako, da she sdaj zhutim, koliko je meni moja samopashnost shkodvala.

Al ravno ta moj nesrezhen stan je stori per meni, da se sdaj s' kruham britkosti pasem, in is se sami

shalosti napajam, kadar vidim, de
tolikaj Kristianov stradesh kruha
resnize ima. S' svojo lastno skush-
njo isvuzhen bol shivo spoznam njih
nesrezho, in bol shelno profim,
de bi svoje stradanje spoznali stra-
danje, katero se tako lohka ne
zhuti, kakor telesno stradanje; al
katero je ravno sa volo tiga bol
nevarno. Ti Gospod! si nekadaj po
svojimu Preroku Amosu Judam
proti, rekozh *) Glejte, pridejo dne-
vi, — in bom poslal lakoto v' deshelo:
ne lakote po krubu, ne sbeje po vodi,
ampak po slishanju Gospodove besede. In
bodo sem ter tje tekali od morja do
morja, od polnozbi do jutra: oni bodo
krog hodili jiskrat Gospodove besede in je
ne bodo nashli. Mi vidimo de je to
protenje nad Judmi ispolnjeno, ker
se po zelim s'vejtu klatio, in resni-
ze ne najdejo. Inu vender kdo se
s' premishluvanjam tiga nesrezhni-
ga stanu Judov spametuje, in svojo
flepoto sporna? Malo sedajnih kri-

*) Amos. 8. 11.

stianov rešnizo kaj zhišla: njih ve-
zhi dejl jedro rešnize pufha, in se
z' samo lupino pale in tako agubi per
naš kruh Boshji vso mozh, in do-
ber pokuf: prazne marnje se sa
dobro, in sladko jed shitejejo. Otro-
zi prošjo starishov kruha rešnize,
in ti unim kamen pohujshanja po-
dejle: na mesti, de bi svojim otro-
kam rešnizo ofladiti gledali, jih
s' mnogimi smotami slepe.

Kdo bi taziga nesrezhniga stanu
sedajnega kristianstva ne obshalo-
val? Al de bi jest ga vrednu obsha-
luval, bi mogla moja shaloft ka-
kor morje velika biti. S Jeremiam
Prerokam morem rezhi: *) Ozbi
moje od salsla slabe, smeshano je moje
oferzhje: moje jetra so se na semla isfule
savolo potrenja habere mojiga ludstva, ker
otrozi, in sesajozhi morjejo na tergib mesla.
Materam svojim reko: Kje je kruh, in
vinu? kadar v' narozhji svojih mater svoje
dushe isdihujejo. — — Sesajozhiga jesik

*) Shal. Pejst. 2. 11. inu 4. 4.

je od sbeje na njegovim nebi perliplen: otrozi prosi kruha, in nikogar ni, kateri bi ga jim lomil. Kako dolgo, o Gospod, boš odlasnal milost storiti? kako dolgo boš naš svoje ludstvo katerimu si tolikaj dobrot storil, v' slepoti pustil? nam je bila tvoja beseda osnanovana: kako dolgo she bo ona med nami bres sadu? Odsheni vshe enkrat lakoto, katera naš tare: obudi Preroke, po katerih si namejnil naš k' pokori, inu k' pebolshanju perpelati, de bo naše hubnu nagnenje sahnilo kakor posekana trava na sonzi, in de mi, kadar bomo s' dobrim kruham resnize napaseni, na dusi k' mozhi pridemo.

6. Od sdihovanja na glas se mi sprijemala kost in kosha.

Vem, de to, kar tebe prosim ti, Gospod, nisi storiti dolshan ne meni, ne mojim raven-bratam. Vem, de smo tuga vsi nevredni:

in fufebnu kar mene sadene, fo
 moje pregrehe veliko napotje timu,
 de bi vftlihan bil. Al kdo saflushi
 tvoje vsmilenje, preden se vsmi-
 lih? in kadar se vsmiliti hozhesh,
 nobeden tuci nar nevrednisthi tebi
 soper ne stoji: ker pisann je: *)
Vsmilil se bom tiga, kateriga se vsmilim,
in vsmilenje bom storil timu, kateriga se
bom vsmilil. Tvoje vsmilenje nobeni-
ga ne najde vredniga, ampak
*vredniga dela. **) Dobrota in lube-*
sen Boga nasbiga Isvelizbarja se je per-
kasala, ne po delah pravize, katere smo
mi sturili, ampak po svojim vsmilenju nas
je on isvelizhal, (to je, po milosti
pravizhne, in k' vezhnimu isveli-
zhanju perpravne storil) — de mi
po njegovi milosti opravizbeni dejlesbniki
bòdemo.

Jest sdihujem, in jezhim: to se
 spodobi mojimu in mojih raven-
 bratov stanu. Jest tako mozno sdi-

*) Rim. 9. 15. **) Tit. 3. 4. ①

hujem, in jezhim, de skoraj omedlujem: to se spodobi velikosti dobrote, katere prošim, katere pak vreden nisim. Gospod! me bosh mar pustil od velikiga sdihtovanja konez vseti brez, de bi pred smertjo tvoje oveselenje sadobil? Ne bosh ti, Gospod, Isaakovi Bog, mene, kakor nekadaj Isaak svojiga glasno vpijozhiga sina Esava, vflishal, in meni vsaj en shegen dodejlil? Jest sdihtujem, in to sdihtovanje naj bo prizhtovanje moje notrajne shalosti zhes grehe. Moje meso se je vsushilu, in mene ni drugiga kakor kost, inu kosha; in to naj prizhova, de svoje meso tarem. Bosh mar vlo to pokoro svergel, ti, katerimu je shalosti polni dah perjeten dar, in kateri rastertiga, inn ponishaniga ferza ne sanizhuješ?

7. Enak sim pelekamu v' puhavi: kakor sova v' podertju.

Poln strahu savolo svojih grehov, poln shalosti savolo greshnih Kri-

stianov se skerbno vsiga ogiblem,
kar bi mene per moji shalosti mo-
titi, ali njo odverniti samoglo.
Kar je drugim rasveselenje, meni
mozhuu preseda, in mi je zelo
superno. Kakor Pelikan samote
jishem, v' kateri bi loshej samo-
gel pomisliti nesreznost gresni-
kovo, in shalosten stan katoliške
Zerkve, katera ima malo svetih
otrok. Samotnih in pustih kotov
jishem kakor sova, de bi si pust,
in strasten stan pregresnih Kri-
stianov bol shivu v' serze vsel.
Oni tamo lubio, in svetlobo so-
vrashio: *) Namrezh sledni, kateri budo
dela sovrashi luzh, in ne pride na svet-
lobo, de ne bodo njegove dela svarjene.
Jest pak tame jishem, de loshej
shalujem zhes nash nesrezhen stan:
in ker mene zhes dan ludje v' moji
shalosti motio, nozhi komaj dozha-
kam, de od ludi, in skerbi odlozhen
nesrezhen stan, v' kateriga nas je
greh postavil, obshalujem. Tukaj od

*) Joan. 3. 20.

strahu trepezhem, ker vidim, da bi zeli svoje pravizo imeti, se nad nas vzdigniti, in nas hudobnike pokonzhati.

g. Zhujem, pa sim kakor ptiza samotna na strehi.

Velik dejl nozhi v' tim perjide, da mislim na tvoje nesapopadlive sodbe, o Bog, zhes na tvoje ludstvu, katero si k' nebeskemu kraljestvu poklizar. S' mislimi se vsdigujem proti tvojimu strasnimu sedeshu, od kodar enimu vsmilenje storish, in ga med otroke svoje vsamesh, drugiga pa sapustish, in savershesh, bres, da bi kdo vedil, sa kaj to, ali tebe prastati smel, sakaj si uniga isvolil, in tiga svergel. Esav; in Jakob dvojzbiha sta she v' maternim telesu, nobeden njih she ni nizeh dobriga, nizeh hudiga storil; vendar je od tebe njih materi rezhe-
nu: *) Veksi bi bo majnsima sluskil, kakor

*) Rim. 9. 13.

je pisano: Jakoba sim lubil, Esava pa sovrasil. Judje, od nekadaj tvoje ludstvu, so od tebe, Gospod, v' nekaj zhasa savorsheni; in mi od nevernikov rojeni smo v' Evangel-fko luzh perpelani, v' katero bodo tudi Judje ob namenjenim zhasi prishli. Mi tedaj nismo veje od oljike, kakor govori S. Paul, ampak smo v' oljiko vzepleni divjaki. Ako pa Bog pravim vejam ni sanesil. Koliko majn bo devjakam sanesel?

*) O visokost bogastva Boshje modrosti, in snanja: kako nesapopadlive so njegove sodbe, in kako nenafledlive njegove poti? V' tazih mislih sim vezh nozhi; Kakor grabez dostikrat dolgo sedi, de se ne gane, ravno kako bi bil samishlen; tako tudi jest se v' take globoke fkrivnosti ves samislim, in tako rezhi se v' mislih sgubim.

9. Ves dan me sasramujejo moji sovrasniki: inu kateri so mene hvalili, so se zhas mene sarotili.

Kar meni she vekshi britkost dela,

je to; ker poveselnika ne najdem. Dokler fim sa svejtam lasil, se s' njim veselil, inu po široki poti hodil, me je vse lubilo, vse hvalilo. Al kmalo, kadar fim razhel bol po kristiansko shiveti, so mene vsi moji perjatti zapustili, in meni sovrašni bit jeli. Oni se meni posmehujejo, kadar shalujem savolo pohujshanja, katero se med Kristiani godi, inu meni reko: Kaj se tolikaj sheneš? si mar vuzhenejši, ali modrejši kakor drugi, kateri vidio, kako Kristiani shive, vendar jih tako nesreznih ne shitejejo, kakor jih ti shiteješ? Meniš, de boš zel svejt predelal, ali de bo ravno tebe Bog vslisati mogel?

Ah Gospod! kam je Kristianstvo pershlo? Kje so tisti slati zhasi perviga Kristianstva, v' katerih je bilo *) ze le mnoshize vernih eno serze, in en duh: v' katerih je sledni Kristian

*) Apost. djan. 4. 32.

S. Paulam rekal: *) Kdo oslabi, de bi jest ne oslabel? kdo se pohuisba, de bi mene ne peklo? v' katerih je med vami lubesni bila, inu so vsi v' svetosti sklenjeni bili, de nobeden ni jiskal drusiga kakor zlast Boshjo, pride katolske Zerkve, inu isvelizhanje svojiga blishna, tako, de zelo neverniki so kristianski svetosti prizhovanje dajali. Sdaj pak savolo hudobniga shivlenja Kristianov se ne sam neverniki nozhejo Zerkvi perdrushiti; ampak zelo ti, kateri so v' njenim narozhju rojeni, se framujejo med bogabojezhe Kristiane sheti biti: inu ker so sami hudobni, shele, de bi se she drugi s' njimi pogubili. Tako se sme od nas rezhi, kar je S. Paul Judam ozhital, rekozh: **) Boshje ime se sa volo vas med neverniki preklinja.

*) Kor. 11. 29. **) Rim. 1. 24

10. Pepel jém kakor kruh, solse me-
šam med svojo piazho.

Od prevelike šalosti, kadar kruh jem, se meni on tako grenek, inu zopern adi, ravno kakor bi pepel jedel; inu med mojo piazho moje solse kaplajo. Zhes ta moji britki stan se nizh ne pertoshim, sej potrebno je, de snaminja spokorniga shivljenja na sebi nosim, po tim, ker sim prej snaminja shivinskiga shivljenja na sebi kasal. Zhal je mojiga narvezhiga sovrasnika (menim svoje meso) moriti, ker prej ni mere v' rasvudanju imel; in pravizhno je, de se moje mesu do semle ponisha inu v' prahu vala, ker sim ga prej kakor molika molil, inu njemu nevumno stregel.

Moja molitev, moje ponishuvanje, trenje mojiga mesa, to vse je mojim nekadajnim perjatiam superno: kadar mene moliti vidio, nje boli, ker jim moja molitev njih posableti.

je Boshje ozbita. Moji posti sramotio njih poshreshnost, in moje ojstro shivljenje njih slochnost, in lenobo. Oni bi se radi nad menoj prav snofili; al ker ne morejo, se meni posmehujejo, kadar me v' pokori shiveti vidio. Al ravno to njih posmehovanje me she bol k' pokori sili: in kolikor bol oni mo-jo pokoro zasmehujejo, toliko ojstrejshi pokoro meni perkladajo. Kako bi samogel vesel biti, kadar vidim tolikaj svojih ravenbratov tako dersno v' svoje pogubljenje hiteti? kako bi samogel svojo potrebno jed s' veseljam jesti, kadar vidim, de kristiani prah, in pepel posvejtnih nezhimernost tako s' veseljam lishejo, in sa zgubo posvetnih rezhi solse tozhjo; kadar vidim, de so prej dragi kruh resnize, inu besede Boshje vshivali, sdaj pa so dobro pascho zapustili, inu se s' otrobmi posvejtnih traparij pasejo. S' Jeremiam morem rezhi: *) *Kavari so gladzhize (vezhne resnize)*

*) Shal. pejs. 4. 5.

jedli, so na zestab konez vseli: kateri so bili v' shkarlatnib oblazbilih (kristjanske lubesni) isrejeni, lesbe na gnoj pregréh.

11. Od jese svoje, in svojiga serda sdvignil si me, in vergel ob tla.

Kadar vidim kristjanstvo v' tako nesreznemu stanu, ne morem drugazhi soditi, kakor de si ti, Gospod, nam grosno serdit. Nashi grehi, v' katere nas pasti pustish, inu shibe, s' katerimi nas tepesh, so ozhitne prizhovanja tvoje pravize na nas mozno serdite. Sa volo svoje preusethnosti smo saflushili sadusheni birci. Nashi prvi padzi so she hushni padze s' seboj perulekli, inu sadni so mero s' verham napolnili. Sa to se je tvoja jesa zhes nas vnela, inu se kashé, kakor de bi nas po polnim savrezhi hotel. Tvoje ozhetovske fkerbi sa nas, katero si tolikaj lejt nad kristjani viditi dajal, vshe sko-

raj ni vezh viditi; misliti bi kdo vtegnil, de si nas pred drugimi ljudstvi sa to tolikaj povishal, de bi nas sdaj bol ponishal, inu nam nashe ponishuvanje obteshejschal.

Spomni se, Gospod, inu pomisli, kaj se je nam zgodilo. Glej, v' kako veliko sramovanje smo padli. Nash dejlesh je v' nevarnosti v' drugo ljudstvo prenesen biti. Nasha mati je kakor vidova: inu ti se dershish, kakor bi ne hotel vezh nie shenin biti, ampak od nje se lozhiti. Ti neskonzhna resniza si sizer oblubil, rekozh: *) *Peklenške vrata ne bodo zbes njo premogle. Tvoja Zerkev ne bo nikdar jenjala. Al tudi je v' § Evangelju pisano: **)* Vam povem, de krajlestvo Boshje bo od vas vseto, inu dawo ljudstvu, katero bo njegovi sad perneslu. Sakaj tebi je malu nad nami leshezhe, ker po besedah §. Evangelia ***) Bog samore Abrahamu is tih kamenov otroke obuditi. Ti

*) Mat. 16. 18. **) Mat. 21. 43. ***) Mat. 3. 9.

si pravizhen, o Bog, inu kar koli delash, je pravizhno. Mi pak druga rezhi ne smemo, kakor, kar je Jeremia rekal: *) Ti Gospod na vekoma ostaneš, tvoj zhašiti jedesb je od rodu do rodu. Sa kaj nas na vselaj posabish? nas bosb mar tako dolgo sapusthal? Preoberni nas, Gospod, k' sebi, in se bomo preobernili: ponovi nasbe dni kakor od sahetka. Lej sapustil si nas, inu odvergel, silno si se nad nami rasserdil.

12. Kakor senza, ki se nagiba, so moji dnevi: in sahnem kakor trava.

Moje lejta so presble, inu so se kakor senza rasgubile, ker do sdaj nisim nobeniga resnizhniga rasveselenja vshival. Kakushno nek veselje je bilo v' nevumah, v' samopashnosti, v' grehah, v' katerih sim svoje mlade dni ahivel? vse to je presblo kakor senza, inu kaj je

*) Shal. Pejsl. 5. 19.

ostalo rasvun samiga spomina sgubleniga zhala, inu svunaj grisenja v' vesti savolo mojiga prasniga shivlenja? Sdai se je sazhel vezher starosti blishati, inu se spet od shalo. sti savolo nefrezhe tolikaj Kristianov kakor trava fushim. Kako dolgo, Gospod, bosh she odlafhal? ne vesh, de smo kakor trava na semli, katera ako dolgo bres dashja, inu rose ostane, se vsa vsa vsufhi.

Gospod! mi zhakamo, inu tvojiga smilenja perzhakati ne moremo, Vupamo fizer, de se bosh vsmilil, inu Zerkev v' njeno svetlobo postavil. Sa kaj pak odlafhash tako dolgo nashe vupanje oveseliti? Kateri is med nas danas v' greslnim stanu merjejo, niso mar ravno tako med shtevilam kristjanov, kakor bodo uni, katere bosh preobernil? So morebiti kaj majn kakor uni revni, inu vsmilenja potrebni, kateriga ne eni, ne drugi ne saflushjo, inu tudi bres tvojiga vsmilenja, Gospod, saflushiti ne

magajo. *) Gospod! ti si naš b ožbe, mi pa smo jilo: ti si naš b stvarnik, in mi vsi smo delo tvojih rok. Ne jesi se, Gospod, presilno, tudi ne spomni se vezb naše pregrehe: pogledaj vsaj, de smo mi vsi tvoje ludstvo — Gospod! bošh mar to pustil, molžhal, inu naš tako terdo tepel? **) Ne misli naših starih pregreb; pridi nam hitro s' svojim usmilenjam naprej: lej silno revni smo. Pomagaj nam, o Bog, naš Isvelizhar: reshi naš, Gospod, savolo zbasti svojiga imena: inu odpusti nam naše grehe savolo svojiga imena.

13. Ti pa, Gospod, ostanešh vekoma: inu tvoj spomin od roda do roda.

Tvoje vezhnost, inu tvoja nepremenlivoft je nam porok, de tvoje oblube so vezhne, in nepremenlive. Svestoba ni drugga kakor ti sam. Kdor bi terdno ne veruval,

*) Isa. 64. 8. **) Psal. 78. 8.

de so tvoje odlube nepremaknene, bi ne veruval, de si ti vezhni. Obvarovanje tvoje Zerkve je gotovo, sam zhas, kadar bosh njo ponovil, inu prav obrodovital, je nam nesnan; vupanje je terdno, ker so tvoje oblube bres kasanja, sam zhas izpolnenja tvojih oblub je nam perkrit. Sa kaj odlashash, Gospod, svoji shalostni nevesti na pomozh pridti? Tvoj spomin je od tvoje dobrote, katero si flehernimu rodu storil. Morejo mar ravno nashe lejta tako nesrezhne biti, de sde shibe tvoje ojsre pravize zhutimo? Hozhesh morebiti s' svojim odlaskanjam nam iskazati, de je tvoje vsmilenje bres zhlovekoviga saslushenja? ali de to inkashesh, je mar potrebno, de svoje vsmilenje v' posledne zhase odlashash? Bo mar tvoje vsmilenje bol nesaslusheno, ako se v' sadnih, zhasih vsmilish kakor je, ako se v' nashih dnevih vsmilish?

Al, Gospod, vem, kar je pravizhni Job rekal: *) de zblouek Bogu perlihan ne bo opravizhen. Ako se bo hotel s' njim prepirati, ne bo samogel njemu v' tavsbeut ene odgovoriti. Mi moremo s' Jeremiam samo rezhi: **) Dober je Gospod tem, kateri v' njega vupajo, du-shi, katera njega jishe. Nam ni druga storiti, kakor se ponizhati, in moliti; sizer je nam sadosti, ker vemo, de nasha molitu ne bo popolnim savershena, in zhe tudi sdaj she sadu nima, ga bo vsaj ob namejnenim zhasi dobila. Ti, Gospod, si dobrotliv nam, ker nam vsaj vupanje pustish, kadar bi pravizo imel, nam vse odrezhi. Mi ne smemo svoje nedloge, v' katero nas je nash napuh, inu nasha nehvaleshnost pahnila, s' tim vekshi storiti, ako bi nepoterpeshlivi bili, in zhes tvoje odlashanje godernjali: ampak sa sdaj, dokler

*) Job. 9. 2. **) Shal. Pej. 3. 26.

se vſigamogezhni naſ ne vſmili,
shalujmo, molimo, in Boſhje od-
laſhanja poterpeſhlivo noſimo s'
ſvojo materjo katoliſhko Zerkujo,
katera nam tako goveri: *) Kaj
vam ſamorem pomagati? ſej kdor vas je
s' nadlogami objiſkal, ta vas bo is rok
vaſhib ſovraſbnikov isderel. — Oblazbilo
veſelja ſim iſlekla, oblazbilo ſbaleſti pak
oblekla, in bom vſe ſvoje dni v' Narviſbi-
ga vpila.

14. Ti boſh vſtal, inu ſe Siona vſmi-
lil: ſej zhaſ, njega ſe vſmiliti,
zhaſ, je priſhel.

Tvoje molzhanje, Goſpod, je ka-
kor ſpanje. Kdor koli naſh neſre-
zhen ſtan vidi, miſli, de bo to
tvoje ſpanje vezhuo. Al ti ſe boſh
sbudil, inu kadar ſe sbudiſh, ſe
boſh s' gorezho lubesnio sa kri-
ſtianſtvo vnel. Ti ſi Zerkev isidal,
ti ſi njene vude oſhivil; tedaj tudi

*) Baruh. 7. 17.

je ne bošh vedno tako nepotodne, inu nje mrtvih otrok bres shivljenja pustil. Ti odlashtahs fizer na pomozh pridti; al odlashtanje pomozhi she ni sapushtanje. Ti ne bošh posabil tega, kar si sa nas vshe storil, in svoje fkerbi sa nas, ako lih smo tebi nehvaleshnost sa njo vrazhuvali, ne bošh umaknil. Sej ti, Gospod, si sa svojo zhasht vnet Bog; ti hozhesht, de naj se naj nasha flabost kashe, de se tvoja mozh bol rusodevu. *) De bodo vsake vusta samashene, inu Bogu vuf svejt podlosben bode. — Ker Boshja pravizbnost pride is vere v' Jesusa Kristusa med vse inu zhes vse, kateri v' njega verujejo — Ker vsi so grejbili in potrebujejo zhashti Boshje. Inu bodo po nesaslusheno s' njegovo gnado opravizbeni skusi odreshenje, katero je v' Jesusu Kristusu. To je: Ti hozhesht s' svojim odlashtanjem iskasati, de nisi nobenimu nizm dolshan; in de se teh, katerih se vsmilish,

*) Rim. 3. 19.

samo svojo saslusčenja svojiga
lubiga Šina všmilish.

Sbudi se tedaj, Gospod, vstani,
inu rasvetli svoje slepe otroke;
všmili se svoje Zerkve, svojiga
duhovniga Šiona: zhaš je, de se
njega všmilish, zhaš je peršhal.
Nasha nepokora bo vezhna, ako
njej s' svojim všmilenjam konza
ne storish. Ne tvoja jesa do nas,
ne nash nadloge, katere nas cla-
zhio, ne tvoj vuk ne samorejo
tame nash slepote odgnati, ako
nam ti s' posebnim všmilenjam na
pomozh ne pridešh. Tvoje shibe,
s' katerimi nas tepešh, nas samo-
rejo bol vterditi, in tvoje perjasno
vablenje samore, dokler smo zapu-
šteni, od nas sanizhavano, in
saversheno biti: kmalo pa, kadar
zhaš svojiga všmilenja pride; se bo
vsa nasha slepota rasgubila, vsa
nasha terdoba bo jenjala, inu po-
novljenje kristianstva bo tako obil-
no, kakor obilni je bil njegov
perzhetik: in vsi bodo tebi hvalo

dajali, rekozh: *Kdor se bvali, naj se v' Gospodu bvali.*

15. Sej she groblo njegovo imajo tvoji hlapzi salubo: she njegovimu prahu so dobri.

Kar moje vupanje she bol podpera, je to, ker tvojim hlapzam, hozhem rezhi, tvojim Apostelnam, kateri vshe s' teboj krajlnjejo, shivi kamni, to je, pravizhni Kristiani dopadejo. Bodo mar ti tvoji lubi hlapzi samogli opustiti, de bi oni gorezhnih shelà, inu sdiho vanja shivih vudov pred tvoj sedezh ne pernefili, inu jih s' svojimi proshnjami ne podperali? Ne bosh mar na proshnje tih svojih lubih hlapzov shtevilo shivih kumnov namnoшил, inu svojo Zerkuv v' prvo svetlost postavil. To sadobiti si tvoji hlapzi tolkaj bol peradevajo, ker so ujim ne samo shivi kamni lubi; ampak ker zelo s' praham, to

je, s' gresniki, kateri posemel-
fhuo lubio, vsmilenje imajo. Kako
bi oni s' gresniki vsmilenja ne
imeli, ker, dokler so bili na svej-
ti, je bila njih sama skerb sa preo-
bernenje gresnikov, sa rashirjenje
katoliške Zerkve, sa povishanje
tvoje zlasti?

Sa res moremo misliti, de tvoji
hlapzi s' gorezhimi shelami prosio
sa preobernenje gresnikov, ker po
prizhuvanju Š. Evangelja, *) bo
veksli veselje v' nebesih nad enim gresni-
kam, kateri se spokori, kakor nad devet,
inu devetdeset pravizhnih, kateri pokore ne
potrebujejo. Zhe pak nad enim samim
spokornikom tako veliko veselje v'
nebesih vstane; koliko vekshi ve-
selje bo, ako s' pobolshanjem vezh
gresnikov svojo Zerku prav nam-
noshish? Bosh ti svojim hlap-
zam tako veselje odrekal? ti,
kateri si jim kadar si jih v' ne-
besa vzel, rekal: **) Prav je,

*) Luk. 15. 7. **) Matt. 25. 210

ti dober, in svest hlapez, bil si v' malim svest, te bom zbes veliko postavil, pojdi v' veselje svojiga Gospoda. Preoberni tedaj gresnike, stori is njih shive, in terdne kamne, ktirih ne bodo polvejne shele sem ter tje gonile, kakor veter prah sem ter tje nosi; ampak kateri bodo pravi kamni sa terdno sidanje tvoje Zerkve.

16. Bali se bodo, Gospod, narodi tvojiga imena: tvojiga velizhastva vsi kraji na semli.

17. Kadar bo Gospod Sion sidal: inu se v' svoji zhasti perkasal.

Tvoje vsmilenje, Gospod, do Zerkve ne bo bres sadu: gresniki, kateri edaj kakor neverniki shive, se bodo, kadar se preobernejo, tvojiga imena bali, ne s' straham, kakor shniga hlapzi imajo, ampak s' otrozhjim, lubesni, inu zhastenja polnim straham. Preobernenim gresnikom Boshjiga duha

S

polnim ne bo sadoſti, de ſo dar po-
 bolſhanja ſadobili, in ſe is blata
 pregreh iskopali: ampak ſi bodo
 neſrezho tolikaj druſih greſnikov
 v' ſerze vſeli, in jiſkali druge na
 pot iſvelizhanja ſpravlati. De bi ſa
 ſvojo prejšnjo ſlepoto, in hudo-
 bo ſadoſti ſtorili, ſi bodo perſade-
 vali vuf ſvejt, ako bi jim mogo-
 zhe bilo, k' tebi, o Bog, perpe-
 ti: ſvoje prejšnje neſveſtobe bodo
 popraviti gledali, ker bodo ſa tvo-
 jo zhaſt, inu ſa pride tvoje Zerkve
 vſi gorezhi. Vſe, kar ſe bo njih
 perſadevanju ſproti ſtavilo, bo
 njih lubesen bol podſhigalo. Tudi
 mogozhni na ſemli, kateri vezh-
 krat ſam ſvoje zhaſti jiſhejo, in ra-
 di druge goſpodujejo, kadar bodo
 mozh, inu zhudeſhe tvoje miłoſti
 vidili, bodo pred tvojo zhaſtitlivo
 ſvitloſtio trepetali. Vſi ſe bodo ſav-
 ſeli, kadar bodo vidili, de nar
 hudobniſhi greſniki ſe Bogu v-
 daſajo: ker bodo ſpoſnali, de to
 delo ni delo zhloveſhkih-rok, am-
 pak tvoje vſigamogozhne miłoſti,

zhudili se bodo, kadar bodo vidili, de kar je nespametniga, slabiga, in sanizhuvaniga pred svejtam si ti isvolish, de bi modre, in mogozhne osramotil. To bo storilu, de bodo vsi spoznali, de si ti sam Gospod, in de tvojimu imenu se morejo vse kolena perpegovati, kate-
tere so v' nebesih, na zemli, in pod zemlo; in poreko s' enim gla-
sam: *) *Nemmerjozbimu, in nevidnimu*
kraju zbes zbase jaminu Bogu bodi zbast,
inu hvala od vekoma do vekoma.

18. Oséra se v' molitvo vbogih: inu
njih proshne ne sanizhuje.

Gospod! kadar bosh molitev svoje
Zerkve vflishal, in njej pomagat,
bodo vsi spoznali, de si se na prosh-
nje tihistih vbogih k' vsmilenju na-
klonil, kateri svoj vbog, in k' vsmu
dobrimu nepremoshen stan spozna-
jo, in na se ne savupajo, ampak
vse savupanje v' tebe, o Bog, po-

*) 1. Tim. 1. 17.

stavljajo. Vsim bo snano, de si molitev tistih ponishnih, vslishal, kateri niso sebe pravizhnik, in vrednih shteli, kateri se zelo na svojo molituv niso sanesili; ampak so kakor vsih dobrot nevredni, vfiga hudiga pa vredni samo tvojiga vsmilenja zhakali: kateri so bili preprizhani, de grehi njih bratam sa to niso bili odpushteni, ker so ti prevsetno mislili, de imajo sami vse, inu de njih ne potrebujejo; ali pak de imajo do vfiga pravizo inu de si ti, o Bog, dolshan njim kaj dati; inu savolo tiga so oni polni ponishnosti zhes svoje, inu svojih bratov grehe shaluvali.

Kakor ti, o Bog, molitve prevsetnih ne vslisish, tako tudi prošnje ponishnih ne savershesh: kolikor bol se ti ponishujejo, tolikaj bol se njih proshuje proti nebesam vsdigujejo; inu ker si oni s' ozhitnim gresnikam ne vupajo svojih ozhi proti nebesam vsdigniti, ti, o Bog, svoje nebesa, tako rezni, na

semlo spustih, de bi jih od bliso gledal, in vslishal. Oni savershejo kakor hudo vse, kar ti saver-shesh: oni se krive dajo vfiga zhi-gar ti nje, ali njih brate dolshish: oni kadar njim hudobio ozhitash, isgovorov ne jishejo, tudi se so-per ne stavio: oni sasramovanje, katero so saslushili, poterpeshlivo nosio, in tebe sa vse hvalio: in de bi vsmilenje sadobili, svojo nepremoshnost, inu svoje vboshtvu tebi pred ozhi stavio.

19. To pisano bodi sa posledni sa-rod; polk, ki bo stvarjen, bode hvalil Boga.

Zhudesh tvojiga vsmilenja, Go-spod, kadar bosh greshnike preo-bernil, in svojo Zerkuv ponovil, bo v' vezhnim spomini. Dedizhik bo svojim vukam osnanoval, ozhe sinu, mati hzheri, perjatel perjatl, gres-hnik gresniku. Vupanje gresnikov bo oshivelo: gresnik bo gresnika

k' pokori vabil, inu ga serzhniga delal. Vsi, kateri bodo preobernени, bodo vedno pred ozhmi imeli ti-
sto srezhno uro, v' kateri si njih ser-
ze k' pokori omezhil. De se hva-
leshne skashejo, bodo sheleli, in
si persadeli, de bi spomin njih po-
bolshanja na vselej ostal.

Ludem katere bosh ti, Gospod, is
preobernениh gresnikov v' Zerk-
vi vkup sbral, bosh vufhesa k' po-
flushanju, inn premishluvanju res-
nize odperel, svojimu novimu lud-
stvu bosh stvaril zhisto, podvuzhlivo,
k' Boshim debrotam obzhutlivo ser-
ze; ti bosh njemu svete shele, sve-
te nagnenja dal, de bode zelo ves-
nov zhlovek. To novo ludstvu bo
tebe vfigamogozhniga, nar vsmi-
lenishiga Gospoda sposnalo, in
kakor taziga hvalilo. Ono tebe ne
bo vezh samo s' shnabli zhastilo,
svoje serze pak od tebe prozh ober-
nenu imelu; ampak bo tebe v' du-
hu, in v' resnizi molilo: onu bo

tebi sebe kakor dobro dišezh dar
 shgalo: vse njegove misli bodo
 svete, vse njegove skele pravizhne,
 vse njegove dela po tvoji sveti po-
 stavi storjene: njegovi nar vekshi
 opravki bodo molituv, in sahvala:
 s' besedo: ono bo sgol samo tebi
 shivelo, in nad njim bodo ispol-
 njene besede S. Petra, kateri tako
 govori: *) Vi pa ste isvoleni rod, kraj-
 levo masbnistvo, svet narod, ljudstvo Per-
 dobljenja: de zbudeshe tistiga osnaruje,
 kateri je vās is tame k' svoji zbudni luzhi
 poklizal.

20. Is višhave svojiga svetišha gleda
 Gospod sre is nebel na semlo.

21. Vflishat stók jetníkov: raskleniti
 vmorjenze.

Gospod! mi smo slepi, terdov-
 ratni, neverni; nehvaleshni. Kdo

*) 1. Pet. 2. 9.

samore naš v' videzhe, podvuzhli-
 ve, verne, sveste vude tvoje Zer-
 kve preoberniti? kdo drugi kakar
 ti sam samoreh to storiti, kateri
 imah nar vfigamogozhnishi oblast
 zhes našo tudi puntarsko volo?
 Ti si se od naš obernil, inu se
 dershish, kakor bi bil naš zelo po-
 sabil. Ti si se v' svoje visoko sve-
 tishe fkril, in is svojiga strashniga
 sedesha na naš doli izpuhash sodne
 fklepe svoje serdite pravize. Vsi
 kateri tvojo Zerku v' britkosti vi-
 dio, se zhudio, s' glavo strefajo,
 inu reko: *) Je li to mesto, katero je
 bilo nar lepshi, veselje zeliga svejta? Je
 to tista Zerkuv, katera je nekadaj
 tako bogata bila dobrih Kristianov
 in se je v' ozheh vfiga svejta sve-
 tila.

Kadar bo tedaj svejt naš prej sa-
 volo grehov pogublenja vredne, pot-
 le pa skusi pokoro oshivlene, in
 Zerkuv vso ponovleno vidili, bo spo-

snal, de si ti, Gospod, is svojiga prebivališča na naš vsmileno pogledal, de si svoje vuh naklonil, in prošnje teh vslisbal, kateri so pod težko butaro svojih grehov milo jezhal, in serzhuo sheleli is jezhe težke vesti rešeni biti. In Zerkuv se bo nad velikim številam svojih otrok savsela, in kakor Jerusaleem rekla: *) Kdo je meni te rodil? jest sim bil neporoden, in nisim rodil, sim bil odpelan, in vjet: inu te, kdo je isredil? jest sim bil sapušhen, in sam: inu ti kje so bili? In ti, Gospod, porezheš njej: **) Ne bom li jest kateri drugim porod dam, tudi rodil? — bom li jest, kateri druge radovitne delam, nerodoviten? — vse to je moja reka storila, inu vse to je sturjeno, vezhe Gospod.

22. De osnanovajo na Sionu ime Gospodovo: inu njegovo hvalo v Jerusalemu.

23. Kadar se bodo lustva, inu krajli vkup sberali Gospodu flushiti.

Ti, Gospod, delash vse sa svoje

*) Isa. 49. 21. **) Isa. 66. 9. inu 2.

zhaſti volo. Reſhi tedaj s' grehimi ſveſane, in vezhne ſmertí vredne, de bodo tvoje ime vſim nevernim narodam oſnanuvali, inu tebi v' narozhji ſvoje matere katoliſhke Zer- kve hvalo pejli. Zhlovek, dokler je greſhnik, ni vreden tvojiga ime- na oſnanovati, inu tebi hvale pejti: ti ſam ſi njemu to prepovedal, rekozh: *) Sa kaj oſnanujeſh moje ſa- povedi? in jemleſh mojo ſaveſo v' ſvoje vuſta? Vſaj ſovraſhiſh ſvarjenje: in moje beſede ſametujeſh. Kadar boſh tedaj Goſpod greſhniko preobernil, ti bodo bres ſtrahu iz rok ſvojih ſo- vraſhnikov reſheni tebi v' ſvetosti, in pravizhnoſti vſe dni ſvojiga ſhiv- lenja ſluſhili. Oni bodo iz Siona, kateri viſhajo pomejni, tedaj iz viſokiga tvoje ime oſnanuvali, in v' Jeruſalemi, kateri katoliſhko Zerku pomejni, mozh tvoje oſdra- viozhe gnade, in od tvojiga vſmi- lenja perpoveduvali.

*) Psalm. 49. 16.

Takrat bo Zerkuv polna veselja, ker bo polno shivih vudov, svetih otrok. Njih gorezha tubesen sa tvojo zhaft, in sa pride Zerkve bo she druge ludstva s' njih mogozhnik, in krajli vred podboda, de bodo tudi oni veselje do kristianstva dobili, in se k' njemu perdrushili. Takrat bo pravi zhat Zerkvi sre-zho voshiti, inu rezhi, kar je nakadaj Isaia Jerusalemu rekal: *) Vstani Jerusalem, bodi rasvitlen: lej persbla je tvoja luzh - in zhaft Gospodova je nad teboj gori sbla — Narodi bodo v' tvoji luzhi bodili, inu krajli v' svitlobi nad teboj gori gredozhi — Sa to, ker si bil sapusben, in sovrasben, — te bom k' vezhni zhafti sturil, k' veselju od roda do roda: Sejal bosh mleko narodov, in persi krajlov bodo tebe dojile: (to je: tebi se bodo podvergli, inu tebi darovali:) in bosh vedil, de sim jest Gospod tvoj obranik in tvoj odresbenik, mogozhen v' Jakobu.

*) Ise: 60. I. 15.

24. She per mozhi je bil, ko mu je rekel: Povej mi majhino shtevilo mojih dni:

25. Ne jemaj me v' sredi mojih dni, tvoje lejta so od roda do roda.

Gospod! kdo je ta, kateri je tebi, kadar je she per mozhi, in v' sredi svoje mozhi bil, rekal: Povej meni majhino shtevilo mojih dni? Kdo drugi kakor tvoja luba nevesta, tvoja Zerku? Ona je bila od svojiga perzhetka nekaj zhasa polna shivljenja, in mozhi. Njeni pastirji so bili polni duha Boshjiga: ta duh se je v' njih besedah, in djanju obilno kasal: savolo vuzhenosti, bogabojezhnosti, gorezhe lubesni sa Boshjo zhast, sa prido kristianstva so bili oni sa ref njeni stebri, in podpore. Njeni otrozi so bili polni nedolshnosti, in svetosti: kolikor je ona otrok imela, skoraj toliko je svetnikov shtela. Kri njenih Marternikov je bila seme novih Kristianov. Ispovedniki so bili vse-

ti prizhovavzi njeniga resnize in svetosti polniga vuka. Truma njenih diviz je bila lepi zves njene nedolzhnosti. Vsi njeni vudji so bili s' lubesnio tako sklenjeni, de so bili vsi eniga serza, in eniga duha: inu ta tako terdni sklep, ta edinost je bila nje nar vekshi mozh, in terdnost.

Nizh majn ne so k' njeni terdnosti tudi perpomogle svete postave, po katerih je ona svoje otroke k' bogabojezhnosti pelala, in ojštrost, s' katero je gresnika pokorila, kadar so te postave prelomili. Sa ozhitne grehe je bila ozhitna pokora naloshena: in gresniki so nar ojštrejshi pokore sa dobroto shiteli: oni so profili, de bi Zerkav njih med shtevilo spokornikov vsela, in so bili veseli, kadar so bili spokornikam pershteti.

Al ta nje mozh je bila njej vse-
ta; kadar ti ti, o Bog, perpuštil,
de so njeni otrozi njej vseti bili,

eni fizer s' telesno smertjo v' preganjanju, drugi skosi dušno smert krivoverških smot, in posvejtiga spazhenja. Ona terdno vupa, de bo po tvojh oblubah, katere so bres kasanja, spet ponovljena, kadar bosh njene otroke k' praviznosti oshivel. Ravno sa to, ker is ene strani na prajshne lejta svoje mozhi gleda, is druge pa terdno vupa spet mozih dobiti, tako rezhi, v' fredi svoje nekadajne, in perhodne mozhi sdihuje, rekozh: *Povej meni majhno število mojih dni. Oveseli tedaj, Gospod, svojo nevesto s' tem, de njej pokasheh, de je zhal njeniga ponovljenja bliso.*

Ti vsmilenja bogat Bog, si po svojim dopadajenju isvolil tudi is med nevernikov ludi k' isvelizhanju perpelati. Judji so savolo svojiga pregreshenja v' nekaj zhal od tebe po pravizi sapusheni, in kakor govori š. Paul, *) po njih pre-

*) Rim. 11. 11. inu 25.

gresanju je nevernikam izvelizhanje doslo. In po priznavanju S. Paula si sklenil veliko število nevernikov v Zerkuv perpelati: Slepota je zhes en dejt Israela pershla, dokler bi obilnost nevernikov vstopila. Kadar bo število namejnenih nevernikov dopolnjeno, se bomo mi Judam vmaknili, in ti bodo Zerkuv napolnili. Tvoje kraljestvo, o Bog, bo od nas vse to, in na Jude, kateri bodo dober sad nosili, preneseno. Je pa mar vshe pershal ta per tebi odlozheni zhas? je mar vshe dopolnjeno obilno število med nami? Gospod! hudoba je fizer med nami velika, shive vere je malo, se je bati, de bi ki tvoje kraljestvo od nas ne bejshalo. Al ravno sa to daj, de tvoja Zerkuv she vezh otrok med neverniki rodi, preden se Judji vernejo, in nje otrozi bodejo. Glej, adaj so dnevi poroda tvoje Zerkve: ona se trudi v svojim duhovskim porodi, ker ima teshek porod: ker nashe serza so grošno nevkretne, in se branio k'

svetosti prerojene biti. Ne vsami je prozh v'iredi dni njeniga poroda; ampak pusti, de se bo po svojim frezhnim porodi she med nami veselila. Zhimu tolikaj hitish, Gospod? Tebi se nizz ne mudi, ker si vezhni. Zhlovek, ker je vmerjozh: in ker samore njemu zhala, in perloshnosti v'ispelanje njegoviga naprejusetja smankati, more hiteti: tebi pak, ker si vezhni, je vselaj lohko svoje oblube, in svoje naprejusetja izpolniti.

26. Od sazhetka si ti Gospod semlo vsnoval: delo tvojih rok je nebo.

27. Preshla bota, ti pa ostanesih: kakor oblazhilo postaralo se bo vse to.

28. Kakor ogrinalo jih bosh premenil, inu bo premenjeno: ti pa ostanesih ravno tist: tvojih let ne bode konza.

Ti, Gospod, si vsigamogozhen; ti si vezhen, ti si nepremeniiv

Tvoja vsigamogozhnost se obilno kashe, ker si semlo s' vsemi stvarmi vred is nizh stvaril, in nebo tako lepo, kakor je, je delo tvojih rok. Vse stvari sprizhujejo tvojo vsigamogozhnost: vender nobena stvar ni v' stani del tvoje mogozhnosti, in modrosti sadoosti sposnati, tudi ne tebe spodobno zhaštiti: zhlovek je sa to postaulen, de bi s' pomozhjo drugih stvari tebi zhašt in hvalo dajal.

Ti, Gospod, si sebi v' sazhetki svoje ludstvo, namrezh Israelze isvolil, med katerimi je imelo tvoje ime snano, inu zhesheeno biti. Al is-med njih so se eni v' molikovanje podali, drugi pa so tebe samo s' vunajnim, in telesnim zheshenjam zhaštili. De bi tebe prav in spodobno zhaštili, si njim poslal svojiga edinorojeniga Sina. Al to oflepleno ludstvu je svojiga vuzhenika saverglo; in sa to je bilo po pravizi od tebe v' nekaj zhaša savershenno, in mi, kateri smo

is neverniga rodu, smo v' tvojo
slushbo poklizani. Gospod! bosh
mar savergel, katere si poklizar?
Bosh mar vkrajshal svoje vsmilen-
je do nas?

Ref je, de smo se v' serzi od
tebe odvernili, in de mi, kadar
se v' stvarih shamlasto salubimo, veli-
ko hujshi kakor Judji molikujemo.
Mi tebe radi tudi samo s' vunajnim
zhaftenjam zhaštimo, ker nashimu
hudobnemu nagnenju tolikaj soper
ne stoji. Sa to saslushimo od tebe
saversheni biti. Al ti samoresh,
svoje serdito pravizo potolashiti,
bres tiga, de bi bilo treba nas vshe
sdaj savrezhi. Veliko vezh prena-
redi nashe hudobne serza, in stu-
ri nas sveste slushabnike, de tebi
v' duhn, in v' resnizi, tedaj prav,
in spodobno slushimo. Tako bo
tvoja pravizhna serditost vtolashe-
na, inu mi bomo ohranjeni. Tebi
zelo nobena tesha ni nashe serza
prenarediti, ker to tako lahko
sturish, kakor lahko se oblahilo,

ali ogrinalo premejni. Ni drugiga treba, kakor de hozheh, in vse se more sgoditi: sej tvoja vſiga-mogozhnost ni drugiga kakor tvo-ja volja. Ti ſi hotel, in vse je bilo stvarjeno. Prenaredi tedaj naſho volo; al prenaredi jo tako, de jo tudi ſtanovitno ſtorih; sej je premenлива.

Dokler ſmo na tim ſvejt, ſmo premenlivi, in prememba je nam tako laſtna, de nam je zelo potrebna. Ako bi mi vſelej hudobni bili, kdo bi bil iſvelizhan, ker nobeden dober na ſvejt ne pride? in ako bi, kadar ſmo dobri, ne mogli ſe vhudobniti, kje bi bilo naſhe ſaſluſhenje? Šam ti, Goſpod, ſi vezhni, ti ſi nepremenliv. Nebo, in ſemla bota preſhla, tvoje beſede pak ne bodo nikdar preſhle. Ti boſh ſvejt premejniti, bres tige, de bi ſe v' tebi kako premenjenje ſgodilo. Zhe bi tvoje oblube terdne ne oſtale, bi ſe ti premenil; ker tvoje oblube niſo drugiga kakor

ti sam. Gospod! ti si oblubil, da bode tvoja Zerku per nevernikih dokler ne bo namenjeni zhas preobernenja Judov pershal. Zhimu bi pa per nas Zerku bila, ako bi mi ne bili njeni shivi vudi, in otrozi?

Štori tedaj, de se terdnost tvojih oblub zelimu svejtu rasodene, *) de bosh v' svojih besedah resnizbin spernan, in premagash, kadar bosh sojen. Štori, de bomo svești otrozi svoje matere katoliške Zerkve, de bo vsm snano, de tvoja Zerkuv fizer samore nekaj zhasa tlazhena, ne more pa nikdar premagana biti. Štori, de bomo sveti vudi tvoje Zerkve, de se bo savolo nashe svetosti po vfi semli svetila, in de bo ravno ta svetost veliko drusih she nevernih pervabila v' nashe drushbo stopiti. Štori, de bodo tudi skoraj nad Judmi tvoje oblube ispolnjene, in de jih v' Zerkuv perpelesh.

*) Psalm. 50. 5.

Daj, de Judji, kateri so Jakobovi otrozi, sposnajo, kakushna lakota, in stradesh resnize med njimi gospoduje: de isvedo, kako obilno kruha Evangelskih resniz, in svetih skrivnost se v' Egiptovski desheli, katolishki Zerkvi, najde. Daj de skoraj svojiga brata Joshefa, ali bol govoriti, Jesusa Kristusa, kateriga podoba je Joshef bil, sposnajo: de oni, ker so ga prej prodali, in nevernikom isdali, shalostni, in spokorjeni k' njemu perteko, in per njemu shivljenje dobe. Daj, de lepa Rahel, sastopim, Zerkuv nove sinove perdobi, de bo obveselena, kir sdaj savolo tolikaj sgublenih otrok milo Joka.

Vshe sdavnaj prej, preden je katolishka, Zerkuv postavljena bila, je moder Sirah od S. Duha podvuzhen bil, de bodo tudi neverniki k' luzhi resnize perpelani. Sa volo tiga je on v' imeni vsih bogabojezhnih Judov sa preobernenje nevernikov

profil. rekozh: *) Vsmili se nas, o Bog vsib rezhi, poglej nas, in pokashi nam svitlobo svojiga vsmilenja: in posbli svoj strah zbes nevarnike, kateri tebe ne gisbejo, de sposnajo, de ni drugiga Boga svunaj tebe, in de oni tvoje velike dela rasglasujejo. Vsdigni svojo roko zbes ptuje ludstva, de bodo tvojo mozh vidile. De kakor si pred njih ozhmi nad nami pasvezhen bil, tako se bojh tudi pred nasbimi ozhmi nad njimi zbastitliviga iskasal, de tebe sposnajo, kakor smo tudi mi sposnali, de svunaj tebe, o Gospod, ni drusiga Boga. Stori nove snaminja, in delaj nove zhudeshe. Stori zbastitlivo svojo roko, in svojo desnizo. — Stori, de zhas (dopolnenja tvojih oblub) hitro pride, in spomni se konza (to je stori konec odlashtanja) de bodo tvoje zhudeshe rasglasuvali. Stori vsmilenje svojimu ludstvu, je on hotel rezhi, in poslushi se njega k' timu, de neverne ludstva k' sebi perpelesh. Naj ne bode tebi sadosi, de si med nami suan, ampak sturi, de tudi

*) Sir. 36. 1.

druge lujstva tebe spoznajo. Vshe dolgo one vidio našo frezbnost bres tuga, de bi je deleshne bile; stori, de bodo zhaft imele nam perdrushene biti. Preoberni vunaj-ne zhudeshe, katere si sa naš sto- ril, v' zhudeshe, s' katerimi njih volo, -inu serze prestvarish. Hiti rasgnati tamo, katero neveruike pokriva, in perpeli jih v' svetlobo svoje zhafti.

Tako je ta sveti mosh v' imeni bogabojezhnih Judov sa naš profil, kadar smo nar majn vredni bili. Ni mar po vfi pravizi, de se tudi mi od njega vuzhimo sa Jude pro- fiti, kateri so sdaj v' taki slepoti. kakorshni smo mi nekadaj bili? Malo bi bil sa tvojo zhaft, o Bog, vnet; in malo bi Zerkuv lubil, kateri bi s' Siraham ne profil sa Jude, rekozh: *) Spravi ukup vse Jakobove rodove: de spoznajo, de ni dru- giga Boga svunaj tebe, in de oni tvoje ve-

*) Sir. 36. 13.

like dela vasglusujejo: vsami jih kakor od
 sazhetka sa svoj dejleh, Vsmili se svojiga
 ludstva, katero tvoje ime ima, in Israela,
 kateriga si svojimu pervorojenimu enakiga
 storil Vsmili se Jerusalema mesta tvoje sve-
 tinje, mesta tvojiga prebivanja. Napolni
 Sion s' svojimi nedopovedljivimi besedami,
 in svoje ludstvu s' svojo zbastjo. Daj pri-
 zbovanje tem, kateri so od sazhetka tvoje
 stvari, in dopolni prerokovanja, katere so
 prejšnji Preroki v' tvojim imeni govorili.
 Poverni tem, kateri tebe zbakajo, de
 bodo tvoji Preroki resnizbni snajdeni: in
 vslišhi molituv svojib klapzov.

Pusti se, Gospod, k' vsmilenju
 nakloniti sa ludstvo, katero si ti
 kmalo v' sazhetki sebi svojze is-
 volil. Ne pusti v' tami, in v' nes-
 nanju tvoje postave ostati tisto lud-
 stvo, od kateriga smo sveto Pis-
 mu prejeli, po ktermu je zel
 svejt tvojo resnizo, inu tvoje skriv-
 nosti sadobil. Vsi preroki, kateri so
 med tim ludstvam prerokvali, so

vupanje, imeli, de se bo to ludstvo enkrat k' tebi vernilo, in so sa preobernenje tiga ludstva is serza profili. Ne bosh mar solsa, in molitve svojih perjatlov vflifhal? Tvoje oblube so resnizhne, in sa to imamo terdno vupanje, de se bosh s' tim ludstvom spràvil. Kadar pa to ludstvo resnizo vglede, in se preoberne, bo nevernikam s' svojim preobernenjam veliko vezh pomagalo, kakor so eni is-med njega pomagali v' perzhetku katolshke Zerkve. Hiti, Gospod, in pergajaj zhas, de skoraj pride, in de svojimu odlashtanju konez storish.

29. Otrozi tvojih hlapzev bodo stanovali: vterjea bo njih sarod prizho tebe.

Gospod! ti bosh ostanke Israellove - dejleshu njih ozhakov poklizal. Ti bosh Jude prave veje v' oljiko, katere korenina so nekdejni Ozhaki bili vzepil. Ti bosh sarodu tako shivo vero dal, kakorshno

so Ozhaki imeli: in bosh v' sarodu ispolnil, kar si ozhakam obljubil. Tada bo Zerkuv oveselena, tada bo vša oshivela, tada se bo njej kakor postarni Šari voshilo, de je kakor nekadašnja Šara v' svoji veliki starosti omaterila. Ona se ne bo bala, de bi svoje otroke po njih lozhitvi sgubila; saj oni bodo bogabojezhi, Zerkvi, svești, in v' svojo materjo do konca skleneni ostali. Ako lih bodo skušnjave poslednih zhafov nekatere is njih poderle: zela mnoshiza skupaj se ne bo lozhila ker tistikrat ne bo drusih ovaz, katere bi snale po višhimu pastirju v' njegovi hlev, namrezh v' Zerkv prepelane biti: ampak zel hlev se bo s' svojimi ovzami vred v' frezhno, in vezhno deshelo prestavil, in tada *) bo en sam hlev, in en sam pastir.

*) Joan. 10. 16.

VI. Psalm od Pokore.

Sapopadek.

Kadaj, in per kateri perloshnosti je David ta Psalm sloshil, se prav ne ve; ne is tiga Psalma, ne is drusih bukov svetiga Pisma se ne vidi, kadaj, in sa kaj ga je sloshil.

Ta Psalm je glas gresnika, kateri sposna svoje grehe, in ve, kaj hudiga so njemu njegovi gre-

grehi nakopali, on vidi, kako delez je od svojiga Boga lozhen, in kako mozno je sa to nesrezhen: vender svoje serze k' mozhnimu savupanju v' milost Boshjo povsdiguje: in poln savupanja vpije, ne s' vustmi, temuzh v' dnu svojiga serza.

Gresnik, kadar svojo hudobio prav shivo posna, se boji k' Boshji milosti pertezhi: sa to ga David vuzhi, de naj se Boshje postave spomni katera nam vupati zapoveduje, on opomni gresnika, de naj na besede Boshje smisli, s' katerimi Bog obeta, de se bo gresnika vsmilil, kadar koli bo pravo volo se pobolshati imel. David nam od te resnize v' nekim drugim Psalmu prizhuje, kadar tako le govori: *) Kakor visoko je od semle do nebes: tako veliko je njegovo usmilenje do teb, kateri se njega boje. Kakor delez je jutro od vezhero: tako delez je on na

*) Psal. 102. 11.

še pregrebe od nas postavil. To vupanje more biti od rojstva do smerti, tedaj vselaj, in brez prejejanja. To vupanje more takrat nar možnejši biti, kadar je grešnik v' nar vekshi britkosti; ker Bog ti. stokrat nar rajshi pomaga, kadar je nar majn zhloveshke pomozhi. Zhe bi grehi še tako veliki bili, naj se vupanje ne sgubi; sej Bosh. je vsmilenje je vekshi od vse pregrehe.

Ako lih pak David grešnike tako možno k' savupanju vabi, s' tem nozhe grešnikom potuhe dati de bi bol dersno grešili, ali bol sanikerni v' pokori bili. Ampak on sturi to savolo tiga, de bi tistim grešnikom serze podperal, kateri pod teshko bntaro svojih grehov sdihujejo, in so v' nevarnosti obnemagati.

Ta Psalm je tedaj, tako rezhi, kratik sapopadek velizih retniz, katere naš naša vera vuzhi. Ta

Psalm nam pokashe globok padez; in nesreznai stan grešniga zhloveka, njegovo nepremozhnost k' vsimu dobrimu, njegovo slabost, za volo katere si ne more s'lastno mozhjo is svojiga nesrezniga stanu pomagati. Nas vuzhi, de svunaj gnade, katere zhlovek ne saslushi, vse drugo nizh ne pomaga: de prava pravizhnost se per pokori perzhne, pokora pak ima per veri v' Odreshenika svoj sazhetik: de lastnu snaminje vere, per kateri se pokora perzhne, je to, de je ponishna, in de se opera na shivo vupanje v' nesaslushene oblube Boshje. Nas sadnizh vuzhi, de je Bog Odreshenika, in Isvelizharja oblubil, in de vsi grešniki naj v' neismerjeno zeno njegoviga odreshenja savupajo: de bres njega nizh ni vupanja; na njegovo saslushenje pa se vse od Boga sadobiti samore. David nam vse te resnize v' podobi molitve pred ozhi stavi; in ta njegova molitev more grešniku podobik, in posnemik biti,

po katerim de naj k' Bogu sdi-
hova. Sa to je Zerkuv ta Psalm
med fhtevilo Psalmov od pokore
postavila, de bi gresniki ta Psalm
vezhkrat molili, in dar resnizhne
pokore sadobili.

1. Is globozhine vpijem do tebe, Go-
spod! Gospod! vřlišhi moj glas.

Is globozhine spazhenja, v' ka-
tero fim se pogresnil; is globozhi-
ne, v' katero fim s' grehimi vse
skosi bol sabredel; is globozhine
terdovratnosti, v' kateri se glas
tvoje resnize ne sastopi, in v' ka-
teri se nad teboj, in tvojo sveto
postavo veliko gausenja ima; is
groba, is kateriga gresniki tako
ostuden semrad hudobie izpuřbajo,
de se nobeden osdravnik k' njim
perblishati ne vupa, kateri so vshe
dolgo v' svoji pregrehi mertvi, in
nad katerim Marta, to je, Zerkuv
milo joka, al svoje sdihovanje,
zhe se ti, o Bog, jih posebno ne

vsmilish, sgubleno shiteje; is ta-
ke globozhine upijem k' tebi, Gospod!

Moje serze ni vezh moje; moja
dusha bres vse mozhi, in s' grehmi
svesana leski; moje v' pregresnim
veselji rasvajeno meso ie punta
zhes vse pravizhne shele mojiga
daha: duh se sheli ponoviti, v'
hudobii sastarano meso pa se boji
staro hudobio od sebe vrezhi. Meni
svitloba mali, ozhi mojiga serza so
otamnele: v' tami svoje hudobie ne
snam vezh tebe jiskati. Same vusta
imam, s' katerimi samorem na
pomozh klizati: al tudi te vshe sko-
raj niso v' moji oblasti, in nozhe-
jo meni slushiti; ker se zelo po-
redkim, in s' veliko filo komaj od-
perajo: ravno sdaj zhutim, de se
odperajo, in sa to ravno sdaj is
globozhine upijem k' tebi Gospod!

Do sdaj ne samo nisim sa svoje
preoburnenje s' velikim vpirjam pro-
fil, ampak she shelel nisim tega:
kako nek bi shele imenoval oiste

naklone k' dobrimu, kakeri so, kakor bi s' ozhmi trenil, v' meni vstali, in minuli? kako bi shele imeneval tiste nagibke svojiga serza, kateri, preden so samogli kaj sdihovanja obuditi, so bili vshe skusi nasprutne shele oversheni? kako bi samogel imenovati shele tisto volo, katera me je gnala odlogo profiti, sa to, de bi zhas imel dalej greshiti? V' zhasih sim hotel: al, Gospod! ne smem rezhi, de sim hotel, ker sa res, in s' zelo volo nisim hotel: jest bi bil morebiti hotel, ako bi tako mlad ne bil, ako bi se ne bil v' taki sloshnosti, in sladkosti telesniga shivljenja nashal: morebiti bi jest bil hotel, ako bi bil svejtu maja perjeten, kakor sim bil, in ako bi nad posvejtnimi nezhimernosti, in veselizami ne bil tolikaj sladkosti nashal. Jest bi bil veruval, kar so meni Boshji namestniki od sladkosti prave bogabojezhnosti, inu od frezhnosti bogabojezhnih perpovedovali. Jest bi bil hotel, ako bi bil

veruval; de si ti, Gospod, perpavlen vſaziga, kateri ſe k' tebi reſnizhno verue, ſprejeti, de je tvoj jarm ſladak, in tvoja butara lohka, in de bodo vſi, kateri k' tebi pridejo, poſhivleni. Kolikokrat je mene ſtrah ſavolo tvojih ſodba, Gospod, k' pokori gnal! al adajzi ſo mene poſtave od prave pokore mojimu meſu preojſtre oſtraſhile. Ta neſrezen ſtrah je lubesen do- briga prevagal, in vola hudo delati je volo dobro ſturiti premagala. Kadar ſim ſe tudi pobolſhati hotel, ſim hotel, ne ſa to, ker je meni greh ſopern bil, temuzh, ker je meni nadleſhen bil ſtan, v' kateriga me je greh poſtavil. Kolikokrat kadar me je ſvejt reſhalil, ſim ſizer ſopernost nad njim imel, in ſim tebe, Gospod, ſa preobernenje proſil; al na tihim ſim ſe bal vſliſhan biti, ſo moje ſhele tako ſlabe bile, de ti mene niſi vſliſhal:

Sdaj pa, Gospod, verujem, sdaj
terdno vupam, sdaj sa ref hozhem,
in is serza shelim: sa to s' vso
mozho vpijem. Ah Gospod! ako
bi smel tebe svojiga ozheta ime-
nuvati: ako bi si vupal tvoje nek-
dajne vsmilenja, tvojo prejšnjo
lubesnivost proti tvojim otrokam
tebi pred ozhi postaviti. — Al jest
nifim vreden tvoj sin imenovan
biti, ker fim gresbil v' nebo, in
prizho tebe. Sa to ne bom tebe
imenoval svojiga Boga, ne svoji-
ga ozheta: sadošti je meni, zhe
smem tebe svojiga Gospoda ime-
nuvati: Gospod! vslisbi moj glas. Al
de ga vslisnih, stori, de bo tvoj duh
v' meni s' nedopovedlivim sdihuan-
jam sdihoval. Daj mojemu glasu
tako mozh, de ga bo v' tvoje vs-
milene vufhesa pergnala. Daj
mojemu glasu mozh, kakor jo svo-
jimu glasu dast, kadar hozhesk
terdovratne greshnike sbošti, ome-
zhit, in preoberniti.

2. Naj se nagnejo tvoje vušesa v' glas moje prošnje.

Vpitje mojih prejšnjih grehov je do tebe gori stopilu: to sim sdaj-
zi zhtil, ker je bil neki nepokoj
v' mojim serzi strah, in sbadanje
v' vesti, in vunanje nadloge so me-
ne okoli, inu okoli obsule. Gospod!
ne boš mar glasu mojiga notraj-
niga kasanja vslishal? Tvoje vuho,
Gospod, slisli tudi nar skrivnišči,
sdihtovanje serza; zlo perpravnost
serza k' sdihtovanja slisli tvoje
zhujezhe vuho: ne boš mar vslis-
hal sdihtovanje ozhitniga gresni-
ka, kateri si ni vupal proti nebe-
sam gori pogledati. Vsaj si sprejel
ozhitno gresnizo. Kadar je per
tvojih nogah stala, in s' svojimi
solsami tebi noge vmivala. More-
biti, kadar me vidish na semli le-
shati, in de s' tim motiti hozhem,
kakor sim prej na greh navešan de-
lal, kadar sim tebe pobolšhanja

profil, v' serzi pa se bal ga do-
biti? kratko nikar tako Gospod;
lej sdaj zhutim, de ne prosim jest,
ampak de prosi v' meni tvoj duh,
kateri je svete shele v' mojim ser-
zi obudil.

Moj glas fizer she ni glas kake
popolnim mozhne lubesni, katera
ima pravizo vse od tebe vupati,
in tudi vse od tebe sadobi. More-
biti moj glas samo is strahu sa-
volo vezhniga pogublenja pride:
tudi she nimam vse tiste superno-
sti nad greham, kakorshno vsaki
greh saflushi, ker hudobe svojih
grehov, inu tvoje neskonzhne sve-
tosti she sadoosti shivo ne sposnam.
Vender ne saversi mojiga upitja,
ker ravno zhes to shalujem, de se
vezh svojiga pogublenja kakor tvo-
jiga reshajenja bojim.

3. Zhe bosh grehe dershal Gospod:
Gospod! kdo bo obstal?

Ako bi jest take prestopke na se-
bi imel, kateri so zhloveshki fla-

bošti lašni, kateri zhloveku bres premislika, in mem njegove vole, tako rezhi, vjidejo: ako bi take pogreške v' sebi nashal, katere se tudi med nar bolshi dela mešajo, in zelu zhednosti oprashe, katerih komaj oko prav tanke vesti vgleđa, bi jest vender tvoji pravizi veliko dolshan bil, in bi ne imel drusiga storiti, kakor se k' tvojim nogam vrezhi, in s' sol sami tebe profici, de s' menojo svojim hlapzom v' sodbo ne hodi, ampak de se spomni, kaj sim po natori, in kaj sim skusi greh. Al ker sim kriv tazih grehov, katere meni svet Evangeli, moja shiroka vest, in pa hudoben svejt ozhita: kriv tolikaj grehov, kolikor je kristianskih dolshnost, in kolikur dobriga v' djanju storiti sim perloshnost imel; kako je meni mogozhe pred teboj obstati? sej po besedah S Petra: *) Zbe bo pravishen komaj isvelizhan, kje se bo budobnik, in gresbnik pokasal?

*) 1. Pet. 4. 18.

Gospod! kako se bo meni godilo, zhe ti vse moje hudobie gledash, zhe vse grehe shtejesh, kateri so is moje hudobie pershli? kako bo s' menoj ako na to mislish, de sim sebe, eno nar imenitnistih stvari tvojih rok svergel, in tvojo meni v' dusho vtisneno podobo omadeshal, de sim sebe vud kristusov hudizhu isdal, in sebe tempel svetiga Duha onezhastil? kako bom ostal, zhe pogledash be sim svoje karstne oblube tako dersno prelomil, in svete Evangelske sapovedi sanizhuval? Ah! koliko svojih blishnih sim v' svojim shivlenji pobujshal! kakor kazha sim jih salasual: kolikokrat sim se bogabojeznosti poslushil, de bi njih v' hudizhove saderge sapelal! Zhe ti Gospod, glas po meni sapelanih, kateri sa moshtuvanje vpijejo, slishish, kako veliko bolshe bi bilo meni, de bi s' kamnam na vrati v' globozhino morja vtoplen bil: ker *) Gorje timu, po ktermu po-

*) Matt. 18. 7.

hujšanje pride! Kako bom obstal zhe pomislím, de po tím, kadar sím gresíl, nísim hotel svoje hudobie sposnati, tudi se je ne kriviga dati, ampak kolikor sím samogel, sím jo pred tvojím namestnikam sakri- val, ali vsaj isgovarjal! Verh ti- ga sím se na tihim, o de bi tudi odkrito prizho svojih tovaršhov ne bil nikdar storil, posmehuval, de sím eniga tvoji namestnikov pre- slepil, de sím svojo dušo she huj- ši ranil, in sam sebe slepil. Ni bilo moji hudobii sadošti, de sím tebe reshalil, ampak sím tudi ve- sel bil, ker sím vezh zhasa v' ne- varnosti vezhniga pogublenja tizhal. Gospod! sam sebe ne morem savo- lo tige prenesiti, kako bom pred teboj obstal?

4. Al per tebi je odpushtanje, in sa- volo tvoje postave zhakam tebe, Gospod!

Ti, Gospod, posnash, kaj sím jest, posnash mojo slabost, moje nag- nenja, moje na hudobie obetneno

serze. Kaj je zlovek drugiga, le slabu meso, in sama slabost je: slabost v' mladih lejtih, slabost v' sredi starosti, slabost v' starih lejtih. Nizh tiga, kar je v' njemu, in nizh, kar je svunaj njega, ne samore njegove samopustnosti staviti. Veliko vezh use, kar je svunaj njega, vlezhe njega sapelivo nase, in vse, kar je v' njemu, ga shene, de bi se v' svunajne rasvelelenja islil, katere tvoja sveta, in pravizhna postava prepoveduje. Ti, Gospod, ostanesh vselaj Gospod svojiga vsmilenja: ti se vsmilish, kateriga se vsmiliti hozhesh, in kateriga se vsmilish, timu po svojim vsmilenju sturish.

To mene v' strahu dershi, in ponishuje: sej kdo samore tvoje sodbe isvediti: *) Kdo je misli Gospodove sposnal? ali kdo je njegovi svetovavez bil? Kdo bi se ne tresil, kadar ve, de tvojo jeso saslushi,

* Rim. 11. 34.

tvojiga vsmilenja pak ni vreden. Nizh ni v' meni, kar bi samoglo tebe k' vsmilenju obuditi: ampak vse moje sudershanje samore tvojo pravizhno, in ojstro jeso rasdra-shiti. Vse, kar dobriga imam, je od tebe: moje dobre dela v' meni tvoj duh dela; moja pokora je tvoj dar, in moja vera iz tebe pride. Vse pak, kar je hudobniga, in spazheniga, je od rodovinskiga greha moja lastina. Kje bi bil sdaj, ako bi tebe pogubljenje gresnikovo vese-lilo? Al per tebi je nagnenje k' vsmilenju, in sanashanju, kateri-mu nizh drugiga soper ne stoji, kakor nezavuplivoft v' tebe. Kmalo pa, kadar gresnik v' tebe vupati sazhe, sazhefi tudi ti proti njemu vsmilen biti. Tvoja svestoba v' oblubah moje vupanje obudi, katero so moji grehi oflabeli, in poderli. Ti, Gospod, si sam sebi postavil sturil, in si se terdno sa-veral, gresniku persanesiti, kadar se bo resnizhno k' tebi ober-nil. Na to se po polnim sanesem; to

je podpora mojiga vupanja, to je terdni steber, na kateriga se naflanjam: to je moje samo obveselenje.

5. Moja dušha zhaka njegove besede:
moja dušha v' Gospoda savupa.

Moja dušha! sa kaj si tako silno shaloftna? sa kaj se pravize Bosh-je tolikaj bojish? sa kaj se tolikaj trefesh per spominu na svoje grehe? Mejnish mar, de je tvoja molitu savernena, de je tvoje preobernen-je prazno, de je tvoje pogubljenje gotovo? Nikar tako ne misli, ampak vupaj v' Gospoda. Ako bi sami tisti, kateri tebi pokoro osnanujejo, in tebe k' pobolshanju rav-
najo, tebi vsmilenje obetali, bi se ti sa res imela bati; Ker gresnik rad gresniku vupanje dela: zhlo-
vek, kateri je nagnen k' laganju, in je ves berlav, kadar od Gospodovih potov sodi, se zelo lohko v' svoji sodbi sapele. Al beseda, na katero se more tvoje vupanje opera-

ti, je beseda tvojiga Gospoda, tvojiga Boga, beseda, katera je s' peresega poterjena: *) *Kakor resnižno jest shivim, pove Gospod Bog: nozhem smert hudobniga, temozh de je hudoben od svojiga djanja preoberne, in de shivi. Samore Bog vmreti? Ne po nobeni zeni ker je samo shivljenje. Zhe pak Bog vmreti ne more, so tudi njegove oblube nepremaknene; sej on saterdi, de tako ref, kakor ref shivi, nozhe pogubljenja gresnikoviga, le de bi se preobernil, in shivel. On oblubi, de bo dusno gresnikovo, kateri se resnižno preoberni, ozhistil in vse rane sazeli, katere je greh njej storil. **) *Jen-jajte budobno delati, vuzbite se dobro storiti: — Po tim pridite, in pertoshite se zhes - me, vezbe Gospod: zhe bi bili vasbi grehi kakor sbkarlat, bodo kakor sneg uheleni: inn ako bi bili kakor barsun rudezbi, bodo kakor volna beli. On zelo oblubi, de bo takimu spokorniku**

*) Ezek. 33. 11. **) Isa. 1. 16.

ne samo vse grehe odpustil, temuzh, de jih bo tudi posabil *) Ako krivizben zhes vse svoje storjene grehe pokoro stori, in vse moje zapovedi dopolni, ter prav, inu po pravizi dela: bo gotovo shivel, in ne vmerel. In nobene njegovih sturjenib hudobij se ne bom spomnil. Glej, moja duha! Gospodova beseda je, de nebo, in semla bošta prefhla, njegove besede pa ne bodo nikdar prefhle Gospod ni dolshan tebi besedo resnize dati. Al ti si grosno nehvaleshna, ako v' njo, kadar jo tebi da, vupati nozhesh. Sami tisti kateri hozhejo v' svoji hudobii ostati, nozhejo v' Gospodovo besedo vupati: kateri pak na Gospoda svoje zelu savupanje postavio, ne bodo nikdar oframoteni.

6. Od jutrajniga zhuvanja do nozhi naj Israel v' Gospoda savupa.

Gospod! ti si vezhni Bog, inu tvoja milost je neskonzhna. Ti bi

*) Ezech. 18. 21.

mogel jenjati Bog biti, ako bi tvoja milost kadaj prejenjala. Jest sim tvoj flushabnik. Ti si meni sapovedal, de morem v' tebe vupati: jest bi jenjal tvoj flushabnik biti, ako bi kadaj od vupanja jenjal. Od jutrajniga zhuyanja do nozhi, to je, vselaj tvoj flushabnik ostanem, tedaj hozhem tudi vselaj v' tebe vupati.

Šrezhen je bil nekadaj Jakob, kateri se je s' angelam metal, in ni jenjal, dokler ni angela premagal, in permoral, de ga je po-blagroval. Šrezhen jest, ako moje vupanje vedno ostane, in serdito pravizo Boshjo premaga, de tako oblubljen blager dobim. Ti, Gospod, si mene vdaril, kadar si mene v' grehe pusti pustil; ti le mi tesho delajo, in meni serze po-derajo, de bi fkoraj omagal. Strašna je ta tvoja praviza! Bom pa mar s' njo ostrashen od vupanja jenjal? kratko nikar ne. Jakob ni od

boja jenjal, kadar se je angel kite njegoviga stegna dotaknil, in ki se mu je sdajzi vflushila: tudi jest se nozhem pustiti od tvoje ojstre pravize tako ostrashiti, de bi od vupanja jenjal. Nikdar ne bom besede tvojiga lubiga fina posabil, kateri oblubi, de *) sledni, kateri prasi, prejme: in kateri jiske, ta najde, in kateri terka, timu se odpre. Ako bi tudi ti, Gospod, v' hrami svojiga vezhniga pozhitka kakor nekadaž Evangelški perjatel meni odgovoril, rekozh: **) Ne delaj mi nepokoja — ne morem vstati, in tebi (kar prosih) dati, vender ne bom od vupanja jenjal. Vem fizer, de jest gresnik nisim tvoj perjatel, in de sa perjatelstva volo ne bosh vstal, in meni pomagat: vender vupam, de sa moje nadleshnosti volo bosh vstal, in meni dodejlil, kar potrebujem.

Ti bi samogel meni rezhi, kar je

*) Luk. 11. 10. **) Luk. 11. 7.

tvoj Sin nekadaj Kannnejski sheni, ki je sa isgvanje nezhistiga duha is njene hzhere profila, rekal: *) *Poslan sim le do sgublenib ovaz Israelove bishe. — Ni dobro jemati kruha otrokam, in psam ga metati. Jest sposnam, de savolo moje premajhne vere nifim vreden med Israelov sared fhtet biti: sposnam, de sim savolo svoje hudobie kakor savershen pes, katerimu se ne sme dati, kar je svetiga. Jest se ne stramujem s' to sheno rezhi: **)* Kaj pa de, Gospod, sej tudi pfizbi jedo kaj drobtin, katere padajo od mise njib gospodov. Kokor se ta shena po nobeni zeni ni odgnati dala, tako se tudi jest odgnati ne dam. Jakob se ni vdal, kadar je Angel njega profil, rekozh: ***) *Jest te ne ispustim, zbe meni sbegna ne dasb. Sa to je on na mestu svojiga imena Jakob ime ISRAEL, to je, Mozhan zhes Boga radobil. Tudi jest,*

*) Matt. 15. 24. **) Matt. 15. 27.

***.) 1. Moj. 32. 26.

6 Gospod, ne bom v' tvojo milost vupati jenjal, dokler mene ne odobrotish, dokler mene resnizhno ne preobernesh, in me praviga Israelza, v' katerim ni golufie, ne storish. Preobernea pa, in s' teboj spravljen ne bom jenjal v' tvojo milost vupati; ampak do smerti bo moje vupanje v' tebe terdno ostalo.

7. Per Gospodu je vsmilenje: per njemu obilno odreshenja.

Ni mar Bog pravizhen? Ne govori on v' svetim pismu vezhkrae od svoje serdite pravize? Še mar ne imenuje on, tako rezhi, s' dopadajenjam, Bog moshtuvanja? Sa ref Bog je vse to, kar od sebe terdi: in ti moja dusha, stavi si ga sebi taziga pred ozhi, de jenjash greshiti. Al kako, moja dusha? ta Bog poln pravize, kateri se imenuje Bog moshtuvanja, se ne imenuje mar tudi ozhe vsmilenja? Ne pove li, de njegova milost je ne-

skonzhna, in njegove dobrote bo-
 gactvo nejsmerjeno? Sa kaj tedaj
 vupanje od strahu lozhish? Ne vesh
 mar, de, kadar vsmilenja proshish,
 tebi ni s' hzlovekam temuzh s' Bo-
 gam opravit? Per ludeh bi more-
 biti tudi majhnih prestopikov odpu-
 shanja ne dobil. Ako bi bil s' nar
 majnshim delam tiga, kar sim
 soper tebe, o Gospod, storil, ludi
 reshilil, bi vse moje proshnje bi-
 le sapstojn, vse persadevanje bi
 sgubleno bilo. Jest bi bil pogublen,
 ako bi moje shivljenje njim v' rokah
 stalo: ker tudi nar bol vsmileni
 med ludmi so zelo kratkiga vsmi-
 lenja. Tebe pa moj Bog! sim bres
 vse mere, bres strahu tvojih stra-
 shnih sodba tolikokrat reshilil;
 vedno sim se soper tebe s' svojimi
 grehi vojskuval, in ti si svojo ser-
 dito roko perdershuval, in do sdaj
 moje pokore poterpeshlivo zhakal.
 Bom mar sdaj vupanje sgubil? raj-
 shi porezhem: Per Gospodu je vsmilenje.

Tvoje vsmilenje, glas kervi tvojiga Sina vpije bol možno kakor vsa moja pregreha, kakor vse pohujšanje tolikaj duš, katere sim zapelal. Svunaj Jesusa Kristusa ne najdem drugiga kakor pogubljenje. Nizh nimam v' sebi, kar bi tvojo serdito provizo, o Bog, tolašiti samoglo; temozh vse je tako, de samore tvojo milost reshali. K' tvojimu Sinu pak, ako lih sim reven, in hudoben, pertezhem brez vse škerbi, ravno kakor de bi ne bil vbog, ne hudoben, ker on je vezni sednik, in besednik pred sedesham tvojiga vsmilenja: in škosi njega je per tebi obilno odreshenje. Kaj bom she vezh rekal, kakor sim rekal? She bom eno resnizo, al samo prizho tebe, o Bog, rekal: sej svejt ne posna tebe, in ni v' stani te resnize vumeti. Ako Jesusa Kristusa svojiga Odreshenika pogledam, porezhem, de savolo mojih grehov se Kristusovo vsmilenje kaše,

in Kristus je vsmilen odreshenik tam, kjer se najde kak vbog gresnik. Ravno sa to pa, ker vsmilenje Odreshenika is moje pregrehe perloshnost vsame se pokasati, vupam odpushtanje, in obilno reshenje, de se svejtu iskashe, kar govori S. Paul: *) ker je greh obiln bil, je gnada sbe obilnisthi bila.

Moja dusha! tebe ni drusiga samo spazhenje si: vsiga potrebuješ! vsiga tedaj profi. Samo tiga se varuj, de ne bosh s' kako nezavplivostio Boshji milosti mejnikov stavila. Profi, in per vsmim svojim velikim spazhenji mozno vupaj. Ti profish tiga, kateri je po svojimu Sinu vezh perdobil, kakur si ti njemu dolshna; ti profish tiga, per katerimu je vsmilenje, in obilno odreshenje. O! de bi ti, Gospod, hotel danashni dan svoji Zerkvi veselje storiti, in zhudesk svojiga usmilenja pokasati! al de bi to storil, bi si mogel eniga prav hudob:

niga grešnika v' to isbrati. In glej, ravno jest sim nar hudobniši, nar nevredniši, po polnim zgubljen grešnik. Stori tedaj, Gospod, in iskashi nad menoj, kaku obilno je per tebi odrešenje. Moj Bog! zhe lih sim prah, in pepel, in sa volo svojih grehov she majn kakor prah, inu pepel, vender se predersnem rezhi: ako moja pregreha meni k' dobrimu ne tekne; ako bom majn svet, kakor sim bil hudoben, in pregrešen, se ne bo tvoje odrešenje, vsaj nad menoj, obilno pokazalo, ker vender hožesh, de tudi jest naj rezhem: Per Gospodu je vsmilenje, in per njemu je obilno odrešenje.

8. Odrešil bo Israela od vsih njegovih pregreh.

Moja duša! ti fizer ne vesh prav terdno, zhe si med shtevilam isvolenih: lej *) so pravizbni, in

*) Pridig. 9. 1.

modri, in njih dela so v' Boshji roki: in vender ne ve zblevek, zbe je lubesni, ali serda vredén. Vender nizh ni, sa kogar volo bi se od shtevila isvole-nih lozhila: ampak vupaj, ker vupati tebi tvoj Bog zapove, in vupaj terdno; sej on je tvoj Bog; on sam je Odreshenik. Jesus Kristus je sprava sa tvoje grehe, in tvoje obilno odreshenje. Ne koslov-fka kri nekadajnih darov ne zhlo-veshka roka, ne angel ne bo tebe is pregreh reshil, ampak sam edi-norojen Sin nebeshkiga ozhetz. On je vse tvoje grehe sebi naloshil; on jih je na les krisha nefil: on je vso tvojo pregreho na svojim nedolshnim mesu vmoril: s' svojo lastno kervja je tebe opral, in ves dolg obilno plazhal. Samo glej, de is lubesni proti tvojimu Odre-sheniku svojo pregreho vredno ob-shalujesh, de ji sa res slovo dash, de se je pred Bogam, in njegovim namestnikam odkritoserzhno obto-shish, de se vedno, inu bres sana-shanja v' pokornih delih trudish;

tvoj Bog bo tebi vso pregreho vsmileno odpuštil: on sam bo Israela od vseh njegovih hudobij rešil.

Ne boj se, de bo Gospod rekal: Ako bi bil ta grešnik samo majhno število grehov storil, bi jih jest njemu odpuštil: ako bi njegovi grehi samu ene share bili, bi jih rad posabil: ako bi bil na grehe svoje mladosti druge perkladati jenjal, bi njegovim mladim lejtam persanefil, al njegova hudobia je preobilna: njegove nehvaleshnosti so prevelike; on je vezhkrat vshe sapuštene pregrehe ponovil; on zlo ni jenjal svojih fivih lejt s' grehmi madeshati: to je, kar mene prevezh shali, puštil bom tiga hudobnika v' hudobii, shiveti, in brez pokore umreti. Na misli tako moja duša, od Boga, in ne boj se: ne velikost tvojih pregreh, ne veliko število naj tvojiga vupanja ne podera, veruj, in vupej v' vfigamogozhniga, in vsmileniga Boga, v' Boga, kateri je tebi

svojiga edinorojeniga Sina Odre-
 shenika, inu Isvelizharja dal. Pre-
 stopike, kateri so iz nevednosti
 pershli, pregrehe is hudobie stur-
 jene, grehe, nad katerimi je te-
 be groza, vse pobujshanja, tvoje
 nehvalesknosti, in nesvestobe, po-
 tratenje vseh sadoblenih darov,
 grehe odpusshanja tvojih dolshnost,
 prelomljenja Evangelskih postav, in
 resniz, vse to bo tvoj Bog posabil,
 vse to bo tebi savolo svojiga lubi-
 ga Sina odpustil. Lej *) Gospod je
 vsmilen, in milostliv: dolgo sanashajozh,
 in poln vsmilenja: on se ne jesi bres konza:
 in tudi ne proti na vekoma: ne ravna s'
 nami po nasbih pregrehab: in nam tudi ne
 pourazbuje po nasbih hudobiab. Sej kakor
 visoko je od semle do nebes: tako veliko
 je njegovo vsmilenje s' temi, kateri se nje-
 ga boje. Kakor delezh je jutro od vezhera:
 tako delezh je nashe pregrehe od nas po-
 stavil.

*) Psalm. 102. 11.

Kakor se ozhe otrok vsmili, tako se Gospod tistih vsmili, kateri se njega boje, sej on ve, kako slabe stvari smo mi. On se spomni, de smo prah: de je zhlavek v' svojim shivlenji kakor trava, de on kakor poljska zvetliza zvede. Sej ako vejter zhes njo potegne, je ni vezb: in se ne ve, kje je stala. Vsmilenje Gospodovo pa je od vekoma do vekoma s' temi, kateri se njega boje.

Njegova vsmilena skerb sa tebe, o duha, gre tako delez, de ni nobenimu drugimu le svojimu samimu Šinu dela tvojiga odreshenja isrozhil. Ne Mojsefa, ne kaziga krajla, ne vojvoda ni tebi, kakor nekadaaj Israelzam odreshenika isvolil: ampak sam njegovi Šin je slushbo Odreshenikovo, Šrednikovo, Isvelizharjovo na se vsel. O kako veliko bogastvo njegoviga neismerjeniga vsmilenja je to! Ta hozhe tebi sanesti, kateri tebe ne potrebuje; ta hozhe tebe reshi.

ti, kateriga si reshalila. Ne samo sanefiti bozhe, ampak on sam, kir bi imel tvoj ojster sodnik biti, bode tvoj vsmilen Odreshenik: on slabi, de bi ti mozhna bila: on se da raniti, de bi tvoje rane sazele-
lene bile: zhe lih senze greha nima, hozhe med greshnike shter biti, de bi ti pravizhna bila: on hozhe tvoj Odreshenik biti, de bi ti jenjala flushna grehu, in hudi-
zhu biti. Ne same hudobie prete-
zhenih lejt je perpravlen tebi od-
pustiti, temuzh sbe naprej bo tebe
pred grehi obvaroval: on ni samu
en zhas tvoj Odreshenik, ampak
je za uselej. Gospod! od tign dne-
va se med isvoleno Israelfsko ludst-
vo pershtejem in s' Mojsefam tvo-
jim svestnim flushabnikom pore-
zhem! *) Po svojim vsmilenji si ti ludst-
vo vodil, katero si odtel: in si ga s'
svojo mozhjo b' svojimu svetimu prebival-
sbu nesil. Narodi so se vsdignili, in serdi-
li: — Od mogochnosti tvoje roke naj

*) 2. Moj. 15. 13.

šrab, in trepetanje zbes nje (sovrašni-
ke) pade, Gospod, dokler tvoje ludstvo
katero si v' last vsel, skosi pride. Glej,
Gospod! koliko nevarnih nastav
tvoj slushabnik po Poti isvelizhan-
ja najde; koliko skritih sovrašni-
kov njega salasuje: koliko sapelivih
saderg njemu nastavljajo. Rasvitle
moje ozihi; vterdi v' dobrim mojo
volo: spremlej mene po nevarni
poti: dershi nasaj moje sovrašni-
ke, de meni ne shkodujejo, dok-
ler stopim v' tvoje sveto mesto,
v' katerim bo dopolnjeno nashe
odreshenje. Srezhen tisti dan, ka-
teriga bom od vseh nevarnost po
polnim reshen!

Al kedaj bo ta tako sashelen dan
pershal, ta dan, kateriga ti, Gos-
pod, ne bosh v' meni nizh svojim
ozhem soperniga nashal? *) Gorje
meni, ker moje popotovanje tako dolgo ter-
pi. Jest vshe teshko tega dneva

*) Psalm. 119. 5.

zhakam, in sdihujen vedno po tim dnevi: al vidim, de she nisim vreden po polnim reshen biti; temuzh de se morem she na tim svejti v' pokori truditi, in svoje ferze zhistiti. Al, Gospod, ozhisti mene skoraj od vsih grehov, de me ne bo nizh perderahalo moje doversheno odreshenje sadobiti. Daj mi tako lubesen, de bosh samogel meni rezhi, kar je tvoj lubi Sin od ozhitne gresnize rekal: *) Veliko grehov je njej odpusbenih, ker je veliko lubila. Komur je pak majn odpusbeniga, majn lubi. Daj mi te obveleljenja polne besede slishati, ki so bile Zahensu rezhene: **) Danas je tej bishki isvelizhanje dosblo: sa to, ker je tudi on sin Abraham. In kadar ura mojiga lozhenja is tiga svejta pride, rezi meni, kakor je bilo na desni strani visezhima rasbojniku rezheni: ***) Danas bosh s' menoj v' Paradishu.

*) Luk. 7. 47.
Luk. 23. 43.

**) Luk. 19. 9.

***)

VII. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

Ta Pfalm je David takrat slo-
shil, kadar je pred Absalomam svo-
jim puntarskim sinam bejshal. On
se je okoli klatil, in po luknjah v'
pušhavi skrival, in povsod mu je
bila velika nevarnost. On se tedaj
k' Bogu oberne, in Boga v' tim

Psalmi profi, de bi njega hitro is-
te velike nadloge rešil: on profi,
de bi Bog ne šhel s' njim k' sodbi,
per kateri tudi nar. pravizhnihi ne
bo nedolshen sosjden, temuzh de
bi Bog njemu grehe odpustil, ter
mu pravo pot ne samo pokasal,
ampak de bi tudi Boshji duh njega
po nji vodil. Poln savupenja v'
Boshje vsmilenje v' duhu naprej
pove, de bo Bog njega is nadloge
rešil, njegove sovrasnikke pa
raskropil, in zhe se ne pobolsha-
jo, zelo pogubil.

Zerkuv je ta Psalm med shrevi-
lo sedem Psalmov od Pokore po-
stavila, in hozhe de spokernikam
naj v' molituv slusni. Greshnik, ka-
dar v' tim Psalmi bere: „Sovrasnik
— je moje shivlenje do zemle potovel, on
me je v' tamoto postavil, zaslopi, de je
savolo pervolenja v' grehe grosno
oslepil, in svoje veselje v' pose-
melskih nezhimernostih ima, in sa
to ne saslushi drusiga kakor camoto

peklenškiga bresna. Tako spoznanje svoje slepote, svojih grehov in svojiga nesrezniga stanu je prva stopna k' preobernenju. Grefhnik dalej v' tim Psalmi bere: *Moj duh v' meni od tesnau omaguje, in moje serze je v' meni prestrašeno.* V' tih besedah pokashe, de ga Boshje sodbe strahio: in to je druga stopna k' preobernenju. Ker bi pak on savelo prevelikiga strahu samogel omagati, jiske on, kar je tretja stopna k' pobolshanju, v' sebi veliko vupanje v' Boga obuditi. On se spomni resnizhnosti Boshjih oblub, s' katerimi je Bog oblubil vsem resnizhnim spokornikam grehe odpustiti, in jih v' svoje perjastvu vseti: on pogleda na Boshjo pravizo, katera ne bo krivizhniga serda prevsetnih sovrasnikov podperala, temuzh bo rajshi njemu pomagala, ker je ponizhni spokornik. Dalej jiske grefhnik v' sebi vupanje v' Boga s' tim obuditi, ker savelo svoje zhloveshke slabosti nizh

sam sebi ne vupa, ampak vse od Boshjiga vsmilenja zhaka, ki ga je Bog vse zhale grehnikam storil, kadar so se pred njim ponishali, in se niso nize na svojo mozh sanashali.

Sadnizh opera svoje vupanje na to, ker Bogu pred ozhi stavi, de bo njegova zhast s' tem poviskana, ako njega preeberne, in preoberneniga v' dobrim ohrani. Ker is riga se bo iskalo, de opravizhenje ne pride is zhlovekoviga saslushenja, temuzh is milosti Boshje. Poln savupanja tedaj profi s' gorzhimi shelami ne samo, de bi mu Bog grebe odpustil, in ga is flusnosti hudizhove reshil; temuzh tudi, debi ga s' dobrimi deli obogatil, per skushniavah pred graham obvaruval, v' njegovih dolshnostih podvuzhil, njegovi vodej po poti pravizhnosti bil, njega is vsih dushnih nevarnost reshil, in od njega vse, kar bi samoglo nje-

govimu isvelizhanju na sproti biti,
odvernili.

1. Gospod! vsliši mojo molituv, pošlušaj mojo prošnjo sa volo svoje svestobe: vsliši me po svoji pravizi.

Glej Gospod, grešnik poln nadlog v' nar vekših stiskah, od vsih sapušhen, od vsih sapershen prizhotepe ponishan klezhi, in te na pomozh klizhe. Vsliši mojo molituv, hiti meni pomagat. Ne satisfi svojih vušes prošnjam v' brickostih sakopaniga, in svoje nevrednosti preprizhaniga grešnika, kateri zelo nizh na-se ne savupa, temuzh vse svoje vupanje v' tebe postavla. Jest vezhkrat svoje prošnje proti tebi pošhilam, de bi se s' temi prave, in bol gorezhe shele v' mojim serzi obudile, in de bi sa to bol retnizhno vslišhan bil, ker bi bol gorezhe shelel: namrezh pogostna molituv velike shele v' serzi! obudi, in velike shele prav vne-majo molitvo.

Vender, Gospod, ne vslisli me po moji, ampak po svoji voli. Sej moja spazhena vola me shene sheleti, de bi is britkost, katere so mojimu mesu nadleshne, reshen bil: in vender je morebiti per tebi sklenjeno, de more s' britkostmi moje serze od grehov zhiseno biti: in zhe je taka, se ne branim tvoji shibi podurezhi: al stori, de bom resnizhno osdravlen, in obvaruj me, de me nadloge od tebe ne odvernejo. Sa to te prosim, vslisli me po svoji svestobi, sej ti si svest, de nobenimu prevezh ne nakladash, kakor prizhujе S. Paul kadar tako le govori: *) Nad vas ne pridi druga skushnjava, kakor zbloueshka; (to je, taka, de ni prevelika in zbloueku premagati proteshka:) Bog pa je svest, kateri vas ne bo pustil skushati vezh, kakor premorete, temuzh bo storil, de bo skushnjava vam k' pridu, de jo magate prenesiti. Vslisli me tudi ne po moji, ampak po svoji pra-

*) 1. Kor, 10. 13.

vizhnosti: sej v' sebi ne najdem
drusiga kakor greh, in krivizhnost,
in tedaj, ako bi savolo moje pra-
vizhnosti hotel vflishan biti, bi bil
od tebe gotovo sapušhen. Previet-
ni Farisej je v' templi svojo pra-
vizhnost hvalil, in sa to je krivi-
zhen is templa shel. Ponishni gre-
shnik pa, ker ni v' sebi pravizh-
nosti uafhal, je opravizhen is tem-
pla shel. Namrezh: *) Kdor se bva-
li, naj se v' Gospodu hvali: sej ni ta,
kateri sebe hvali, poterjen: ampak ta,
kateriga Bog hvali.

a. In ne ravnaj sodbe is svojim slu-
shabnikom: sej ni ga shiviga
prizho tebe pravizhniga.

Bom mar godernjal zhes to, ker
me tepesh? Bom mar nevolen zhes
to, ker me sdajzi ne vflishish, in
meni britkosti ne odusamesh? Ako
bi to delal, bi se s' teboj v' sodbo
podal: in gorje meni, aku bi ti,

*) 2. Kor. 10. 17:

s' menoj v' sodbo stopil: v' meni
ni drusiga kakor krivizhnost; ti
pa, Gospod, si sama pravizhnost.
Zelo nizh v' sebi nimam, kar bi
tebi vshezh bilo: vse pa, kar tebe
reshaliti samore, v' sebi najdem.
Zhutim v' sebi vedno, vojsko, ker
meso duhu vselej soper stoji, duh
sposna tvoje svete postave de so
pravizhne al meso se jim pa pun-
ta, in dostikrat duha napele, de v'
pregreshne shele dovoli. Ako ti,
o Bog, pogledash v' moje serze,
koliko gnusob najdesht v' njemu sa
katere jes nizh ne vem; Vse to,
kar moje serze svunaj kashe, me-
ne prepriha, koliko gnusob more
v' mojim serzi tizhati. Gospod! ka-
ko bi se meni godilo, ako bi ti
tako s' menoj delal, kakor fim jes
proti tebi se obnaschal: ako bi tebe
tako veselilo mene pogubiti, kakor
je mene veselilo tebe shaliti: ako
bi ti moje grehe tako na tanko
razgledoval, kakor skerbno fim jes

jiskel svojimu hudobnemu poshe-
lenju strezhi. Sa volo tiga se ne
smem s' teboj pravdati temuzh ve-
liko vezh imam tebe ponishno pro-
fiti de bi ti s' menoj svojim hlap-
zam v' sodbo ne hodil: sej pred
teboj ne bo noben shiv zblovek pravizhen
obstal.

Zhe bosh ti, o Bog, po svoji
ojstri pravizi sodil, ne bo zelu
nobeden zblovek pravizhen najden,
zhe bi she tako bogabojezh v' o-
zheh svejca bil: ker ti bosh v' dan
svoje sodbe tudi dobre dela per
nar svejtlejshi luzhi svoje resnize
pregledoval, in bosh v' njih na-
shal, kar bo tvojiga svarjenja v-
rednu Ako ludje, katerim vest nizh
veliziga ne ozhita, kateri svoje
meso krishajo, in v' lushnost sprav-
lajo, kateri se greha vezh kakor
smerti boje, kateri s' straham, in
trepetam svojiga isvelizhanja ji-
shejo, vender ne vedo, zhe so
tvoje lubesni, ali tvojiga serda v-
redni: kako bo s' menoj, ker fim
se nekadaj v' posvetnim rasvese-

lenji ves vtopil, in adaj, tako rezhi, sam ostanke svojiga shivljenja tebi darujem? Ti ne potrebuješ veliko tošnikov, de moje pogubljenje zhes me skleneš: moja lastna vest bo pred tvojim sodnim stolom tošnik, in pa she nar hujši sodnik: sej jo vedno s' seboj nosim, in ona vse moje misli, shele, besede, in djanja preshteva. Gospod! glej, te pozishno prosim, sum svoje milosti, de se me vsmilish, in meni persaneš.

3. Dušho mi preganja sovrašnik: h' tlam potiška moje shivljenje.

Gospod! vslishi me, in hiti meni pomagat: moj sovrašnik me svunaj, in suotraj preganja. Kdo je ta sovrašnik? ne drugi kakor hudizh: to nam prizhuje svet Evangelij, kadar v' perlihi od lulke tako govori: *) „Sovrašnik pa, kateri

*) Matt. 13. 39.

jo je sejal, je budizb. Ta sovražnik mene svunaj preganja, kadar se hudobnih ljudi posluški, de meni na telesnih rezheh škodujejo. Njegova hudoba je tolikaj vekshi, ker s' tem njemu ni pomagano, temuzh s' takim poshkodovanjam samo jische mojo busho v' greh sapalati, in vmoriti. On mene od svunaj preganja, kadar me jische neskerbniga salesiti, in po poti shivlenja meni skrivne saderge stavi, kakor je pisano: *) Nastava je njemu v' semli skrita, in past po njegovi stesi. Nepervozhliv mojimu isvelizhanju meni vunajne stvari, od katerih ve, de so mi vshez, kache, de bi me, kadar bi te stvari nespametno poshelel, notraj s' greham rani. Meni je tedaj nastava v' semli skrita, kadar je greh v' zhasnih dobizhkih skrit: in past je po moji stesi, kadar sovražnik s' sapelivo sladkostio posvejtnih stvari meni sadergo greha postavi. Tako se sgoti, de,

*) Job. 18. 10.

ker me sovrašnik napeluje ne-
 beshke rezhi sanizhuvati, in po-
 semelskih lubiti, moje shivljenje do
 semle potare. Kako hudo pregan-
 janje moje dushe je to! ker jes se
 toliko bol dusni smerti blisam,
 kolikor bol se od tebe, o Bog, ti
 famo shivljenje, dalsam: in meni
 je nar veksha nevarnost tako de-
 lezh pridti, de bi se meni samog-
 lo sgoditi, kar pove S Paul, re-
 kozh: *) Kateri hozhejo obogatiti, pa-
 dejo v' skusbnjavo, in sadergo budizbovo,
 in v' veliko nepridnib, in sbkodljivih shela,
 katere ludi potope v' pogublenje, in v'
 konzhanje. Sej lakomnost je korenina vsiga
 budiga.

Al sovrašnik me tudi snotraj
 preganja, ker me napeluje, de bi
 popelnim omagal. On meni gaufo-
 bo mojiga dosdajnega shivljenja
 prav shivo pred ozhi stavi: me
 opomni tolikaj opusbanja dobrih
 del, sa katere me prej vest niza

*) 1. Tim. 6. 9.

nizh ni bodla, on me opomni tistih perloshnost, v' katerih bi jes bil imel resnizi prizhovanje dajati, is strahu pak se ludem sameriti sim resnizo samolzhal: me opomni zhasov moje svarjenja vredne nevednosti, v' katerih sim se tvojiga rasvitlenja ogibal; bal sim se namrezb svojo hudobio sposnati, de bi ne bil perfilen jo sapustiti. On meni tebe, o Bog, kakor ojstriga sodnika pred ozhi stavi, kateriga ni mogozhe vtolashiti: tudi me s' tem strashi, de ni vezh zhasa ne pobolshanje misliti, in de bi naj bil prej dobro sazhel, ako bi hotel sdaj dobro dokonzhati. On meni terdi, de dar stanovitnosti je sad shivlenja vedno nedolshniga, de pa nestanovitne dushe, katere so od gveha v' greh padale, nima jo vupati. Tako grosno je to pregaujanje, de je meni vshe serze popolnim vpadlo, in si ne vupam vezh ozhi proti nebesam vsdigniti. Go.

spod! poglej vsmilenu na moj nesrezen stan, in pomagaj mi.

4. Poslaja me v' tamoto, kakor nekdanje merlizhe, medli moj duh nad menoj; serze se v' fredi mene terdi.

Ah mene nesrezniga! shivel sim nekadaj sa Boga, po tem ker sim svejitu odmerel! adaj pa sim Bogu odmerel, ker sa svejit shivim. Po grehu sim mertuv, in kakor v' tamnim bresni sakopan: sej greh ni drusiga kakor smert dushe, ker dushe od tebe vezhno shivljenje lozhi, ker dushe k' vsm dobriu nevkretno stori, njej vso nebesko svetlobo vsame, in v' serzi sopernost nad vsm dobriu napravi. Do tvojih povejl, Gospod, zhlovek oflepi, oglushi, in je nevkreten. Tudi je greh gresnikov pekel: kakor v' pekli nobeniga reda ni, temuzh je vezhno, in strashno prekanjvanje, tako v' gresnim

ferzi ni drugiga kakor nepokoj, in perkuzovanja, ker v' takim ferzi so vse hudobne nagnenja sbudene, vse je tam razvudano, vse nepokojno, in puatarško.

Savolo tiga mojiga nufrezhniga stanu je moje ferze grosno otoshno: moj duh v' meni od teshav oma guje, in meni se skoraj ne lubi shiveri. Ravno to je meni nar nevarnisha saderga, katero mi je moj sovrazhnik nastavil, in v' kateri me premagati bozhe: to je, kakor se on narvezh boji, veselje is sveriga Duha v' ferzi zhlovekovim viditi, ker to veselje zhloveka zhes vse salasuvanje mozhniga, in terdniga stori, tako njega narvezh veseli shalost, in otoshnost zhlovekoviga ferza. Tako otoshnost jisho on vezhkrat zelo nad bogabojezhe ferza isluti, de bi jih prav oslabil, in po tem v' skushnjavi lohka premagal. Nar bolsi pomozh v' taki shalosti in otoshnosti je shalosti, katero ref-

nizhna pokora obudil; ker taka shaloſt neſrezhno shaloſt preſhene, in ker shaloſt, katero ſveti Duh dodejli, je ſazhetik miru, in pokoja v' ſerzi: ſej po beſedah ſ. Paula *) Shaloſt, katera je po Bogu, perneſe s' ſeboj pokoro k' ſtanovitnemu iſvelizhanju: shaloſt jveitna pa ſmert s' ſeboj perneſe. Daj ſedaj, Goſpod, de moj duh v' meni od shalovanja zhes moje grehe omaguje: daj, de bo ſerze v' meni s' ſvetim ſtrahom napolnjeno: de po poti iſvelizhanja ne omagam, temuzh s' reſnizhno pokoro iſvelizhanje doſešem; de bo moj ſovraſhnik, kateri mene hoze s' mojo shaloſtio premagati, ravno s' mojo shaloſtio premagan.

5. Spominujem ſe nekdanjih dni, ſpremifklam vse tvoje dela, prevdarjam djanja tvojih rok.

Kar mene v' moji shaloſti podpera, de ne omagam, in kar moje

*) 2. Kor. 7. 10.

ferze nar bol povsdiguje, je to, kir smilim starih zhasov, kadar si ti, o Bog, ludem vsmilenje storil, kadar so k' tebi polni savupanja pertekli. Ti si na njih zhloveshko slabost pogledal, in jim vsmileno persanefil. Ti si Noetu terduo oblubil, de nozhesh vfiga svejta pogubiti, sa to, ker zhlovek je slabo meso, in od mladosti k' hudimu nagnen. Ti si s' Noetam spravo storil, in v' snaminje te sprave si maverzo v' oblakih postavil: kolikokrat je vgladam, se tvojiga stariga vsmilenja spomnim. Kolikokrat so Israelzi savolo svojih velikih pregreh, savolo hudobniga puntanja zhes - te, Gospod, v' strashne stiske pershli; in ti si jih iz nadlog reshil, na nebi, in na semli si grosne zhudeshe savolo njih delal! In ves svejt, in sveto Pismo od nizh drusiga tolikaj ne prizhuje kakor od tvojga vsmilenja, od lubezni, katero ti do zhloveka imash: in de se tvoj ferd nar bol zhes ludi sa to vne-

ma, ker se razbucjo tvoji luberni
podurezhi, in se k' tvojemu vsmi-
lenju satezhi. Kadar premišlujem
tvoje dela, in dobro prevdarjam
dela tvojih rok, nad vsemi vidim
tvojo nekonzžno previdnost, s'
katero vse vodiš in vse v' pra-
vim redi ohraniš. Kadar pa zhlo-
veka pogledam, se na njem so-
sebno tvoje neismerjena milost
rasodeva; sej zhlovek ni drugiga
kakor grešnik, kateri tebe, o
Bog, tolikokrat shali, kateri je
vsiha nevreden, in samo vreden
od tebe zapušen in savoršen bi-
ti. *) Al ti, kakor mozer moah go-
vori, se vsi vsmilish, ker vse samoref',
in ludem grebe pregledajo, da bi pokoro
storili. — ti vsem sanasesh: sej vse rezhi
so tvoje, o Gosgod, kateri dushe lubish.

6. Stegujem svoje roke proti tebi:
moja dusha je kakor suha semla
pred teboj.

Blagor grešniku, kateri po be-

*) B. Mod. 11. 24.

sedah Davida *) ima svojo volo v' postavi Gospoda, in njegovo postavo noz in dan premišluje. S' takim premišlivanjam najde rešnice, katere samorejo njega soper vse skušnjave poterčiti, in v' njemu možno vupanje obuditi. Po premišlivanju tvoje nejsmerjene milosti je sazhelo moje prestrašeno serze vstajati, in v' tebe vupati. Pola vupanja pa, in shelen tvoje pomozi, o Bog, smislim sdaj opominjanja Jeremia rekozhiga: *) Vsdignimo svoje serza, in roke b' Gospodu v' nebesih: in sazhnem proti tebi svoje serze v' molitvi vsdiguvali, ter svoje roke na spokorne dela, in k' obdarovanja vbogih isteguvali. Prej sim roke na pregrehe isteguval, in tako sim tvojo ozdravijozho roko obijal; isteguval sim roke proti ludem, ker sim se na zhlovesko pomozh sanaschal, isteguval sim roke proti svejtu, ker sim sa volo dobrih del hvale per ludeh jiskal,

*) Psal. 1. 2. **) Shal. Pejsl. 3. 41

in sa to sim tudi nezhimerno plazhilo od golufniga svejta sadobil. Sdaj pa ker si ti mene s' nadlogami razvumil, sdaj, ker sim s' premisluvanjam tvojih del preprizhan, *) de vsaki nar bolshi dajik in vsaki po polnim dober dar je od sgoraj, in pride od Ozbeta luzhi, per katerimu ni premenjenja, tudi ne senze kaksbniga preobrazhanja: kakor je nekadaj David storil, **) Ob zhasi nadloge jishem Gospoda, po nozbi (istegujem) proti njemu svoje roke: in se ne golufam. Proti tebi, Stvarnik mojiga serza, kateri dajash dobro volo, in djanje, istegujem svoje roke, tebe svojiga samiga izvelizharja na pomozh klizhem, savolo tebe samiga, kateri si sadni konez mojih misel, vse delam: ker vem, de ***) nashahvala je ta, prizbovanje nashbe vesti, de prav, in dobro delamo.

Moja dusha je kakor suha semla pred teboj: Sposnam, de nizeh dobriga

*) Jak. 1. 17. **) Psal. 76. 3. ***)
2. Kor. 1. 12.

ni v' meni: sato *) kakor brepeni je-
 len po mraslih vodah, tako brepeni moja
 dušha po tebi, ti neizmerjen studenez
 vŭh dobrot! Moja dušha savolo
 velike suhote, in prasnosti vŭiga
 dobriga tebi odperta ſtoji: in ſheli
 s' vodo tvojih dobrot poſhivlena
 biti: ona je kakor prav suha sem-
 la vſa raspokana, in zhe njej hi-
 tro na pomozh ne prideſh, je v'
 nevarnosti, de bi ſe popolnim v'
 prah ne raſula. Sej kakor semla,
 katera daſhja nima ne ſeleni, ne
 rodi lepiga zvetja, ne ſdaja bo-
 gate ſetve, ampak ſe v' praſen,
 in puſt prah raſtuje, kateriga ve-
 ter vŭiga raſneſe: tako dušha, ka-
 tera vode tvoje gnaſe poſreſha,
 nima lepih zhednoſt, ne rodi obil-
 niga ſadu dobrih del, ni drugiga
 kakor nerodovitno drevo, ki ga je
 lé poſekati, in v' ogin metati, in
 ſhgati. Goſpod! mojo duſho ſheja
 veliko po tebi, in ſavolo tiga vupam,
 de jo boſh s' ſvojo miłoſtjo poſhi-

*) Pfalm. 41. 1.

shivil, ker je pisano: *) Kdor je
shejn, naj pride, in kdor bozbe, naj vsa-
me sapstojn vede shivljenja.

7. Vslishi me hitro, Gospod, moj
duh omaguje.

Gospod! ti si meni do zdaj svo-
jo gnado dati sa to odlaschal, ker
savolo premajhne sheje nisim bil
perpravljen jo po vrednim sprejeti:
ne odlaschaj tedaj sdaj meni je do-
deliti, ker me po tebi, in tvoji
pravizhnosti mozhno sheja. Ne od-
laschaj, ampak hiti meni pomagati:
ker moj duh slabi. Do zdaj nisim mo-
gel prebivaliske tvojiga duha biti,
ker je v' meni duh prevsetnosti
gospoduval: sej tvoj duh ne ostane
drugej kakor v' ponishnim serzi,
v' serzi, katero savolo tvoje be-
fede trepezhe. Sdaj pa moj prev-
setni duh slabi, ker si ga ti s' svo-
jo gnado poderel, in sa to vupam,
de bosh ti mojiga duha supet oshi-

*) Skriv. rasod. 22, 17.

vel, inu me soper vse skušnjave
 mojga sovrasnika mozniga storil:
 ki nar bolshi pomozh skušnjavam
 soper stati je, kadar zhlovek spo-
 sna, in zhuti, de je sam is sebe
 nepremoshen jim soper stati, in
 zhlovek je nar terdnishi takrat,
 kadar sebe nar bol slabiga zhuti.
 Vse shive stvari, govori David, *)
 ako jim sapo vsamesh, poginejo, in se v'
 svoj prah vernejo. Ti bosh svojiga duha
 poslal, in bodo (supet) stvarjene: in ti
 bosh zeli svejt ponovit. Vsami tudi me-
 ni, kolikor mojiga, to je prevset-
 niga duha v' meni najdesh, vsami
 prozh, de stari prevsetni zhlovek
 v' meni konez vsame, de se v'
 svoj prah vernem, in sposnam, de
 uisim drusiga kakor prazen prah,
 in pepel. Daj pa tudi svojiga duha,
 de dom supet ves ponovlen, inu
 de v' Jesusu Kristusu nova stvar
 bodem.

*) Psalm. 109. 29.

8. Nikar ne skrivaj svojiga oblizhja pred menoj: sizer bom enak tistim ki v' jamo gredejo.

Gospod! ti mene po Prereku Zahariu opominjash, rekozh: *) Preobernite se k' meni, reze Gospod vojsk-nih trum: in jes se bom k' vam preober-nil. Al k' tebi se resnizhno preoberniti brez tebe ne samorem; sa to klizhem k' tebi: Ne skrivaj svojiga oblizhja pred menoj. Ti si od mene prevsetniga svoje oblizhje prozh obernil, kadar sim v' svoji nekadajni obilni pravizhnosti prevsetno rekal: **) Ne bom nikoli premak-nen: de bi pa mene previshal, de vso pravizhnost, kolikor je imam, samo od tebe imam, si ti svoje oblizhje od mene obernil, in meni je vse upadlo. Tako si me v' mojih mislih visokiga pomajashal, in mene k' mojimu pridu ponishal. Ne skrivaj tedaj meni ponishanemu svojiga

*) Zah. 1. 3. **) Psal. 29. 7.

oblizhja, de ne bom tistim enak, kateri v' jamo gredejo, hoznem rezhi, kateri vupanje v' tvoje vsmilenje sgube; tedaj ne poznajo svojiga vsmilenja, svojiga serza v' nebela ne povzdigujejo, shelam svojiga mesa streshejo, tebe, o Bog, sanizhujejo, in tako sa res v' globozhini obnemaganja leshe, kakor je pisano: *) Hudoten, kadar v' globozhino grehov pride, sanizhuje. Od tazih se po prizhovanju S. Gregorja sastopio besede, s' katerimi si ti, Gospod, nekadaj Israelzam protil, rekozh: **) Ako bi se pred mojimi ozhmi v' globozhini morja poskrili, bom tam sapovedal kazhi, de jih pizbi, Kakor govori S. Gregor, zhes ta: „ke, kateri so se v' globozhini obnemaganja skrili, oblast dobi „hudizh, de jih grise in jih v' „trebuh svoje hudobie perpele. Ker „on je tista kazha, kateri je „bilo rezhenó: Parst bost jedla vse dni „svojiga shiulenja“ Gospod! ne pu-

*) Prip. 18. 3. **) Amos. 9. 3.

ſi me v' tako jamo, in globozhi-
no pridti.

9. Daj mi ſvojo miloſt ſliſhati ſjutraj :
ki v' tebe ſavupam.

Moja duſha ſhaloſti konez jem-
le, ne odlaſhaj tedaj meni ſvojiga
vſmilenja, in hiti meni, pomagati:
danas rezi meni, kakor ſi ne-
kadaſ Abrahamu rekal: *) Nikar ſe
ne boj -- jeſt ſin tvoſ pomožnik, in tvo-
je ſilno veliko plažbilo. Jeſ ſizer nize
nimam v' ſebi, s' zhemur bi tvoje
vſmilenje ſaſluſhil. Nimam drugiga
tebi v' dar dati, le nekaj oſtankov
ſvojiga ſerza, katere ſi ti perhtra-
nil, de jih ni hudobni ſvejt po-
zherel. Al ravno to ſpoznanje, de
nimam nize ſaſluſhenja v' ſebi,
me nar bol tvojimu vſmilenju bli-
ſha: ker ti o Bog, ſi po prižho-
vanju ſ. Paula rekal **) Vſmilil
ſe bom tiga, kateriga ſe vſmilim, in timu

*) 1. B. Moj. 15. 1. **) Rim. 15.

bom milost storil, kateriga se bom vsmilil.
 S' temi beledami ti meni vediti
 dajh, de se v' zhloveku zelo nizh
 ne najde, sa zhigar volo bi se ti
 njega vsmilil; ampak sama tvoja
 milost je studenez vfiga vsmilenja,
 in isvelizhanja. Milost je v' pokli-
 zanju, in opravizhenju gresnikov;
 milost per stanovitnosti pravizhnih;
 milost per vnebesju isvelizhanih.

*) Gospod! v' tebe savupam, na vekoma
 ne bom saframovan. Ako v' meni she
 kaj vupanja ni dopolni mi ga, de
 bom hitro tvojo milost zhutil. in
 samogel rezhi: **) Gospod je mene
 flishal, in se je me vsmilil: Gospod je
 moj pomocnik bil. Ti si meni moje sbalu-
 vanje v' veselje preverniti: ti si mojo sha-
 lostno oblazhilo rastergal, in mene s' vesel-
 jam obdal: de moja zbast tebi hvalo po-
 je, in ne omolkne: o Gospod moj Bog!
 vezbno bom tebe hvalil.

*) Psal. 30. 1. **) Psal. 29, 11.

10. Kashi mi pot, po ktiri de naj
hodim; k' tebi posdigujem svoje
dušo.

Popotnik, kateri je nesrežno imel
sajiti, ima skerb, pravo pot do-
bro isvesti, de je vezh ne sgre-
shi. Koliko bol more spokornik,
kateri je od poti izvelizhanja sa-
shal, skerben biti pravo pot spos-
nati, de vezh ne sajide! Gospod!
sam sam se vodil, in sa to sam
kakor slepiz sahal; sdaj ker si ti
meni ozhi odperel; in sposnati
dal, de do sdaj nisim bil na pravi
poti, znano stori meni pot po ka-
teri je meni hoditi, ker me strahio
besede tvojiga lubiga Sina. kateri,
kadar je njega nekdo prashal, re-
kozh: *) Je malo teh, kateri so izveli-
zhani? je odgovoril, rekozh: Per-
sadenite si skosi voske vrata jiti, sej vam
povem, njih veliko bo jiskalu noter jiti,
in nebodo mogli. **) Ker vrata so
shiroke, in pot prostorna, katera pele
v' pogublenje, in veliko jih je, kateri

*) Luk. 12. 23. **) Matt. 7. 13

kateri po nji hodio! Kako voske so vrata, in tesna je pot, katera vodi v' shiolenje: in malo jib je, kateri jo najdejo! Ako je pak taka nevarnost, kar pot isvelizhanja sadene, de je zelo malo tib, kateri jo najdejo, kdo drugi jo samore sposnati, svunaj tist, katerimu ti njo vsmileno pokasheh:

Nevarnost pravo pot sgreseliti je toliko vekshi, ker je she tretja pot, katero slepi svejt fredno imenuje, od katere pak § Duh tako govori: *) Ena pot je, katera se zblo-veku prava sdi, nje posledna pak k' smer, ti pele. Ta pot je sa to zapeliva, ker ima nekaj fhiroke, nekaj pa voske poti. Tisti, kateri po taki poti hodio, store nekaj tiga, kar delajo ti, kateri po voski poti hodio: oni se s' njimi postio, s' njimi molio, s' njimi vbogim pomagajo, ne gredo med derhal hudobniga svejta, ne sahajajo v' pre-

*) Prip. 14. 12.

grehne veseluvanja: al oni so tudi s'rimi, kateri so na široki poti, v' serzi prevzetni, v' se salubleni, zlasti, in blaga lakomni, nevoshlivi, zhemerni: oni sloshnosti, in posebne streshbe jishajo: si ne persadevajo svojemu hudobnemu nagnenju soper stati: nad spokornim shivlenjam supernost imajo; se boje sebi, in svejtu odmreti. Ta pot je tudi sa to nevarnishi, ker je tesku sposnati, de ni pravo pot, in se veliko teshej sapusti kakor široka pot. To je dokler zhlovek po tej poti hodi, nima teske vesti, in svejt ga dobriga shiteje. Aku se tedaj ti, Gospod, mene ne vsmilish, in meni prave poti snane ne storish, kako lohko se smotim, in sajidem!

Ti, Gospod, si sizer dushne vodeje meni dal: po katerih hozhesth mene voditi. in meni pravo pot kasati. Sa ref, to je posebni dar tvoje dobrote, de nam od rodu do rodu

potnike poshilash, to je tvoj nam dan nesaslushen dar, kateriga profeti naš je tvoj lubi Sin vuzhil, kadar je svojim vuzkenzam rekal: *) Sbetu je sizer velika, al delavzov je malo. Profite tedaj Gospoda shetve, de posble delavze v' svojo shetuv Al mene fkerbi sapoved, katero je nam tvoj lubi Sin dal, rekozh! *) Vavujte se lashnivih prerokov, kateri k' vam pridejo v' ovzhhjih oblaghilih, snotraj pa so sgrablivi volkovi: ta sapoved meni veliko fkerb dela; fosebau, ker Š. Salesi Škof opominja, med deset tavshant vedjov si le eniga pojiskati. Tvoj lubi Sin je sizer meni snaminje dal, po karerimu se per isberanju spovdnikov dershati, kadar je rekal: Po njih sadji bote jih sposnali. — vsako dobro drevo dobro sadje rodi, malopridno drevo pak malopridno sadje. Al ravno v' timu, ako me ti ne vodiš, se samorem savolo svojiga spazhenja smotiti.

Ti si meni sdaj svojo resnizo vs.

*) Luk. 10. 2.

mileno pokaskl; ti si moje serze proti sebi vnel, inu kolikor zhumim, moja dusha tebe sheli, in sa to vupam, de bosh mene vodil, in meni dobre vojde dal, ker si sam oblubil, rekozh: *) Preobernite se otrozi, in vernite se — in vam bom dal pastirje po svojim serzi, inu vas bodo pafili s' modrosto, in s' vukam. Al, Gospod, kdo ve, kaj v' njegovim serzi tizhi? in kdo ve, zhe ni savolo hudobniza serza vureden smoten biti? Mene strashio besede, katere si ti nekadaj Ezehielu govoril, rekozh: **) Sin zbloveka! ti meshje imajo gnusobe v' svojim serzih, in so postavili pobuisbanje svoje hudobie pred svoje ozbi: bom mar prashan takim odgovoril? savolo tiga govorim, njim inu vezi: To govori Gospod Bog: Vsakimu zbloveku bishe Israel, naj bo, kdor bozhe, kateri bo gnusobe v' svojim serzi imel, in si pobuisbanja svoje hudobie pred ozbi postavil, in pershal, mene po preroka prashat, timu bom jes Gospod po obilnosti njegovih gnusob odgovoril: de bo bishe Israel sapledena

*) Jer. 3. 14. **) Ezech. 14. 3.

v' svojim serzi, s' katerim so se od mene lozbili, in k' svojim molikam nagnili, — In kadar bo prerok v' smoti, in kaj govoril: sim jest Gospod ga sapelal — in bodo svojo hudobio nosili: kakor bo hudobia prashavzova, tako bo hudobia prerokova. Vimili se mene, Gospod, in odverni od mene tako nesrezho: pokonzhaj vso hudobio v' mojim serzi, de ne bo njih tvojga oblizhja od mene odvernilo; znano stori meni pot, po kateri mi je hoditi, ker moja dusha tebi sheli.

11. Gospod! reshi me od mojih sovrasnikov, k' tebi perbejshim: vuzhi me tvojo volo delati, ti si moj Bog.

Popotnik se boji zalés, katere njemu sovrasniki nastavljajo; on se boji ropovzov, de bi nad njega ne perderli, in de bi ga ne obropali. Koliko bol se je meni po poti isvelizhanja bati peklenškiga sovrasnika, kateri po dededah Š. Petra

*) bodi okoli kakor rujovezbi lev, in jišhe, koga bi posherel. Ta moj sovrašnik je tolikaj nevarniši, ker se dostikrat perkrie, kakor govori S. Paul, rekozh: **) Tudi sam Satan se v' Angela svetlobe premeni: kadar namrezh zhloveku po videsu dobre rezbi pred ozhi stavi, sraven pa škoduvati jišhe. Sovrašne ludi dostikrat kaka posvejtana skero, ali opravik od škodovanja smoti, in vdershi. Al po prizhovanju S. Paula ***) Nam se ni vojskuvati soper mešo, in kri (to je soper zhloveke, kateri so is mela, in krivi) temuzh soper poglavarje, in oblasti, soper gospoduvanze tuga tamniga svejta, soper budobne duhove pod nebam: katerih nobene zhasne skerbi ne motio, in kateri vedno v' škodovanje mislio, inu perpravleni zhakajo. Kdo samore tako prekanjene sovrašnike premagati, le sam ti, Gospod, ker is

*) 1. Pet. 5. 8. **) 2. Kor. 11. 14

***) Efes. 6. 12.

tebe vsa mozh izvera? K' tebi samimu perbejšhim, tvoji hoznem ves biti: ne perpušči, de bi sovrašnik nad menoj kaj našel, kar bi nje-ga veselilo, in s' komur bi me loshej zapelal.

Al de tebi, Gospod, vshezh bom vuzhi me tvojo volo storiti. Kaj bi meni pomagalo, ako bi jes tvojo volo samo spoznal? jes bi s' volo tiga bol nesreznen bil, ker bi se meni s'godilo, kar S. Paul od Judov pove, rekozh: *) Postava je v' mejs' persbla, in tako je greh obilnjsi bil. Tvoj lubi Sin je samo tistiga, kateri tvojo volo ispolni, modriga hvalil, in srezniga imenuval, kir je on rekal: **) Sledni, kateri slišči te moje besede, in jih stori, bo enak s'btet modrimu mošhu, kateri je sidal svojo bišbo na skalo: in ploha (zhasnih britkosti) je padla, in so persble derezbe vode (hudobnih shelja) in vetrovi (hudizho-

*) Rim. 5.20. **) Matt. 7. 24.

vih skušnjav) so pibali, in so se v^o tisto bisbo vperli, in ni padla: ki je bila ustanovljena na skalo. Kdo bo pak mene tvojo volo izpolniti tako vuzhil, de jo tudi sa res storim, kaj ne, ti sam? ker v' bukvah Isaia Pre-roka je pisano: *) Vsi tvoji otrozi bodo vuzhenzi Gospodovi. Inu kaj pomaga vuk, kateriga Gospod da? to, kar nam Jesus Kristus pove, rekozh: **) Sledni, kateri je od Ozbe-ta glisbal, inu se ne vuzhil, pride k' meni. S' temi besedami naj vuzhi, de, kateriga ti vuzhish, temu ne dajh le same sastopnosti, de ve, kaj je storiti, ampak mu tudi volo dodej-lish, de stori, kar imeti hozhesh. Nekadaj so Israelzi Mojsesu rekli. ***) Govori ti s' nami: in mi te bomo poslusnali: naj nikar Gospod s' nami ne govori, de ki ne umerjemo. Nikar ta-ko, Gospod. Jes tako ne profira, temuzh veliko vezh s' Samuelam rezhem: ****) Govori, Gospod,

*) Isa. 54. 13. **) Joan. 6. 45. ***) 2.

B. Moj. 20. 19. ****) 1. Krajl. 9 10.

Sej tvoji blapez poslušha. Naj ne govori meni Mojzes, ne kdo Prerokov, temuzh ti sam, o Bog, govori meni. Uni fizer samorejo besedam glas dati, al duha ne morejo dati: oni res lepo, in dodro govore; al zhe ti molzhish, ne morejo serza vshgati. Oni nam skivnosti povedajo, ti pa nam rasodevash njih skrivne pomenke, oni nam zapovedi osnanujejo, ti pa dash njih dopolnenje: oni nam pot kashejo, ti pa nam dodejlsh mozh po uji hoditi: oni delajo samo od svunaj ti pa podvuzhish, in rasvitlish serza od snotraj: oni krope, in mezhio od svunaj, ti pa dash rast, in rodovitnost. Sa tiga volo naj ne govori meni Mojzes, ne kdo drugi, temuzh ti moj Bog, in Gospod, ti vezhna resniza; de ki ne vmerjem, ali mrasel ne ostanem, zhe bi bil samo od svunaj opominjan, in bi snotraj ne bil vshgan: de se ne bo meni enkrat ozhicalo, de sim tvojo volo flishal, je pa

ne storil, de fim jo sposnal, je pa ne lubil, de fim veruval, pa ne izpolnil. Govori Gosdod! ker imash besede vezhniga shivlenja: *Sej ti si moj Bog, moj Stvarnik; moj posvezhuvavez. Ti si shivljenje moje duše, luzh mojiga serza: vuzhi mene svojo volo storiti, de bošh moje veliko plazhilo v' nebesih.*

12. Tvoj dober duh naj me vodi po ravni poti: Gospod! *pekrepzhaj me sa svojiga imena volo.*

Moj prevsetni, in slepi duh me je po sapelivi zesti vodil: v' tami posvejtnih nezhimernost fim tolikaj zhasa okoli tapal, in zhe fim bol svojiga duha posluschal, dalej fim sashal. Naj meni sdaj tvoj dober duh ne le ravno pot kashe, temuzh naj mene tudi po nji vodi. Daj meni tako podvuzhlivo serze, de ne bom zelo nizh po svoji voli, po svojim vshezhju delal, de ne bom

gledal velike dela storiti, kamor bi me nagnenje mojiga prevzerniga duha pelalo, ampak de se bom pustil tvojimu duhu, kamor bo hotel, gadi. Ker tvoj duh je dober vodnik, in vodej, ker je po besedah Isaia *) duh modrosti, in vurnosti, duh sveta, in mozhi, duh snanja, in bogalubnosti, in duh Gospodoviga strahu. On je duh modrosti, kateri nam kaže, v' komu je prava treznost, in stori, de nar perpravnishi pomozhi isvolimo njo dolezhi. On je duh Vurnosti, kateri nas s' svojo luzhjo rasvetli, de smo v' stani prav vurneti resnize in skrivnosti Prave vere. On je duh sveta de per vsakorshnih perloshnostih spoznamo, kar nam ti, o Bog, zapovesh, in kar nam je storiti, de tvojo volo ispolnimo. On je duh mozhi, s' katero se tebe, in svojih dolshnost tako terdno derishimo, de nas nobena rezh ne maga odverniti, tudi ne

*) Isa. 11. 2.

oslabeti. On je duh snanja, kateri nam da potrebno sastopnost tebe, inu sebe prav spoznati. On je duh bogalubnosti, kateri stori, da vse, kar je v' slushbo Boshjo, storimo radovolno, in s' veseljam, katero is gorezhe lubesni pride. On je duh Gospodoviga strahu, kateri nas perganja, vsiga se skerbno oganiti, kar kol bi njega shalilo, in to ne savolo tiga, kakor bi se bali tepeni biti, temuzh sa to, ker per tebi v' samero pridti nar vekshi nesrezho shtejemo.

Daj, Gospod, meni tiga svojiga duha, da mene po ravni poti vodi, inu meni dushno shivljenje ohrani, da ne bom po mesi shivel, in tako na dushi vmerel: sej po besedah S. Paula, *) Kateri so po meso, si vumio to, kar je mesa. Kateri so pak po duhu, zhutio, kar je duha. Al ravumnost mesa je smert: in ravumnost duha je shivljenje, in mir. Ker modrost mesa

*) Rim, 8. 5.

je Bogu souvashnu, ker Boshji postavi ni podvershena, in tudi ne more biti: Kateri pa so v' mesi ne morejo biti vshezh Bogu. Zhe kdo Kristusoviga duha nima, ta ni njegov. Ako pa Kristus v' vas prebiva: je telo sizer mervuo (to je, smerti, inu strohlivosti podversheno) savolo greha; duh pa sbivi savolo pravizhnosti (to je, savolo lubesni, v' kateri je pravizhnost) zhe pa duh tistiga, kateri je Jhesusa od mervvih obudil, v' vas prebiva: bo ta, kateri je Jhesusa Kristusa od mervvih obudil, tudi vashe umerjizbe telefa oshivel savolo njegoviga duha, kateri v' vas prebiva. Jes dobro vumem, kaj S. Paul tukaj govori: on hozhe namrezh mene podvuzhiti, de naj ne shela svojiga mesa ispolnim, in po voli mesa shivim, de tebi, o Bog, zhe po shelah mesa shivim, vshezh biti ne morem, in Kristusoviga duha v' sebi nimam, in tako sm na duski pred tvojimi ozhmi mervv: zhe pa po mesi ne

shivim prebiva v' meni Kristus, in zhe lih je moje telu bolesnam, smerti, strohlivosti podversbeno, vender shivi moja dusha, in je pravizhna; verh tiga pa bode tudi enkrat mojo vmerjozhe telo k' vezhnimu shivlenju oshivelo.

Ti, Gospod, si meni sizer tiga svojiga dobriga duha vshe dodejlil, kadar si moje serze od hudobie odvernili, in pobolshali; sej tako si mojiga duha oshivel: stori she, de sadobleno shivlenje v' meni raste, in de v' meni vedno ostane. Stori, de, ker je nozh hudobie preshla, in se je dan pravizhnosti meni sa-svetil, dela hudobie po polnim od sebe vershem, in Kristusa oblezhem, de bom s' s. Paulam samogel rezhi: *) Jest shivim, ne vezh jes: ampak Kristus shivi v' meni. Kako frezhen bi jes bil, ako bi Kristusa dushao shivlenje v' tebi vedno ohraniti samogel!

*) Gal. 2. 20.

Al be to sadobim, hoznem storiti,
kar me Š Paul vuzhi, rekozh : *)
Ako bote po mesu shiveli, bote umerli:
ako bote pa dela mesa s' duham morili,
bote shiveli. Jes hoznem vedno svo-
je mesu tretji, in krishati, de sa-
morem s' Š. Paulam rezihi : **) S'
Kristusam sim na krish nabit Šej ***)
ako smo s' Kristusam umerli, verujemo,
de bomo tudi s' Kristusam vred shiveli.
Gospod! Daj meni mozh de bom
vselej svoje meso v' flushnosti der-
shal, sebi, in svejtu se krishal, in
tebi vedno shivel. Štori to ne sa-
volo mene, ampak la svojiga ime-
na volo de bo tvoje ime zheshe-
no, in se iskasho, kako resnizhen
fi v' svojih oblubah.

13. Ispeli po svoji pravizhnosti mojo
dušno is nadloge, pokonzhaj po
svojim vsmilenju moje savrash-
nike.

Ispeli mojo dušno, Gospod, is te
nadloge, katera me na svejti sti-

*) Rim. 8. 13. **) Gal. 2. 19. ***)
Rim. 6. 3.

ška; ispeli jo ne po moji pravizhnosti, ne po mojemu saslushenju, ker vse to je nizh, ampak po svoji pravizhnosti, to je, po svoji svetobi v' oblubah; ker se pravizhniga iskashesh, kadar svoje oblube izpolnish. Med tolikaj britkostmi na svejti ni nobene hujše, kakor je v' vednim vojskovanju biti: ker po besedah S. Paula *) Meso posheli soper duha, duh pa soper meso: sej ta dva sta eden drugimu soper. Svoje meso vedno s' seboj nosim, in ono mene bres preneha nadleguje, ker je polno napazhnih shela, in fili, de bi se mu vselej vstreglo: Svejt ima veliko stvar, katere vse imajo grozno sapelivo sladkost v' sebi. Hudizb vedno preshi, kako bi meni škoduval, in kako bi me v' svoje saderge vjel. Kdo se samore vsm tim sovrasnikam vbriniti, de bi njega od poti isvelizhanja ne odvernili?

fosebno kdo bo hudizhù soper stal,
 ako ti, Gospod, ne pomagash?
 sej on je tolikaj bujšhi sovrashnik,
 ker je poln zvi jazh, in ker se na-
 shiga mesa, in svejta poslushi, de
 hi nas zapelal, in premagal. Vs-
 digni se tedaj ti, Gospod, in po-
 konzhaj te moje sovrashnike, so-
 sebnno pa njih vojvoda, in pogla-
 varja, to je, hudizha. Al pokon-
 zhaj jih po svojim vsmilenju. Vsmi-
 lenje svoje si iskasal, kadar si v'
 Paradishu nashima pervima stari-
 shama, in zelimu zhloveshkimu
 rodu Odreshenika oblubil, sraven
 pa hudizha saframotil, ker si nje-
 mu njegovo sodbo osnanil, de mu
 bo oblubljen Odreshenik glavo sta-
 rel. Gospod! stori me dejleshniga
 tiga vsmilenja, in daj de bom
 skosi mozh svojiga Odreshenika
 hudizhu, kadar me bo salasuval,
 glavo sterel. Ti si nekadaj, kadar
 so gorezhe kazhe med Israelze
 pershle, in jih morile, Mojsesu
 vkazal kazho is brona narediti, in

jo v' snaminje na drog natakniti.
 *) Kadar so pizbeni nje pogledali, so os-
 dravili. Koga so pomejnile ognene
 kazhe, katere so Israelze morile?
 in koga je pomejnila kazha ja broe
 na od Mojsefa v' snaminje postav-
 lena? Gospod! tvoj lubi Sin sam
 se je vredniga storil nam to perli-
 ho isloshiti, kadar je s' Nikode-
 mam govorezh tako rekal: **) Ka-
 kor je Mojser povisbal kazho v' pufhavi;
 tako more Sin zblovekovi povishan biti;
 de sledni, kateri v' njega veruje, ne bo
 pogublen, ampak vezhno shizlenje ima.
 V' to na krishi visezho kazho,
 mejnim, v' Jesusa Kristusa krisha-
 niga, hozhem poln savupanja po-
 gledati, kolikokrat bo mene og-
 nena peklenfka kazha pizhila, in
 osdravlen bom.

14. Rasdeni jih vse, ktiri mojo du-
 sho nadlegajo, sej tvoj hlapez
 sim jes.

Velik Bog! ti si vsigamogozhen,

*) 4. B. Moj, 21. 9, **) Joan. 3. 14.

tebi se nizh ne maga soperstaviti: ti si neskonzhno vsmilen, tvoje vsmilenje je od rodu do rodu, je vezhao. Ti si moje puntarsko serze pre naredil, in pobolshal. Jes morem tebe sa to vselaj visoko hvaliti, in mozh tvoje milosti, tvojo vsmileno lubesen osnanovati. Al na ta svoj izdajni stan se zlo nizh ne sanesem. Sej vem, de tvoj duh diha, kjer hozhe, in kedar hozhe: de stanovitnosti v' dobrim nimam ne is sebe ne od drugiga zhloveka, ampak de ona je dar tvojiga posebniga vsmilenja. Vem, de moj duh od tvojiga duha oshivlen je sizer volan, meso pa je flabo. Vem, de v' meni je grenka korenina hudobniga poshelenja, katera vedno vun sili, in seleniti hozhe, in ako njej enokoliko perjenjam, sdajzi poshene odraslike; kateri sad duskne smertni sadelajo: zhe tudi eno hudobno nagnenje satarem, se sdajzi drugo, in dosti-krat she veliko hujshi kakor je

prejšnjo sdviguje: in sa to, kar hudobno poshelenje v' prizhejozhim shivlenju ne more nikdar po polnim samorjeno biti, je vedno nevarnost, de bi se ne vnelo. Posnam tudi svojo veliko slabost, in vem, de, ako lih sim s' tvojo pomozhjo nar hujshi sovrasnike premagal, vender samorem sam sebi pufhen po nar slabishimn premagan biti. Vse to moji dushi velike teshave dela: in sa to prosim tebe Gospod, ponishno: pogubi vse, kar moji dushi teshave dela: sateri vse sovrasnike moje dushe tako, de ne bodo samogli njej shkodavati. Ref je, de prizhejozhe shivlenje je zhas poskusnje: ne branim se, de me skušh: samo prosim, de me v' skušnjah podperash, de one mi ne bodo v' moje pogubljenje, temuzh v' sashushenje: sakaj jest sim tvoj blapez.

Savolo mojiga hudobniga shivlenja si ti mane, o nebeski Ozhe,

is svoje hiše isgnal, al bol reš-
 nizhno govoriti, sim jes, kakor
 nekadaj sgublen sin, tebe peršilil,
 me is tvoje hiše ispustiti. Sdaj,
 ker si me preobernal, sim spet tvoj
 hlapec, in pa dosegel, kar sim s'
 pokoro jiskal, de smem spet v'
 tvojo hišo se verniti. In ravno
 to je, kar meni nar bol vupanje
 dela, de bosh mene svorashnikov,
 in vse škode mojiga isvelizhanja
 obvaroval: sej dobri gospadarji
 vselej za svoje hlapce skerbe, in
 jih vse škode varujejo. Gospod!
 pomisli nestanovitnost mojiga zhlo-
 veshkiga serza! vshe dvakrat sim
 tebe, in tvojo službo zapustil,
 ter sim v' sušnost greha, in hu-
 dizha šhel: pervizh, ker sim rodo-
 vinski greh s' seboj na svejt per-
 nešil: ti si mene is perve sušnosti
 s' svetim karštam rešil. Po ne-
 vumnosti sim tebe spet zapustil,
 ker sim se radavolno s' svojimi
 grehi od tebe ložhil: in ti si bil

tako vsmileno do mene, de si me,
 ako ravno si tako veliko nesve-
 stobo nad menoj vidil, spet v'
 svojiga hlapza sprejel. Varuj me
 Gospod! de se nikdar vezh od tebe
 ne lozhim: temuzh de vselej tvoj
 svest hlapez ostanem. Daj, de ves-
 zhas, dokler tvoj lubi Sin is ne-
 beshkiga shenitovanja, katero s'
 svojimi isvolenzi obhaja, ne pride
 mene klizat: njegovo povelje is-
 polnim, ki ga je s' timi besedami
 dal, rekozh: *) *Vashe ledje naj je*
spodrasano, in gorezke svitila v' vasjih
rokah. Daj, da bom kakor svest,
 in zhujezhi hlapez vselej perprav-
 len tvojo volo izpolniti; de se bom
 kakor frezhen vojshak zhes sov-
 rashnike svojiga isvelizhanja voj-
 skuval; de kakor pruz na svejtu
 nikdar ne posubim, de morem
 tukaj popotovati kakor v' pruji
 desheli. Daj, de bom vedno v'
 rokah dershal svitilo prave vere,
 katero bo s' poslushanjam in pre-

*) Luk. 12. 35.

mišljuvanjam tvoje besede vselej
 pershgano; s' lubesenjo proti Bogu,
 in bliznima vselej gorezbe; s'
 oljam dobrih del vselej napolnje-
 no: de tako vreden bodem per svo-
 ji smerti slishti: *) Prav je, ti do-
 ber, in svest blapez, ker si bil zhes malo
 svest, te bom nad veliko postavil, pojdi v'
 veselje svojiga Gospoda. Tam bo sa-
 rel doveršeno veselje: ker tam
 je svetloba bres mraka, veselje bres
 truda, lubesen bres shalosti, sitost
 bres navelizhanja, shivljenje bres
 konza. Tam so sveti, in is serza
 ponishni, tam so dushe pravizhnik
 tam prebivavzi nebeske deshele;
 in isvelizhani duhovi gledajo svo-
 jiga krajla v' njegovi lepoti, in
 se vesele nad njegovo zhashtljivo
 mozhjo. Tam je v' vsih doveršhe-
 na lubesen, vsih vkup eno vesel-
 je, ena tolashev. **) „O dobrotliv
 „Jesus! Ozhetova Beseda, svetlo-

*) Matt. 25. 21. **) S. Greg. v' ras-
 lag. 7. psal, od Pok.

„ba Ozhetove, zhaſti, v' katero
 „gledati Angeli shele, vuzhi me
 „ſtoriti tvojo volo, de od tvojiga
 „dobriga duha voden v' tiſto frezh-
 „no meſto pridem, kjer je vezhni
 „dan, in vſih vkup en dub. Tam
 „je gotova varnoſt; in varna vezh-
 „noſt, in vezhni pokoj, in pokoj-
 „na frezhnoſt; frezhna ſladkoſt;
 „in ſladka veſeloſt: tam ti Bog
 „s' Ozhetam. in S. Duham ſhi-
 „viſh, in krajluješh vse vezhne
 „zhaſe.“ Amen.

tero
me
jiga
ezh-
zhni
Tam
ezh-
koj-
oft ;
Bog
shi-
hne

